

รายงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น
ฉบับสมบูรณ์

โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ในกลุ่มเยาวชน NDR

โดย

นางลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธุ์
นางสาวสุรชาติพ ลาภสมทบ
และคณะ

กันยายน 2548

บอกเล่าเพื่อความเข้าใจร่วมกัน

งานวิจัยเพื่อท้องถิ่นเป็นกระบวนการที่คนในชุมชนได้มาร่วมคิดทบทวนสถานการณ์ ตั้งคำถาม วางแผน หาข้อมูล ทดลองทำ วิเคราะห์ สรุปผลการทำงานและหาคำตอบเพื่อปรับปรุงงานต่อไป” กล่าวคือ งานวิจัยเพื่อ ท้องถิ่นเป็นเครื่องมือหนึ่งที่เน้นการให้ “คน” ในชุมชนเข้ามาร่วมใน กระบวนการวิจัย ตั้งแต่การเริ่มคิด การตั้งคำถาม การวางแผน และค้นหาคำตอบอย่างเป็นระบบเป็น รูปธรรม โดยเรียนรู้จากการปฏิบัติการจริง (Action Research) อันทำให้ชุมชนได้เรียนรู้ สร้างผลงาน มี ความก้าวหน้าในการแก้ปัญหาของตนเอง และสามารถนำกระบวนการนี้ในการแก้ไขปัญหาอื่น ๆ ใน ท้องถิ่น โดยมีกระบวนการศึกษาเรียนรู้อย่างเป็นเหตุเป็นผล ดังนั้นจุดเน้นของงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จึงอยู่ที่ “กระบวนการ” มากกว่า “ผลลัพธ์” เพื่อให้ชาวบ้านได้ประโยชน์จากงานวิจัยโดยตรง และให้งานวิจัย มีส่วนในการแก้ปัญหาของชาวบ้าน รวมทั้งเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นจริงในชุมชน ซึ่งจะต้องอาศัย “เวที” (การประชุม เสวนา พุดคุยถกเถียง) เป็นวิธีการเพื่อให้คนในชุมชน ทั้งชาวบ้าน ครู นักพัฒนา สมาชิก อบต. กรรมการสหกรณ์ ข้าราชการ หรือกลุ่มคนอื่นๆ เข้ามาร่วมหา ร่วมใช้ “ปัญญา” ในกระบวนการวิจัย

“กระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่น” หมายถึง การทำงานอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อตอบ “คำถาม” หรือ “ความสงสัย” บางอย่าง ดังนั้นสิ่งสำคัญคือประเด็น “คำถาม” ต้องคมชัด โดยมีการแยกแยะประเด็นว่า ข้อสงสัยอยู่ตรงไหน มีการหา “ข้อมูล” ก่อนทำ มีการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูล มีการ “วางแผน” การทำงานบนฐานข้อมูลที่มีอยู่ และในระหว่างลงมือทำมีการ “บันทึก” มีการ “ทบทวน” ความก้าวหน้า “วิเคราะห์” ความสำเร็จและอุปสรรคอย่างสม่ำเสมอ เพื่อ “ถอด” กระบวนการเรียนรู้ที่ เกิดขึ้นออกมาให้ชัดเจน ในที่สุดก็จะสามารถ “สรุปบทเรียน” ตอบคำถามที่ตั้งไว้แล้วอาจจะทำให้ใหม่ให้ ดีขึ้น ตลอดจนสามารถนำไปใช้เป็นบทเรียนสำหรับเรื่องอื่น ๆ หรือพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป ซึ่งทั้งหมดนี้ กระทำโดย “ผู้ที่สงสัย” ซึ่งเป็นคนในท้องถิ่นนั่นเอง ดังนั้นกระบวนการงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจึงเป็น งานวิจัยอีกแบบหนึ่งที่ไม่ยึดติดกับระเบียบแบบแผนทางวิชาการมากนัก แต่เป็นการสร้างความรู้ในตัวตน ท้องถิ่น โดยคนท้องถิ่น เพื่อคนท้องถิ่น โดยมุ่งแก้ไขปัญหาด้วยการทดลองทำจริง และมีการบันทึกและ วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ การวิจัยแบบนี้จึงไม่ใช่เครื่องมือทางวิชาการ ไม่ใช่ของศักดิ์สิทธิ์ที่ผูกขาดอยู่ กับครูบาอาจารย์ แต่เป็นเครื่องมือธรรมดาที่ชาวบ้านก็ใช้เป็น เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

สกว.สำนักงานภาค ได้ใช้วิธีการสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นตามแนวคิดและหลักการดังกล่าว มาแล้วในระยะเวลาหนึ่ง พบว่า ชาวบ้านหรือทีมวิจัยส่วนใหญ่สามารถสะท้อนการดำเนินงานด้วยการ บอกเล่าได้เป็นอย่างดี ในขณะที่เดียวกันก็พบว่า การเขียนรายงาน เป็นปัญหาที่สร้างความหนักใจให้แก่ นักวิจัยเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นด้วยความตระหนักถึงสถานการณ์ปัญหาดังกล่าว สกว.สำนักงานภาค จึงได้ ปรับรูปแบบการเขียนรายงานวิจัย ให้มีความยืดหยุ่น และมีความง่ายต่อการนำเสนองานออกมาใน รูปแบบที่นักวิจัยถนัด โดยไม่ยึดติดในเรื่องของภาษาและรูปแบบที่เป็นวิชาการมากเกินไป ซึ่งเป้าหมาย

สำคัญของรายงานวิจัยยังคงมุ่งเน้นการนำเสนอให้เห็นภาพของกระบวนการวิจัยมากกว่าผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัย โดยกลไกสำคัญที่จะช่วยให้นักวิจัยให้มีความสามารถเขียนรายงานที่นำเสนอกระบวนการวิจัยได้ชัดเจนยิ่งขึ้น คือ ศูนย์ประสานงานวิจัย (Node) ในพื้นที่ ซึ่งทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงโครงการวิจัยมาตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบการทำงานวิจัย ดังนั้น Node จะรับรู้พัฒนาการของโครงการวิจัยมาโดยตลอด บทบาทการวิเคราะห์เนื้อหาหรือกิจกรรมของโครงการจึงเป็นการทำงานร่วมกันระหว่าง Node และนักวิจัย ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวได้นำมาซึ่งการถอดบทเรียนโครงการวิจัยสู่การเขียนมาเป็นรายงานวิจัยที่มีคุณค่าในที่สุด

อย่างไรก็ตาม รายงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นอาจไม่สมบูรณ์แบบดังเช่นรายงานวิจัยเชิงวิชาการโดยทั่วไป หากแต่ได้คำตอบและเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการวิจัย ซึ่งท่านสามารถเข้าไปค้นหา ศึกษาและเรียนรู้เพิ่มเติมได้จากพื้นที่

สกว.สำนักงานภาค

กิตติกรรมประกาศ

“แก๊งชาмуไร” “แก๊งหัวแดง” หรือ “แก๊งวัยรุ่นนทวเมือง” เป็นชื่อที่คนทั่วไปใช้เรียกกลุ่มเด็กวัยรุ่น NDR หรือ กลุ่มหน้าคาราซึ่งเป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่อาจจะเรียกได้ว่าเป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดและดังที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ ชื่อเหล่านี้แสดงถึงภาพลักษณ์ในด้านลบของกลุ่มวัยรุ่นที่มีต่อสังคม แต่ทั้งนี้เราก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเด็กกลุ่มนี้ไม่มีพฤติกรรมที่รุนแรงตามที่คนทั่วไปเข้าใจ ตรงข้ามพฤติกรรมรุนแรงโดยเฉพาะในเรื่องการทะเลาะวิวาทกลับเป็นปัญหาใหญ่ภายในกลุ่ม NDR นางลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธุ์ เป็นผู้หญิงซึ่งมองเห็นและตระหนักในปัญหาเหล่านี้ จากปณิธานเริ่มแรกคือการเข้าไปดูแลสุขภาพว่ามีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไรในกลุ่มหน้าคาราและมีการใช้ยาเสพติดในกลุ่มหรือไม่ แต่สิ่งที่นางลัดดาวัลย์หรือ “ยายแอ่ว” เข้าไปพบคือกลุ่มเด็กวัยรุ่นผู้ชายที่มีพฤติกรรมรุนแรงและยายแอ่วก็ตระหนักดีว่าสิ่งนี้คือปัญหาใหญ่จนไม่สามารถปล่อยปละละเลยให้เด็กๆอยู่กันเพียงลำพังโดยปราศจากการดูแลจากผู้ใหญ่ได้ ดังนั้นนางลัดดาวัลย์จึงกลายเป็นยายแอ่วที่มีหลานชายเป็นร้อยๆคนไปโดยปริยาย เมื่อเวลาผ่านไปจำนวนสมาชิกเริ่มมีมากขึ้นเรื่อยๆจนยายไม่สามารถดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึงจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะในเรื่องของการศึกษาวิจัยในกลุ่มเด็กอย่างจริงจัง

การนำกลุ่ม NDR เข้าสู่กระบวนการวิจัยเป็นการทำให้คนในสังคมโดยเฉพาะบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนรับเรื่องราวความเป็นไปของ NDR การนำเสนอเรื่องราวของพวกเขา กลับไม่ใช่เรื่องของความเป็นอันตรายหรือนักเลงหัวไม้เพียงอย่างเดียว แต่เรากลับพบว่าพวกเขาก็เป็นเพียงเด็กวัยรุ่นธรรมดาที่มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มตามธรรมชาติของเด็ก จะต่างก็ตรงที่ว่าพวกเขามีพฤติกรรมที่มีความรุนแรงกว่าเด็กทั่วไป โครงการวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นที่จะลดพฤติกรรมรุนแรงภายในกลุ่ม NDR โดยอาศัยทัศนคติที่ว่าเด็กเป็นเหยื่อของระบบสังคมและครอบครัว เด็กเหล่านี้ไม่ใช่ตัวปัญหาของสังคมแต่เป็นผลของปัญหาที่เกิดจากสังคม

นอกจากนี้ทีมวิจัยยังหวังว่างานการศึกษาวิจัยชิ้นนี้จะทำให้สังคมรู้จักและเข้าใจกลุ่มเด็กวัยรุ่นมากขึ้น เราหวังว่าสังคมควรจะเลิกตีตราเด็กกลุ่มนี้ (รวมถึงกลุ่มอื่น) ว่าเป็นชาмуไรหรือเป็นอันตรายแต่ควรมองว่าพวกเขาเป็นเพียงเด็กที่สามารถทำอะไรผิดพลาดได้เสมอและบางครั้งพวกเขา也不能หาทางออกให้กับชีวิตได้ เนื่องจากทั้งที่พึ่งละที่ปรึกษาที่เข้าใจเขา สิ่งที่เขาต้องการไม่ใช่การประนามจากสังคมแต่เป็นการช่วยเหลือให้พวกเขาหาทางออกให้กับชีวิตของเขาได้

งานวิจัยฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้เลยถ้าปราศจากความช่วยเหลือของผู้ทรงคุณวุฒิ
หลายท่านที่กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษาแนะนำ ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. สิทธิณัฐ ประพุทธ
นิตินสาร อาจารย์สมบัติ ตาปัญญา

ขอขอบคุณคุณอนงค์ ปะนะทั้ง ผู้จัดการศูนย์หอทไลน์สำหรับความช่วยเหลือในหลายๆ
ด้าน โดยเฉพาะคุณปิ่นทิพย์ ชะเอมสำหรับคำแนะนำและความช่วยเหลือทุกๆด้าน สำหรับ
คำแนะนำ คณะกรรมการ CY – Net หน่วยงานและองค์กรต่างๆที่ให้ความร่วมมือ

ขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัยหรือสกว.ภาคเหนือ และที่ขาดเสียมิได้คือ
เด็กๆกลุ่มเอ็นดีอาร์ทุกๆคนที่ให้ความร่วมมือในงานวิจัยเชิงพัฒนาเล่มนี้

กันยายน 2548

ทีมวิจัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน NDR มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ 1) เพื่อช่วยลดอันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยงของสมาชิกกลุ่ม NDR 2) เสริมสร้างศักยภาพของแกนนำและสมาชิกกลุ่ม NDR ในการที่จะเข้าใจปัญหาของกันและกัน โดยให้เกิดการวิเคราะห์ปัญหาหรือสาเหตุของอันตราย เพื่อนำไปสู่วิธีการแก้ไขปัญหที่เลวร้ายได้ 3) สนับสนุนเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบที่เป็นอันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยงของสมาชิก NDR

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่ม NDR เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีโครงสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มที่ชัดเจนมีวัฒนธรรมย่อย เอกลักษณ์ และสัญลักษณ์ที่เป็นของตนเอง ซึ่งโครงสร้างดังกล่าวเป็นตัวเชื่อมโยงกลุ่มใหญ่กับกลุ่มย่อยต่างๆไว้โดยมีกฎเหล็กที่ไม่ให้มียาเสพติดเป็นข้อตกลงร่วมกันของกลุ่ม การวิจัยเชิงพัฒนาร่วมกันระหว่างแกนนำกับทีมวิจัยนั้นนอกจากจะค้นพบแนวทางการทำงานและการเข้าถึงกลุ่มเด็กวัยรุ่นในลักษณะนี้แล้ว สมาชิก NDR เองสามารถตระหนัก/รับรู้ถึงปัญหาเรื่องความรุนแรงที่เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มวัยรุ่นในเชียงใหม่และได้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับนักวิจัยได้เป็นอย่างดี กฎเหล็กและแกนนำที่ได้รับการพัฒนาแล้วนับว่าเป็นจุดแข็งของกลุ่มที่สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหความรุนแรงในเด็กและเยาวชนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของตัวเด็กเอง เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่กลั่นกรองมาจากแนวทางการคิดของผู้ที่เคยใกล้ชิดกับปัญหามาก่อน

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ

บทคัดย่อ

หน้า

บทที่ 1 หลักการและเหตุผล

ความเป็นมาของโครงการ	1
กรอบคิดในการศึกษาวิจัย	2
กรอบคิดของกระบวนการทำงาน	3
คำถามการวิจัยและพัฒนา	4
วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
วิธีการวิจัย	5

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น	6
- ความหมายของวัยรุ่นตามแนวทางจิตวิทยา	6
- พัฒนาการทางบุคลิกภาพของวัยรุ่น	7
แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนและทฤษฎีการ ประคับตร	
- แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน	9
- ทฤษฎีการประคับตร	11
แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อย	12

บทที่ 3 กระบวนการวิจัยในระยะเวลา 1 ปี

กระบวนการวิจัยในระยะ 6 เดือนแรก : เพื่อค้นหา โครงสร้างและความเป็นกลุ่มของ NDR	15
- ขั้นตอนที่ 1	15
- ขั้นตอนที่ 2	26
- ขั้นตอนที่ 3	29
- ขั้นตอนที่ 4	31
- รายละเอียดการดำเนินงานในระยะ 6 เดือนแรก	33

แผนดำเนินโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเยาวชนใน เมืองเชียงใหม่ ระยะที่ 2 ตุลาคม 45 – มีนาคม 46	37
- กลุ่มเด็กและเยาวชน	37
- กลุ่มองค์กรด้านเด็กและเยาวชน	42
กระบวนการวิจัยในระยะ 6 เดือนหลัง :	44
การดำเนินกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมจากแผนงานที่ได้วางไว้ใน 6 เดือนแรก	
1. กิจกรรมการเก็บข้อมูลกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น	44
- ตัวอย่างแบบฟอร์มในการเก็บข้อมูลภาคสนาม	45
- ตารางข้อมูลภาคสนาม : วัยรุ่นกลุ่มอื่นๆในเมืองเชียงใหม่	49
- สิ่งที่ได้รับจากการทำกิจกรรม	52
2. กิจกรรมค่าย : สร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มย่อย	53
2.1 ค่ายออกแบบ (NDR, ซากุระ และหญ้าคา)	53
2.2 ค่าย TCP (ทางช้างเผือก) กับบินลาเด็นที่น้ำตกหมอกฟ้า	56
2.3 สิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมค่ายสร้างความสามัคคี	58
3. กิจกรรมทั่วไป	59
3.1 กิจกรรมแข่งขันฟุตบอลเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง กลุ่มย่อย	59
3.2 การเพนท์เสื้อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด	60
3.3 เลี้ยงอาหารที่บ้านเด็กอ่อนเวียงพิงค์	60
3.4 อบรมทักษะการให้คำปรึกษากับแกนนำ	60
3.5 กิจกรรมค่าย: แกนนำใช้ประสบการณ์เป็นบทเรียนในการให้ คำปรึกษารุ่นน้อง	60
4. สิ่งที่ได้รับจากกิจกรรม	66
สรุปกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PRA)และการดำเนิน กิจกรรม	68
บทที่ 4 บริบทของกลุ่ม NDR	
กลุ่ม NDR ในอดีต	71
- รูปที่ 1 พัฒนาการของ NDR	74

- รูปที่ 2	74
กลุ่ม NDR ในปัจจุบัน	75
- โครงสร้างกลุ่ม NDR ในปัจจุบัน	76
บริบทของกลุ่มย่อยต่างๆใน NDR	78
- กลุ่มชากระ	78
- กลุ่มทางช้างเผือก (TCP)	79
- พระราม – พระลักษณ	79
- กลุ่มวังตาล	80
- กลุ่มห้วยคา	81
- กลุ่มหลังมอ	82
ตารางสรุปบริบทของกลุ่มต่างๆใน NDR	84
ภาพรวมของกลุ่ม NDR	86
 บทที่ 5 วิเคราะห์กระบวนการในการพัฒนาแกนนำและสมาชิก	
การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม PRA ในระยะเวลา 1 ปี	89
1. นักวิจัยเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่ม	89
2. การทำ PRA: ทีมวิจัยและกลุ่มร่วมกันค้นข้อมูลและวิเคราะห์ปัญหา	90
3. นักวิจัยและสมาชิกร่วมกันคิดวิธีแก้ปัญหา	92
4. ร่วมมือกับเครือข่ายประสานงาน (ทั้งภายในและภายนอกกลุ่ม)	93
การพัฒนาภายในตนเองของแกนนำ NDR	101
- ความเปลี่ยนแปลงในตนเองของแกนนำและสมาชิก NDR	103
บทเรียนที่ได้รับจากการวิจัย	106
ยุทธศาสตร์การสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มเด็กวัยรุ่น	
- บุคลิกของคน que เข้าถึงกลุ่มเด็ก	106
- วิธีการเข้าหากลุ่มเด็ก	109
การก่อตัวของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่	112
การคัดเลือกแกนนำ	112

ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นมารวมกลุ่มกัน	113
ปัจจัยที่ทำให้กลุ่มแข็งหรืออ่อนกับสถานการณ์	113
วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มวัยรุ่น	113
การประเมินสถานการณ์ของทีมวิจัย	113
บทที่ 6 สรุปบทเรียนโครงการวิจัย	114
การลดพฤติกรรมความรุนแรงภายในกลุ่ม	114
กฎเหล็กเพียงอย่างเดียวของกลุ่มไม่สามารถลดพฤติกรรมเสี่ยงได้	115
สุรากับพฤติกรรมความรุนแรง	115
อุปสรรคสำคัญในการทำงานกับกลุ่ม NDR	116
พัฒนาการทางความคิดและการประเมินศักยภาพของเป้าหมาย	116
สิ่งที่ทีมวิจัยนั้นสามารถทำได้และได้กระทำไปแล้ว	116
แนวคิดทฤษฎีกับผลการวิจัย	117
สรุปบทเรียนของ NDR	122
บรรณานุกรม	124
ประวัติผู้วิจัย	126
ภาคผนวก	

บทที่ 1

หลักการและเหตุผล

ความเป็นมาของโครงการ

กลุ่มเยาวชน NDR หรือ กลุ่มหน้าดารา หรือกลุ่ม No Drug Rulers ได้เริ่มรวมตัวกัน ตั้งแต่ปี 2541 โดยมีอุดมการณ์ที่จะไม่ให้สมาชิกในกลุ่มยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สมาชิกเริ่มแรกมี ประมาณ 20 คนส่วนใหญ่เป็นเด็กวัยรุ่นชายอายุประมาณ 13 – 18 ปี ภายในกลุ่มใช้ระบบอาวุโส (รุ่นพี่รุ่นน้องดูแลกัน) โดยมีแกนนำกลุ่มเป็นผู้ควบคุมสมาชิกภายในกลุ่มไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติดและดูแลความสงบเรียบร้อยไม่ให้เกิดการทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น ปี 2544 สมาชิกในกลุ่ม เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนประมาณ 300 – 400 คน โดยแบ่งเป็นเครือข่าย 5 เครือข่าย เช่น กลุ่มหน้า โรงเรียนดาราวิทยาลัยเชียงใหม่ อ.เมือง เชียงใหม่ กลุ่มในหมู่บ้านการเคหะหนองหอย อ.เมือง เชียงใหม่ กลุ่มบริเวณท่าน้อยเชิงสะพานรัตนโกสินทร์ ฟากตะวันออก อ.เมือง เชียงใหม่ กลุ่ม บริเวณหลัง ออป. (ที่ทำการองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้) ถ.แก้วนวรัฐ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ และกลุ่ม บริเวณหลังมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซอยวัดอุโมงค์ อ.เมือง เชียงใหม่ เป็นต้น

การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของสมาชิกส่งผลให้กลุ่ม NDR ในปัจจุบันมีขนาดใหญ่และมี สมาชิกหลากหลายมาก อุดมการณ์ที่ได้ตั้งไว้แต่เดิมว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเริ่มไม่เป็นไป ตามเป้าหมายเพราะแกนนำกลุ่มไม่สามารถดูแลสมาชิกได้อย่างทั่วถึง ก่อปรกับสมาชิกในกลุ่มเริ่ม มีปัญหาและมีพฤติกรรมเสี่ยงเช่น การยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หนีเรียน การทะเลาะวิวาท เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้สืบเนื่องมาจากปัญหาสิ่งแวดล้อมทางสังคม/เศรษฐกิจที่กระทบต่อครอบครัวของ เด็กวัยรุ่น การรวมกลุ่มกันของเด็กวัยรุ่นก็เป็นวิถีทางการแก้ปัญหาอย่างหนึ่ง แต่ด้วย ประสบการณ์ที่ยังน้อยก่อก่อปรกับยังไม่มีความรู้มากพอ การแก้ปัญหาของเด็กวัยรุ่นด้วยตนเองจึงไร้ ทิศทาง หนทางการแก้ปัญหาจึงไม่ควรที่จะเป็นการปราบปราม แต่ควรจะเป็นการสร้าง ความเข้าใจกับปัญหา วิถีชีวิต และความเป็นกลุ่มของเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้

นักวิจัยตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งจากทางราชการและองค์กรพัฒนาเอกชนจะ เข้าไปให้ความช่วยเหลือในแง่ของการเป็นที่ปรึกษา (อย่างไม่เป็นทางการ) ในการแก้ไขปัญหา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ร่วมกับแกนนำกลุ่มเยาวชนเพื่อให้เข้าใจภูมิหลังของปัญหา และอันตรายที่ เกิดกับกลุ่ม NDR ทั้งหมด (ยาเสพติด การทะเลาะวิวาท) จากนั้นจึงนำความรู้ที่ได้ขบคิดร่วมกัน ระหว่างเยาวชน นักวิจัย และกลุ่มที่ปรึกษา (อย่างไม่เป็นทางการ) ไปปรับเข้าสู่วิถีชีวิตของกลุ่ม เยาวชนเพื่อหาหนทางในการแก้ไขปัญหาที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติของพวกเขามากที่สุด

กรอบคิดในการศึกษาวิจัย

แนวทางในการดำเนินงานศึกษาวิจัยกลุ่มวัยรุ่น NDR นี้จะเป็นการประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีตามที่ได้ทบทวนวรรณกรรมมาทั้ง 3 แนวคิด คือ

1. แนวความคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น
2. แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนและทฤษฎีการประทุบตรา
3. แนวความคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อย

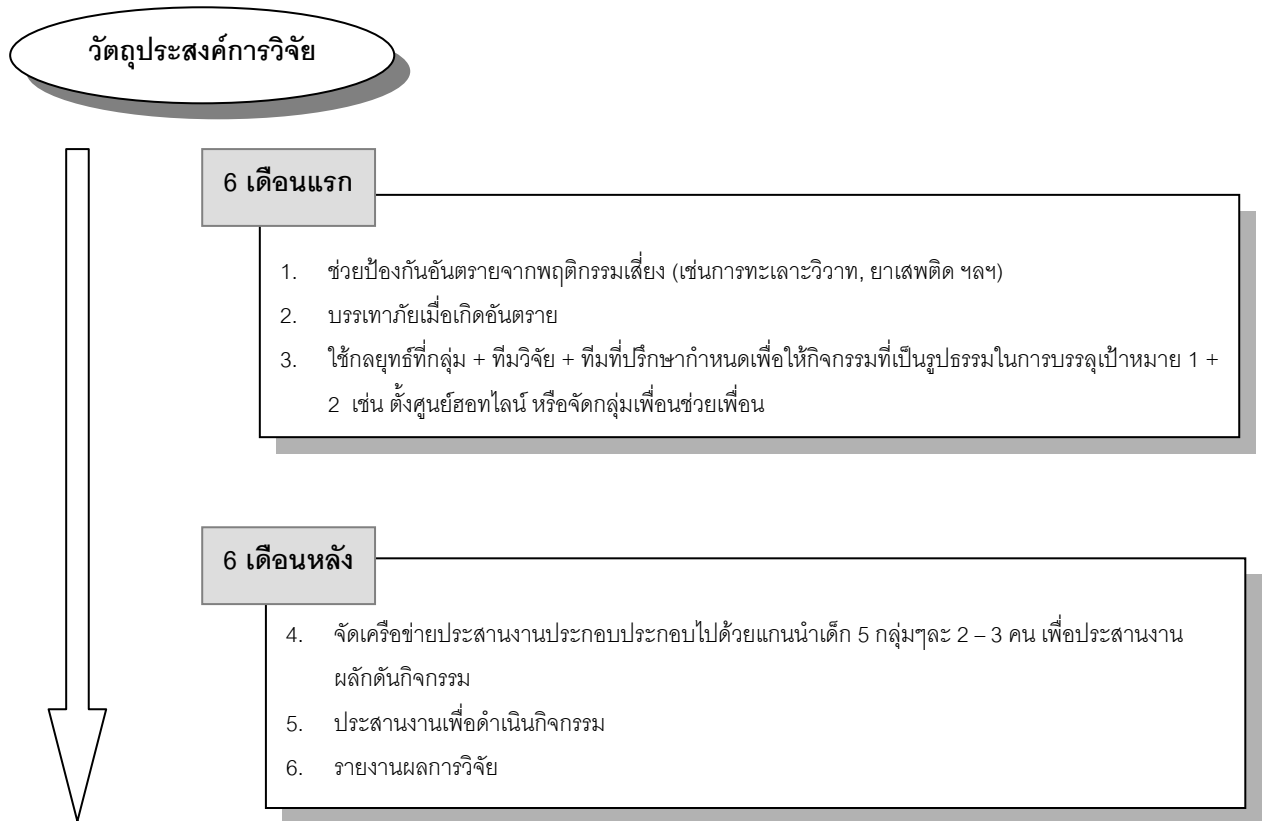
การประยุกต์แนวคิดทั้ง 3 แนวคิดนี้จะเป็นการสร้างความชัดเจนในการทำงานศึกษาวิจัยและพัฒนาของนักวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีลักษณะเฉพาะที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ กอปรกับมีความสับสนทางอารมณ์ ความคิด และจิตใจสูงกว่าวัยอื่นๆ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องศึกษาแนวความคิดทางจิตวิทยาวัยรุ่น เพื่อทำความเข้าใจกับบุคลิกหรือลักษณะนิสัยตามธรรมชาติของวัยรุ่น โดยที่สามารถดำเนินการศึกษาวิจัยได้โดยไม่ขัดแย้งกับธรรมชาติของพวกเขาได้

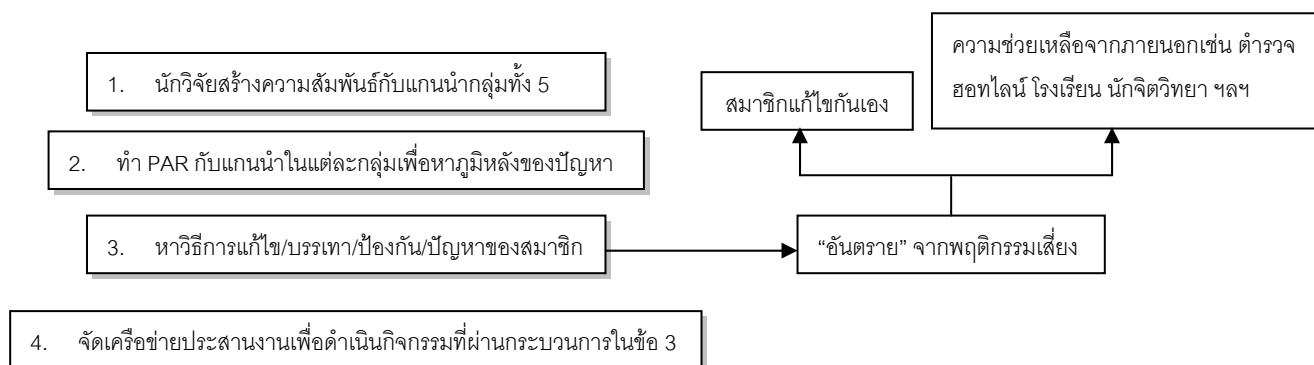
2. มุมมองของผู้วิจัยที่มีต่อวัยรุ่นกลุ่ม NDR จะอยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่ว่า วัยรุ่นเป็นเหยื่อหรือผู้ถูกกระทำ พฤติกรรมของเด็กและวัยรุ่นเป็นผลมากกว่าจะเป็นต้นเหตุของปัญหาและปัญหาที่เกิดจากวัยรุ่นคือปัญหาที่เป็นผลกระทบที่เกิดจากระบบสังคม พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กวัยรุ่นเป็นรูปแบบของปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสังคมที่กระทำต่อเขา

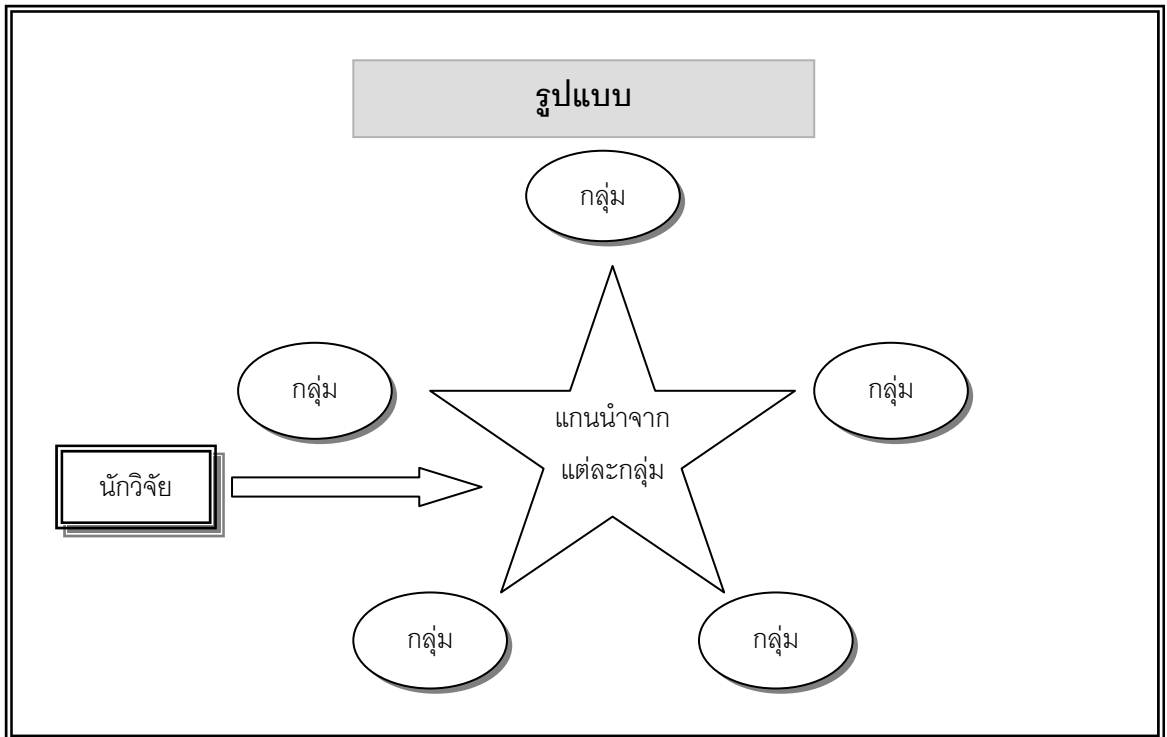
3. ผู้วิจัยจำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มวัยรุ่น เพราะวัฒนธรรมย่อยคือการผสมผสานระหว่างธรรมชาติของวัยรุ่น และปฏิบัติการที่เป็นปฏิกิริยาตอบโต้ต่อสังคม รูปแบบของวัฒนธรรมย่อยจะมีการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา แต่รูปแบบของวัฒนธรรมย่อยดังกล่าวก็มักจะมีมิติที่เป็น “อันตราย” เช่น การทะเลาะวิวาท หรือการเสพยาเสพติด ดังนั้นนักวิจัยจึงจำเป็นต้องเข้าไปปรับเปลี่ยนมิติที่เป็น “อันตราย” ของวัฒนธรรมย่อย โดยที่ยังคงความเป็นธรรมชาติของวัยรุ่นและวัฒนธรรมย่อยของพวกเขาไว้

กรอบคิดของกระบวนการทำงาน

วิธีการ

คำถามการวิจัยและพัฒนา

1. เหตุใดการแก้ปัญหาต่างๆเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มสมาชิก NDR ของหน่วยงานต่างๆตลอดจนสมาชิกในกลุ่มเองจึงไม่สามารถลดอันตรายที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงเหล่านั้นได้
2. นักวิจัย แกนนำกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม NDR จะร่วมมือกันหาทางออกของปัญหาที่ใกล้เคียงกับธรรมชาติหรือวิถีชีวิตของเยาวชนกลุ่ม NDR ได้อย่างไร
3. อะไรคือเครื่องมือในการดำเนินการแก้ปัญหาอันเลวร้ายที่สมาชิก NDR กำลังประสบ และสมาชิกกลุ่มจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยปราศจากพฤติกรรมเสี่ยงได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อช่วยลดอันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยงของสมาชิกกลุ่ม NDR (การทะเลาะวิวาท การเที่ยวกลางคืน ยาเสพติด ฯลฯ) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบ PAR หรือการวิจัยแบบมีส่วนร่วมของทั้งผู้วิจัยและสมาชิกในกลุ่มในการทำความเข้าใจกับปัญหาของสมาชิกกลุ่ม NDR

2. เสริมสร้างศักยภาพของแกนนำและสมาชิกกลุ่มNDRในการที่จะเข้าใจปัญหาของกันและกัน โดยให้เกิดการวิเคราะห์ปัญหาหรือสาเหตุของอันตราย เพื่อนำไปสู่วิธีการแก้ไข ปัญหาที่เลวร้ายได้ เช่น กลุ่มบำบัดเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง การสร้างกฎเกณฑ์เฉพาะสมาชิก NDR เพื่อลดอันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยง

3. สนับสนุนเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบที่เป็นอันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยงของสมาชิก NDR เช่น ทักษะในการใช้ชีวิตในสังคม การให้คำปรึกษา/แนะนำจากหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง(เจ้าหน้าที่ตำรวจ พระ ครู นักสังคมสงเคราะห์และนักจิตวิทยา)

วิธีการวิจัย

1. ใช้กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม PAR โดยให้ผู้วิจัยและวัยรุ่นมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ปัญหาและการแก้ปัญหาโดยกลุ่ม

2. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิหลังหรือความเป็นมาของแกนนำ/สมาชิกอย่างลึกซึ้งซึ่งตามธรรมชาติ โดยประยุกต์จากการสัมภาษณ์หรือการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการแบบตัวต่อตัวและเป็นกลุ่ม (Focus Group) รวมถึงการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participatory Observation)

3. เสริมสร้างศักยภาพของแกนนำโดยนักวิจัยเข้าไปพูดคุยกับแกนนำของแต่ละกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ ในเรื่องของปัญหาและอันตรายของพฤติกรรมเสี่ยงที่สมาชิกในกลุ่ม NDR กำลังประสบ

4. สนับสนุนให้แกนนำมีความสัมพันธ์กับสมาชิกในกลุ่มย่อยของตนเองและกลุ่มย่อยอื่นๆ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา/อันตรายเนื่องมาจากพฤติกรรมเสี่ยงของสมาชิก NDR ตลอดจนร่วมกันคัดเลือกวิธีการแก้ปัญหาเช่น จัดตั้งกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง และการสร้างกฎเกณฑ์ภายในกลุ่ม NDR เพื่อควบคุมอันตรายอันจะเกิดจากพฤติกรรมเสี่ยง

5. สร้างคณะที่ปรึกษาจากหน่วยงานหรือผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก เช่น ศูนย์ฮอตไลน์ ตำรวจ หน่วยงาน ศปพด. NGOsที่เกี่ยวข้อง นักจิตวิทยา หรือ นักสังคมสงเคราะห์ โดยให้อยู่เบื้องหลังการสนับสนุนการแก้ปัญหาที่ได้จากการคิดร่วมกันกับแกนนำเยาวชนและทีมวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรมในการศึกษาวิจัยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชน NDR นี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการนำเสนอแนวคิดต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจกับกลุ่มวัยรุ่นและสภาพสังคมตลอดจนถึงบริบทของกลุ่ม NDR ไว้ดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น
2. แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนและทฤษฎีการประทุพราคา
3. แนวความคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อย

1. แนวความคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น

- ความหมายของวัยรุ่นตามแนวความคิดทางจิตวิทยา

Hurlock อธิบายคำว่าวัยรุ่นว่าตรงกับคำว่า “adolescence” ในภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรากศัพท์เดิมมาจากภาษาละตินว่า “adolescere” ซึ่งมีความหมายว่าเจริญเติบโต หรือเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ

(Maturity) การที่เด็กจะบรรลุถึงวุฒิภาวะนี้ไม่ใช่จะเจริญแต่ร่างกายด้านเดียวเท่านั้นทางจิตใจก็จะเจริญเป็นเงาตามตัวไปด้วย นั่นคือจะต้องมีพัฒนาการทั้ง 4 ด้านไปพร้อมๆ กันได้แก่ร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม

และHurlock ยังได้กล่าวถึงวัยรุ่นว่า วัยรุ่นที่เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัวทางสังคม และเป็นวัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มีความเคร่งเครียดทางอารมณ์ ตัดสินใจรวดเร็ว และรุนแรง สาเหตุเพียงเล็กน้อย อาจเป็นเรื่องใหญ่ได้ ทศนคติในการมองโลกและสังคมของพวกเขา เด็กวัยรุ่นอาจมีการขัดแย้งกับผู้ใหญ่ และผู้ใหญ่อาจจะไม่เข้าใจความคิดของวัยรุ่น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้

ซูซา จันท์ธอม ให้ความหมายของวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เป็นสะพานไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นที่แน่นอนว่าเริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดเมื่อใด แต่กำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และจะกำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใด และสิ้นสุดเมื่อใด แต่กำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและรูปร่างเป็นสำคัญ และจะกำหนดลงไปว่าเริ่มเมื่อใดก็ถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือน (Menstruation) ส่วนเด็กชายถือเอาตอนที่มือสุจิ (Sperm)

ราศี ธรรมเนียม กล่าวถึงวัยรุ่นว่า วัยรุ่นเป็นเวลาของการเจริญเติบโตทางกาย เป็นช่วงเวลาที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน เป็นช่วงเวลาที่เด็กจะแสวงหาเอกลักษณ์ของตน เป็นช่วงเวลาแห่งสติปัญญา พัฒนาการ และประสบการณ์ทางศึกษาการต่างๆ เป็นช่วงเวลาของพัฒนาการและการประเมินค่านิยมต่างๆ จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นนี้เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ (อ้างใน น้อยนภา, 2530)

- พัฒนาการทางบุคลิกภาพของวัยรุ่น

อีริกสัน Erikson แบ่งตลอดช่วงชีวิตของมนุษย์เป็น 8 ขั้นตอน ในแต่ละขั้นตอนมนุษย์ต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางสังคมและจิตใจ (Psychosocial crisis) ซึ่งหมายถึงความเครียดหรือความขัดแย้งเนื่องจากมนุษย์ต้องพยายามปรับตัวให้เหมาะสมกับความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มสังคมและวัฒนธรรมที่มนุษย์ผูกพันอยู่ด้วย วิกฤตการณ์ทางสังคมและจิตใจที่เกิดขึ้นนำทั้งประสบการณ์ชีวิตที่ดีและไม่ดีมาสู่มนุษย์ บุคคลต้องพบกับประสบการณ์ชีวิตทั้ง 2 แบบ แต่ผู้ที่มีประสบการณ์ชีวิตที่ดีมากกว่าจะเกิดบุคลิกภาพที่มั่นคงตามวัย และจะมีศักยภาพสำหรับรับมือกับวิกฤตการณ์ขั้นตอนต่อไปได้ดีกว่าผู้ที่พบแต่ประสบการณ์ชีวิตที่ไม่ดีในอัตราส่วนที่มาก พัฒนาการทั้ง 8 ขั้นตอนของมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดมีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 1 ขวบ ถ้าได้รับการดูแลเอาใจใส่ตอบสนองจากบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูทารกจะพัฒนาความไว้วางใจขึ้นมา ในทางตรงกันข้ามทารกจะระแวงแคลงใจไม่เชื่อใจใครถ้าถูกปล่อยปละละเลย

ขั้นตอนที่ 2 วัยทารกตอนปลาย มีความกระตือรือร้นที่จะกระทำสิ่งใหม่ๆ ด้วยตนเอง อยู่ตลอดเวลาแต่ถ้าถูกผู้ใหญ่ห้ามกระทำสิ่งนั้นสิ่งนี้มากเกินไป ทารกจะเกิดความสับสนไม่มีความแน่ใจ ทำให้ไม่สามารถคิดได้ด้วยตนเองว่าควรทำสิ่งใด ในทางกลับกันถ้าผู้ใหญ่เปิดโอกาสให้เขาได้กระทำในสิ่งที่เขาต้องการก็จะพัฒนาสู่ความเป็นตัวของตัวเอง

ขั้นตอนที่ 3 วัยเด็กตอนต้น เป็นวัยที่เริ่มรู้จักการตัดสินใจและมีความคิด มีจินตนาการ ในการที่จะสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ขณะที่ร่างกายและจิตใจมีความสัมพันธ์กันมากขึ้นคือสามารถทำงานได้สอดคล้องกัน เป็นวัยที่มีความซุกซนและเริ่มเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่ เพราะฉะนั้นผู้ใหญ่ไม่ควรห้ามปรามในเรื่องจินตนาการและการละเล่นมากเกินไป อันอาจจะส่งผลให้เด็กรู้สึกผิดในสิ่งที่ตนได้กระทำลงไปและหมดโอกาสที่จะพัฒนาบุคลิกภาพในเชิงสร้างสรรค์

ขั้นตอนที่ 4 วัยเด็กตอนปลาย รู้จักควบคุมความคิดฝันและเป็นวัยของการเข้าโรงเรียน พร้อมทั้งจะเรียนรู้การงานต่างๆ รู้ผลลัพธ์ที่จะได้รับหากมีความเพียรพยายามในการศึกษาเล่าเรียน หากมีผู้ใหญ่คอยให้การดูแล การแนะนำ กำลังใจ และไม่คาดหวังในตัวเด็กมากเกินไป เด็กจะพัฒนาไปสู่การเอาการเอางาน ส่วนความรู้สึกว่ามีปมด้อยจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กขาดผู้ใหญ่คอยดูแล แนะนำให้กำลังใจและคาดหวังจากเด็กมากเกินไป

ขั้นตอนที่ 5 วัยรุ่น คือช่วงเวลาของการค้นหาตนเอง ต้องการรับรู้ถึงศักยภาพและความต้องการของตนเอง วัยรุ่นที่ยอมรับตนเองได้ในฐานะที่เป็นผู้ที่มีทั้งความดีและความบกพร่องนั้น อิริคสันให้คำอธิบายว่าบุคคลผู้นั้นเป็นวัยรุ่นที่มีอัตลักษณ์ (Identity) ส่วนวัยรุ่นที่สามารถยอมรับตนเองได้คือผู้ที่ความสับสนในอัตลักษณ์ของตนเอง (Identity confusions)

ขั้นตอนที่ 6 วัยผู้ใหญ่ตอนต้น วัยของการผูกสัมพันธ์แน่นแฟ้น เพื่อใช้ชีวิต เพื่อความเชื่อใจ และเพื่อการนับถือซึ่งกันและกันกับคนในสังคม ผู้ที่ไม่สามารถสนิทสนมกับใครจะเกิดความรู้สึกอ้างว้าง (Isolation)

ขั้นตอนที่ 7 วัยกลางคน ระยะเวลาของการแบ่งปันดูแลเชื้อพ่อแม่และอาทรผู้อื่น คนในวัยนี้จะทำหน้าที่ถ่ายทอดแนะนำสิ่งที่ตนรู้ให้กับคนรุ่นใหม่ คนในวัยกลางคนที่ไม่สามารถแบ่งปันอาทรผู้อื่นได้จะกังวลคิดถึงแต่ตนเอง

ขั้นตอนที่ 8 วัยสูงอายุ ขั้นสุดท้ายของทฤษฎีพัฒนาการของอิริคสัน เป็นวัยของการมองย้อนดูชีวิตในอดีต พัฒนาการพึงปรารถนาคือการมีความมั่นคงทางจิตใจ สามารถยอมรับทุกสิ่งที่ผ่านมาได้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นความสำเร็จหรือความล้มเหลวก็ตาม และในขณะเดียวกันก็ยอมรับสิ่งที่จะเกิดในอนาคตโดยเฉพาะความตายได้เช่นกัน ตรงข้ามกับคนที่ไม่มี ความมั่นคงทางใจคือคนที่สิ้นหวัง ทำใจยอมรับความแปรผันขึ้นลงของชีวิตที่ผ่านมาไม่ได้

ขั้นตอนที่สำคัญของขั้นตอนที่ 5 คือช่วงระยะเวลาของวัยรุ่น ซึ่งเป็นระยะที่กำลังจะเปลี่ยนจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ ในวัยนี้จำเป็นต้องพบกับความเปลี่ยนแปลงมากมายทั้งการเปลี่ยนแปลงภายในตนและจากกลุ่มที่คาดหวังว่าวัยรุ่นควรจะมี ความรับผิดชอบและมีบทบาทเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ และเป็นระยะเวลาที่วัยรุ่นมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง ต้องการหาความหมายสำหรับตัวเอง วัยรุ่นมักจะนิยามตนเองได้ด้วยการตอบคำถามว่าตนคือใครต้องการอะไรบ้าง มีสาระสำคัญคือ อุดมคติ ค่านิยม และทัศนคติสำหรับการดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไร ค่านิยมเกี่ยวกับตนเองของวัยรุ่นนี้ต้องประกอบขึ้นจากความหมายของตนเองในปัจจุบัน ร่วมกับตนที่ต้องการจะเป็นในอนาคตและความคาดหวังของกลุ่มสังคมอีกด้วย ซึ่งกลุ่มสังคมนี้ได้แก่

ครอบครัว สถาบันการศึกษา ประเทศชาติ เพื่อน และบุคคลที่มีความสำคัญต่อตัววัยรุ่นเอง เป็นต้น (กาญจนา, 2537)

ความสับสนทางอารมณ์ ความคิด และจิตใจที่เกิดในวัยรุ่นในแนวคิดทางจิตวิทยานี้ นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับวิถีทางการดำเนินชีวิตของผู้ใหญ่หรือสังคม โดยส่วนใหญ่ได้ง่ายกว่าในช่วงวัยอื่นๆ เช่น ปัญหาทางด้านความรุนแรง การทำร้ายร่างกาย และการทะเลาะวิวาท เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมและสภาพสังคมที่เด็กเหล่านั้นเติบโตมาที่มีผลทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากสังคมได้ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

2. แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนและทฤษฎีการประทุบตรา

- แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบน

การให้คำอธิบายในเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือความเบี่ยงเบนทางสังคมนั้นได้มีผู้เสนอแนวคิดไว้หลายแนวทางด้วยกัน ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงการนิยามและคำจำกัดความผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไว้พอสังเขปโดยจะแบ่งเป็น 3 แนวทางใหญ่ดังนี้

แนวคิดที่ 1 ในกลุ่มผู้ที่ทำงานด้านสังคมสงเคราะห์และจิตแพทย์จะมองว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นพยาธิวิทยาเป็นเชื้อโรคและจะมีการกล่าวถึงอาการของโรคซึ่งสามารถที่จะวินิจฉัยทำการรักษา และสามารถที่จะรักษาให้หายได้ในบางกรณี ในกลุ่มนี้จะเสนอแนวคิดเกี่ยวกับกับจิตใจแบบอาชญากร บุคลิกภาพแบบอาชญากร หรือชนชั้นที่เป็นอาชญากร เป็นต้น (วารุณี, 2543)

ทฤษฎีในกลุ่มนี้มักจะอธิบายสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนบนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า การกระทำผิดเกิดจากการที่บุคคลนั้นมีความผิดปกติจากคนอื่นในสังคม ความผิดปกตินั้นอาจจะเป็นเพราะมีสภาพทางสรีระบางอย่างที่นำไปสู่การกระทำผิด ดังเช่น ทฤษฎีของชีชาร์ ลอมโบโซ (Cesare Lombroso) เออร์เนส ฮูดตัน (Ernest Hooton) และวิลเลียม เชลดอน (William Shedon) เป็นต้น (อ้างแล้ว)

แนวคิดที่ 2 แนวคิดเชิงบรรทัดฐาน (Normative Definition) แนวคิดนี้เน้นความสมานฉันท์ (Consensus) ในสังคม มองว่าในกลุ่มหรือสังคมจะมีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับว่า พฤติกรรมใดที่จะเหมาะสมและสอดคล้องกับความคาดหวังของสมาชิก และผู้เบี่ยงเบนก็คือผู้ที่ละเมิดความสมานฉันท์ทางบรรทัดฐานของสังคมนั่นเอง (พงษ์สวัสดิ์, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) ทฤษฎีในแนวคิดเชิงบรรทัดฐานจะพยายามวิเคราะห์สาเหตุของสภาพแวดล้อมซึ่งนำไปสู่การเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม ทฤษฎีในแนวนี้ได้แก่ ทฤษฎีอันอมี (Anomie Theory) ของเมอร์ตัน

(Robert K. Merton) (1957) เป็นทฤษฎีที่อธิบายในระดับโครงสร้างทางสังคมโดยรวม ซึ่งอธิบายถึงความกดดันของโครงสร้างสังคมในแง่ที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิด คือในขณะที่สังคมได้กำหนดเป้าหมายแห่งความสำเร็จให้กับคนสังคม จะมีคนกลุ่มที่ไม่สามารถไปถึงจุดมุ่งหมายนั้นตามวิถีทางที่ควรจะเป็น จำต้องเดินไปในทางที่บีบให้ได้มาซึ่งจุดหมายที่สังคมกำหนดและวิธีนั้นก็จะอาจจะขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางสังคม (วารุณี, 2543) เช่น การทุจริตในการสอบ หรือการคอร์รัปชันของนักการเมือง เป็นต้น

ส่วนทฤษฎีที่อธิบายในระดับโครงสร้างทางสังคมที่เล็กลงมาได้แก่ ทฤษฎีของซัทเธอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) ทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) โดยมุ่งสนใจไปที่สภาพแวดล้อมในวงแคบของกลุ่มที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน โดยวิเคราะห์ว่าทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เบี่ยงเบนได้รับอิทธิพลจากกระบวนการสื่อสาร (พงษ์สวัสดิ์, ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์) ตลอดจนการปะทะสังสรรค์กับบุคคลที่กระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน

แนวคิดที่ 3 แนวคิดเชิงสัมพัทธ์ (Relativistic Definition) การใช้แนวคิดเชิงสัมพัทธ์ในการวิเคราะห์พฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นแตกต่างจากแนวคิดเชิงบรรทัดฐาน โดยให้ความสำคัญในการพิจารณาถึงข้อเท็จจริงพื้นฐานของชีวิตทางสังคมว่ามีความหลากหลาย ไม่ใช่ความสมานฉันท์ดังที่แนวคิดเชิงบรรทัดฐานได้กล่าวมา การมองว่าการจัดระเบียบทางสังคมอยู่บนพื้นฐานของการสมานฉันท์เชิงบรรทัดฐานร่วมกันนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง เพราะสังคมสมัยใหม่มีลักษณะที่ซับซ้อนและมีความหลากหลาย ในทางตรงกันข้ามคนและกลุ่มคนต่างมีผลประโยชน์ที่ขัดแย้งและแข่งขันกันมากกว่าที่จะมีผลประโยชน์หรือเป้าหมายร่วมกัน เพราะฉะนั้นพฤติกรรมทางสังคมที่ได้รับการจัดระเบียบจึงเป็นผลของการต่อรองเชิงผลประโยชน์ระหว่างกลุ่มตรงข้าม หรือจากการบีบบังคับของฝ่ายที่มีอำนาจมากกว่า (ศุภิมา, 2537)

กล่าวโดยสรุป แนวคิดเชิงสัมพัทธ์มองข้อเท็จจริงรากฐานของชีวิตทางสังคมว่ามีความหลากหลาย ความซับซ้อนของผู้คน และพฤติกรรมท่ามกลางกลุ่มต่างๆ ที่มีกฎเกณฑ์ของตนเอง ความสัมพันธ์ทางสังคมจึงไม่ได้กำหนดอย่างเข้มงวดจากความคาดหวังทางบรรทัดฐานที่ตายตัวแต่ก่อรูปและเปลี่ยนแปลงไปภายใต้กระบวนการปฏิสังสรรค์ทางสังคมที่มีลักษณะเป็นพลวัต ดังนั้นความเบี่ยงเบนจึงไม่ได้เกิดจากเพียงการละเมิดบรรทัดฐาน แต่เป็นกระบวนการที่คนในสังคมหรือผู้ชมทางสังคมนิยามการกระทำของผู้กระทำผิดว่าเบี่ยงเบน จะเห็นได้ว่าแนวคิดเชิงสัมพัทธ์ได้มุ่งจุดสนใจในปรากฏการณ์ทางสังคมไปที่ กระบวนการทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการนิยามความเบี่ยงเบน รวมทั้งศึกษาถึงผลจากปฏิกิริยาของผู้ชมทั้งต่อบุคคลผู้ถูกนิยามว่าเบี่ยงเบนและต่อสังคมโดยทั่วไป (อ้างแล้ว)

- ทฤษฎีการประทับตรา (Labeling Theory)

ทฤษฎีนี้เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่อยู่ในแนวความคิดเชิงสัมพัทธ์ซึ่งนิยมใช้กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิดของวัยรุ่น

Tannebaum (1938) เป็นผู้ให้คำอธิบายในรุ่นแรกๆเกี่ยวกับทฤษฎีการประทับตรา เขากล่าวว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ทำให้บุคคลกลายเป็นผู้เบี่ยงเบน คือ “นาฏกรรมแห่งความชั่วร้าย” (Dramatization of evil) อันเป็นกระบวนการของปฏิกิริยาที่ประเมินค่าเชิงลบของชุมชนที่มีต่อพฤติกรรมของเด็กที่ถูกรับรู้ว่าเป็นผู้ละเมิดกฎ (เบี่ยงเบน) Tannebaum เห็นว่าปฏิสังสรรค์ทางสังคมมีบทบาทต่อการสร้างอาชญากร โดยการกระทำพฤติกรรมที่เจ้าหน้าที่นิยามว่าเบี่ยงเบน และจะถูกประเมินค่าตามค่านิยมนั้น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เล็กลงๆจากการนิยามพฤติกรรมที่ชั่วร้ายมาเป็นการนิยามและปฏิบัติต่อบุคคลนั้นว่าเป็นคนชั่วร้าย เพื่อว่าพฤติกรรมทั้งหมดของเขาจะได้รับการมองว่าเลวร้ายด้วยจากสายตาของชุมชน

ผลที่ตามมาจากการที่ชุมชนลดคุณค่าของเขา คือ เด็กถูกแยกโดดเดี่ยวออกจากสังคม และจะมองตนเองตามที่ชุมชนทำนาย ทำให้คำทำนายนั้นบรรลุผลในตนเอง ซึ่งจะเข้าร่วมกับกลุ่มที่ถูกนิยามคล้ายๆกัน กลุ่มจะสร้างกฎเกณฑ์ของตนขึ้นมาเพื่อสร้างความมั่นคงแก่สมาชิกขณะเดียวกัน สมาชิกจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน และมีผลต่อพัฒนาการของความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางที่เบี่ยงเบนภายใต้วัฒนธรรมที่เบี่ยงเบนนั้น (อ้างแล้ว)

กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เมื่อเด็กวัยรุ่นถูกสังคมนิยามหรือให้ความหมายว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เด็กเหล่านั้นก็จะถูกเบียดขับออกจากสังคมกระแสหลักและกลายสภาพไปเป็น “คนนอก” ของสังคมในที่สุด

ดังตัวอย่างในงานของ Howard Becker (1963) จากหนังสือ “คนนอกคอก” (Outsider) อธิบายว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นเรื่องของปัจจัยทางสังคม กลุ่มสังคมเป็นคนสร้างสิ่งๆที่เรียกว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นมา สังคมจะสร้างกฎเกณฑ์ข้อกำหนดต่างๆเพื่อนำมาเป็นมาตรฐานกำหนดว่าสิ่งใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน นอกจากนี้สังคมยังใช้กฎเกณฑ์ดังกล่าวกับกลุ่มบุคคลบางกลุ่ม และตราหน้ากลุ่มบุคคลต่างๆเหล่านั้นว่าเป็น “คนนอก” เบคเกอร์ได้แบ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนในชั้นปฐมภูมิ คือพฤติกรรมที่ทำลายกฎเกณฑ์ทางวัฒนธรรมโดยที่ไม่มีใครรู้ และชั้นทุติยภูมิซึ่งเป็นชั้นที่คนในสังคมล่วงรู้ว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบน บุคคลเหล่านั้นหรือกลุ่มนั้นก็จะถูกตราหน้าจากสังคมทันที (อ้างใน ภูษงค์ ภูณทลบุตร, 2542) เช่น การทะเลาะวิวาทของเด็กวัยรุ่นในกลุ่ม NDR ในระยะแรกจะไม่มีใครล่วงรู้ถึงแม้ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากกฎเกณฑ์ทางสังคม จนกระทั่งเด็กเหล่านั้นถูกตำรวจจับกุมและถูกส่งเข้าสถานพินิจเข้าสถานพินิจ

๔ สังคมจึงได้รับรู้ถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็ก และวัยรุ่นกลุ่ม NDR จึงถูกตราหน้าจากสังคมว่าเป็นอันธพาลไปทั้งกลุ่ม

การประทับตราเด็กวัยรุ่นว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือเป็นผู้กระทำผิดในสังคม มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กวัยรุ่น คือมีเด็กถูกตีตราไปในชั้นแรกแล้วว่าเป็น “อันธพาล” “ขี้ยา” แล้วเด็กจะไม่สามารถกลับเข้าไปในสังคมได้อีก อันเป็นเหตุให้เด็กวัยรุ่นที่ถูกตีตราเหมือนกันต้องไปรวมกลุ่มกันเองและมีโอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำโดยที่การกระทำผิดนั้นอาจจะมี ความรุนแรงมากกว่าเดิม (เช่น จากการทำร้ายร่างกายสู่การฆ่าคนตาย หรือเด็กที่เคยเสพยาบ้าแม่เพียงครั้งเดียว แต่เมื่อถูกตีตราไปแล้วจึงไม่มีโอกาสกลับมาสู่สังคมปกติ อันเป็นเหตุให้กลับไป เสพอีก)

การถูกเบียดขับออกมาจากสังคมนี้ทำให้เด็กต้องไปสร้างสังคมของตนเองที่มีลักษณะ ทวนกระแสจากสังคมปกติ อันมีวัฒนธรรมในกลุ่มเป็นที่มีลักษณะเฉพาะหรือเรียกได้ว่าเป็นกลุ่ม ที่มีวัฒนธรรมย่อยที่พวกเขาสร้างขึ้นมายากที่บุคคลภายนอกจะเข้าถึงได้ดังจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

3. แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อย

ในหนังสือหลักมานุษยวิทยาของงามพิศ สัตว์สงวน ได้แบ่งวัฒนธรรมในสังคมมนุษย์ เป็น 2 ระดับ คือ วัฒนธรรมทั่วไปและวัฒนธรรมย่อย วัฒนธรรมทั่วไป (General Culture) และ หรือที่เรดฟิลด์เรียกว่า วัฒนธรรมใหญ่ (Great tradition) นั้นหมายถึงวัฒนธรรมที่เป็นหลักในการ ดำเนินชีวิตทั่วไปของสมาชิกจำนวนมากของสังคม หรือเป็นวัฒนธรรมที่คนจำนวนมากในสังคมมี อยู่ร่วมกัน

ส่วนวัฒนธรรมย่อยหรือที่ลินตันและนันทาเรียกว่า “วัฒนธรรมเฉพาะ”(Cultural Specialties) เรดฟิลด์เรียกว่า “Little Tradition” (วัฒนธรรมเล็ก) และที่กามสซ์และนอร์เบค เรียกว่าวัฒนธรรมย่อย (Sub specific) หมายถึงส่วนต่างๆของวัฒนธรรมที่ใช้กันในบางกลุ่มคน เท่านั้นไม่ได้ใช้กันในทุกกลุ่มคนหรือโดยคนจำนวนมากในสังคม วัฒนธรรมย่อยมักเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทั่วไปและมักเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทั่วไป แต่ในเวลาเดียวกันมันก็มักแตกต่างไป จากวัฒนธรรมทั่วไปด้วย วัฒนธรรมย่อยดังกล่าวแบ่งเป็นประเภทต่างๆได้หลายประเภท ตาม สถานภาพทางสังคมประเภทต่างๆคือ สถานภาพทางเพศ สถานภาพอายุ สถานภาพทางอาชีพ สถานภาพทางชนชั้นหรือวรรณะ สถานภาพเชิงซ้อนหรือชนกลุ่มน้อยต่างๆหรือสถานภาพทาง ศาสนา

อายุเป็นวัฒนธรรมย่อยที่สำคัญอีกอย่าง ในแต่ละสังคมประกอบไปด้วยสมาชิกในวัยต่างๆกันนับได้ 5 วัยด้วยกันคือ วัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยชรา กลุ่มคนในแต่ละวัยดังกล่าวจะเป็นวัฒนธรรมย่อยประเภทหนึ่ง เพราะแต่ละกลุ่มจะมีความคิด ความเชื่อ ภาษาสำนวน การแต่งกาย และพฤติกรรมที่เป็นของกลุ่มตัวแตกต่างไปจากกลุ่มคนในวัยอื่นๆของสังคม เรียกว่าเอกลักษณ์ของตัวเองโดยเฉพาะ (งามพิศ, 2534)

งามพิศได้ให้คำอธิบายวัฒนธรรมย่อยไว้เพียงภาพรวมแต่ไม่ได้ลงลึกไปถึงเรื่องของวัยรุ่นเท่าสุริชัย หวันแก้ว ซึ่งกล่าวถึงประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่น (Youth Subculture) ในฐานะที่เป็นคนกลุ่มหนึ่งที่ถูกกดทับ/กีดกันออกจากวัฒนธรรมใหญ่ของสังคมเมืองในงานวิจัยเรื่องกระบวนการทำให้เป็นชายขอบ (Marginalization) โดยอ้างถึงงานการศึกษาวัยรุ่นอังกฤษยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ของศูนย์วัฒนธรรมร่วมสมัย (Center for Contemporary Culture Studies) มหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮม (Birmingham) ที่อยู่ในหนังสือรวมบทความของศูนย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นในสังคมอังกฤษที่ชื่อว่า Resistance Through Ritual (1976/1991) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า วัฒนธรรมวัยรุ่น (Youth culture) ของวัยรุ่นแต่ละกลุ่มที่มีความแตกต่างกันเองและต่างจากสังคมส่วนใหญ่ของอังกฤษ เป็นปรากฏการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 อันเป็นผลผลิตของการฟื้นฟูเขตเมือง การเติบโตของสื่อ วัฒนธรรมสมัยนิยม กระแสวัฒนธรรมแบบอเมริกัน (Americanization) และการเสื่อมถอยของวัฒนธรรมชนชั้น (ในกรอบความหมายชนชั้นนายทุน – ชนชั้นกรรมกร)

ในทางสังคมวิทยา วัฒนธรรมกลุ่มย่อย (Subculture) เป็นสิ่งสำคัญในการนิยามความเป็นวัยรุ่นมากกว่าอายุหรือลักษณะทางสรีระ โดยที่วัฒนธรรมในที่นี้เป็นเหมือน “map of meaning” ที่พวกเขาใช้ร่าง (shape) ความสัมพันธ์ในกลุ่มและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม โดยที่แต่ละกลุ่มจะมีแบบแผนและประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นสังคมที่พวกเขาตีความและเข้าใจจึงมีความหมายแตกต่างกันออกไปด้วย

งานการศึกษาวัยรุ่นของสำนักเบอร์มิงแฮมในยุคแรกยังยึดถือว่าภายใต้สังคมสมัยใหม่พื้นฐานความสัมพันธ์หลักทางสังคมเป็นความสัมพันธ์ทางชนชั้น (Class Relation) ที่มีชนชั้นของผู้ปกครองและผู้ถูกปกครอง ความเป็นวัฒนธรรมย่อยเป็นเพียงองค์ประกอบที่มีความแตกต่างไปตามท้องถิ่นหรือโครงสร้างสังคมเล็กๆที่ยังคงอยู่ภายใต้เครือข่ายของวัฒนธรรมชนชั้นของสังคมโดยรวม ดังนั้นวัฒนธรรมของกลุ่มวัยรุ่นยังคงมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายความสัมพันธ์ทางชนชั้นอยู่ค่อนข้างมาก วัฒนธรรมวัยรุ่นจะผูกพันอยู่กับชนชั้น 2 ส่วนคือ ส่วนแรกผูกพันอยู่กับผู้ให้กำเนิดและชนชั้นหลักของสังคม

สุริชัยยกตัวอย่างกรณีศึกษากลุ่มวัยรุ่นอังกฤษ Ted, Mod, Skinhead ที่สำนึก การศึกษานี้เห็นว่าเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่พยายามถอยห่างจากวัฒนธรรมชนชั้นกำเนิดพวกเขาซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนชั้นแรงงาน แต่พวกเขาไม่สามารถเข้าไปร่วมกับวัฒนธรรมกระแสหลักในเมืองได้ ด้วยเหตุนี้ map of meaning ของวัฒนธรรมกลุ่มย่อยที่พวกเขาร่างขึ้นมาจึงกลายเป็นส่วนที่อยู่ชายขอบ (Marginality) ของสังคม พวกเขาจึงต้องสร้างเอกลักษณ์ให้กับกลุ่มของตนเองผ่านการแสดงออกในชีวิตประจำวัน (everyday life) วัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นแบบนี้เปรียบเสมือนเป็นการประกาศความเป็นตัวตนของพวกเขาเองผ่านการพิธีกรรมสมัยใหม่อาศัยการแสดงออกผ่านทางเรือนร่างของเขาเอง ไม่ว่าจะเป็นแฟชั่นเสื้อผ้า ดนตรีหรืออากัปกริยาท่าทางซึ่งเป็นกระบวนการต่อต้าน (resistance) ต่อบริบท (negotiation) หรือการต่อสู้ พวกเขาสามารถประกาศอาณาเขต (territory) ขึ้นมาได้จริงเช่น คลับ ถนน มุมถนน ย่านค้าขาย สนามฟุตบอล ซึ่งส่วนใหญ่มักมีพื้นที่เป็นสถานที่พักผ่อน

แต่นักวิชาการของสำนักเบอร์มิงแฮมยุคหลังอย่าง Sarah Thornton เขียนเรื่อง Club Cultures ที่ศึกษาความนิยมการไปคลับได้ดินของวัยรุ่นอังกฤษ ได้แย้งว่างานศึกษาในยุคแรกได้แบ่งแยกการครอบงำและการต่อต้านออกเป็นสองขั้วเด็ดขาดมากเกินไป เธอเห็นว่าการศึกษาวัฒนธรรมกลุ่มย่อยของวัยรุ่นไม่ควรที่จะแบ่งว่ามีส่วนชายขอบ/หรือทางเลือกกับส่วนกระแสหลักไม่ควรแบ่งเป็นการต่อต้านกับการถูกครอบงำ และการศึกษาการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมนั้นไม่มีพื้นที่ที่แน่นอน กระแสหลักอาจเป็นวัฒนธรรมทางเลือกในวันข้างหน้า หรือ ชายขอบของวัฒนธรรมหนึ่งอาจเป็นกระแสหลักของอีกรัฒนธรรมหนึ่ง ดังนั้นการศึกษาวัยรุ่นจึงควรที่จะศึกษาถึงต้นทุนทางวัฒนธรรมย่อย (subculture capital) ของแต่ละกลุ่มว่าแสดงบทบาทอย่างไรทั้งต่อตัวเองและต่อกลุ่มอื่นในสังคม ซึ่งทุนวัฒนธรรมย่อยนี้มีบทบาทเป็นได้ทั้งการผลิตซ้ำและการต่อต้านพร้อมกันไปในตัว แล้วแต่ว่าคนกลุ่มไหนในสังคมจะมีอำนาจในการสร้างวาทกรรมนิยามกลุ่มนี้กลุ่มนั้นว่าเป็นเช่นไร

ลักษณะพิเศษของทุนวัฒนธรรมย่อยนี้คือการเป็นชายขอบที่ไม่จำเป็นต้องมีศูนย์กลางไม่ได้ตั้งใจต่อต้านอำนาจอะไรเสมอไป เพียงแค่ไม่นิยมที่จะเป็นแบบผู้อื่นหรือการเลือกที่จะแยกตัวเองออกไป (Distinction) การศึกษาในเรื่องวัยรุ่นของสำนักเบอร์มิงแฮมยุคหลังนี้จึงเป็นการศึกษาชายขอบในฐานะที่เป็นหน่วยย่อยของวัฒนธรรม (sub - culture) มากกว่าจะเป็นการศึกษาวัฒนธรรมย่อย (subculture) แบบของนักวิชาการเบอร์มิงแฮมยุคแรกได้ทำการศึกษาไว้ (สุริชัย, 2543)

บทที่ 3

กระบวนการวิจัยในระยะเวลา 1 ปี

กระบวนการวิจัยในระยะ 6 เดือนแรก เพื่อค้นหาโครงสร้างและความเป็นกลุ่มของ NDR

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างสัมพันธภาพระหว่างทีมวิจัยกับสมาชิก NDR

วัตถุประสงค์

กระบวนการวิจัยในขั้นตอนนี้จะเน้นไปที่การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักวิจัยกับสมาชิกกลุ่ม NDR ในฐานะที่เป็นที่ปรึกษาหรือเป็นที่เลี้ยงของกลุ่ม เพื่อที่จะช่วยสมาชิกบรรเทาและป้องกันปัญหาชีวิตที่จะเกิดขึ้นกับสมาชิก แม้ว่าปัญหาเหล่านั้นจะเกิดขึ้นแล้วนักวิจัยจะได้เข้าไปเพื่อช่วยสมาชิกขบคิดวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

วิธีดำเนินการ

โดยตามแผนการที่ได้วางไว้ในครั้งแรกนักวิจัยจะเข้าไปพูดคุยกับสมาชิกในกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ ประมาณ 3 ครั้ง โดยแบ่งเป็นกลุ่มละ 15 – 20 ครั้งที่ 1 ทำการพูดคุยกับแกนนำ, ครั้งที่ 2 ร่วมกันค้นหาปัญหาของสมาชิกกลุ่ม และครั้งที่ 3 ค้นหาทางแก้ไขปัญหา/หาเครือข่ายทำคณะกรรมการแก้ไขปัญหามาของแกนนำ แต่เมื่อดำเนินการวิจัยจริงนักวิจัยไม่สามารถเข้าไปแบ่งกลุ่มสมาชิกเป็นกลุ่มละ 15 – 20 คนได้เอง เนื่องจากโครงสร้างภายในของกลุ่ม NDR มีกลุ่มย่อยอยู่แล้ว นักวิจัยจึงเข้าไปพูดคุยกับสมาชิกและแกนนำในแต่ละกลุ่มย่อยของ NDR เป็นจำนวน 7 กลุ่ม วงตาล หลังมอ พระราม – ลักษณะ ทางช้างเผือก หญ้าคา ซากุระ และ NDR เดิม ในแต่ละครั้งของการพูดคุยก็จะมีสมาชิกของแต่ละกลุ่มเข้าร่วมประมาณ 10 – 15 คน

นักวิจัยเริ่มต้นโดยการเข้าไปทำ Focus Group หรือการเข้าไปพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับประเด็นเรื่องประวัติความเป็นมาของแต่ละกลุ่ม และปัญหาต่างๆที่สมาชิกกลุ่มกำลังประสบอยู่ รวมไปถึงการทำให้สมาชิกตระหนักถึงปัญหาที่พวกเขากำลังเผชิญ บางครั้งสมาชิกไม่ทราบว่าพฤติกรรมบางอย่างของพวกเขาคือพฤติกรรมเสี่ยง เนื่องจากเป็นพฤติกรรมที่พวกเขากระทำทุกวันจนกลายเป็นชีวิตประจำวัน ตัวอย่างเช่นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการทะเลาะวิวาท เที่ยวกลางคืน หรือการแข่งรถมอเตอร์ไซด์ ซึ่งสามารถทำให้สมาชิกได้รับอันตรายจากพฤติกรรมเหล่านี้ได้โดยมีรายละเอียดดังนี้ (เรียงตามลำดับวันที่)

1) กิจกรรมกลุ่มสนทนากับกลุ่ม NDR ครั้งที่ 1 วันที่ 16 เมษายน 2545

จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วม 12 คน

วัตถุประสงค์

การสนทนากลุ่มในครั้งนี้ที่มิวิจยมุ่งประเด็นคำถามไปที่ประวัติและปัญหาส่วนตัวของสมาชิกแต่ละคน

วิธีดำเนินการ

1. เริ่มจากการถามชื่อ อายุ ประวัติการศึกษา
2. สภาพครอบครัว
3. ปัญหาชีวิตของสมาชิก (ที่สมาชิกแต่ละคนคิดว่าเป็นปัญหาสำคัญของตนเอง)
4. ความคาดหวังที่มีต่อ NDR ชีวิตในอนาคตของตนเอง

ผลการดำเนินการ

- สมาชิกที่เคยมีปัญหาเรื่องยาเสพติด 1 คน แต่ปัจจุบันเลิกได้แล้วด้วยกำลังใจจากเพื่อนๆ และครอบครัวทำให้สมาชิกผู้นี้สามารถเลิกยาเสพติดได้ด้วยตนเองมากกว่าจะใช้ยาจากสถานบำบัดผู้ติดยาเสพติด

- สมาชิก 3 คน มีปัญหาทางด้านอารมณ์โดยเฉพาะแก่นนำมีปัญหาเรื่องของอารมณ์รุนแรง หงุดหงิดง่าย และมีการใช้ความรุนแรงเมื่อมีอารมณ์โกรธบ่อยครั้ง สมาชิกอีก 2 คนซึ่งเป็นผู้หญิงจะมีปัญหาความเหงา เก็บกด สับสน

ข้อสังเกตที่เป็นบทเรียน

การสนทนากลุ่มในครั้งนี้เป็นไปอย่างเป็นทางการเนื่องจากว่าที่มิวิจยและสมาชิกเพิ่งรู้จักกันยังไม่มีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกัน กอปรกับสมาชิกที่เข้าร่วมยังไม่มีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมการมากนัก กล่าวคือมีกลุ่มแก่นนำรุ่นพี่ที่ค่อนข้างมีอิทธิพลในกลุ่มกับสมาชิกรุ่นน้องที่เพิ่งเข้ากลุ่ม NDR มาใหม่นั่งพูดคุยอยู่ด้วยกันทำให้สมาชิกรุ่นน้องไม่กล้าที่จะพูดเรื่องของตนเองมากนัก สมาชิกแก่นนำรุ่นพี่เองก็ยังไม่ไวใจที่มิวิจยและสมาชิกรุ่นน้องพอที่จะเปิดเผยข้อมูลของตนเองมากกว่าที่เป็นอยู่ การสนทนากลุ่มครั้งนี้จึงได้เพียงข้อมูลเบื้องต้นของสมาชิกแต่ละคนเท่านั้น

2) กิจกรรมกลุ่มสนทนากับกลุ่มชากระ วันที่ 10 พฤษภาคม 2545

วัตถุประสงค์

การสนทนากลุ่มในครั้งนี้ทีมวิจัยได้หาแนวทางในการตั้งประเด็นคำถามใหม่โดยเน้นไปที่ความเป็นกลุ่มหรือเอกลักษณ์ของกลุ่ม ประวัติความเป็นมา ปัญหาส่วนตัวของสมาชิก เป้าหมายของกลุ่มและของสมาชิก เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกว่าการทำสนทนากลุ่มในครั้งแรก ทีมวิจัยจึงเลือกผู้เข้าร่วมที่เป็นเพื่อนสนิทกลุ่มชากระเท่านั้นไม่มีสมาชิก NDR จากกลุ่มย่อยอื่นเข้ามาปะปน

วิธีดำเนินการ

1. การสนทนาเริ่มจากการพูดคุยเรื่องความเป็นกลุ่มของกลุ่มชากระโดยให้สมาชิกกล่าวถึงสิ่งที่ทำให้นึกถึงกลุ่มของตนเอง
2. พูดคุยเกี่ยวกับประเด็น “ความเป็นมาของกลุ่ม”
3. พูดคุยในประเด็น “เป้าหมายของสมาชิกที่มีต่อกลุ่ม”
4. พูดคุยในประเด็น “ปัญหาส่วนตัวของสมาชิก”

ผลที่ได้รับ

ภาพของกลุ่มชากระในความรู้สึกของสมาชิกกลุ่ม

- ความยิ่งใหญ่
- ความสามัคคี
- ดอกไม้ชากระ (แข่งแกร่ง)
- กฎหมาย
- ความสงบ (ไม่ทำความเดือดร้อนให้คนอื่น)
- กีฬาฟุตบอล
- ดนตรี วงดนตรีชากระ (เคยรับจ้างเล่นตามงานต่างๆ)
- ความมันส์ (เที่ยวด้วยกัน/กินนอนด้วยกัน)
- โดนแกล้ง
- อาหารปลา (สมาชิกชอบตกปลา)
- ดอกไม้ที่สวยงาม/ความโอเนโยน

ความเป็นมาของกลุ่ม

เริ่มต้นจากประมาณปี พ.ศ. 2540 ก่อนที่จะมาเป็นกลุ่มชากระ มีการรวมกลุ่มของสมาชิกกันที่หน้าหอพักแห่งหนึ่งต่อมาปี พ.ศ. 2542 จึงไปรวมกลุ่มใหม่ที่เซ็นทรัลลาดพร้าว แต่อยู่มาได้ระยะหนึ่งสมาชิกก็กระจายออกไปตั้งกลุ่มใหม่เพราะมีกลุ่มอื่นเข้ามาล้นเกินนำ จนมาเมื่อปี 2543 รวมกลุ่มกันภายใต้ชื่อ NTR หรือ หน้าโรงแรมราตรี สมาชิกส่วนใหญ่เป็นญาติหรือเพื่อนบ้านกันไปไหนมาไหนด้วยกันมีความสนิทสนมกันจนรวมกันเป็นกลุ่ม โดยมีแกนนำคนปัจจุบันเป็นผู้รวบรวมเพื่อนฝูง ในปีเดียวกันนี้กลุ่มอารามบอยซึ่งเป็นเพื่อนเก่าของสมาชิกในกลุ่มเริ่มเข้ามามีบทบาท เหตุเพราะกลุ่มชากระเข้าไปช่วยกลุ่มอารามบอยเวลาที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ผู้คนมองว่ากลุ่มชากระในขณะนั้นและกลุ่มอารามบอยเป็นพวกเดียวกัน แต่กลุ่มอารามบอยมีพฤติกรรมเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมายอยู่บ่อยครั้งเช่น ดิตยาเสพติด ทะเลาะวิวาท วิวาท วิวาททะเลาะวิวาท เป็นต้น ทำให้สมาชิกในกลุ่มโดยเฉพาะแกนนำไม่พอใจจึงแยกตัวออกและตั้งชื่อกลุ่มของตนว่า “ชากระ” (ตามชื่ออาหารปลาเพราะสมาชิกส่วนใหญ่ชอบตกปลา)

เป้าหมายของสมาชิกและกลุ่ม

- ต้องการให้สมาชิกมีความรัก ความสามัคคี ความรับผิดชอบ มีอนาคตที่ดี และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
- ต้องการมีทีมฟุตบอลและวงดนตรีที่มีชื่อเดียวกับกลุ่ม

ปัญหาส่วนตัวของสมาชิก

พบปัญหาของสมาชิกประมาณ 4 ราย ส่วนใหญ่เป็นปัญหาครอบครัวที่มาจากการที่พ่อแม่หย่าร้าง หรือมีคนใดคนหนึ่งเสียชีวิตไปจนทำให้เด็กต้องไปอยู่กับครอบครัวของญาติและมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัว เด็กขาดความอบอุ่นจนต้องใช้กลุ่มเพื่อนเป็นที่พึ่ง

ข้อสังเกตที่เป็นบทเรียน

จากการทำสนทนากลุ่มในครั้งนั้นนอกจากข้อมูลของกลุ่มที่ทีมวิจัยได้รับแล้ว ทีมวิจัยยังพบว่าแกนนำกลุ่มสามารถเป็นที่พึ่งให้แก่สมาชิกรุ่นน้องได้เห็นได้จากการที่แกนนำเป็นคนบอกทีมวิจัยเกี่ยวกับเรื่องปัญหาส่วนตัวของสมาชิกแต่ละคนอันแสดงว่าแกนนำเองมีความสนใจในปัญหาของสมาชิกคนอื่นๆและพร้อมที่จะเป็นผู้ให้คำปรึกษาได้เนื่องจากมีอายุมากกว่าและผ่านประสบการณ์ชีวิตมามาก

3) กิจกรรมกลุ่มสนทนากับกลุ่มทางข้างเผือก วันที่ 17 พฤษภาคม 2545

จำนวนสมาชิกที่เข้าร่วม 10 คน

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ทราบความเป็นมา วิธีการรวมกลุ่ม และความรู้สึกที่มีต่อกลุ่ม

วิธีดำเนินการ

ทีมวิจัยเริ่มต้นการสนทนากลุ่มอย่างเป็นไม่เป็นทางการกับกลุ่มทางข้างเผือกในประเด็นคำถามเดียวกับที่พูดคุยกับกลุ่มชากระ โดยให้สมาชิกทบทวนหรือคิดถึงความเป็นกลุ่มเอกลักษณ์ ความเป็นมาและกิจกรรมที่ทำร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มเป็นประจำ

ผลที่ได้รับ

ความเป็นมาของกลุ่มทางข้างเผือก

กลุ่มทางข้างเผือกเดิมชื่อกลุ่ม “ทางสายใหม่” มีสมาชิกประมาณ 70 คนโดยสมาชิกจะหมุนเวียนกันเข้าออกตลอดเวลา เป้าหมายแรกของการรวมตัวกันคือ เพื่อช่วยกันซ่อมรถ และแต่งรถแข่ง เพราะสมาชิกชอบแข่งรถ แต่ปัจจุบันการแข่งรถเริ่มลดน้อยลง โดยจะไปสังสรรค์หรือไปขับรันทีवलเลนกันมากขึ้น แกนนำของกลุ่มสายใหม่ถูกจับดำเนินคดีนางลัดดาวลยหรือยายแ้วจึงให้แกนนำจาก NDR เดิม 2 คนมาช่วยดูแลสมาชิกรุ่นน้องในกลุ่มและเปลี่ยนชื่อเป็น “ทางข้างเผือก” กิจกรรมการแข่งรถจึงลดน้อยลงเพราะแกนนำใหม่ไม่ค่อยแข่งรถแต่ก็ยังมีสมาชิกบางคนยังคงแข่งรถอยู่

เอกลักษณ์ของกลุ่ม

ชื่อ “ทางสายใหม่” มาจากถนนตัดใหม่ที่สมาชิกใช้แข่งรถ การแข่งรถมอเตอร์ไซค์ถือว่าเป็นกิจกรรมประจำที่สมาชิกชื่นชอบจึงถือว่าเป็นเอกลักษณ์ของสมาชิกกลุ่มเลยทีเดียว การแข่งมอเตอร์ไซค์มีการแข่งรถทั้งในและนอกสนามแข่งรถ แต่สมาชิกชอบแข่งรถนอกสนามมากกว่า เพราะทำหายและอิสระ ไม่ต้องเสียเงินเอง เพราะร้านแต่งรถลงทุนให้ โดยผู้เข้าแข่งขันต้องมีคุณสมบัติดังนี้ ขับรถได้ มีรถ มีเงิน มีหมวกกันน็อก มีใจกล้า ออกตัวดี (เป็นความชำนาญส่วนตัว) และขึ้นอยู่กับการแต่งเครื่องยนต์รถ ต่อมาเมื่อเปลี่ยนชื่อจาก “สายใหม่” มาเป็น “ทางข้างเผือก” การแข่งรถก็ลดน้อยลงเนื่องจากตำรวจเข้มงวดประกอบกับ ที่ถนนสายใหม่รมมี

ปริมาณมากขึ้นทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย และการเที่ยวเข้ามาแทนที่ (เนื่องจากการแนะนำคนปัจจุบันชอบเที่ยวหรือสังสรรค์มากกว่า)

เป้าหมายของกลุ่มในอนาคต

- ต้องการให้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นเพื่อลดจำนวนศัตรู
- สมาชิกจะต้องเป็นสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น กล่าวคือสมาชิกทางข้างเผือกไม่ควรจะเป็นสมาชิกกลุ่มอื่นในเวลาเดียวกัน
- เล่นกีฬาฟุตบอล/ห่วงไกลยาเสพติด กลุ่มมีมาตรการเมื่อพบว่าสมาชิกคิดยาจะซ้อนขั้นตอนต่อมาก็จะซ้อนพร้อมกับขับไล่ออกจากกลุ่ม บางครั้งก็มีการแจ้งตำรวจ หรือฟ้องพ่อแม่ของเพื่อนที่คิดยา

4) กิจกรรมกลุ่มสนทนากับกลุ่ม NDR ครั้งที่ 2 วันที่ 18 พฤษภาคม 2545

กลุ่ม NDR เดิมถือว่าเป็นกลุ่มแกนนำของ NDR ในปัจจุบันซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกรุ่นพี่ที่ก่อตั้งกลุ่ม NDR มาด้วยกัน เนื่องจากเรื่องราวของกลุ่ม NDR มีมาก ทีมวิจัยจึงทำสนทนากลุ่มกับกลุ่มนี้ถึง 3 ครั้งในวันที่ 18, 20 – 21 พ.ค. 2545 เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่จะนำมาวิเคราะห์ถึงการก่อร่างสร้างตัวของกลุ่ม NDR และโครงสร้างทางสังคม/ความสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มได้ สมาชิกที่เข้าร่วมในการสนทนากครั้งนี้เป็นสมาชิกระดับแกนนำของกลุ่ม NDR รวมทั้งเป็นแกนนำของกลุ่มย่อยต่างๆด้วย ทีมวิจัยเริ่มต้นด้วยกันให้สมาชิกช่วยกันนึกถึงความเป็น NDR ในความคิดของสมาชิกแต่ละคนซึ่งก็คือ ความเป็นเพื่อน, ยายแฉ้ว (นางลัดดาวัลย์), การต่อต้านยาเสพติด, การทะเลาะวิวาท, ความสามัคคี, ป้าแดง (เจ้าของร้านขายข้าวแกงที่เป็นแหล่งรวมตัวกันของสมาชิก) และแกนนำคนหนึ่งที่เป็นศูนย์รวมของเพื่อนๆและเป็นผู้ก่อตั้งกลุ่ม NDR หรือกลุ่มหน้าดารา ข้อมูลที่ได้รับในการสนทนากลุ่มแต่ละครั้งเป็นเรื่องราว (เหตุการณ์/กิจกรรม) ของสมาชิกในช่วงก่อตั้งกลุ่มตั้งแต่ปี 2539 – ปัจจุบัน ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2

5) กิจกรรมกลุ่มสนทนากับกลุ่มพระราม – พระลักษณ วันที่ 24 พฤษภาคม 2545

วัตถุประสงค์

กลุ่มพระราม – พระลักษณเกิดจากการรวมตัวของกลุ่มพระรามเก่าและกลุ่มบินลาเดน โดยแกนนำของกลุ่มทั้ง 2 เป็นพี่น้องกัน ทีมวิจัยจึงมุ่งประเด็นคำถามไปที่ความเป็นกลุ่มของ

พระรามเก่าหรือบินลาเด็นมากกว่าที่จะเน้นความเป็นพระราม – ลักษณะเนื่องจากสมาชิกหลายคนยังรู้สึกว่าพวกเขาคือสมาชิกคนละกลุ่มกันเพียงแต่เป็นกลุ่มที่มีความสนิทสนมกันมากเท่านั้น

วิธีดำเนินการ

1. ทีมวิจัยจึงให้สมาชิกทั้ง 2 กลุ่มกล่าวถึงเอกลักษณ์ของทั้ง 2 กลุ่มโดยรวม เช่น กลุ่มเพื่อน ความเป็นพี่เป็นน้อง ความสามัคคี ความโหด ความห่วงใย รักสนุก บ้า โหด ใจร้อน การทะเลาะวิวาท รอยยิ้มและความเป็นกันเอง (ไม่มีความลับต่อกันและเปิดใจต่อกัน)
2. จากนั้นทีมวิจัยจึงถามสมาชิกว่ารู้สึกอย่างไรกับเอกลักษณ์ของกลุ่มของตนเอง สมาชิกโดยเฉพาะแกนนำรุ่นพี่ (แกนนำกลุ่มพระรามเก่าและเป็นสมาชิก NDR เดิมด้วย) ตอบว่าอยากให้สมาชิกรุ่นน้องลดความใจร้อน ความโหด และความบ้าลงแต่ความรักสนุก/ยิ้มแย้มแจ่มใส นั้นสมาชิกอยากให้เอกลักษณ์เหล่านี้คงอยู่
3. ทีมวิจัยได้ตั้งประเด็นต่อมาเป็นการพูดคุยเรื่องของความเป็นมาของกลุ่มโดยเริ่มจากกลุ่มบินลาเด็น แล้วให้กลุ่มพระรามเก่าเล่าต่อ

ผลที่ได้รับ

ความเป็นมาของกลุ่มบินลาเด็น

เริ่มต้นเมื่อประมาณปลายปี พ.ศ. 2544 จากการเป็นเพื่อนบ้านกัน ตั้งแต่เด็กๆ และเรียนหนังสือมาด้วยกัน กิจกรรมหลักของกลุ่มคือการรวมตัวกันแต่งรถ (มอเตอร์ไซด์) เพื่อแข่งทั้งในสนามมืด (หลังม. พายัพ) ถนนซูปเปอร์และในสนามแข่งที่ถูกกฎหมาย (แต่สมาชิกชอบสนามมืดมากกว่าเพราะ ตื่นเต้นกว่า/เงินเดิมพันสูงกว่า) นอกจากการแข่งขันมอเตอร์ไซด์

ทีมฟุตบอลไว้แข่งขันตามงานต่างๆจนได้ถ้วยรางวัลมาแล้ว (สมาชิกเล่าว่าผลงานของทีมฟุตบอลจะดีกว่าการแข่งขันมอเตอร์ไซด์) สมาชิกหลายคนพูดถึงกลุ่มของตนเองว่า “บินลาเด็น” เป็นชื่อที่ตั้งตามชื่อผู้ก่อการร้ายชื่อดังเพราะตนต้องการมีชื่อเสียงและรู้สึกว่าชื่อนี้จะไม่โดนตำรวจจับเพราะไม่มีใครสามารถหาบินลาเด็นพบได้ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีการทะเลาะวิวาทกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นบ่อยครั้งและส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่า (กลุ่มบินลาเด็นสมาชิกอายุประมาณ 13 – 17) แต่กลุ่มนี้ก็สามารถเอาชนะได้จึงค่อนข้างเป็นกลุ่มที่มีชื่อเสียง แกนนำคนสำคัญของ NDR ถือว่าเป็นวีรบุรุษในใจของสมาชิกบินลาเด็นจนทำให้กลุ่มมาขอเข้าเป็นสมาชิก NDR และให้แกนนำคนดังกล่าวสอนวิชาการต่อสู้ให้

ความเป็นมาของกลุ่มพระรามแก้ว

เริ่มต้นรวมตัวกันเมื่อประมาณต้นปี 2544 จากกลุ่มเพื่อนประมาณ 20 คนซึ่งเป็นนักเรียนที่โรงเรียนกาวีละด้วยกัน เดิมชื่อกลุ่ม “หงส์พลอย” เป็นกลุ่มแข่งรถ กลุ่มหงส์พลอยเป็นกลุ่มที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่นบ่อยครั้ง แต่ทั้งกลุ่มมีแต่เด็ก ๆ จึงต้องการคนมีอายุมากกว่า มาดูแล สมาชิกจึงชวนแกนนำจาก NDR ที่รู้จักกันมาก่อนแล้วเข้ามาดูแล สมาชิกกล่าวว่ากลุ่มหงส์พลอยเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กันแน่นแฟ้น เพราะแม้ว่าสมาชิกหลายคนจะอยู่กันคนละห้องเรียนแต่เวลามีเรื่องทะเลาะวิวาทหรือเพื่อนมีเรื่องเดือดร้อน เพื่อนคนอื่นจะไม่มีการทิ้งกัน เรียกว่าเป็นการ “ซื่อใจกัน” ระหว่างเพื่อน กลุ่มนี้ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีชื่อเสียงทั้งกับวัยรุ่นด้วยกันเองและตำรวจ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ชอบการแข่งขันรถสนามมืดและมีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อยครั้งจึงเป็นเป้าหมายในการจับกุมของตำรวจ แกนนำคนปัจจุบันจึงเปลี่ยนชื่อกลุ่มเป็นจึงเปลี่ยนชื่อมาเป็น “พระรามแก้ว แหกแต่” “แหกแต่” เป็นศัพท์ที่ใช้กันในสถานพินิจแปลว่าสุดยอดแต่ต่อมาเหลือเพียงชื่อพระรามแก้วเพราะสั้นและเรียกง่ายกว่า

เป้าหมายของกลุ่มและเป้าหมายของสมาชิก

- แกนนำต้องการให้สมาชิกทั้งสองกลุ่มมีความสามัคคีและมีความเป็นพี่เป็นน้องมากกว่านี้ เพราะกลุ่มทั้งสองเคยไม่ถูกกันมาก่อน
- รวมกลุ่มกันเพื่อเล่นกีฬา (ฟุตบอล , ตระกร้อ , วอลเลย์บอล)
- อยากมีชื่อเสียง
- อยากให้สมาชิกเป็นคนดีต่อสังคมไม่สร้างความวุ่นวายให้สังคมเชียงใหม่ ไม่ทะเลาะวิวาทะกับกลุ่มอื่น (ลดความรุนแรง) เพราะรู้สึกว่าการทำให้เจ็บ เสียเงิน หรือถูกจับ และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

6) กิจกรรมกลุ่มสนทนากับกลุ่มวังตาล วันที่ 29 พฤษภาคม 2545

วัตถุประสงค์

กลุ่มวังตาลเป็นกลุ่มที่มีแกนนำกลุ่มเป็นประธานกลุ่ม NDR การสนทนากลุ่มสำหรับสมาชิกกลุ่มนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มอื่นที่ผ่านมา คือ ประเด็นเรื่องเอกลักษณ์ ความเป็นมาของกลุ่ม และเป้าหมายของกลุ่ม

ผลที่ได้รับ

เอกลักษณ์ของกลุ่ม

- การแข่งรถมอเตอร์ไซด์
- ความเป็นเพื่อน
- หน้าตาดี
- ความมีน้ำใจ
- เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- เข้าใจซึ่งกันและกัน
- การไม่มีความลับต่อกัน

ความเป็นมาของกลุ่ม

กลุ่มวังตาลแบ่งสมาชิกออกเป็น 2 ส่วนคือ วังตาลสายในกับสายนอก วังตาลสายในคือกลุ่มเพื่อนที่คบกันมาตั้งแต่ป. 4 – ป.5 ประมาณ 10 คนซึ่งอยู่ในละแวกบ้านเดียวกัน (ตำบลท่าวังตาล) และเล่นฟุตบอลมาด้วยกัน สายนอกคือคือพวกที่ไม่ได้อยู่ในตำบลวังตาล แต่เรียนวิทยาลัยเทคนิคที่เดียวกับแกนนำ

สมาชิกเริ่มมากขึ้นตอนแกนนำของกลุ่มเข้าเรียนเทคนิคปี 1 ประมาณปี 2542 มีเพื่อนๆเทคนิคมารวมกลุ่มด้วยปี 2543 จึงมีสมาชิกเกือบ 100 คน โดยสมาชิกมาจากแผนกอิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า และช่างยนต์ (จำนวน 10 กว่าคน) เหตุที่รวมกันเพราะโรงเรียนเทคนิคจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันบ่อยฉะนั้นการรวมกลุ่มกันไว้เป็นจำนวนมากจะปลอดภัยกว่า ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับกลุ่มเมื่อแกนนำและสมาชิกขึ้นชั้นปีที่ 3 เนื่องจากมีสมาชิกบางคนออกจากกลุ่มเพราะความสนใจและกิจกรรมที่เปลี่ยนไปเช่น เริ่มคบเพื่อนต่างเพศ ไปเที่ยวที่ต่างกัน ทำงานพิเศษและมีสมาชิกบางคนติดยาจึงต้องออกจากกลุ่มไป (เพราะแกนนำและสมาชิกบางส่วนไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด) ในขณะที่เดียวกันก็มีสมาชิกใหม่เข้ามาทั้งจากเพื่อนละแวกบ้านเดียวกันและจากวิทยาลัยเทคนิคโดยการทำความรู้จักกันต่อๆมา (เพื่อนของเพื่อน)

กิจกรรมของกลุ่มวังตาลคือ การแข่งฟุตบอลและการแข่งรถมอเตอร์ไซด์ กลุ่มวังตาลเริ่มมีชื่อเสียงในหมู่วัยรุ่นด้วยกันจากการไปมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มผู้มาเยือนโดยได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่ม NDR เพราะแกนนำของวังตาลและ NDR เคยเป็นเพื่อนสนิทเรียนโรงเรียนเดียวกัน

สิ่งที่ดีของกลุ่มในความรู้สึกของสมาชิก

- ประทับใจที่สมาชิกมีหัวใจและนิสัยคล้ายๆกัน คือ ชอบความท้าทายเหมือนกัน
- ไม่ทิ้งกัน
- เป็นพี่น้องกัน
- รู้ใจกัน
- สนุกสนาน

สิ่งที่อยากให้แก้ไขภายในกลุ่ม

- อยากให้สายในและสายนอกมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้น
- อยากให้สมาชิกเป็นผู้ใหญ่มากกว่านี้

เป้าหมายของกลุ่มในอนาคต

- อยากอยู่ด้วยกันไปนานๆ
- อยากให้สมาชิกเก็บความทรงจำที่ดีๆไว้
- อยากให้สมาชิกรวมกลุ่มกันมากกว่านี้ ระหว่างสายนอกกับสายใน แต่บ้านไกลกัน

7) กิจกรรมกลุ่มสนทนากับกลุ่มหน้าคา วันที่ 5 มิถุนายน 2545

ผลที่ได้รับ

เอกลักษณ์ของกลุ่ม

- สามัคคี
- ไม่ตรงเวลา
- ไม่ชอบหาเรื่องใคร
- ชอบสนุกสนาน
- ต่อต้านยาเสพติด
- มีหลายศาสนา
- ไม่ชอบเมาแต่ชอบเดินร่ำมากกว่า
- ชอบแข่งรถ/ความเร็ว/ความแรง

ความเป็นมาของกลุ่ม

เริ่มจากแกนนำกลุ่มคนปัจจุบัน เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2542 สาเหตุเกิดจากการอยากมีเพื่อนจึงหาเพื่อนทั้งจากข้างบ้านและเพื่อนที่ไปพบกันที่ลานเสกิตแห่งหนึ่ง ซึ่งทำให้แกนนำและสมาชิกได้พบกับแกนนำ NDR (ลานเสกิตแห่งนี้กลุ่ม NDR เป็นผู้ดูแลอยู่) กิจกรรมส่วนใหญ่ของกลุ่มจะเป็นการไปเที่ยวตามสถานที่เที่ยวของวัยรุ่นและการแข่งรถมอเตอร์ไซด์ ประมาณปี 2543 กลุ่มหน้าคาได้ไปมีเรื่องทะเลาะวิวาทกลุ่มท่าศรีโงซึ่งเป็นศัตรูของ NDR ด้วยเช่นกัน หลังจากนั้นก็จะมีการมีเรื่องทะเลาะวิวาทประปรายส่วนใหญ่จะเป็นตามงานเทศกาลเช่น ลอยกระทง

เป็นต้น ปี 2545 เกิดความเปลี่ยนแปลง คือกลุ่มเริ่มแตกแยก สมาชิกบางคนติดยาบางคนมีแฟน บางคนทำงาน โดยปกติแล้วจะมาพบกันที่สนามบอลการเคหะหนองหอยเป็นประจำทุกวันแต่เมื่อสมาชิกหลายคนติดการะกิจส่วนตัวจึงไม่สามารถมารวมกันได้และห่างเหินกันไปในที่สุด ขณะนี้กลุ่มเหลือกัน 15 คน (ส่วนใหญ่สมาชิกที่ออกไปเพราะติดยาโดยมีบางคนไปเสพและชวนเพื่อนในกลุ่มไปด้วย คนที่ไปเสพมักเป็นคนที่เคยเสพมาแล้ว ชุมชนเคหะหนองหอยเป็นแหล่งขายยาเสพติด) สมาชิกปัจจุบันก็จะไปพบกันที่อยู่ที่แกนนำทำงานอยู่ กิจกรรมส่วนใหญ่เที่ยวกลางคืนบางแข่งรถมอเตอร์ไซด์บาง

เป้าหมายในอนาคต

- อยากคงความเป็นเพื่อนกันแบบนี้ไปตลอด
- ไม่อยากขยายกลุ่มอีกแล้ว อยากมีชีวิตที่สงบกว่านี้

เป้าหมายชีวิตที่แกนนำมีต่อสมาชิก

- อยากให้สมาชิกรุ่นน้องเรียนหนังสือจะได้ไม่ลำบาก
- อยากให้รักกันและไม่อยากให้สมาชิกติดยาเสพติด

จากข้อมูลทั้งหมดทำให้นักวิจัยได้ทราบถึงปัญหาในเบื้องต้นของสมาชิก(ในกลุ่มย่อย) และกลุ่ม NDR ซึ่งก็คือปัญหาเกี่ยวกับภาพพจน์ของกลุ่มต่อสายตาของคนในสังคมที่เป็นไปในทางลบ และปัญหาเกี่ยวกับความรุนแรงในเรื่องของการทะเลาะวิวาท ตลอดจนได้ทราบถึงโครงสร้างใหญ่ของกลุ่ม NDR ว่าประกอบไปด้วยกลุ่มย่อยต่างๆ โดยในหลายกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะแกนนำของแต่ละกลุ่มเป็นเพื่อนร่วมเป็นร่วมตายใน NDR เดิมมาก่อน นอกจากนี้ นักวิจัยยังได้รู้จักกับแกนนำของแต่ละกลุ่มที่มีบทบาทในด้านความเป็นผู้นำและให้ความช่วยเหลือกับสมาชิกรุ่นน้องภายในกลุ่มของตนเองได้เป็นอย่างดี

ขั้นตอนที่ 2 กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR)

วัตถุประสงค์

ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือทำการวิจัยแบบมีส่วนร่วมหรือ PAR กับกลุ่มแกนนำ โดยมีจุดประสงค์เพื่อสมาชิกประเมินผลพฤติกรรมรุนแรง (Violence) และค้นหาวัฒนธรรมย่อยตลอดจนเอกลักษณ์ของแต่ละกลุ่มย่อยภายใน NDR ว่าเป็นอย่างไร แต่ละกลุ่มมีวิถีทางในการคงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของตนเองไว้ได้อย่างไร นักวิจัยจะสามารถเข้าใจโครงสร้างและวิถีชีวิตในแต่ละกลุ่มได้เพื่อหาวิธีแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตตามธรรมชาติของสมาชิกได้

วิธีดำเนินการ

1) การทบทวนและวิเคราะห์ผลของสถานการณ์และพฤติกรรมของกลุ่ม NDR

กระบวนการในขั้นตอนเริ่มจากการที่ทีมนักวิจัยและสมาชิกกลุ่ม NDR ได้ร่วมกันทบทวนและวิเคราะห์ ในประเด็นเรื่องเอกลักษณ์และพฤติกรรมเด่นของกลุ่ม ความเป็นมาและสาเหตุในการรวมกลุ่ม สถานการณ์ต่างๆในอดีตของกลุ่มว่ามีผลดีหรือผลเสียอย่างไร

จากนั้นทีมวิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามถึงสถานการณ์และความเป็นไปของกลุ่ม NDR ในปัจจุบันพบว่าสถานการณ์หรือพฤติกรรมการรวมกลุ่มได้เปลี่ยนไป เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการเป็นเป้าสายตาของตำรวจและกลุ่มคู่อริ แต่จะมีการปรับและพัฒนายุทธวิธีในรับมือกับคู่อริหรือผู้ที่จะทำต่อกลุ่มหรือสมาชิกในกลุ่ม

โดยสมาชิกกล่าวว่าปัจจุบันจะรวมตัวกันไปเที่ยวเป็นกลุ่มย่อยๆมากกว่าที่จะไปเป็นกลุ่มใหญ่เหมือนเมื่อก่อน โดยจะรวมตัวกันไม่เกิน 15 คน โดยจะไปกับเพื่อนที่สนิทที่สุด เหตุที่ไม่นิยมไปเป็นกลุ่มใหญ่เพราะเกรงว่าจะเป็นเป้าสายตาตำรวจ และศัตรูแต่เวลามีเรื่องจะมารวมตัวกัน เพราะจะรู้ว่าเพื่อนแต่ละกลุ่มนั้นจะอยู่ที่ไหนและมีการส่งข่าวกันอย่างรวดเร็ว เมื่อได้ทราบความเป็นไปในปัจจุบัน

2) การตกลงในหรือตัดสินใจเลิกพฤติกรรมบางอย่างและการคงอยู่ของพฤติกรรมบางอย่างโดยแสดงเหตุผล

เมื่อทีมวิจัยให้สมาชิกช่วยวิเคราะห์ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกได้กระทำในอดีตหลายเหตุการณ์ที่สมาชิกตอบว่าถ้าย้อนเวลากลับไปได้จะไม่ลงมือกระทำอีก เช่น การรุมทำร้าย ชุ้มยิง หรือการที่มีชาวบ้านโดนลูลง เป็นต้น เพราะสมาชิกระดับแกนนำรู้สึกเสียใจกับสิ่งเหล่านี้ที่

ทำให้ผู้ไม่เกี่ยวข้องบาดเจ็บหรือเสียชีวิต อีกทั้งสมาชิกหลายคนยังได้รับการลงโทษทางกฎหมาย ทำให้รู้สึกขัดแย้งกับการกระทำอย่างนี้ แกนนำจึงไม่ต้องการให้สมาชิกรุ่นน้องต้องมาประสบปัญหาและสถานการณ์อย่างที่สมาชิกรุ่นพี่ได้เผชิญมาแล้ว

ส่วนพฤติกรรมที่ไม่สามารถยุติได้ที่สมาชิกส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นที่ฟ้องกันว่าการใช้ความรุนแรงในการจัดการความขัดแย้งแบบเผชิญหน้าทันทีระหว่างกลุ่มมากกว่าการใช้การเจรจา เนื่องจากความไม่ไว้วางใจในฝ่ายตรงข้าม ความไม่สามารถคาดคะเนความคิดความต้องการของฝ่ายตรงข้ามได้ และในกลุ่มคนหลายคนมักจะมีคนที่เป็จุดชนวน เช่น กำลังมีการเจรจาระหว่างแกนนำของทั้งกลุ่มในขณะที่สมาชิกของทั้งสองกลุ่มต่างคุมเชิงกันอยู่ แล้วที่สมาชิกของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เพิ่งเข้ามาในเหตุการณ์ไม่ได้ดูว่ากำลังทำอะไรกันอยู่ เมื่อมาถึงจึงโดดเข้าทำร้ายฝ่ายตรงข้ามทันที หากเหตุการณ์เป็นดังนี้สมาชิกอื่น ๆ ก็ารู้สถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นข้างหน้าว่าอีกฝ่ายไม่ยอมเจรจาด้วยและต้องมีการดาหน้าเข้าทำร้ายฝ่ายตนแน่เนื่องจากความโกรธ สมาชิกทุกคนก็จะโดดเข้าไปฝ่ายตรงข้ามพร้อมกันโดยอัตโนมัติซึ่งพวกเขาบอกว่า “ใครลงมือก่อนได้เปรียบ” หรือจากการประเมินหรือประสพการณ์บอกว่าบางกลุ่มไม่สามารถเจรจาได้ หรือเจรจาแล้วฝ่ายโน้นมักตะบัดสัต์หรือกลับหลัง ก็เลยเลือกใช้ความรุนแรงซึ่งลงมือก่อนเลย

3) การวิเคราะห์สาเหตุเชิงลึกของการทะเลาะวิวาท และจุดแข็งของกลุ่มNDRสาเหตุเชิงลึกของปัญหา

ทีมวิจัยและแกนนำจึงช่วยกันวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาการทะเลาะวิวาทซึ่งถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ของกลุ่ม NDR แบ่งเป็น 5 สาเหตุคือ

1. เกิดจากอารมณ์โกรธแค้นในตัวบุคคลหรือกลุ่มในขณะนั้น
2. การปกป้องศักดิ์ศรีเมื่อได้รับกระทบจากผู้อื่นหรือกลุ่มอื่นที่ทำให้พวกเขารู้สึกถูกดูหมิ่นดูแคลน
3. ตอนเด็ก ๆ มักจะถูกรังแกทำให้เก็บความแค้นในวัยเด็กไว้แล้วแสดงออกเป็นความรุนแรงในความเข้าใจของพวกเขาเข้าเป็นการแสดงความแข็งแกร่งที่คนอื่นไม่สามารถรังแกพวกเขาได้อีก
4. เด็กจะเรียนรู้เรื่องการต่อสู้จากกลุ่มเพื่อน เมื่อตีกับกลุ่มอื่นแล้วชนะจะเกิดความมั่นใจและฮึกเหิม
5. “ความเป็นลูกผู้ชาย” และแนวคิดเรื่องการต่อสู้แบบลูกผู้ชาย

จุดแข็งของกลุ่มที่สามารถนำไปพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรง

แม้ว่าการทะเลาะวิวาทจะเป็นปัญหาใหญ่ของ NDR แต่ตัวโครงสร้างกลุ่มเองก็มีจุดแข็งที่สามารถพัฒนาเพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของกลุ่มได้กล่าวคือ

1. มีกฎข้อห้ามในเรื่องของยาเสพติด เนื่องจากผู้ติดยาเสพติดจะนำมาซึ่งปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาเรื่องเงิน และปัญหาเรื่องคดีความ เวลาไปเที่ยวจะไม่สนุกเพราะผู้ติดยาจะเกิดความหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา
2. สมาชิกระดับแกนนำ (รุ่นพี่) เริ่มหลีกเลี่ยงการมีเรื่องทะเลาะวิวาท เพราะมีปัญหาตามมามากอาจต้องถูกตำรวจจับ และส่งสารคนที่ถูกทำร้าย
3. เวลาไปเที่ยวทำตัวดีขึ้น (แต่งตัวดีขึ้น วางตัวดีขึ้น ไม่มีทำที่หรือทำทางที่หาเรื่องหรือชวนหาเรื่องเหมือนเมื่อก่อน) เพราะต้องการเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม
4. จะมีการเจรจาก่อนก็ต่อเมื่อมีเรื่องกับกลุ่มที่สมาชิกรู้จักกัน และประเมินฝ่ายตรงข้ามว่าสามารถคุยกันได้ การที่สมาชิกรวมตัวกันจากกลุ่มย่อยต่างๆภายใต้ชื่อ NDR สมาชิกจะได้ชื่อว่าเป็นพวกเดียวกันการทะเลาะวิวาทจึงเกิดขึ้นน้อยลง
5. สมาชิกบางคนเริ่มเห็นว่า การมีตราบทกว่าการเป็นศัตรู

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่ม

ทีมนักวิจัยและสมาชิกยังได้ร่วมกันวิเคราะห์ความเป็นมาของกลุ่มจนได้ทราบถึงวิถีชีวิต, วัฒนธรรมย่อย และเอกลักษณ์ของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม กล่าวคือพฤติกรรมที่สมาชิกเกือบทั้งหมดของ NDR ยอมรับจนเป็นวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มคือ ความรักและปกป้องเพื่อนพ้อง การร่วมมือร่วมใจกันต่อสู้ ความกล้าหาญในการต่อสู้ที่พวกเขาเรียกว่า “สู้จนหลังชนฝา” หรือ “หันหลังชนกันสู้” เพราะฉะนั้นแกนนำของแต่ละกลุ่มที่จะได้รับการยอมรับจากสมาชิกจะต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ด้วย นอกจากนี้สมาชิกยังให้ความสำคัญอย่างมากกับแกนนำในด้านของผู้ให้ความคุ้มครองและความสามารถในการจัดการปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลและกับกลุ่มของสมาชิกได้

ขั้นตอนที่ 3 การปรับเปลี่ยนและพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรงให้กับแกนนำ

1) กิจกรรมสร้างความตระหนักในตนเอง วันที่ 24-28 กรกฎาคม 2545

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อให้แกนนำตระหนักและเข้าใจถึงพฤติกรรมและความเป็นตัวตนแท้จริง (Real self) ของตนเองและเพื่อนเมื่อพบกับความกดดัน (Presser) อย่างมีเหตุผล

วิธีดำเนินการ

มีสมาชิกระดับแกนนำจำนวน 21 คน เข้าร่วม (มีทั้งแกนนำเก่าและแกนนำใหม่) โดยให้แกนนำเหล่านี้เข้าไปสัมผัสถึงการดำรงชีพในป่าเป็นเวลา 3 วัน 2 คืน สมาชิกทั้งหมดต้องใช้ชีวิตอย่างลำบากอยู่ในป่าโดยที่มีน้ำและอาหารอย่างจำกัด

1. แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10-12 คน โดยมีพี่เลี้ยงที่เป็นนักวิจัย นักพัฒนาเยาวชน เจ้าหน้าที่ป่าไม้จังหวัดตาก เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติลานสาง และวิทยากรจากอุทยานแห่งชาติตากสิน

2. Walk rally ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

3. เดินป่าโดยทุกคนแบกสัมภาระส่วนตัวและช่วยกันรับผิดชอบเสบียงที่จะใช้เป็นอาหารแต่ละมื้อ อุปรกรณ์ทำอาหารที่จำเป็น โดยปล่อยให้สมาชิกแต่ละกลุ่มรับผิดชอบกลุ่มของตนเองไม่ว่าจะเป็นการกางเต็นท์จัดที่นอน การทำอาหาร และการแบ่งปันอาหารให้สมาชิกในแต่ละวัน

4. ทั้ง 3 วันที่มีการเดินป่าและทำกิจกรรม ช่วงกลางคืนจะเป็นช่วงที่มีการประชุมรวมกันทั้งหมดเพื่อสรุปบทเรียนที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมแต่ละวัน วิทยากรและพี่เลี้ยงสะท้อนพฤติกรรมที่ดีของบางคนโดยออกชื่อ สะท้อนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของบางคนโดยไม่ออกชื่อและประเมินกลุ่มในแต่ละวัน

5. กิจกรรม “ต้นไม้เพื่อนฉัน” ใช้กิจกรรมปิดทาคาล่าและสัมผัสต้นไม้ในความเงียบและทิ้งให้แกนนำอยู่กับต้นไม้ช่วงเวลาหนึ่งเพื่อให้เรียนรู้ในการใช้สติ สมาธิ ความรู้สึก และการสังเกตในการสื่อสารสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิต

6. กิจกรรม “กวางเดินดง” ใช้กิจกรรมปิดตาเดินตามเส้นเชือกเพื่อสอนปรัชญาชีวิตและการใช้สติ-ปัญญาในการใช้ชีวิต

7. พิธีการ “คำมั่นสัญญาที่จะทำเพื่อสังคม” โดยวิทยากรและพี่เลี้ยงแต่ละคนจะฝากงานเพื่อสังคมให้แกนนำสืบทอด

8. จากนั้น 1 สัปดาห์ ได้มีการทบทวนถึงความรู้สึกและบทเรียนที่ได้จากค่ายครั้งนี้

ผลที่ได้รับ

วันแรก ระหว่างการเดินทางจะพบพฤติกรรมของแกนนำบางคนที่แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติ เช่น แกนนำคนหนึ่งจะใช้มีดถากถางกิ่งไม้และสิ่งกีดขวางเพื่อให้พี่เลี้ยงและเพื่อนที่ตามมาข้างหลังเดินได้สะดวกขึ้นและดูแลปกป้องพี่เลี้ยงผู้หญิง แกนนำคนหนึ่งเป็นคนสนุกสนานก็จะเดินไปพูดคุยตลกขบขันไปพร้อมกับก้มลงเก็บเศษขยะที่เพื่อน ๆ ทิ้งไว้ใส่ถุงพลาสติกที่ผูกติดกับหูกางเกง ทั้งสองคนทำพฤติกรรมดังกล่าวโดยไม่มีใครมอบหมายหน้าที่ ระหว่างการเดินทางได้มีการทำความรู้จักกันระหว่างแกนนำ พี่เลี้ยง และวิทยากรอยู่ตลอด และระหว่างการเดินป่าได้พบเหตุการณ์ที่มีผู้ลักลอบตัดไม้ จึงเป็นโอกาสที่แกนนำได้เรียนการทำงานจริงเพื่อดูแลรักษาป่าของเจ้าหน้าที่ป่าไม้และเจ้าหน้าที่อุทยาน ซึ่งแกนนำหลาย ๆ คน จะตามไปช่วยพี่เลี้ยง แต่ถูกห้าม และมีแกนนำอายุน้อยบางคนแสดงออกไม่พอใจที่มีคนมาลักลอบตัดไม้กล่าวว่า “ถ้ามีปืนอยู่ในมือจะยิงมัน” ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นหัวข้อสนทนาตอนสรุปประจำวัน ที่จะทำความเข้าใจระหว่างหน้าที่ วัตถุประสงค์งานที่อะลุ่มอล่วยกับผู้กระทำผิดเพราะความจำเป็นและยากแค้น ทำให้แกนนำได้เรียนรู้ที่จะเข้าใจมนุษย์และสังคมมากขึ้น ช่วงการเตรียมอาหารและที่พักในขณะที่เพื่อน ๆ ที่แสดงออกว่าจะเป็นผู้ทำอาหารเตรียมเครื่องอาหารเพื่อนบางคนก็ไปเก็บเศษไม้บริเวณนั้นมารวมสำหรับใช้ทำฟืน ก็จะมีบางคนนอนเล่นหรือนั่งคุยกันและบางคนแอบกินอาหารก่อนเพื่อน ๆ และบางกลุ่มเกิดความผิดพลาดในการทำอาหาร ทำให้อาหารไม่พอ ทำให้ต้องนำส่วนของวันต่อไปมาใช้บางส่วน

วันที่สอง ระหว่างการเดินทางบางกลุ่มเกิดสถานการณ์สมาชิกได้รับอาหารไม่พอ เนื่องจากการเตรียมอาหารเพื่อใช้ระหว่างเดินทางไม่ดีพอ และได้นำส่วนของวันนี้ไปใช้เมื่อวานบ้างแล้ว การตั้งที่พักวันนี้ลำบากกว่าเมื่อวานเพราะไม่มีแหล่งน้ำอยู่บริเวณนั้น (วันวานพักริมลำธาร ถ่ายหลังกอไผ่) สมาชิกไม่พอในและความไม่พอก็มากขึ้นกลายเป็นความโกรธพี่เลี้ยงโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ป่าไม้และเจ้าหน้าที่อุทยานแกล้งพามาพักตรงบริเวณนี้ มีสมาชิกบางคนต้องเข้าไปทำร้ายเจ้าหน้าที่ซึ่งตั้งที่พักอยู่บริเวณใกล้ ๆ นั้น นักวิจัยต้องห้ามปราม (ช่วงหลังกินอาหารพี่เลี้ยงเจ้าหน้าที่ป่าไม้และเจ้าหน้าที่อุทยานเข้าเยี่ยมและพูดคุยกับสมาชิกแต่กลุ่มแต่ละเด็กร้องอย่างเป็นกันเอง ทำให้เกิดการทำความรู้จักและมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน การสอนบทเรียนชีวิตของพี่เลี้ยงโดยใช้ประสบการณ์ของตนเองเมื่อมีอายุเท่ากับแกนนำและประสบการณ์เมื่อผ่านช่วงนั้นมาจนกระทั่งปัจจุบัน ซึ่งสิ่งที่ทำให้พี่เลี้ยงเข้าถึงสมาชิกได้คือประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรงที่พี่เลี้ยงผ่านมาแล้วในช่วงวัยรุ่น) มีสมาชิกบางคนนั่งเฉยอยู่ไม่ได้จะออกสำรวจหาแหล่งน้ำเพียงลำพัง นักวิจัยจึงต้องไปด้วย แต่การบริหารจัดการอาหาร การเตรียมอาหาร การเตรียมที่พักจะมีการแบ่งบทบาทหน้าที่กันมากขึ้นโดยไม่ได้มีการแบ่งอย่างเป็น

ทางการ เช่น เมื่อเห็นเพื่อนคนนี้ทำอาหารเป็นก็จะปล่อยให้เตรียมอาหาร บางคนเห็นแล้วช่วยเพื่อนเตรียม เมื่อเห็นมีคนช่วยเตรียมแล้วบางคนก็จะก่อไฟ หาฟืน ฯลฯ ตามแต่ว่าใครสามารถทำอะไรได้

วันที่สาม ทุกอย่างเข้ารูปเข้ารอย สมาชิกปรับตัวได้ การบริหารจัดการการแบ่งบทบาทอย่างไม่เป็นทางการของกลุ่ม แต่เป็นตามความถนัด ตามความจำเป็น ตามโอกาส และความรู้สึก รับผิดชอบต่อกิจกรรมและการอยู่รอดของกลุ่มและสมาชิกในกลุ่ม

หลังจากค่าย 1 สัปดาห์ แกนนำสะท้อนว่าชีวิตในป่าครั้งนั้นทำให้ตนได้เรียนรู้ว่าการดำรงชีวิตโดยปกติเพื่อการเอาชีวิตรอดเกี่ยวกับปากท้องการอยู่การกิน ซึ่งเป็นความจำเป็นของชีวิต ในขณะที่อยู่ในเมืองมีสิ่งสะดวกสบายทำให้ไม่เห็นถึงความจำเป็นของชีวิตคืออะไร การเอาตัวรอดในเมืองเป็นการเอาชีวิตรอดจากความขัดแย้งและทะเลาะวิวาท ตั้งแต่กลับมาไม่กล้ากินข้าวเหลือแล้วทั้งกินจนหมด และบางคนกล่าวว่ารู้สึกรักพ่อแม่มากขึ้น ที่เตรียมอาหารการกินที่หลับที่นอนให้เสร็จ ไม่ต้องดิ้นรนยากลำบากเหมือนในป่า

ขั้นตอนที่ 4 การบรรเทาและแก้ไขปัญหากลุ่ม NDR

นักวิจัยและสมาชิกกลุ่มร่วมกันขบคิดวิธีการบรรเทา/แก้ไขปัญหากลุ่มแบบเป็นรูปธรรม เพื่อนำเนื้อหาที่แกนนำกลุ่มและนักวิจัยพูดคุยร่วมกันเกี่ยวกับภูมิหลังกับปัญหาชีวิต(ในแผนงานที่ 2) มาประชุมกับสมาชิกในกลุ่มคนอื่นๆ วิธีการคือทีมนักวิจัยและสมาชิกระดับแกนนำจัดค่ายเยาวชนเล็กๆ 1 ครั้งเพื่อระดมความคิดในเรื่องการแก้ไขปัญหากลุ่ม NDR โดยให้สมาชิกทบทวนและวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาในอดีต/ปัจจุบันของ NDR และทบทวนความต้องการแก้ปัญหาภายในกลุ่มของตัวเองว่าต้องการให้ปัญหาคือคลายไปในทางใด นอกจากนี้ยังวางแผนการทำงานในอนาคตเป็นกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมและจัดสรรบทบาทหน้าที่ภายในกลุ่มของสมาชิกให้ชัดเจน

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ทั้งอดีต/ปัจจุบันร่วมกันระหว่างทีมนักวิจัยและแกนนำกลุ่มพบว่าสถานการณ์ปัญหาที่กลุ่ม NDR กำลังประสบอยู่สามารถแยกได้ 3 ประเด็นใหญ่ๆ คือ

1. ปัญหาภาพพจน์จากสังคม ตำรวจ และสื่อ เช่น

- ภาพพจน์ต่อตำรวจ/การถูกขึ้นบัญชีดำ
- สื่อประโคมข่าว
- ทศนคติของคนในสังคม

1. ปัญหาภายในเกี่ยวกับสมาชิก เช่น

- สมาชิกแตกกลุ่ม

- ปัญหาส่วนตัวของสมาชิกส่งผลกระทบต่อกลุ่มใหญ่ เช่น เรื่องยาเสพติด

1. ปัญหาภายนอกจากกลุ่มอื่นที่มากระทบ เช่น

- กลุ่มใหม่ที่ก่อตัวขึ้น/กลุ่มที่แอบอ้างเป็น NDR
- ความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม

ปัญหาทั้งหมดมีความสัมพันธ์/เชื่อมโยงและส่งผลกระทบถึงกันเช่น ความรุนแรงหรือการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มก็ส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ในทางลบจากสังคมต่อกลุ่ม NDR แต่ในขณะเดียวกันสมาชิกเองก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทได้ตลอดเวลา เพราะจะมีวัยรุ่นกลุ่มอื่นเข้ามาทำร้ายสมาชิกกลุ่มน้องอยู่บ่อยๆ สมาชิกจึงต้องป้องกันตนเอง ภาพพจน์ในทางลบจึงยังคงอยู่ เป็นต้น เพราะฉะนั้นทีมนักวิจัยและแกนนำจึงได้ได้วางแผนงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาทั้ง 3 นอกจากนี้ยังได้จัดสรรบทบาทของสมาชิกในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ และสามารถกำหนดระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมที่แน่นอนได้ โดยทีมนักวิจัยจะทำหน้าที่เป็นเพียงพี่เลี้ยงหรือที่ปรึกษาเท่านั้นแกนนำและสมาชิกจะเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทั้งหมดเอง

รายละเอียดการดำเนินงานในระยะ 6 เดือนแรก

แผนงาน	กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ผลที่ได้รับจริง
1. นักวิจัยเข้าไปสร้าง ความสัมพันธ์กับสมาชิก กลุ่ม NDR ในฐานะเป็นที่ ปรึกษา	นักวิจัยเข้าไปพูดคุยกับสมาชิกในกลุ่มอย่าง ไม่เป็นทางการ ประมาณ 3 ครั้ง โดย แบ่งเป็นกลุ่มละ 15 – 20 คือ ครั้งที่ 1 ทำ การพูดคุยกับแกนนำ, ครั้งที่ 2 ร่วมกันค้นหา ปัญหาของสมาชิกกลุ่ม, ครั้งที่ 3 ค้นหา ทางแก้ไขปัญหา/หาเครือข่ายทำ คณะกรรมการแก้ไขปัญหของแกนนำ	- เพื่อบรรเทา/ป้องกัน ปัญหาชีวิตที่ จะเกิด กับสมาชิก - เมื่อปัญหาเกิดขึ้นแล้ว นักวิจัยเข้าไป ไปเพื่อช่วยสมาชิกขบ คืดวิธีการ แก้ปัญหอย่างเป็น ระบบ	นักวิจัยและสมาชิกได้รับรู้ เนื้อหา/ที่มาของปัญหาชีวิต ของสมาชิกอย่างใกล้ชิด และ หาวิธีการแก้ปัญหอย่างเป็น ระบบ	- ปัญหาในเบื้องต้นของสมาชิกและ กลุ่ม NDR (ความรุนแรง, ทะเลาะ วิวาท, ภาพพจน์ทางด้านลบต่อ สังคม) - โครงสร้าง/ความสัมพันธ์ทางสังคม ภายในกลุ่ม
2. ลงมือทำการวิจัยแบบมี ส่วนร่วมหรือ PAR กับกลุ่ม แกนนำ	-นักวิจัยเข้าไปพูดคุยกับแกนนำกลุ่มของแต่ละ กลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ (โดยกระทำ กลุ่มละหลายๆครั้ง) - นำแกนนำของแต่ละกลุ่มมาร่วมพูดคุยกัน	เพื่อค้นหาสาเหตุ/ที่มา ของปัญหา และภูมิหลัง ของสมาชิก เช่น ภูมิ หลังของแกนนำ สาเหตุ	เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างทาง สังคม/ปัญหาของสมาชิกจาก แกนนำกลุ่ม และให้แกนนำ รับรู้ถึงปัญหา/อันตรายที่เกิด	- วัฒนธรรมย่อยและเอกลักษณ์ ของกลุ่ม NDR - สาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่ม - จุดแข็งที่สามารถพัฒนาเพื่อนำไป

	(เพื่อสร้างความสัมพันธ์)ประมาณ 6 ครั้ง	ของการมารวมตัวกัน ของสมาชิก และ อันตรายจากพฤติกรรม เสี่ยง	จากพฤติกรรมเสี่ยง	ผู้การแก้ไขปัญหากลุ่ม
3. นักวิจัยและสมาชิกกลุ่ม ร่วมกันขบคิดวิธีการ บรรเทา/แก้ไขปัญหาของ กลุ่มแบบเป็นรูปธรรม	นักวิจัย แกนนำ และสมาชิกกลุ่ม ร่วมกัน ประชุมในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ / ภูมิ หลัง/ อันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยง โดยให้ แกนนำเป็นผู้ดำเนินการประชุม นักวิจัยจะ ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงเท่านั้น และจัดค่าย เยาวชนเล็กๆประมาณ 2 – 3 ครั้ง	เพื่อนำเนื้อหาที่แกนนำ กลุ่มและนักวิจัยพูดคุย ร่วมกันเกี่ยวกับภูมิหลัง กับปัญหาชีวิต (ใน แผนงานที่ 2) มา ประชุมกับสมาชิกใน กลุ่มคนอื่นๆ	ให้แกนนำกลับไปคุยกับเพื่อน ในกลุ่ม และสามารถเป็นที่ ปรึกษาให้กับเพื่อนๆได้	- สถานการณ์ปัญหาในปัจจุบัน - วางแผนงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่ เป็นรูปธรรมที่สอดคล้องกับสถาน การณ์ปัจจุบัน - จัดสรรบทบาทของสมาชิกในการ ดำเนินกิจกรรมต่างๆ

สถานการณ์ปัญหาในขณะนั้น

สถานการณ์ปัญหาในปัจจุบันที่สมาชิกกลุ่ม NDR กำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับปัญหาภาพพจน์จากสังคม ตำรวจ และสื่อ
2. ปัญหาภายในเกี่ยวกับสมาชิก
3. ปัญหาภายนอกจากกลุ่มอื่นที่มากกระทบ

ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในขั้นตอนที่ 3 ของกระบวนการวิจัย สมาชิกโดยเฉพาะระดับแกนนำมีความรู้สึกว่าเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขเร่งด่วน โดยเฉพาะปัญหาที่ 1 คือปัญหาเกี่ยวกับภาพพจน์เพราะสมาชิกกำลังถูกตำรวจขึ้นบัญชีดำซึ่งทำให้กลุ่มเยาวชน NDR ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมดังที่ได้วางแผนไว้ในระยะแรกได้สะดวก อันส่งผลให้นางลัดดาวัลย์ต้องปิดสำนักงานโครงการเยาวชนป้องกันยาเสพติด NDR สมาชิกจึงไม่มีสถานที่พบปะสังสรรค์หรือดำเนินกิจกรรมต่างๆได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาที่สมาชิกภายในกลุ่มไม่สามารถแก้ไขเองได้ทั้งหมดจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจและความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอกเป็นอย่างยิ่ง

สถานการณ์เร่งด่วนในขณะนั้นทำให้ทีมวิจัยและสมาชิกไม่สามารถดำเนินแผนงานของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้แต่แรกได้ กล่าวคือการวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรุนแรงและลดพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เช่น การทะเลาะวิวาท หรือ การใช้ยาเสพติด แต่เมื่อมีสถานการณ์ต่างเหล่านี้เข้ามาโดยเฉพาะสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ (แกนนำถูกขึ้นบัญชีดำและสมาชิกคนไม่กล้าเข้าร่วมกิจกรรมเพราะกลัวว่ารวมตัวกันแล้วตำรวจจะจับ) ทำให้สมาชิกรู้สึกว่าจะต้องหาหนทางที่จะแก้ไขปัญหานี้โดยด่วน เนื่องจากปัญหานี้เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตของสมาชิกโดยตรง

ทีมวิจัยจึงร่วมมือกับสมาชิกเพื่อคิดแผนปฏิบัติงานในระยะ 6 เดือนหลังของโครงการเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาทั้ง 3 ประเด็นหลัก แผนการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหที่เกิดขึ้นต่างๆเหล่านี้จะแบ่งเป็น 2 แผนงานคือ

1. แผนการดำเนินงานภายในในกลุ่มเยาวชน NDR โดยมีวัตถุประสงค์คือ

- เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของแกนนำและสมาชิกกลุ่มที่จะเข้าใจในปัญหาของกันและกัน รวมถึงวัยรุ่นกลุ่มอื่น โดยให้สมาชิกสามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสาเหตุของอันตราย เพื่อนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหาที่ปราศจากความรุนแรง

- เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางบวกและส่งเสริมให้เกิดความภาคภูมิใจในพฤติกรรมทางบวกของตนเอง

- เพื่อฝึกทักษะการสื่อสารของแกนนำเพื่อให้เป็นพี่ปรึกษาของสมาชิก

- เพื่อสรุปบทเรียนวิจัย

2. แผนการดำเนินงานกับกลุ่มองค์กรภาคี (หน่วยงานต่างที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนทั้งภาครัฐและเอกชน) โดยมีวัตถุประสงค์คือ

- เพื่อสนับสนุนกลุ่มเยาวชนให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนและกลุ่มวัยรุ่นอื่นได้
- เพื่อสรุปบทเรียนการวิจัย
- อันมีรายละเอียดดังนี้

(ดูในแผนปฏิบัติงาน)

แผนดำเนินโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเยาวชนในเมืองเชียงใหม่ ระยะที่ 2 ตุลาคม 45 – มีนาคม 46
(กลุ่มเด็กและเยาวชน)

วัตถุประสงค์	กิจกรรม/ขั้นตอน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ตัวชี้วัด
2. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของแกนนำและสมาชิกกลุ่มที่จะเข้าใจปัญหาของกันและกัน และวัยรุ่นกลุ่มอื่นโดยให้เกิดการวิเคราะห์ปัญหาหรือสาเหตุของอันตราย เพื่อนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหารุนแรง	2.1 เก็บข้อมูลวัยรุ่นที่กลุ่มอื่นที่พฤติกรรมใกล้เคียงกันกับตนเอง (คนที่อยากเป็น NDR) วัตถุประสงค์ เพื่อให้แกนนำและสมาชิกได้ศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของวัยรุ่นคนอื่นที่มีพฤติกรรมใกล้เคียงกันกับตนเอง วิธีดำเนินการ 1. ออกสำรวจข้อมูลกลุ่มเป้าหมายโดยการสังเกตสัมภาษณ์พูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ ในระหว่างการดำเนินชีวิตปกติของตน เช่น การไปเที่ยว 2. ส่งให้สมาชิกที่อาสาเป็นผู้รวบรวมข้อมูลจากเพื่อนแล้วนำมาพิมพ์ 3. ในสัปดาห์ที่ 2 นำข้อมูลมารวบรวมกันวิเคราะห์และวางแผนการเก็บข้อมูลที่ขาดหายไปหรือที่ต้องเก็บเพิ่ม 4. ในสัปดาห์ที่ 4 นำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวมกันวิเคราะห์และวางแผนการแก้ไข	ต.ค.45	แกนนำสมาชิกอาสาและทีมวิจัย	1. แกนนำและสมาชิกเข้าใจพฤติกรรมและความต้องการของวัยรุ่นกลุ่มอื่น 2. ได้แผนการแก้ไขที่เหมาะสมและหลีกเลี่ยงความรุนแรง	แผนการแก้ไขที่ปราศจากความรุนแรง
	2.2 ดำเนินการตามกิจกรรมที่วางแผนไว้ วัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาโดยไม่ใช้ความรุนแรง	ต.ค.45-มี.ค.46	แกนนำ 6 กลุ่ม		

	วิธีดำเนินการ ภายในกลุ่ม 1. กลุ่มพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจระหว่างแกนนำกับสมาชิกกลุ่มของตน เพื่อส่งเสริมแนวคิดที่เหมาะสม โดยใช้ประสบการณ์เดิมของแกนนำเป็นบทเรียน 2. การพูดคุยตัวต่อตัวอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อทำความเข้าใจระหว่างแกนนำกับสมาชิกกลุ่มของตน เพื่อส่งเสริมแนวคิดที่เหมาะสม โดยใช้ประสบการณ์เดิมของแกนนำเป็นบทเรียนและใช้โอกาสในการพบปะในชีวิตประจำวัน เช่น เวลาไปเที่ยว ภายนอกกลุ่ม 3. กลุ่มพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจระหว่างแกนนำกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น เพื่อส่งเสริมแนวคิดที่เหมาะสม โดยใช้ประสบการณ์เดิมของแกนนำเป็นบทเรียน 4. การพูดคุยตัวต่อตัวอย่างไม่เป็นทางการ เพื่อทำความเข้าใจระหว่างแกนนำกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น เพื่อส่งเสริมแนวคิดที่เหมาะสม โดยใช้ประสบการณ์เดิมของแกนนำเป็นบทเรียนและใช้โอกาสในการพบปะในชีวิตประจำวัน เช่น เวลาไปเที่ยว 5. แกนนำพบกลุ่มแกนนำด้วยกันเพื่อแลกเปลี่ยนบทเรียนในการปฏิบัติงาน และหารือร่วมกัน 2 สัปดาห์/ครั้ง				
--	--	--	--	--	--

วัตถุประสงค์	กิจกรรม/ขั้นตอน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ตัวชี้วัด
	2.3 กิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในและกลุ่มนอก เช่น กีฬาฟุตบอล โดยตั้งรางวัล ทีมชนะเลิศ ทีมสุภาพบุรุษ ทีมอารมณ์ดี	ม.ค.-ก.พ. 46	แกนนำและสมาชิก NDR	1. เกิดความเข้าใจและเกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างกลุ่ม NDR และกลุ่มอื่น	1. ข้อตกลงการจัดกีฬาสัมพันธ์ร่วมกันทุกปี
	2.4 กลุ่มสัมพันธ์ หรือค่ายมิตรภาพ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และสร้างเป้าหมายการพัฒนา		แกนนำและสมาชิกกลุ่มอื่น	2. เกิดการกำหนดกิจกรรมที่จะทำร่วมกันต่อไป	2. ข้อตกลงการจัดกิจกรรมอื่นร่วมกัน
3. เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางบวกและส่งเสริมให้เกิดความภาคภูมิใจในพฤติกรรมทางบวกของตนเอง	3.1 การบริจาคเสื้อผ้าสำหรับผู้ยากไร้ (เวลา 2 วัน) - แกนนำและสมาชิกรวบรวมเสื้อผ้าบริจาคจากการใช้ความสามารถของตนเองนำมาได้ - นำเสื้อผ้าที่รวบรวมได้ไปบริจาคให้เด็กยากไร้ - สมาชิกจะสังเกตและเรียนรู้วิถีชีวิตของเด็กและชุมชนยากไร้ โดยให้เด็กและชาวบ้านในชุมชนพาเที่ยวรอบหมู่บ้านโดยประกบตัวต่อตัว - สังเกตความรู้สึกและพฤติกรรมตนเองและเพื่อนสมาชิก - discussed Group เกี่ยวกับสถานการณ์ที่พบในชุมชนดังกล่าว และสรุปบทเรียนร่วมกัน	ต.ค.-ธ.ค. 45	แกนนำและสมาชิก NDR ทีมวิจัย	1. แกนนำและสมาชิกได้เรียนรู้ที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตผู้อื่นที่ยากไร้ และเรียนรู้ชีวิตตนเองผ่านกิจกรรม 2. แกนนำเกิดความภาคภูมิใจต่อพฤติกรรมทางบวกของตนเอง 3. เกิดแรงจูงใจในการสร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อส่วนรวมต่อไป	1. เนื้อหาจากบันทึกผลการสรุปบทเรียนโดยบันทึกพัฒนาการด้านความคิดและพฤติกรรมเป็นรายบุคคล 2. การตั้งเป้าหมายร่วมกันในอนาคต

	3.2 ทำความสะอาดเมืองเชียงใหม่ (เวลา 1 วัน) - แกนนำและสมาชิกแบ่งบทบาทและวางแผนปฏิบัติการกันเอง - ลงมือปฏิบัติ และสังเกตความรู้สึกและพฤติกรรมตนเองและเพื่อนสมาชิก - สรุปบทเรียนร่วมกัน	ต.ค.-ธ.ค. 45	แกนนำและสมาชิก NDR ทีมวิจัย		
--	---	--------------	-----------------------------	--	--

วัตถุประสงค์	กิจกรรม/ขั้นตอน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ตัวชี้วัด
4. เพื่อฝึกทักษะการสื่อสารแกนนำเพื่อการให้คำปรึกษาแก่เพื่อนและสมาชิก	3.3 อบรมรณรงค์ด้านยาเสพติด - ใช้แผ่นป้ายรณรงค์ และเสื่อยึด NDR ด้านยาเสพติด โดยให้สมาชิกวางแผนและดำเนินการกันเอง - สรุปผลและสรุปบทเรียนร่วมกัน	ต.ค.-ธ.ค. 45	แกนนำและสมาชิก NDR ทีมวิจัย		
	3.4 เลี้ยงอาหารและเล่นดนตรีให้เด็กกำพร้าบ้านกึ่งแก้ว	ต.ค.-ธ.ค. 45	แกนนำและสมาชิก NDR ทีมวิจัย		
	4.1 อบรมทักษะการสื่อสารและการให้คำปรึกษากับแกนนำ โดยใช้เวลา 2-3 วัน 4.2 แกนนำปฏิบัติการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือสมาชิกตามปกติของการใช้ชีวิต 4.3 นัดพบกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนและหารือนำทางแก้ไข และพัฒนาทักษะของตนเอง 2 สัปดาห์/ครั้ง	ต้น พ.ย. 45 เสาร์-อาทิตย์ พ.ย.45-มี.ค. 46 พ.ย.45-มี.ค. 46	วิทยากรและแกนนำ แกนนำ วิทยากรและแกนนำ	1. แกนนำได้เรียนรู้และได้ฝึกทักษะการสื่อสารที่ใช้ในการให้คำปรึกษา 2. แกนนำสามารถให้คำปรึกษาสมาชิกของตนได้	1. บันทึกผลในระหว่างการอบรมรายบุคคล 2. บันทึกการรายงานตนเอง

5. เพื่อสรุปบทเรียนการวิจัย	5.1 จัดกระบวนการสรุปบทเรียนร่วมกันระหว่างทีมวิจัยและกลุ่มเยาวชนกลุ่มเป้าหมาย (เวลา 2 วัน) 5.2 จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์	มี.ค.46	แกนนำและทีมวิจัย	1. แกนนำและทีมวิจัยตระหนักในบทเรียนการวิจัย 2. รายงานวิจัย	ร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
-----------------------------	---	---------	------------------	---	----------------------------

แผนดำเนินโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเยาวชนในเมืองเชียงใหม่ ระยะที่ 2 ตุลาคม 45 – มีนาคม 46
(กลุ่มองค์กรด้านเด็กและเยาวชน)

วัตถุประสงค์	กิจกรรม/ขั้นตอน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ตัวชี้วัด
เพื่อสนับสนุนกลุ่มเยาวชนให้สามารถแก้ไขปัญหาของตนและกลุ่มวัยรุ่นอื่น	1. การจัดเวทีองค์กรภาคีปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน วัตถุประสงค์ 1. เพื่อรายงานผลการวิจัยในระยะที่ 1 2. เพื่อเสนอแผนการแก้ไขปัญหาของกลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มเป้าหมายในระยะที่ 2 3. เพื่อให้เกิดการวางแผนการสนับสนุนกิจกรรมและหารแก้ไขปัญหาของกลุ่มเยาวชนดังกล่าวร่วมกันระหว่างองค์กรภาคี วิธีดำเนินการ 1. ใช้เวทีรายงานความก้าวหน้าในการนำเสนอโดยใช้เวลา 1 วัน 2. ผู้เข้าร่วมเวทีจะประกอบด้วย CY-net. องค์กรด้านเด็กทั้ง GO และ NGO	ต.ค.45	ผู้ประสานงาน CY-Net. และทีมวิจัย	1. องค์กรเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่ก่อให้เกิดการรวมตัวและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย 2. เกิดความร่วมมือในการสนับสนุนกิจกรรมการแก้ปัญหาของเยาวชนกลุ่มเป้าหมาย	1. แผนการสนับสนุนเยาวชนกลุ่มเป้าหมายให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ 2. มีการระบุบทบาทขององค์กรลงในแผนการสนับสนุน 3. การเข้ามีส่วนร่วมในแผนของกลุ่มเยาวชน

	2. การจัดเวทีรายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติการตามแผนขององค์กรและความก้าวหน้าของแผนการปฏิบัติการของกลุ่มเยาวชนเดือนละ 1 ครั้ง วัตถุประสงค์ เพื่อปรับแผนและวิธีการให้ได้ผลยิ่งขึ้นและพร้อมทั้งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในระหว่างการปฏิบัติการ	พ.ย.45-มี.ค.46	ผู้ประสานงาน CY-Net. และทีมวิจัย		
วัตถุประสงค์	กิจกรรม/ขั้นตอน	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ตัวชี้วัด
เพื่อสรุปบทเรียนการวิจัยร่วมกัน	จัดเวทีรายงานผลการดำเนินการของกลุ่มเยาวชนและสรุปบทเรียนร่วมกันระหว่างองค์กรภาคีกับกลุ่มเยาวชนกลุ่มเป้าหมาย	มี.ค.46	ผู้ประสานงาน CY-Net. ทีมวิจัย และแกนนำกลุ่มเยาวชน	1. บทเรียนการดำเนินการเกี่ยวกับเยาวชนกับความรุนแรง 2. แนวทางการดำเนินการต่อเพื่อให้เกิดที่ช่วยเหลือเยาวชนในลักษณะเดียวกับกลุ่มเป้าหมายและกลุ่มเป้าหมายต่อไปอย่างยั่งยืน 3. แนวทางในการขยายผลหรือการผลักดันเชิงนโยบาย	สรุปผลเวที

กระบวนการวิจัยในระยะ 6 เดือนหลัง การดำเนินกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมจากแผนงานที่ได้วางไว้ใน 6 เดือนแรก

1. กิจกรรมการเก็บข้อมูลกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น

การทำงานในระยะ 6 เดือนหลังจะมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาศักยภาพของแกนนำกลุ่มและสมาชิกกลุ่มในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้สมาชิกเข้าใจในปัญหากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆโดยปราศจากความรุนแรง กิจกรรมในระยะ 6 เดือนหลังจึงเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นไปที่การปัญหาเร่งด่วนของสมาชิกโดยให้แกนนำเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมต่างๆด้วยตนเองตามแผนงานที่ได้วางไว้ร่วมกันระหว่างนักวิจัยกับสมาชิกกลุ่ม

โดยเริ่มจากการให้สมาชิกที่เป็นอาสาสมัครในการทำงานลงพื้นที่เพื่อไปสังเกตเรียนรู้พฤติกรรมและความต้องการของวัยรุ่นคนอื่นที่มีพฤติกรรมใกล้เคียงกันกับตนเอง วัตถุประสงค์ในการกิจกรรมก็คือ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของแกนนำและสมาชิกกลุ่มที่จะเข้าใจปัญหาของกันและกัน และวัยรุ่นกลุ่มอื่นโดยให้เกิดการวิเคราะห์ปัญหาหรือสาเหตุของอันตราย เพื่อนำไปสู่วิธีการแก้ปัญหาความรุนแรงได้ เพราะปัญหาความรุนแรงส่วนใหญ่เกิดจากการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่นต่างกลุ่ม การให้สมาชิกลงพื้นที่เพื่อศึกษาพฤติกรรมเด็กวัยรุ่นกลุ่มอื่นน่าจะทำให้สมาชิกกับแกนนำเข้าใจถึงพฤติกรรมและความต้องการของวัยรุ่นกลุ่มอื่น ซึ่งจะได้หาแผนการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมและปราศจากความรุนแรง นอกจากนี้สมาชิกยังต้องการทราบว่าวัยรุ่นกลุ่มใดบางที่แอบอ้างตนเองว่าเป็นสมาชิกกลุ่ม NDR ทั้งๆที่ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องใดๆทั้งสิ้น บุคคลเหล่านี้ถือว่าทำให้กลุ่ม NDR เสียชื่อเสียงเพราะชอบแอบอ้างชื่อกลุ่ม NDR ไปทะเลาะวิวาทหรือไปทำร้ายร่างกายคนอื่น อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สื่อมวลชน ตำรวจ และคนทั่วไปมอง NDR ในภาพลบเสมอมา

กระบวนการในการดำเนินการเริ่มจากการให้สมาชิกอาสาสมัครออกสำรวจข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายโดยการสังเกตและพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ ในระหว่างชีวิตประจำวันของตนเช่น การไปเที่ยวกลางคืน จากนั้นสมาชิกก็กลับมาบันทึกข้อมูลที่ได้ลงในแบบฟอร์มแล้วนำมาคุยร่วมกันกับเพื่อนๆ เพื่อช่วยกันวิเคราะห์และวางแผนการเก็บข้อมูลที่ขาดหายไป

ตัวอย่างของแบบฟอร์มในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

ข้อมูลภาคสนามของแกนนำ NDR	
วันที่	
บันทึก.....	
ชื่อผู้	
บันทึก.....	
สถานที่ในการเก็บ	
ข้อมูล.....	
ชื่อกลุ่ม.....	
ชื่อหัวหน้า	
กลุ่ม.....	
เป้าหมายของ	
กลุ่ม.....	
สัญลักษณ์ของ	
กลุ่ม.....	
วิธีการในการควบคุม	
สมาชิก.....	
เครือข่ายมีกี่	
กลุ่ม.....	
ชื่อกลุ่ม	
อะไรบ้าง.....	
มีความเกี่ยวข้องกับใครบ้าง (ช่วยเหลือ/	
สนับสนุน)	
ภายในกลุ่ม/เครือข่ายมีความเกี่ยวข้องกับ NDR หรือไม่ (ถ้ามีเป็น	
อย่างไร)	
สถานที่รวมตัวกัน	
- ก่อน	
เที่ยว.....	

-	หลัง	
	เที่ยว.....	
	ลักษณะ/พฤติกรรมในการรวมตัว	
-	ก่อน	
	เที่ยว.....	
-	หลัง	
	เที่ยว.....	
	สถานที่	
	เที่ยว.....	
	ลักษณะพฤติกรรมในการ	
	เที่ยว.....	มีพฤติกรรม
	ในการแอบอ้างชื่อ NDR หรือไม่ (ถ้ามีเป็น	
	อย่างไร)	

ผลของการลงพื้นที่เก็บข้อมูลสรุปได้ว่า สมาชิกพบกลุ่มวัยรุ่น 6 กลุ่มที่มักจะไปเที่ยวกลางคืนในสถานที่เดียวกันบ่อยๆ คือ กลุ่มออร์เวย์, หงส์ซิ่ง (หางดง), หลังวัง, ออร์เรนจ์, ช้างคลาน และกลุ่มสันกำแพง เกือบทุกกลุ่มจะเที่ยวกลางคืนที่ถนนนิมมานเหมินท์ ซอย 19 และบริเวณภาคเชิงดอยใกล้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในแต่ละกลุ่มก็จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับตนเองและกับกลุ่ม NDR ทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งหลายกลุ่มยังมีพฤติกรรมแอบอ้างชื่อ NDR ในการทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่นด้วย ซึ่งข้อมูลของแต่ละกลุ่มมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มออร์เวย์ สัญลักษณ์ของกลุ่มคือสมาชิกจะใส่หมวกใส่แว่นตาหลายๆ สี และสวมเสื้อกับสติกเกอร์ที่มีสัญลักษณ์ประจำกลุ่มติดรถมอเตอร์ไซด์ หัวหน้ากลุ่มมี 2 คนเป็นคนคอยควบคุมสมาชิกโดยใช้วิธีการพูดคุยและใช้ระบบรุ่นพี่รุ่นน้องดูแลความสงบเรียบร้อยภายในกลุ่ม กลุ่มเป็นกลุ่มที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นบ่อยครั้ง พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนจะเริ่มจากการนัดรวมตัวกันเป็นจุด รวมกันเป็นกลุ่มให้ได้จำนวนมากและใช้รถมอเตอร์ไซด์เป็นยานพาหนะ จากนั้นจึงเข้าไปในผับเพื่อดื่มสุรา ออร์เวย์มีเครือข่ายประมาณ 6 กลุ่มได้แก่กลุ่มฮังยี่ราเชนทร์ และ ออร์เรนจ์ มดยัม อำมหิต หลังวัง โดยสมาชิกจะมีความเกี่ยวข้องกับสมาชิกกลุ่มออร์เรนจ์ บางคน แต่จะไม่มีความสัมพันธ์กับกลุ่ม NDR โดยตรง แต่มีความเกี่ยวพันกับกลุ่มออร์เรนจ์ซึ่งสมาชิกบางส่วนเป็นสมาชิกของกลุ่ม NDR ด้วย โดยจะเกี่ยวข้องกันในเรื่องของการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกบางส่วนของกลุ่มออร์เวย์เองก็เคยเที่ยวด้วยกับ NDR แต่ตอน

หลังแยกตัวออกไปคบกลุ่มอื่น บ่อยครั้งที่สมาชิกกลุ่มออร์เวย์มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่นแล้ว อ้างชื่อ NDR และจะมีกลุ่มออร์เรนจ์คอยช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

หงส์ชิง (หางแดง) สัญลักษณ์ของกลุ่มคือสมาชิกจะชอบใส่หมวกผ้า (เด็กวัยรุ่นเรียกกันว่า “หมวกอังกี่”) แขนงนำของกลุ่มมี 2 คนเป็นพี่น้องกันจะชอบขี่รถมอเตอร์ไซด์ตระเวนไปเรื่อย ๆ โดยแกนนำจะเป็นผู้ชี้นำหน้ากลุ่มและจะมีอาวุธ (ดาบซามูไร) ติดตัวอยู่ตลอดเวลา กลุ่มนี้จะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับกลุ่ม NDR เพราะแกนนำเป็นสมาชิก NDR รุ่นเก่า (หมู่บ้านหนองแสง) ก่อนไปเที่ยวกลางคืนจะรวมตัวกันที่ร้านเหล้าถนนสายใหม่ อ.หางดง จากนั้นจึงเข้ามาเที่ยวที่ถนนนิมมานเหมินท์ ซอย 19

หลังวัง สัญลักษณ์ของกลุ่มคือสมาชิกจะแต่งตัวแบบโลเชั่น (ใส่กางเกงยีนส์ขาเดฟ) หน้าขาว ทาปากแดง กลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่ชอบเล่นเกมมากสถานที่รวมตัวกันส่วนใหญ่จะเป็นร้านเกม แขนงนำของกลุ่มนี้มี 2 คนสมาชิกซึ่งอาสาสมัครของ NDR ให้ข้อสังเกตว่าแกนนำกลุ่มนี้ใช้ยาเสพติดอย่างยาบ้าและก้าวเป็นตัวดึงสมาชิกให้เข้ากลุ่มหรือใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมสมาชิก หลังวังจะมีเครือข่ายด้วยกันอยู่ 4 กลุ่มคือ กลุ่มข้าวดำ, ออร์เวย์, อังกี่และราเชนทร์ นอกจากทั้ง 4 กลุ่มแล้วหลังวังยังมีความเกี่ยวข้องกับ NDR เพราะแกนนำของหลังวังรู้จักกันกับแกนนำของ NDR บางคน วัยรุ่นกลุ่มนี้ก็จะเที่ยวกลางคืนที่ซอย 19 เหมือนกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆแต่ก่อนหน้านั้นก็จะรวมตัวกันที่ร้านเกมหรือปั้มน้ำมันก่อน พอเที่ยวเสร็จก็จะกลับมารวมตัวกันที่ปั้มน้ำมันช่วงเวลานี้เองที่วัยรุ่นกลุ่มนี้มันจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่นแล้วแอบอ้างชื่อว่าเป็นสมาชิก NDR สร้างความไม่พอใจให้กับสมาชิก NDR บางส่วนเป็นอย่างมาก

ออร์เรนจ์ สัญลักษณ์ของกลุ่มคือสมาชิกจะใส่เสื้อสีดำ เครือข่ายของกลุ่มคือกลุ่มสันป่าข่อย สันผีเสื้อ และออร์เวย์ แกนนำกลุ่มมีความสัมพันธ์กับแกนนำของ NDR โดยสมาชิกทุกคนจะฟังคำสั่งของแกนนำตลอดและแกนนำจะเป็นผู้ตัดสินใจเลือกสถานที่เที่ยว ซึ่งสถานที่ที่เที่ยวก็น่าจะเป็นที่ซอย 19 แต่ก่อนหน้านั้นจะรวมตัวกันที่ถนนสายสันกำแพง บ้านร่องขุนแล้วจึงไปเที่ยวพฤติกรรมในการเที่ยวของกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเข้าไปจับผู้หญิงในสถานที่เที่ยวและดื่มสุรา ข้อมูลที่ได้จากอาสาสมัครของ NDR ระบุว่ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่เรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่นบ่อยเพราะแกนนำกลุ่มชอบประกาศความยิ่งใหญ่ของตนแต่ก็จะอ้างชื่อและอ้างความเกี่ยวข้องกับกลุ่ม NDR ตลอด

ช้างคลาน สัญลักษณ์ของกลุ่มคือสมาชิกจะแต่งตัวแบบผู้ใหญ่ (ใส่กางเกงขายาว รองเท้าหนัง โดยเฉพาะแกนนำกลุ่ม) แกนนำของกลุ่มช้างคลานเคยมาขอเข้าร่วมเป็นสมาชิก NDR กับยายแฉ่วแต่ยายให้เป็นสมาชิกเฉพาะแกนนำสมาชิกคนอื่นๆของกลุ่มยายไม่ได้รับไว้

พฤติกรรมการเที่ยวของข้างคลานก็เหมือนกับกลุ่มวัยรุ่นอื่นๆ คือจะนัดรวมตัวกันก่อนแล้วค่อยไปเที่ยวที่ซอย 19 กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่เรื่องทะเลาะวิวาทบ่อยและทุกครั้งก็จะอ้างชื่อ NDR

สันกำแพง กลุ่มนี้ไม่มีสัญลักษณ์อะไรเด่นเป็นพิเศษ แกนนำกลุ่มเป็นคนค่อนข้างมีฐานะจะเป็นคนคอยหาอาวุธมาให้สมาชิกในกลุ่ม แกนนำกลุ่มจะใช้วิธีการตบหัวในการดูแลสมาชิกในกลุ่ม กลุ่มสันกำแพงไม่มีสถานที่เที่ยวแน่นอนแต่จะตระเวนเที่ยวไปเรื่อยๆโดยขี่มอเตอร์ไซด์เป็นกลุ่มระหว่างทางกลับบ้านก็จะมีเรื่องกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นเป็นประจำ ซึ่งก็เช่นเดียวกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่จะบอกกับคู่อริว่าตนเป็นหนึ่งในสมาชิก NDR

ตารางข้อมูลภาคสนาม : วัยรุ่นกลุ่มอื่นๆในเมืองเชียงใหม่				
ชื่อกลุ่ม	สัญลักษณ์กลุ่ม	สถานที่รวมตัว	บุคลิกของหัวหน้ากลุ่ม	กิจกรรมกลุ่ม
ออร์เวย์	ใส่หมวกกับแว่นตาสี สวมเสื้อและมีสติ๊กเกอร์ชื่อกลุ่ม ติดรถมอเตอร์ไซด์	ก่อนเที่ยว: ถนนสันทราย หลังเที่ยว: ซอย 19 สวนสุขภาพ มักจะมีเรื่องกับกลุ่มอื่นหลังจาก เที่ยว	หัวหน้ามี 2 คนใช้วิธีพูดคุยใน การควบคุมสมาชิกกลุ่ม	ใส่เสื้อกลุ่มตนเอง/ขี่มอเตอร์ไซด์ เป็นกลุ่ม ออกเที่ยวกันเป็นกลุ่ม และดื่มสุรา
หงษ์ซิ่ง (หางดง)	ชอบใส่หมวกผ้า (เด็กวัยรุ่นเรียก กันว่า “หมวกอึ้งย้ง”)	ก่อนเที่ยว: ร้านเหล้าถนนสายใหม่ หางดง หลังเที่ยว: กลับไปรวมกันที่ถนน สายใหม่	ชอบหาเรื่องขี่รถมอเตอร์ไซด์ เป็นกลุ่มโดยมีหัวหน้ากลุ่มชี้นำ	เที่ยวที่ร้าน Black Rose และขี่ มอเตอร์ไซด์ตระเวนรอบเมือง
หลังวัง	แต่งตัวแบบโลเซ็บ (ใส่กางเกง ยีนส์ขาเดฟ) หน้าขาว ทาปาก แดง	ก่อนเที่ยว: ร้านเกมที่ทุ่งโฮเต็ลและ หน้าซอย 19 หลังเที่ยว: ร้านเกมและปั้มน้ำมัน	หัวหน้ามี 2 คนใช้กาและเกม เป็นเครื่องมือในการควบคุม สมาชิก	เที่ยวกลางคืนที่กาดเชิงดอย ดม กา เล่นเกมส์ รวมกลุ่มกัน
ออร์เรนจ์ Orange	ใส่เสื้อดำ	ก่อนเที่ยว: สายสันกำแพง บ้าน ร่องขุน หลังเที่ยว: มาต่อที่อิมเมจัน	ชอบแสดงว่าตนเองมีอำนาจ ชอบหาเรื่องและหนีไปใน ภายหลัง	เที่ยวกลางคืน ดื่มสุรา จีบสาวแต่ สถานที่เที่ยวจะไม่แน่ชัดขึ้นอยู่กับ หัวหน้ากลุ่มว่าจะพาไปที่ใด

ช้างคลาน (C.K)	การแต่งตัวแบบผู้ใหญ่ (ใส่กางเกงขายาวรองเท้าหนัง โดยเฉพาะหัวหน้ากลุ่ม)	ก่อนเที่ยว: สุสานช้างคลาน หลังเที่ยว: แยกย้าย	หัวหน้าจะเป็นคนควบคุมดูแลสมาชิก	เที่ยวกลางคืนที่ซอย 19 แล้วมาต่อที่คูเมืองเมื่อร้านปิด
สันกำแพง (บ้านดง)	ไม่เด่นชัด	แล้วแต่จะนัด	ค่อนข้างมีฐานะ/เป็นคนจัดหาอาวุธให้สมาชิกกลุ่มและใช้การตบหัวเป็นวิธีการควบคุมสมาชิก	ซ้อมเตอร์เป็นกลุ่ม วางแผนหาเรื่องทำร้ายวัยรุ่นกลุ่มอื่น

จากข้อมูลจะสังเกตได้ว่ารุ่นเกือบทุกกลุ่มจะนิยมไปเที่ยวกลางคืนที่บริเวณซอย 19 ถนนนิมมานเหมินต์และกาดเซิงดอย¹ ซึ่งอยู่บนถนนเส้นเดียวกัน แต่สถานที่เที่ยวกลางคืนเหล่านี้ไม่ค่อยมีความแน่นอน กล่าวคือวัยรุ่นจะเปลี่ยนสถานที่เที่ยวไปเรื่อยๆตามความนิยมในขณะนั้น หรือสถานที่ใดมีตำรวจเข้าไปตรวจบ่อยหรือมีการตรวจบัตรประชาชนของเจ้าของสถานบริการอย่างเข้มงวดวัยรุ่นก็จะไม่ค่อยเข้าไปเที่ยว สถานที่เที่ยวกลางคืนของวัยรุ่นแต่ละกลุ่มนั้นจะไม่ใช่ทับกันแต่กลุ่มก็จะมีพื้นที่เที่ยวของตนเอง บางกลุ่มก็สามารถเที่ยวกันได้แต่กลุ่มคู่อรินั้นจะไม่ไปในที่ๆกลุ่มคู่อริของตนนั้นเที่ยวอยู่เป็นประจำเรียกว่า “ถิ่นใครถิ่นมัน” ก็ว่าได้ พื้นที่ของแต่ละกลุ่มนั้นจะเป็นที่รู้จักเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นหรือกลุ่มคนที่เที่ยวกลางคืน

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งที่น่าสนใจคือวัยรุ่นทุกกลุ่มจะมีการรวมตัวกันทั้งก่อนไปเที่ยวและหลังไปเที่ยว โดยจะไม่ค่อยมีการไปนัดเจอกันที่สถานที่เที่ยวกลางคืนสักเท่าไร แต่จะนัดพบกันก่อนเสมอซึ่งบริเวณที่นัดพบก็จะเป็นสถานที่ๆใกล้บริเวณบ้านของสมาชิกส่วนใหญ่หรือเป็นบ้านของหัวหน้ากลุ่มเช่น กลุ่มหงษ์ซี้ (หางดง) ก็จะรวมตัวกันบริเวณถนนสายที่ตัดใหม่ละแวกอำเภอ กลุ่มออร์เวย์จะรวมกันที่ถนนสันทราย กลุ่มออร์เรนจ์จะรวมกันที่บ้านร้องขุ่น ถนนสายสันกำแพงหางดงใหม่ กลุ่มช้างคลานก็จะรวมกันที่สุสานช้างคลาน เป็นต้น หรือไม่ก็เป็นสถานที่ๆสมาชิกไปรวมกันทำกิจกรรมบ่อยเช่น กลุ่มหลังวังไปรวมตัวกันที่ร้านเกมบริเวณทุ่งโฮเต็ล เป็นต้น จากนั้นสมาชิกของแต่ละกลุ่มก็จะรวมตัวกันไปเที่ยวโดยขี่มอเตอร์ไซด์ไปกันเป็นกลุ่มใหญ่ และหลังจากการเที่ยวสมาชิกก็จะมีการรวมตัวกันอีกซึ่งส่วนใหญ่จะกลับไปรวมตัวกันที่เดิม อาสาสมัครของ NDR ให้ข้อมูลว่าช่วงเวลาหลังจากเที่ยวกลางคืนนี้จะเป็นเวลาที่กลุ่มวัยรุ่นจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันมากที่สุด เพราะมีการขี่รถรวมกันเป็นกลุ่มใหญ่ซึ่งเป็นที่สะดุดตาของกลุ่มคู่อริ กอปรกับวัยรุ่นแต่ละคนอยู่ในอาการเมาสุราจึงง่ายต่อการมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มคู่อริและกลุ่มวัยรุ่นทั่วไป

นอกจากพฤติกรรมและสถานที่ในการรวมตัวแล้ว สัญลักษณ์ของแต่ละกลุ่มยังเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นกลุ่มของแต่ละกลุ่มและทำให้วัยรุ่นสามารถแยกแยะกันเองว่าใครอยู่กลุ่มไหนได้ เพราะแต่ละกลุ่มมีสัญลักษณ์ที่แตกต่างและมีความเฉพาะตัว เช่น กลุ่มออร์เวย์จะใส่แว่นตาสีและมียี่ห้อเสื้อกลุ่มติดมอเตอร์ไซด์ กลุ่มหงษ์ซี้ (หางดง) จะใส่หมวกอังกี่และกลุ่มหลังวังจะแต่งตัวแบบโลเซบ ทาหน้าขาว ทาปากแดง เป็นต้น

¹ สถานที่ๆนิยมในขณะนี้คือ บริเวณศูนย์การค้า 12 ห้วยแก้ว ซึ่งเคยเป็นที่นิยมมากแต่ช่วงนั้นมีตำรวจเข้ามาตรวจมาก วัยรุ่นจึงเลิกเที่ยวไปและตอนนี้ก็กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้ง

ถึงแม้ว่าสัญลักษณ์ของกลุ่มการแสดงความเป็นตัวตนของแต่ละกลุ่ม หัวหน้ากลุ่มก็เป็นคนสำคัญในการกำหนดทิศทางความเป็นไปของกลุ่ม หรืออาจจะกล่าวได้ว่าหัวหน้าให้ไปทางไหน ลูกน้องก็จะไปทางนั้น บางกลุ่มหัวหน้าแต่งตัวแบบไหนลูกน้องก็จะแต่งตัวแบบนั้นตาม เช่น กลุ่มช้างคลาน เป็นต้น

จากข้อมูลที่อาสาสมัครได้นำมาสามารถแบ่งลักษณะของหัวหน้ากลุ่มได้เป็น 3 ประเภท

1. หัวหน้าที่ใช้การพูดคุยและความเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องเป็นการควบคุมสมาชิกคนอื่นๆ เช่น กลุ่มออร์เวย์ หงส์ชิง (หางดง) ออร์เรนจ์ ช้างคลาน
2. หัวหน้าที่ใช้อำนาจและกำลังเป็นเครื่องมือควบคุมสมาชิกอย่างกลุ่มสันกำแพง
3. หัวหน้าที่ใช้ยาเสพติดเป็นเครื่องมือในการควบคุมสมาชิกเช่นกลุ่มหลังวังที่ใช้กาวและการเล่นเกมเป็นตัวควบคุมสมาชิก

ทั้งนี้หัวหน้ากลุ่มอาจจะไม่ได้ใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งในการควบคุมสมาชิกก็ได้ เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกของหัวหน้ากลุ่มแต่ละกลุ่มที่ได้มา ยังไม่มีความชัดเจนเท่าที่ควร ข้อมูลที่ได้มาส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมสมาชิกของหัวหน้ากลุ่ม ซึ่งก็สามารถแสดงถึงบุคลิกลักษณะของหัวหน้าแต่ละกลุ่มได้เป็นบางส่วนแต่ก็สามารถมองเห็นภาพของหัวหน้าและกลุ่มของพวกเขาได้พอสังเขป

สิ่งได้รับการทำกิจกรรม

การลงพื้นที่เก็บข้อมูลครั้งนี้ทำให้สมาชิกอาสาสมัครได้เรียนรู้ถึงพฤติกรรมของกลุ่มวัยรุ่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตน ข้อมูลเหล่านี้แสดงถึงว่าแท้จริงแล้ววัยรุ่นกลุ่มต่างๆ ในเมืองเชียงใหม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เพียงแต่วัยรุ่นหลายๆ กลุ่มมีพฤติกรรมที่มีความรุนแรงคือมีเรื่องทะเลาะวิวาทการบอยเมือออกไปเที่ยวกลางคืน ปัญหาจะเกิดจะกลุ่ม NDR ก็ต่อเมื่อกลุ่มวัยรุ่นต่างเหล่านี้อ้างว่าตนเป็นสมาชิก NDR ทำให้ชื่อเสียงของกลุ่มเป็นไปในทางลบดังที่เป็นปัญหาอยู่ตอนนี้ การแอบอ้างชื่อเป็นไปได้ทั้งการต้องการความปลอดภัยจากชื่อเสียงของ NDR คือ เมื่อบอกกลุ่มคู่อริว่าเป็นสมาชิก NDR คู่อริอาจจะเกิดความเกรงกลัวเพราะกลุ่ม NDR เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ใหญ่และมีชื่อเสียงในทางที่ดีจากที่เคยกระทำไว้ในอดีต เหตุผลอีกประการคือกลุ่มวัยรุ่นเหล่านี้ต้องการให้กลุ่ม NDR เสียชื่อเสียงและมีศัตรูมากขึ้น อาจเกิดจากความเกลียดชัง (อาจจะเคยมีเรื่องกัน) และอยากมีชื่อเสียงขึ้นมาแทนที่กลุ่ม NDR ก็ว่าได้

นอกจากนี้สมาชิกจะไต่ถามว่ามีกลุ่มวัยรุ่นใดบ้างที่แอบอ้างชื่อ NDR แล้ว สมาชิกยังได้ศึกษาพฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆที่มีลักษณะคล้ายกับตน ซึ่งอาจจะสร้างภาพสะท้อนของตนเองในมุมมองที่สมาชิก NDR ไม่เคยเห็น เช่นได้รับรู้ว่า NDR ในสายตาของกลุ่มอื่นๆเป็นอย่างไร หรือเห็นภาพของตนเองผ่านวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่ลักษณะและพฤติกรรมคล้ายกัน เป็นต้น ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและสถานที่ในการเที่ยวของแต่ละกลุ่มยังทำให้สมาชิกสามารถหลบเลี่ยงการไปเที่ยวในสถานที่ของคู่อริได้อีกด้วย การสังเกตและศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มอื่นทำให้สมาชิกอาสาสมัครได้ซึมซับกระบวนการเป็นนักวิจัยบางส่วนได้ เช่น การสังเกต การจดบันทึก การแยกแยะประเภทของข้อมูลที่ได้ และการวิเคราะห์

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ากิจกรรมนี้จะสามารถทำให้สมาชิกเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆเพิ่มแต่อาสาสมัครหลายคนได้ตั้งข้อสังเกตว่ากิจกรรมในรูปแบบนี้อาจจะนำมาซึ่งอันตรายสู่สมาชิกที่ไปเก็บข้อมูลได้ เพราะสมาชิกจะต้องไปในสถานที่ที่เฝ้าระวังกันแต่อาจจะมีกลุ่มคู่อริอยู่และอาจมีเรื่องทะเลาะวิวาทได้ ข้อเสียอีกประการคือมีการคุ้ยกันสรุปผลงานกันน้อยไปทำให้สมาชิกไม่สามารถทราบได้ว่าต้องไปหาข้อมูลในประเด็นไหนเพิ่มทำให้ข้อมูลที่ได้บางส่วนไม่เพียงพอ ซึ่งคิดว่าจะต้องมีการดำเนินกิจกรรมในลักษณะนี้ต่อไปเพื่อจะได้ทราบข้อมูลของวัยรุ่นเมืองเชียงใหม่หลายๆกลุ่มไม่เพียงเฉพาะกลุ่มที่ได้ข้อมูลมาในขณะนี้

2. กิจกรรมค่าย: สร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มย่อย

กิจกรรมค่ายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มย่อยนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้สมาชิกภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มรู้จักกันมากขึ้นซึ่งมีจุดประสงค์หลักของการจัดกิจกรรมดังนี้

1. เชื่อมความสัมพันธ์ฉันพี่น้อง
2. ให้เกิดความสามัคคีภายในกลุ่ม
3. เพื่อตั้งเป้าหมายของกลุ่ม

2.1 ค่ายออกแบบ (NDR, ซากุระ และหญ้าคา) 8 – 9 มี.ค. 2546

สมาชิกรู้สึกว่าบรรลุวัตถุประสงค์ใน 2 ข้อแรก เพราะได้สมาชิกได้ใกล้ชิดกันจากการทำกิจกรรมร่วมกันใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเป็นเวลา 1 คืน 2 วัน สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 มีประเด็นที่สำคัญดังนี้ วัตถุประสงค์ข้อที่ 3. การตั้งเป้าหมายของกลุ่ม

กลุ่ม NDR เดิมกับสภาพทั่วไป

- NDR เดิมแยกย้ายกันไปตามหน้าที่แต่จะเรียกกลับมาเมื่อไรก็ได้/ความสัมพันธ์ยังเหมือนเดิม

- สมาชิกต้องการคงรูปแบบของ NDR เดิมต่อไป
- รักกันอยู่แล้วจริงใจให้กัน
- ความสัมพันธ์ลึกซึ้งยาวนาน
- มีความสามัคคีกันอยู่แล้ว

กลุ่ม NDR รวมและเป้าหมายกลุ่ม

- อยากให้รุ่นน้องรู้จักรุ่นพี่มากกว่านี้

- อยากให้คนที่ไม่รัก NDR จริงออกจากกลุ่มเพราะไม่จริงใจ

- อยากให้ร่วมมือกับกิจกรรมมากกว่านี้

- รวมกลุ่มกันเพื่อให้พึ่งพากันได้

- อยากให้สามัคคีกันมากกว่านี้

- เป็นผู้ใหญ่มากกว่านี้

- รักสงบมากกว่านี้บางทีก็ทำคนอื่นไปเรื่อย/ไม่ต้องยุ่งกับเรื่องคนอื่นอันเกิดจากการขาดการวิเคราะห์สถานการณ์

- อยากให้คงความเป็นกลุ่ม NDR ได้นานๆ เพราะปัจจุบันยังไม่ค่อยพอใจกับสภาพทุกวันนี้เพราะไม่ค่อยรู้จักกันทั่วถึง สมาชิกบางคนทำตัวเด็กๆไม่รู้จักพี่รู้จักน้องและมีคนนอกเข้ามาทำให้แตกกัน

กลุ่มชากระ

- ต้องการให้สมาชิกเข้ามาปรึกษาด้วยกันเวลามีปัญหา

- อยากมีงานทำเพราะตอนนี้ว่างงาน (แนะนำให้เรียนเพิ่ม)

- ปัจจุบันกลุ่มแตกแยกเพราะขาดผู้นำ

- อยากเปลี่ยนชื่อกลุ่มแต่ยังคงเป็นกลุ่มเดิมภายใต้การนำของแจ๊คและขวัญเป็นที่ปรึกษา

- ทำกิจกรรมสร้างสรรค์เล่นกีฬาต้านยาเสพติด

กลุ่มหน้าคา: สภาพปัจจุบัน

- ตอนนี้เหนียวแน่นเพราะมีกัน 3 – 4 คนจาก 30 – 40 คน เนื่องจากติดยา 15 คน
ทำงาน 15 คน

- พูดกับคนพวกนี้ไม่รู้เรื่องอยากพูดกันกับเฉพาะเพื่อนที่ฟังกัน
- อยากได้เพื่อนแท้ สามัคคีมีอะไรก็ปรึกษากันได้ เมื่อก่อนเป็นแต่เดี๋ยวนี้ไม่เป็น
- คนไหนติดยาจะไม่ออกไปด้วยกันจะได้ไม่ติดยา
- เหงา

เป้าหมายของกลุ่ม

- อยากให้เพื่อนที่ติดยาเลิกยาแล้วกลับมาเหมือนเดิมกลมเกลียวกันเหนียวแน่น
- อยากรู้จักเพื่อนต่างกลุ่ม
- อยากรู้จักกันมากๆ เพราะเวลาเที่ยวจะไม่อันตราย

เป้าหมายของกลุ่ม NDR

- อยากให้หลายกลุ่มเข้ามารู้จักกันเวลาไปเที่ยวจะได้รู้สึกรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
- มีกลุ่มเยอะขึ้นและรู้จักกันมากขึ้น
- ให้กลุ่มยอมรับ NDR ในความเป็นเพื่อน

หมายเหตุ

สมาชิก NDR มีพัฒนาการมากขึ้นในการจัดกิจกรรม (โดยเฉพาะสมาชิกที่เคยไปค่ายที่ตาก) มีการจัดการแบ่งหน้าที่ว่าใครทำอะไรเช่น แบ่งหน้าที่เรื่องกางเต็นท์ ทำอาหาร ก่อไฟ เป็นต้น พี่เลี้ยงทำหน้าที่เป็นผู้คอยเฝ้าดูอยู่ห่างเพราะสมาชิกสามารถกางเต็นท์ หาไฟ ก่อไฟได้เอง แต่ยังคอยต้องเร่งรัดเรื่องเวลาอยู่บ้าง มีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าอย่างเช่นสถานที่กางเต็นท์ที่เจ้าหน้าที่ป่าไม้จัดไว้ให้ไม่มีความเหมาะสมเนื่องจากมีนักท่องเที่ยวพักอยู่ก่อนแล้ว สมาชิกรุ่นพี่จึงไปหาสถานที่กางเต็นท์กันเองและเริ่มจัดการเรื่องที่พักได้โดยที่พี่เลี้ยงไม่ต้องให้คำแนะนำมากนัก

แม้ว่าจะมีความขัดแย้งในเรื่องการจัดการเรื่องอาหารอยู่บ้างในตอนเย็นแต่สมาชิกรุ่นพี่ก็สามารถจัดการกับปัญหาเหล่านั้นได้ โดยแบ่งบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปให้คนละ 2 ชามสำหรับมือเข้าจึงไม่มีความวุ่นวายในเรื่องการจัดการอาหารในตอนเช้า และมีปัญหาอยู่บ้างในตอนกลางคืนที่มีคน

นอกเข้ามาทำให้สมาชิกบางคนไม่พอใจแต่สมาชิกคนอื่นๆก็ช่วยกันทำให้ปัญหาคลีคลายลงไปได้ โดยไม่มีความขัดแย้งเกิดขึ้น

2.2 ค่าย TCP (ทางช้างเผือก) กับ บินลาเต้นที่น้ำตกหมอกฟ้า 29 – 30 มี.ค. 2546

กิจกรรม เข้าวันที่ 30 มี.ค. 2546

เดินป่าไปน้ำตก โดยพี่เลี้ยงให้โจทย์ว่า ให้สมาชิกสังเกตดูว่าธรรมชาติพึ่งพาอาศัยกันอย่างไร สมาชิกได้สังเกตว่า หนอนพื้งน้ำ – ป่า – ต้นไม้ – ป่า – น้ำ
จุดประสงค์ของกิจกรรมนี้ก็คือ ให้สังเกตสิ่งที่อยู่รอบตัวเราเรียนรู้ชีวิตจิตใจ การสังเกตก็คือการเรียนรู้ จากนั้นก็ให้แยกกลุ่มคุยเกี่ยวกับปัญหาของกลุ่มและเป้าหมายของกลุ่มในอนาคต (ปัจจุบันและอนาคต)

ปัญหาของกลุ่มและเป้าหมายกลุ่ม

TCP 1

ปัญหา

1. แย่งผู้หญิง
2. แยกความสามัคคี
3. ทะเลาะวิวาทกันเอง
4. มีศัตรู (กลุ่มหลังวัง)
5. ไม่มีอาวุธ

อนาคต

1. อยากให้เกาะกันเป็นกลุ่มเหมือนเดิม
2. อยากให้สามัคคีกันทุกคน
3. ต้องการมีอาวุธเพิ่ม

TCP 2

ปัญหา

1. ความขัดแย้งกับพวกเดียวกัน
2. ความเห็นแก่ตัว
3. เกียจคร้าน
4. ไม่เคารพรุ่นพี่

5. ไม่มีความสามัคคี

6. เมาแล้วชอบหาเรื่อง

เป้าหมาย

ต้องการเป็นกลุ่มที่แข็งแรง มีความสามัคคีและเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีครอบครัว มีสมาคมโต๊ะสนุ๊ก มีสมาคมสมาชิกเก่า

บิณฑาเดิน ปัญหา

1. ไม่สามัคคีกันในกลุ่ม

2. เมาแล้วชอบหาเรื่องผู้อื่น

3. รุ่นน้องไม่เคารพรุ่นพี่

เป้าหมาย

1. อยากเป็นคนดีของสังคม

2. อยากเปิดผับ

หมายเหตุ

สมาชิกสามารถจัดการค่ายกันเองได้แล้วเพราะมีสมาชิกที่เคยไปค่ายที่ตากอยู่ด้วย สมาชิกรุ่นพี่เหล่านี้สามารถจัดระบบในค่ายได้อย่างเช่น การแบ่งหน้าที่กันทำงาน กางเต็นท์ ทำอาหาร จัดการเรื่องเวลาในการทำกิจกรรม พี่เลี้ยงทำหน้าที่เป็นดูแลอยู่ห่างๆ และกำหนดกิจกรรมเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของค่ายเท่านั้น นอกนั้นสมาชิกรุ่นพี่ทำเองหมด มีการแก้ปัญหาเฉพาะเช่น เมื่อไปถึงอุทยานแห่งชาติกลับพบว่ามีชาวเขามาจัดค่ายถึง 200 คน ทำให้เราไม่สามารถกางเต็นท์และทำกิจกรรมอย่างที่ได้อำหนดไว้ในตอนแรก สมาชิกและพี่เลี้ยงจึงได้ไปเจรจากับเจ้าหน้าที่เพื่อขอพื้นที่กางเต็นท์ที่เหมาะสม รวมถึงขออุปกรณ์ทำอาหารอย่างเตาแก๊สด้วย สมาชิกรุ่นพี่ที่เคยผ่านการไปค่ายตากมีทัศนคติที่ดีต่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้เป็นอย่างมากเห็นได้จากการที่เข้าไปพูดคุยเพื่อขอการอำนวยความสะดวกกับเจ้าหน้าที่และขอข้อมูลในการท่องเที่ยวในบริเวณน้ำตก ทำให้สมาชิกในค่ายได้รับความสะดวกจากการดูแลเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่เป็นอย่างมาก

ปัญหาความขัดแย้งในค่ายนี้ก็เหมือนค่ายอื่นที่ผ่านมาโดยเฉพาะจะมีปัญหาในเรื่องการจัดการอาหาร (บางคนได้กินในขนาดที่พี่บางคนไม่ได้กิน บางคนตุนขนมไว้ในเต็นท์) แต่ก็ไม่ได้เป็นความขัดแย้งที่รุนแรงนัก สมาชิกรุ่นพี่สามารถจัดการปัญหาให้ผ่านไปได้อย่างมีคนปัน

ส่วนของตัวเองให้รุ่นน้องหรือให้รุ่นน้องกินให้อิ่มก่อน (สมาชิกรุ่นพี่ที่มีหน้าที่ให้การจัดการเรื่องอาหารจะแบ่งอาหารไว้ให้พี่เลี้ยงก่อนเสมอ หลังจากพี่เลี้ยงเกือบไม่กินมือเย็นเพราะกินไม่ทัน)

แม้ว่าการจัดกิจกรรมในค่ายจะผ่านไปด้วยดีจากความร่วมมือของสมาชิกแต่จากการข้อมูลที่ได้รับจากการพูดคุยในเรื่องเป้าหมายของกลุ่ม ทำให้รับทราบ bahwa ทุกๆกลุ่มมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องความสามัคคีของกลุ่มและเรื่องความรุนแรงจากการที่สมาชิกของกลุ่ม TCP มีความต้องการที่จะมีอาวุธเพิ่มขึ้น อันแสดงว่าปัญหาความรุนแรงอยู่ในขนาดนี้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการที่เยวกลางคืนยังคงอยู่จากการที่สมาชิกให้ความเห็นว่าปัญหาอย่างหนึ่งของกลุ่มคือมีผู้เมาแล้วหาเรื่องเข้ากลุ่ม ซึ่งแสดงถึงว่า “เหล้า” ก็เป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งนอกเหนือจากยาเสพติดชนิดอื่นเนื่องจากเหล้าสามารถนำไปสู่การทะเลาะวิวาทได้เพราะสมาชิกหลายคนขาดสติจากการเมาเหล้าจึงทำกระทำการที่ขาดสติได้ง่าย

2.3 สิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมค่ายสร้างความสามัคคี

ประการแรกคือสมาชิกได้รับความสนุกสนานจากการเข้าค่ายเพราะได้ไปเที่ยวในสถานที่ต่างๆที่ตนและเพื่อนยังไม่เคยได้ไป สมาชิกยังได้เรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับเพื่อนๆซึ่งโดยปกติแล้วจะพบปะสังสรรค์กันในลักษณะการเที่ยวเตร่มากกว่าการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันจริงๆ ทำให้สมาชิกสามารถรับกันและกันในด้านที่แต่ละคนไม่เคยรู้จักจากการกินนอนใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสถานที่ๆเป็นธรรมชาติไม่ได้สะดวกสบายเหมือนอยู่ที่บ้าน เพราะฉะนั้นสมาชิกจึงต้องทำให้สิ่งที่ตนอาจจะไม่เคยทำเลยตอนอยู่ที่บ้าน เช่น การกางเต็นท์ ก่อไฟ หุงข้าวด้วยฟืน หรือแม้แต่การจัดสรรอาหารการกิน ผลที่สมาชิกได้รับจากเพื่อนด้วยกันมีทั้งด้านดีและไม่ดี กล่าวคือสมาชิกได้ทราบถึงนิสัยที่ดีทั้งของตนเองและของเพื่อนจากการช่วยกันทำกิจกรรมต่างๆในค่าย และได้รับรู้ด้านที่ไม่ดีอย่างเช่นการไม่ช่วยเพื่อนในการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งนี้สมาชิกโดยเฉพาะแกนนำจะต้องเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเหล่านี้ให้ได้เพื่อความสงบเรียบร้อยภายในกลุ่ม

ประการต่อมาคือสมาชิกต่างกลุ่มย่อยสามารถรู้จักสนิทสนมกันได้โดยผ่านกิจกรรมค่ายครั้งนี้ เนื่องจากที่ผ่านมากลุ่ม NDR มีกลุ่มย่อยหลายกลุ่มทำให้สมาชิกต่างกลุ่มย่อยแทบจะไม่มีใครรู้จักกันเลย การเข้าค่ายเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกต่างกลุ่มได้รู้จักกันเสียใจคอและได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันช่วงเวลาหนึ่ง โดยเฉพาะเวลากลางคืนจะเป็นเวลาที่สมาชิกในค่ายจะมานั่งคุยกันรอบกองไฟ หลายคนเล่าถึงเรื่องราวต่างๆในชีวิตของเขาให้เพื่อนๆต่างกลุ่มฟัง ทำให้สมาชิกได้ใกล้ชิดสนิทสนมและมีความเข้าใจกันมากขึ้น ซึ่งสามารถสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในกลุ่ม NDR ได้ในระดับหนึ่ง

ประการสุดท้ายคือสมาชิกของกลุ่มย่อยได้มาทบทวนเป้าหมายและปัญหาของกลุ่มร่วมกัน โดยสมาชิกและแกนนำแต่ละกลุ่มนั้นจะได้ร่วมกันคิดว่ากลุ่มของตนนั้นมีเป้าหมายเพื่ออะไรและจะเป็นอย่างไรหรือจะทำอะไรต่อไปในอนาคต และที่สำคัญที่สุดคือแกนนำและสมาชิกได้วิเคราะห์ปัญหาของกลุ่มร่วมกันตลอดจนร่วมกันคิดหาทางออกของปัญหาเหล่านั้น

ถึงแม้ว่าการเข้าค่ายสร้างความสัมพันธ์จะให้บทเรียนในเรื่องที่กล่าวไปข้างต้นกับสมาชิกแต่หลังจากนั้นทีมวิจัยและสมาชิกยังไม่ได้มีการติดตามผลต่อว่าเรื่องราวที่สมาชิกได้ช่วยกันคิดหรือวิเคราะห์อย่างเรื่องปัญหาและเป้าหมายของกลุ่มนั้นได้มีการสานต่อหรือไม่ และปัญหาต่างๆของกลุ่มนั้นได้รับการแก้ไขแล้วหรือยัง ข้อเสียอีกประการคือการขาดความพร้อมในการกิจกรรมของทั้งทีมวิจัยและสมาชิกอย่างการหาสถานที่เข้าค่ายที่เหมาะสม ปัญหาการตรงต่อเวลาของสมาชิกทำให้กิจกรรมที่ได้วางแผนไว้ตั้งแต่แรกนั้นคลาดเคลื่อน รวมถึงระยะเวลาในการจัดค่ายนั้นสั้นเกินไปเพียง 2 วัน 1 คืน ซึ่งยังไม่พอให้สมาชิกได้ทำกิจกรรมและเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อนได้มากเท่าที่ควร

3. กิจกรรมทั่วไป

กิจกรรมเหล่านี้เกิดจากแกนนำ สมาชิก และทีมวิจัยร่วมกันพิจารณาและวางแผน จากการให้อิสระทางความและการมีส่วนร่วมของกลุ่มเด็ก NDR ในการวางแผนการแก้ไขปัญหา โดยมีแนวคิดของนักวิจัยแต่งเติมเข้าไป กิจกรรมต่าง ๆ จึงไม่ได้เป็นกระบวนการต่อเนื่อง แต่มักเป็นสิ่งที่เด็กต้องการจะทำ ซึ่งสามารถทำให้พวกเขาเกิดความมั่นใจในการดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อให้แกนนำและสมาชิกเกิดความมั่นใจในการดำเนินกิจกรรมด้วยตนเอง และได้ลงมือกระทำพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมที่เป็นรูปธรรมในระดับที่เด็กจะสามารถคิดได้ด้วยตนเอง

การดำเนินกิจกรรม

3.1 กิจกรรมแข่งขันฟุตบอลเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มย่อย

มีการจัดการแข่งขันขึ้น 2 ครั้งโดยสมาชิก NDR และกลุ่มย่อยทุกกลุ่มส่งทีมร่วมเข้าแข่งขัน เนื่องจากฟุตบอลเป็นกีฬาที่สมาชิกสาวนใหญ่ชื่นชอบและเล่นกันเป็นประจำภายในกลุ่ม โดยทีมที่ชนะการแข่งขันจะได้รับเงินรางวัลและถ้วยรางวัล

3.2 การเพนท์เสื้อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด

กิจกรรมได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณการจัดกิจกรรมของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปปส.) โดยทีมวิจัยได้จัดหาอุปกรณ์ในการเพนท์เสื้อไว้ให้สมาชิกที่สำนักงาน ซึ่งสมาชิกจะเป็นคนออกแบบลวดลายที่จะพิมพ์ลงไปบนเสื้อเอง ส่วนใหญ่เป็นชื่อกลุ่ม “NDR No Drugs Ruler”

3.3 เลี้ยงอาหารที่บ้านเด็กอ่อนเวียงพิงค์

กิจกรรมมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม อันจะส่งผลให้สมาชิกเกิดความภาคภูมิใจในตนเองในเรื่องของการทำประโยชน์เพื่อสังคมและการได้ช่วยเหลือคนอื่นที่อ่อนแอกว่าอย่างเช่น เด็กกำพร้า เป็นต้น

3.4 อบรมทักษะการให้คำปรึกษากับแกนนำ

ทางทีมวิจัยได้เชิญคุณอนงค์ ปะนะทัง นักจิตวิทยาประจำศูนย์หอเทคโนโลยีมาเป็นวิทยากรให้การอบรม แต่ด้วยเวลาที่จำกัดทำให้การอบรมดำเนินไปเพียงหนึ่งครั้งเท่านั้นซึ่งไม่เพียงพอที่จะทำให้แกนนำสามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับรุ่นน้อง ดังนั้นแกนนำจึงยังไม่สามารถทำหน้าที่นี้ได้ อย่างไรก็ตามการอบรมนี้จะมีขึ้นในโอกาสต่อไป

3.5 กิจกรรมค่าย: แกนนำใช้ประสบการณ์เป็นบทเรียนในการให้คำปรึกษารุ่นน้อง มีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 กระบวนการของค่ายเยาวชนต่อต้านยาเสพติด

- กิจกรรมวันที่ 30 พ.ย. 2545

เริ่มจากการให้แกนนำหรือรุ่นพี่จำนวน 11 คนจัดกลุ่มเพื่อดูแลรุ่นน้อง แบ่งแกนนำออกเป็น 3 ชุด คือ ชุดสันตนาการ ชุดที่ 2 คือชุดคูน้องให้อยู่ในระเบียบของค่าย และชุดปလอบไว้ทำหน้าที่ปลอบน้องเมื่อชุดที่ 2 ทำหน้าที่เข้มงวดจนน้องเครียด ขั้นตอนต่อมาเป็นการวางแผนงานสำหรับกิจกรรมในวันที่ 30 พ.ย. โดยจะแบ่งกลุ่มรุ่นพี่เป็น 4 กลุ่มทำหน้าที่ดูแลและพูดคุยกับน้องๆ เริ่มต้นด้วยการที่แกนนำรุ่นพี่ เรียงรายน้องที่ลานกิจกรรมและพูดคุยเรื่องของการวางแผนหลักของสมาชิก NDR เพื่อพูดคุยกันเรื่องอย่าเสพติดอย่างเปิดใจ จากนั้นแกนนำก็เข้ามาชี้แจง

เรื่องจุดประสงค์ของค่ายและฝ่ายสันทนการเล่นเกมนกับน้องจนปิดกิจกรรมในช่วงเย็น การดำเนินกิจกรรมในวันแรกเป็นไปอย่างซุกซนลักขัยยังต้องให้วิทยากรและพี่เลี้ยงเข้าไปดำเนินการอยู่เพราะสมาชิกแกนนำยังสับสนกับบทบาทที่ได้รับมอบหมาย และยังขาดประสบการณ์ในการทำค่ายเยาวชน กิจกรรมต่อมาในช่วงหัวค่ำเป็นการถอดประสบการณ์ยาเสพติดระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องอย่างเปิดใจ โดยแบ่งรุ่นพี่รุ่นน้องออกเป็นอย่างละ 2 กลุ่มเพื่อพูดคุยกันเรื่องประสบการณ์ที่เกี่ยวกับยาเสพติดโดยปราศจากกฎเหล็กของ NDR

- กิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ยาเสพติดระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง

กลุ่มที่ 1

รุ่นพี่ 4 คน

รุ่นน้อง 7 คน

โดยรุ่นพี่และรุ่นน้องของกลุ่มนี้จะนั่งคุยกันเป็นวงกลมสลับกันไป โดยรุ่นพี่แต่ละคนจะแบ่งหน้าที่กันทั้งการเป็นคนนำพูดคุย การจดข้อมูลต่างๆลงบนแผนปริบชาวิทและการจับประเด็น ในช่วงแรกรุ่นน้องหลายคนจะเกร็งและยังไม่กล้าคุยกับรุ่นพี่เนื่องจากยังไม่รู้จักกันเท่าที่ควร รุ่นพี่ที่เป็นคนนำการพูดคุยจึงเริ่มเล่าประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทและยาเสพติดของตนเองก่อนจึงทำให้น้องๆรู้สึกผ่อนคลายรวมทั้งกล้าที่เล่าประสบการณ์ของตนเองมากขึ้น ผลของการพูดคุยระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องทำให้แต่ละคนได้รับทราบถึงปัญหาของเพื่อนแต่ละคน ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเรื่องความเข้าใจกันระหว่างพ่อ แม่ และลูกอีกทั้งสมาชิกรุ่นน้องเกือบทั้งหมดในกลุ่มเคยลองยาเสพติดเช่น กัญชา กาว เหล้าและบุหรี่ยมาแล้วสร้างความประหลาดใจให้แกนนำรุ่นพี่เป็นอย่างมากเพราะ NDR มีกฎเหล็กเรื่องยาเสพติดอยู่แล้วแต่สมาชิกรุ่นน้องกลับเคยลองใช้ยามาเกือบทุกคน จากนั้นแกนนำรุ่นพี่และรุ่นน้องจึงช่วยกันคิดหนทางการแก้ไขปัญหามาเช่น เมื่อรุ่นน้องมีปัญหาเรื่องความไม่เข้าใจในครอบครัวทางแก้ปัญหาก็คือเชื่อฟังพ่อแม่ให้มากขึ้น (ไม่ดื้อนั่นเอง), ลด ละ เลิก ยาเสพติดทุกประเภท และรวมไปถึงลดการเที่ยวกลางคืนเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท

ทีมวิจัยตั้งข้อสังเกตว่าแกนนำรุ่นพี่ของกลุ่มนี้มีลักษณะการพูดที่ทำให้น้องผ่อนคลายและให้ความเป็นกันเอง โดยเฉพาะแกนนำทั้ง 2 คนที่เป็นคนนำพูดคนหนึ่งเป็นคนมีอารมณ์ขันสามารถสร้างเสียงหัวเราะให้กับวงสนทนาได้อยู่ตลอดเวลา แกนนำอีกคนก็มีความเป็นผู้นำสูงและค่อนข้างมีไหวพริบสามารถนำการสนทนากลุ่มได้ดี จุดเด่นของกลุ่มนี้คือ สมาชิกสามารถ

วิเคราะห์ปัญหาและหนทางการแก้ไขปัญหาของตนเองได้ แก่นำสามารถที่จะจับประเด็นและแยกแยะความสำคัญของปัญหาได้

กลุ่มที่ 2

รุ่นพี่ 7 คน

รุ่นน้อง 8 คน

แก่นำรุ่นพี่ได้แยกแยะประเด็นปัญหาของรุ่นน้องเป็น 2 ประเด็นคือ ประเด็นในเรื่องของการทะเลาะวิวาทและเรื่องยาเสพติด ปัญหาที่พบในกลุ่มนี้คือ สมาชิกรุ่นน้องมีการทะเลาะวิวาทบ่อยครั้ง สมาชิกจำนวน 5 เคยลองและเคยใช้ยาเสพติดอย่างบ้าบ่อกับกัญชา ในที่นี้มีสมาชิกเพียง 3 คนเท่านั้นที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด ทีมวิจัยเห็นว่าการพูดคุยกันของกลุ่มนี้ยังไม่ค่อยเป็นกันเองเท่าที่ควรเนื่องจากรุ่นพี่มีจำนวนมากและไม่ได้นั่งกันเป็นวงกลมเหมือนกลุ่มที่แล้ว วงสนทนาจะนั่งกันเป็นแถวหันหน้าเข้าหากันแยกระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องอย่างชัดเจน จุดเด่นอยู่ที่แก่นำผู้เป็นคนที่จับประเด็นซึ่งสามารถสรุป/แยกแยะปัญหาออกมาอย่างชัดเจนบนแผ่นปริ๊นชาร์ท อีกทั้งแก่นำรุ่นพี่ยังมีความกระตือรือร้นในการทำงานเป็นอย่างมาก

- กิจกรรมในวันที่ 1 ธ.ค. 2545

กิจกรรมในวันนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความเป็นกันเองระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง โดยสมาชิกแก่นำและพี่เลี้ยงจะสร้างฐานสำหรับเล่นเกมเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆกับกลุ่มน้องขึ้นมาเป็นจำนวน 5 ฐาน

โดยจะดำเนินกิจกรรมที่ละ 2 ฐานเริ่มจากฐานที่ 1 ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะในเรื่องของความสามัคคีในหมู่เพื่อน กระบวนการคือรุ่นพี่เจ้าของฐานจะให้น้องจับคู่กันและใช้ด้ายเส้นเล็กๆ มันทาไว้ด้วยกันแล้วให้เดิน (แบบสามขา) ไปหยิบกระดาษทิชชูที่ร้านอาหาร โดยมีกติกาว่าน้องคู่ใดทำเชือกขาดให้วิดพื้น ฐานที่ 2 เป็นการเล่นเกมเพื่อความสนุกสนาน เกมที่เล่นคือเกมหย่อนปากกาลงขวดน้ำพลาสติก โดยให้ผู้เล่นนำเชือกผูกกับปากกาและนำไปผูกกับขอบกางเกงด้านหลังให้มีความยาวประมาณหัวเข่าแล้วให้หย่อนลงขวดให้ได้ ทีมไหนสมาชิกสามารถทำได้สำเร็จทุกคนก่อนจะเป็นผู้ชนะ

ฐานที่ 3 เป็นเกมปิดตาตีปีปโดยให้เพื่อนที่ไม่ได้ปิดตาเป็นคนบอกทางแก่ผู้ที่ถูกปิดตา เกมนี้เน้นไปที่การพัฒนาประสาทสัมผัส ฐานที่ 4 ความพยายาม (จำไม่ได้) ฐานที่ 5 โดยพี่เลี้ยงฐานนี้จะรุ่นพี่และรุ่นน้องแบ่งเป็น 2 กลุ่มคละกันไประหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้องประกอบไปด้วยเกม 3 เกม เกมที่ 1 เป็นเกมที่ให้ผู้เล่นใช้ของในร่างกายเช่น เข็มขัด เสื้อ นาฬิกา สร้อยคอ ฯลฯ มาต่อกัน

ให้ยาวที่สุดภายในเวลา 2 นาที แนวคิดของเกมคือการเอาชนะไม่ว่าจะด้วยวิธีการไหนก็ตาม เกมที่ 2 เป็นเกมสร้างรังนก โดยการสมมติให้ผู้เล่นทั้ง 2 กลุ่มเป็นลูกนกต่อแถวกันนำกิ่งไม้ที่อยู่หัวแถวไปให้คนที่อยู่ปลายแถวสร้างรังให้สวยที่สุด กลุ่มไหนสร้างรังได้สวยที่สุดในเวลาที่กำหนดจะเป็นผู้ชนะ โดยมีข้อแม้ว่าห้ามใช้มือจับกิ่งไม้โดยเด็ดขาดยกเว้นคนสร้างรังเพียงคนเดียว ผู้เล่นที่เหลือต้องให้ปากคาบกิ่งไม้ต่อกันมาตั้งหัวแถวจนถึงปลายแถวเพื่อให้คนสุดท้ายนำไปสร้างรัง จุดประสงค์ของฐานนี้คือ การรู้จักตนเองและรู้จักเพื่อนเพื่อเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้

กิจกรรมต่อมาคือการพูดคุยเปิดใจกันระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง และพี่เลี้ยงถึงความรู้สึกที่ได้มาร่วมกิจกรรมกันเป็นเวลา 2 วัน โดยรุ่นพี่หรือแกนนำทั้ง 11 คนถึงเรื่องจุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้กับสมาชิกรุ่นน้อง สรุปได้ดังนี้

จุดประสงค์

- ทำให้อุณหภูมิของน้องๆ ต้องการให้น้องเป็นคนดีเพื่ออนาคตที่ดี
- เพื่อให้เกิดความตระหนัก/รู้จุดยืนของตัวเองเร็วขึ้น
- ไม่อยากให้น้องมีอนาคตเหมือนอย่างรุ่นพี่
- ไม่ต้องการให้น้องยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
- อยากให้น้องที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเรียนรู้ประสบการณ์การเลิกยาของรุ่นพี่
- รุ่นพี่ต้องการเรียนรู้ประสบการณ์ในการดูแลรุ่นน้อง
- ให้รุ่นน้องทำงานเป็นแกนนำแทนแกนนำรุ่นเก่าได้

นอกจากนี้รุ่นพี่และรุ่นน้องยังได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องบทเรียนที่ได้รับจากค่ายครั้งนี้กล่าวคือ รุ่นน้องได้เรียนรู้ประสบการณ์การเลิกยาหรือวิธีการแก้ปัญหาชีวิตของรุ่นพี่ แกนนำได้นำเสนอว่าพวกตนเลิกยาได้ก็เพราะต้องการทำเพื่อพ่อแม่, ถึงจุดอิ่มตัว/เริ่มคิดได้, เพื่อพฤติกรรมของตนเองที่ซ้าซาก, จิตได้สำนึกบอกให้เลิก, ครอบครัวและคนรักเป็นแรงบันดาลใจ, เริ่มรู้สึกว่าร่างกายของตนเสื่อมโทรม เริ่มเปรียบเทียบตนเองกับเด็กคนอื่นที่มีร่างกายสมบูรณ์กว่า และสุดท้ายคือกฎของ NDR ที่ไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งเป็นกฎระหว่างเพื่อน

ปัจจัยที่ทำให้เลิกยาเสพติดลำบาก

- มีปัญหาครอบครัวอยู่แล้ว
- กลุ่มเพื่อนเล่นยาเกือบหมด
- เพื่อนชวนเล่นยา
- ใช้แล้วติดใจเพราะทำให้เที่ยวสนุก

- ภาพในตอนที่เล่นตามมาหลอกหลอน เช่น เมื่อพบเพื่อนเก่าหรือสถานที่ที่เคยเล่นยากก็จะนึกถึงตอนที่เล่นจนทำให้อยากเล่นอีก

แนวทางการแก้ไข

- เชื้อพังพ่อแม่
- ลดการเที่ยวเตร่

สิ่งที่รุ่นน้องได้รับจากค่าย

- ได้ฝึกร่างกายโดยการร่วมกิจกรรมการเล่นเกม
- รู้จักพี่ๆและเพื่อนๆมากขึ้น
- ได้เรียนรู้แนวทางในการแก้ไขปัญหาเสพติดและประสบการณ์ในแง่มุมต่างๆของรุ่นพี่
- เรียนรู้ว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควรทำ
- มีกำลังใจในการเลิกยา

ความในใจของรุ่นพี่เพื่อลดช่องว่างกับรุ่นน้อง

- ได้เล่าประสบการณ์ในน้องฟัง
- รุ่นพี่พร้อมที่จะช่วยรุ่นน้องเสมอถ้าน้องเปิดใจกับรุ่นพี่
- อยากให้รุ่นน้องและรุ่นพี่รวมกลุ่มกัน
- อยากให้น้องๆดีขึ้นไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
- ได้รู้จักน้องมากขึ้น
- รุ่นพี่มีกำลังใจในการทำงานเพราะน้องให้ความร่วมมือ
- ต้องการให้รุ่นน้องมีความประพฤติที่ดีกว่ารุ่นพี่ที่ผ่านมา
- ต้องการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดกับน้องๆอีก

การพูดคุยกันอย่างเปิดใจในเรื่องต่างๆของสมาชิกแกนนำ รุ่นน้องและพี่เลี้ยงเป็นกิจกรรมสุดท้ายของค่ายป้องกันยาเสพติดครั้งนี้ การจัดกิจกรรมนี้นอกจากจะเป็นการอบรมสมาชิก NDR ให้ตระหนัก/เรียนรู้ถึงสถานการณ์และปัญหาของยาเสพติดแล้ว ยังไปการฝึกแกนนำทั้ง 11 คนในการทำงานร่วมกันกับเพื่อนๆและน้องๆ อีกทั้งยังเป็นการดึงประสบการณ์ตรงของแกนนำในการแก้ปัญหาชีวิตของพวกเขามาให้สมาชิกรุ่นน้อง ซึ่งถือว่าเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ตรงกับธรรมชาติของวัยรุ่นมากที่สุด โดยการให้วัยรุ่นที่ผ่านประสบการณ์มาแล้วเป็นผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำเด็กรุ่นน้อง ซึ่งพวกเขาสามารถเข้าใจสถานการณ์ได้ดีกว่าที่มวิจยที่เป็นคนนอก

แม้ว่าแกนนำทั้ง 11 คนจะยังไม่มีประสบการณ์และความพร้อมในการทำงานเท่าใดนัก แต่แกนนำบางคนก็ได้เรียนรู้วิธีการทำงานของทีมวิจัยเพื่อไปปรับใช้กับการทำงานของพวกเขาใน ครั้งนี้ เช่น การเขียนพริบชาร์ทเพื่อสรุปประเด็นในการสนทนากลุ่มกับรุ่นน้องที่ได้เรียนรู้มาจากการทำสนทนากลุ่มของทีมวิจัยกับสมาชิกแกนนำ หรือการเรียนรู้ที่จะพูดคุยอย่างเป็นกันเองกับรุ่นน้องเพื่อให้รุ่นน้องผ่อนคลาย รวมทั้งการแสดงความจริงใจในความต้องการที่จะให้คำปรึกษาและช่วยเหลือรุ่นน้องในเรื่องต่างๆแม้กระทั่งเรื่องยาเสพติดที่เป็นเรื่องต้องห้ามของ NDR โดยการเล่าประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด การทะเลาะวิวาท หรือแม้แต่ความลำบากในสถานพินิจที่พวกผู้ใหญ่บางคนได้ประสบมาให้รุ่นน้องฟัง ทำให้น้องหลายคนพร้อมที่จะเปิดใจและเล่าประสบการณ์ของตนให้รุ่นพี่ฟังบ้าง กระบวนการเหล่านี้ถือว่าเป็นพัฒนาการในการทำงานของแกนนำทั้ง 11 คน ทางทีมวิจัยจึงได้สรุปจุดแข็งในการทำงานของแกนนำจากกิจกรรมทั้ง 2 วันดังนี้

- ข้อดีในการทำงานของแกนนำ

1. มีการวางแผนงาน
2. มีการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า
3. มีการพัฒนารูปแบบกิจกรรม

แกนนำเริ่มมีการวางแผนงานในการจัดกิจกรรมการเข้าสู่ฐานตั้งแต่เย็นวันแรก แม้ว่าจะยังไม่กำหนดกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมแต่ก็ได้กำหนดกรอบคิดของเกมที่จะเล่นไว้เช่น เกมที่เน้นความพยายาม ความสามัคคี หรือเกมที่พัฒนาประสาทสัมผัส นอกจากนี้แกนนำยังสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เช่น ฐานที่ 1 ยังทำกิจกรรมกับน้องกลุ่มแรกอยู่แต่น้องกลุ่มที่ 2 มารอทำกิจกรรมอยู่แล้ว แกนนำบางคนจึงออกไปปรับหน้าคุยกับน้องและชวนน้องเล่นเกมอื่นก่อนเพื่อรอน้องกลุ่มแรกเสร็จกิจกรรม เป็นต้น

ข้อบกพร่องในการทำงานต่างๆอันเกิดจากการที่แกนนำยังไม่สามารถรับผิดชอบบทบาทการทำงานของตนเองได้ นอกจากจะเกิดจากการขาดประสบการณ์ของแกนนำแล้ว ทีมวิจัยและทีมพี่เลี้ยงเองก็มีส่วนบกพร่องในส่วนนี้สรุปได้ดังนี้

- ข้อเสียของการทำงานระหว่างแกนนำ, ทีมวิจัยและทีมพี่เลี้ยง

1. ไม่ได้มีการวางแผนงานกันก่อน เพราะภารกิจส่วนตัวจึงทำให้ไม่มีเวลาและไม่มีการติดตามงาน
2. จุดประสงค์ของพี่เลี้ยงไม่ชัดเจน

3.ธรรมชาติของกลุ่มผู้เข้าอบรมยังเป็นเด็ก บางครั้งจึงขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ขาดความกระตือรือร้น และขาดการตรงต่อเวลา

ข้อบกพร่องหลักคือการทำทีมที่พี่เลี้ยงและแกนนำไม่ได้วางแผนงานล่วงหน้าว่าจะดำเนินกิจกรรมอย่างไร แกนนำบางคนก็ยังไม่ทราบว่าพวกเขาต้องเป็นผู้ดำเนินการในค่ายทั้งหมดเอง โดยที่พี่เลี้ยงจะดูแลอยู่ห่าง อย่างไรก็ตามทั้งทีมพี่เลี้ยง แกนนำ และรุ่นน้องก็ได้เรียนรู้กระบวนการทำงานของกันและกันจากประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมค่ายในครั้งนี้ เพื่อเป็นบทเรียนในการทำงานร่วมกันครั้งต่อไป

4. สิ่งที่ได้รับจากกิจกรรม

จากการประชุมเพื่อร่วมกันสรุปผลงานระหว่างสมาชิกและทีมวิจัยทำให้ได้รับทราบถึงความรู้สึกของสมาชิกที่มีต่อกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ทางทีมวิจัยยังได้ให้สมาชิกร่วมพูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่สมาชิกคิดว่าได้รับจากการทำกิจกรรมร่วมกัน อันมีเนื้อหาดังนี้

4.1 สิ่งที่สมาชิกได้รับจากกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล คือ

- การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
- ความสามัคคี
- ความสนุกสนานร่างกายแข็งแรงจากการออกกำลังกาย
- การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- ได้ฝึกฝนฝีมือทางการกีฬาของตนเอง
- ได้แข่งขันว่าใครหรือทีมไหนจะมีฝีมือเหนือกว่า

4.2 ข้อเสนอแนะของสมาชิกกับกิจกรรมฟุตบอล

- สนามแข่งฟุตบอลที่ดีกว่าเดิม
- ชุดกีฬาที่สวยขึ้นและสามารถเอากลับไปเป็นของตนเองได้
- เงินรางวัลที่มากขึ้น
- จัดการแข่งขันกับทีมภายนอกกลุ่ม
- ทีมฟุตบอลของสมาชิกต้องมีความพร้อมกว่านี้ เช่น ตรงเวลามากขึ้นและเตรียมนักกีฬาในทีมให้พร้อม (การไม่ตรงต่อเวลาของหลายๆทีมเป็นอุปสรรคในการแข่งขันเป็นอย่างมาก เพราะทำให้ทีมที่มาก่อนต้องเสียเวลารอและทำให้การแข่งขันล่าช้าจนบางครั้งต้องมีการปรับทีมที่มาช้าแพ้)

4.3 สิ่งที่สามารถได้จากกิจกรรมการเพนท์เสื้อธงรงค์ต่อต้านยาเสพติด

- สมาชิกรู้สึกภาคภูมิใจในฝีมือตนเอง
- รู้สึกเท่
- แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของกลุ่มจากการเพนท์เป็นชื่อกลุ่ม
- ได้รับความสนุกสนาน

สมาชิกไม่ได้มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเนื่องจากรู้สึกว่ายู่แล้ว

4.4 สิ่งที่สามารถได้จากกิจกรรมเลี้ยงอาหารที่บ้านเด็กอ่อนเวียงพิงค์

- ได้รับความรู้สึกที่ดีกับการทำบุญกับเด็กกำพร้า
- มีความสุขที่ได้เห็นความน่ารักของเด็กๆ
- สมาชิกรู้สึกภูมิใจที่ทางเจ้าหน้าที่ของบ้านเด็กอ่อนต้อนรับเป็นอย่างดี

4.4 ข้อเสนอแนะ

มีสมาชิกเป็นจำนวนมากที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมนี้เนื่องจากการประสานงานภายในกลุ่ม NDR ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง สมาชิกบางคนจึงไม่ทราบถึงการทำการกิจกรรมนี้แต่หลายคนต้องการที่จะไปอีก ทางทีมวิจัยจึงคิดว่าควรจัดกิจกรรมแบบนี้ขึ้นอีกในโอกาสต่อไป

4.5 สิ่งที่สามารถได้จากกิจกรรมการอบรมทักษะการให้คำปรึกษากับแกนนำ

- สมาชิกเข้าใจในเนื้อหาของการอบรมและนำไปเผยแพร่กับรุ่นน้อง
- ได้รับความรู้มากขึ้น

4.6 สิ่งที่ได้จากกิจกรรมค่าย: แกนนำใช้ประสบการณ์เป็นบทเรียนในการให้คำปรึกษารุ่นน้อง

การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนครั้งนี้ทำให้สมาชิกแกนนำได้เรียนรู้วิธีการที่จะทำงานร่วมกับเพื่อน,น้อง และทีมวิจัย โดยตนเองเป็นผู้คิด วางแผน เตรียมอุปกรณ์ และดำเนินกิจกรรมกระบวนการเอง ซึ่งแกนนำส่วนใหญ่ก็จะมีความสามารถในการดำเนินกิจกรรมได้เป็นอย่างดีถึงแม้แกนนำแทบทุกคนจะไม่เคยทำงานในค่ายเยาวชนเลยก็ตาม อีกทั้งแกนนำยังได้รับรู้ปัญหาเรื่องยาเสพติดของกลุ่มถึงแม้ว่ากลุ่มจะมีการควบคุมที่เข้มงวดอย่างการมีกฎเหล็กแล้วก็ตาม แต่สมาชิกหลายคนก็ยังเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอยู่ทำให้แกนนำ ทีมวิจัย และสมาชิกต้องกลับมาพิจารณาของกลุ่มรวมถึงการดำเนินการภายในกลุ่ม

สรุปกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PRA) และการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมสุดท้ายที่ทางทีมวิจัยและสมาชิกได้ทำร่วมกันตามแผนงานที่ได้วางไว้คือการสรุปบทเรียนของงานวิจัยในตลอด 1 ปีที่ผ่านมา อันมีเนื้อหาสาระตามที่ได้รายงานไปข้างต้น นอกจากนี้ทีมวิจัยยังได้จัดการประชุมภาคีกับหน่วยงานต่างๆ ที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว.) ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก (ศปพด.), ตำรวจภูธรภาค 5 , ภาควิชาจิตเวช คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ NGOs ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น เพื่อขอความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ทางทีมวิจัยยังได้นำเสนอข้อมูลบางส่วนในภาพรวมเพื่อเป็นบทเรียนและเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนดำเนินงานแก้ปัญหาเด็กในหลายๆฝ่าย ทางทีมวิจัยจึงได้จัดทำตารางสรุปกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PRA) เพื่อให้คณะทำงานขององค์กรภาคีได้เห็นภาพรวมในการทำงานตลอดระยะเวลา 1 ปีของทีมวิจัยและสมาชิกกลุ่ม NDR และเพื่อเป็นการสรุปเนื้อหาของกระบวนการทำงานของทีมวิจัย จึงใคร่ขอนำเสนอตารางสรุปในรายงานฉบับนี้เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจในกระบวนการทำงานตลอด 1 ปีที่ผ่านมา

บทที่ 4

บริบทกลุ่ม NDR

กลุ่ม NDR ในอดีต

เรื่องราวของวัยรุ่นกลุ่ม NDR เริ่มต้นเมื่อประมาณปี 2539 จากการที่แกนนำ 2 คนเป็นเพื่อนสนิทเรียนโรงเรียนเดียวกัน จากนั้นทั้งสองมีเหตุให้ต้องออกจากโรงเรียนเดิมและไปเข้าโรงเรียนใหม่ด้วยกัน ต่อมาทั้งคู่มีเหตุขัดแย้งกับเจ้าของโรงเรียนใหม่จึงทำให้ต้องมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันกับเด็กกลุ่มใหญ่ที่สุดของโรงเรียน แกนนำทั้งสองคนเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการต่อสู้และไม่เคยวิ่งหนีถึงแม้ฝ่ายตรงข้ามจะมีจำนวนคนมากกว่า ทำให้กลุ่มของเด็กหัวโจกในโรงเรียนใหม่ยอมรับในฝีมือของคนทั้งคู่และเป็นเพื่อนกันในที่สุด สถานที่พบปะสังสรรค์ของเด็กกลุ่มนี้ก็คือร้านข้าวแกงบริเวณหน้าโรงเรียนดาราวิทยาลัย ด้วยเหตุที่เจ้าของร้านเป็นหญิงวัยกลางคนเด็กทุกคนจึงเรียกว่าป้า เจ้าของร้านขายข้าวแกงเป็นคนใจดีเข้าใจวัยรุ่นรวมทั้งมีบุคลิกของนักเลงทำให้เด็กๆรักและเคารพป้าเจ้าของร้านมาก อีกทั้งยังขายอาหารราคาถูกและไม่ดูค่างกล่าวเมื่อเด็กๆเสียงดังหรือสูบบุหรี่ ร้านขายข้าวแกงร้านนี้จึงเป็นแหล่งชุมนุมของสมาชิกกลุ่มซึ่งเป็นที่มาของชื่อกลุ่ม “หน้าดารา”

ประมาณปี 2539 – 2540 สมาชิกของกลุ่มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากเดิมมีประมาณ 20 กว่าคน เพิ่มขึ้นเป็น 70 คน ทั้งนี้เกิดขึ้นจากการยอมรับและศรัทธาในตัวแกนนำ เนื่องจากเมื่อมีการทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่นแม้ว่ากลุ่มนั้นจะมีจำนวนคนมากกว่าแต่แกนนำและเพื่อนคนอื่นๆก็ไม่เคยถอยเรียกว่า “สู้จนหลังชนฝา” ทุกครั้งไป ทำให้กลุ่มอื่นๆที่เป็นคู่ต่อสู้เกิดความรู้สึกยอมรับจนเข้ามาขอเป็นพวกด้วย สมาชิกเรียกกระบวนการเหล่านี้ว่า “การซื้อใจ” ขณะเดียวกันวิธีการต่อสู้แบบนี้ทำให้สมาชิกมีรู้สึกร่วมกันร่วมตายกลายเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีความผูกพันกันลึกซึ้ง กล่าวคือสมาชิกรู้สึกถึง “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว” จากประสบการณ์ที่มีร่วมกัน โดยกลุ่มจะแบ่งสมาชิกออกเป็นกลุ่มย่อยสำหรับการต่อสู้โดยเฉพาะเรียกว่า “ชุดลุย” ประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีฝีมือทางการต่อสู้ประมาณ 20 คน เวลาเมื่อมีเรื่องกันสมาชิกชุดนี้ก็จะทำหน้าที่เจรจาหรือต่อสู้กับกลุ่มคู่อริ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะชนะ เมื่อชนะแล้วก็จะได้สมาชิกของกลุ่มที่ต่อสู้ด้วยมาเป็นพวกทำให้กลุ่มหน้าดารา มีสมาชิกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ภาพของชัยชนะในการต่อสู้เกือบทุกครั้งเป็นการพิสูจน์ความแข็งแกร่งและพลังในการต่อสู้ของแกนนำ ความแข็งแกร่งและความใจกล้าเท่ากับเป็นพฤติกรรมที่สมาชิกของกลุ่มหน้าดารารวมทั้งวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆยอมรับและศรัทธา หรืออีกนัยหนึ่งความแข็งแกร่งในการต่อสู้และความใจกล้าเท่ากับเป็นวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มหน้าดารา (สุริชัย, 2543) การรวมตัว

กันเป็นกลุ่มใหญ่ๆจึงเป็นการแสดงพลังและความแข็งแกร่งได้ดีที่สุดเพื่อให้สังคมของวัยรุ่นยอมรับ
ในความเป็นตัวตนของหน้าคารา และเพื่อจะไม่ให้มีใครมาทำร้ายสมาชิกคนอื่นๆของกลุ่มหน้าคารา
อีกต่อไป เพราะฉะนั้นการเป็นพวกเดียวกันกับกลุ่มที่ใหญ่และแข็งแกร่งที่สุดจะเป็นการประกัน
ความปลอดภัยของสมาชิกใหม่ได้ดีที่สุด

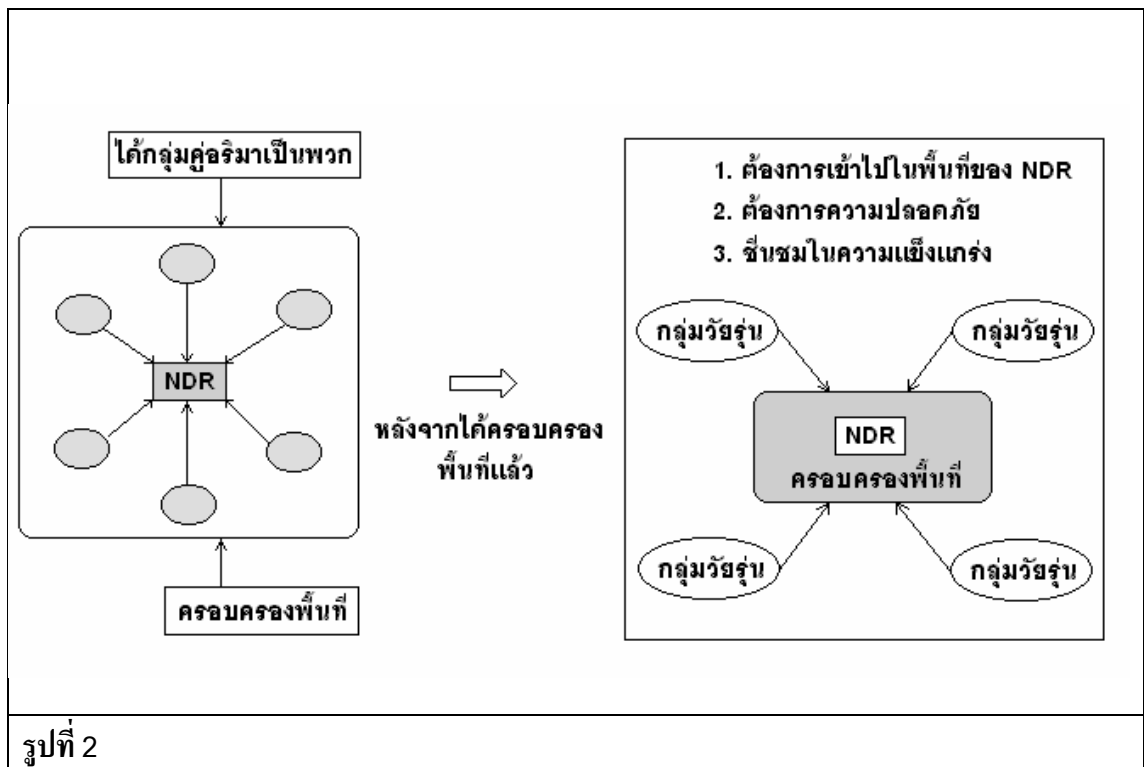
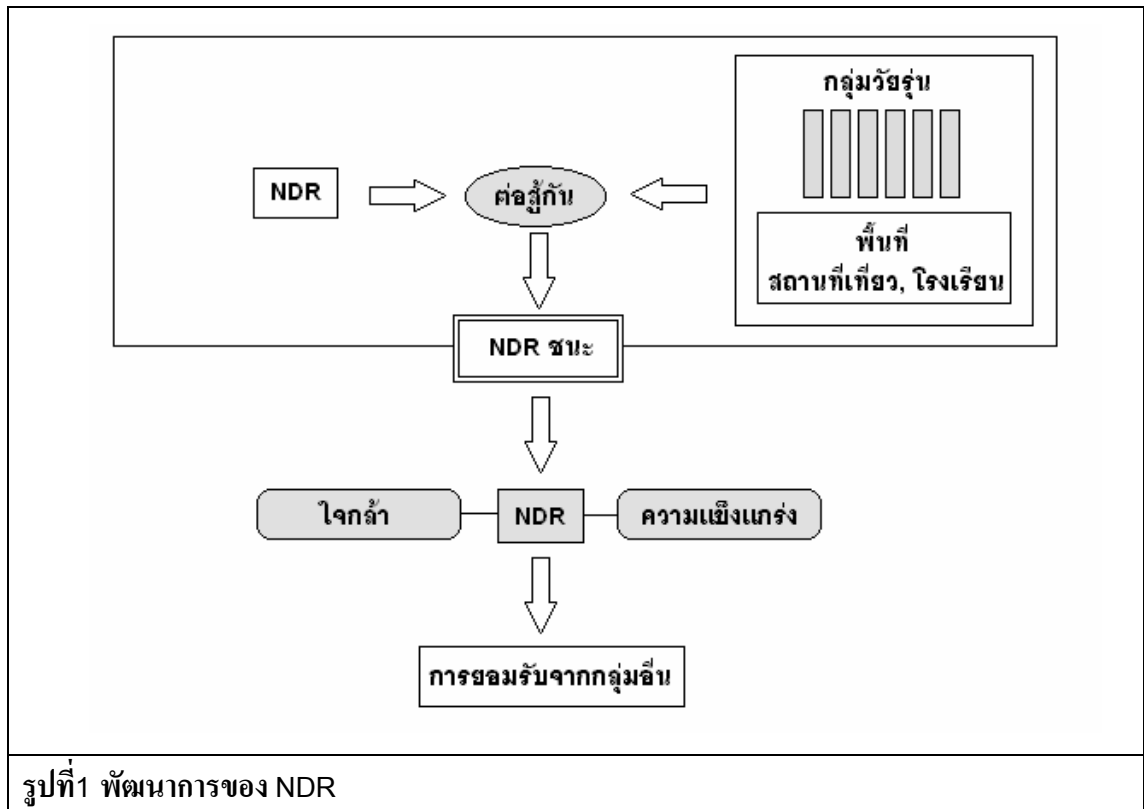
ชื่อของกลุ่มหน้าคาราเริ่มเป็นที่รู้จักต่อสังคมภายนอกประมาณปี 2540 เนื่องจาก
สมาชิกกลุ่มได้ทำการเข้าไปควบคุมดูแลสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับเล่นสเก็ตแห่งหนึ่ง โดยการปิด
ทางเข้าสถานที่ให้แต่เฉพาะสมาชิกกลุ่มเข้าไปใช้บริการได้เท่านั้น ในช่วงนี้จึงมีวัยรุ่นจำนวนมาก
มาขอเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มเพื่อให้ได้เข้าไปเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้ แม้จะมีการเจรจาจาก
เจ้าของสถานที่แต่กลุ่มหน้าคาราก็ยังคงควบคุมลานสเก็ตแห่งนั้นอยู่ นอกจากนี้แกนนำกับสมาชิกยังมี
เรื่องกับกลุ่มคู่อริบ่อยครั้งเมื่อต่อสู้ชนะแล้วก็จะประกาศชื่อ “หน้าคารา” ให้ผู้อื่นได้ยินทำให้กลุ่มมี
ชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับจากวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆในเรื่องของความแข็งแกร่ง สมาชิกหน้าคาราเพิ่มขึ้น
อย่างรวดเร็วเป็นจำนวนประมาณ 100 กว่าคน

ต่อมากลุ่มหน้าคาราเริ่มมีเรื่องกับกลุ่มกาดเวียงเหตูเพราะกลุ่มนี้ได้ทำการควบคุมดิสโก้
เธอดังแห่งหนึ่งทำให้สมาชิกหน้าคาราไม่สามารถเข้าไปเที่ยวได้ จากนั้นจึงเกิดการต่อสู้กับกลุ่ม
นี้อยู่หลายครั้งพลัดกันแพ้ชนะจนกระทั่งกลุ่มกาดเวียงได้สลายกลุ่มไปเองจากปัญหายาในกลุ่ม
สมาชิกกาดเวียงบางส่วนจึงมาเข้าร่วมกลุ่มหน้าคาราด้วย ในขณะเดียวกันกลุ่มหน้าคาราก็ได้มีเรื่อง
ขัดแย้งกับกลุ่มที่คุมทำน้ำ (ทำใหญ่ หรือ ทำศรีโขง) เหตุเพราะเมื่อใดสมาชิกหน้าคาราไปเที่ยว
บริเวณทำน้ำนั้นก็จะถูกทำร้ายร่างกายและทำลายทรัพย์สิน (ทุบรถมอเตอร์ไซด์) กลุ่มทำใหญ่จึงมี
เรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มหน้าคาราตั้งแต่เหตุการณ์ครั้งนั้นจนถึงปัจจุบัน

ในปี 2543 กลุ่มหน้าคาราได้ทำการสลายกลุ่มคู่อริเกือบทั้งหมดในเมืองเชียงใหม่จนทำ
ให้ตำรวจและสื่อมวลชนจับตามอง หนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ได้ทำการประโคมข่าวเรื่องแก๊งค์หัว
แดงที่ใช้ดาบขามูไรเป็นอาวุธ (ช่วงนั้นสมาชิกเกือบทั้งหมดข้อมผมสีแดง) ออกอาละวาดทำร้าย
วัยรุ่นคู่อริ ตำรวจจึงได้ทำการกวาดล้างโดยการให้รถรับจ้างสี่ล้อแดง, รถสามล้อ และ อป.พร.
(อาสาป้องกันภัย) เป็นสายเมื่อพบเห็นกลุ่มวัยรุ่นที่ย้อมผมแดงให้นำตัวมาโดนผมพันที่ เหตุการณ์
สำคัญคือการออกกวาดล้างคู่อริของสมาชิกหน้าคารา 38 คนในตอนกลางคืน แต่ตำรวจสืบทราบ
ได้ในภายหลังแกนนำกับสมาชิกบางส่วนจึงถูกจับ ในปีเดียวกันนั้นเองแกนนำของกลุ่มถูกจับ
เนื่องจากไปทำร้ายร่างกายของหลานนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่งแต่แกนนำตัดสินใจมอบตัวจึงเข้า
ไปอยู่ในสถานพินิจเป็นเวลาหนึ่งปี

ต้นปี 2544 มีกลุ่มวัยรุ่นหลายกลุ่มเข้ามาเป็นพวกกับกลุ่มหน้าคาราเช่น กลุ่มกาดก้อม เชียงมัน สันป่าข่อย บ้านเด่น อารามบอย พญาชม เป็นต้น ต้นปี 2545 สมาชิกจึงเพิ่มขึ้นประมาณ 1,000 – 1,200 คน ถึงกลุ่มหน้าคาราจะมีสมาชิกจำนวนมากแต่เมื่อมีเรื่องทะเลาะวิวาทที่ใดสมาชิกก็จะไปช่วยเพื่อนที่ถูกทำร้ายไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็จะรวมตัวกันได้อย่างรวดเร็ว อันแสดงถึงความผูกพันและความสามัคคีของสมาชิกในกลุ่มได้เป็นอย่างดี ในสายตาของสังคมและบุคคลภายนอกความเป็นกลุ่มของสมาชิก “หน้าคารา” อาจจะเป็นเรื่องของการทะเลาะวิวาทและความรุนแรงแต่สำหรับสมาชิกกลุ่มเองความเป็น “หน้าคารา” คือการไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งถือว่าเป็นกฎเหล็กของกลุ่มเลยก็ว่าได้ สมาชิกคนใดยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะถูกตัดเดือนจากสมาชิกรุ่นพี่ ถ้าสมาชิกผู้นั้นยังไม่เลิกก็就会被ไล่ออกจากกลุ่มในทันที ด้วยเหตุผลที่ว่าคนคิดยา มักจะสร้างปัญหาให้กลุ่มอยู่เสมอโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องเงินและการลักขโมย

เหตุการณ์ในช่วงเริ่มแรกของกลุ่มหน้าคาราแสดงถึงการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งพรรคพวกจากการยอมรับในความแข็งแกร่ง จึงเท่ากับเป็นการก่อร่างสร้างตัวของกลุ่มหน้าคาราโดยมีฝีมือในการต่อสู้กับความใจกล้าเป็นเอกลักษณ์ของกลุ่ม เหตุการณ์ในช่วงหลังเป็นการต่อสู้เพื่อครอบครองพื้นที่ในการเที่ยว เพื่อประกาศความเป็นหน้าคาราอันแสดงถึงความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคมของวัยรุ่นด้วยกันเอง (สุดาและสุรงค์ : 2513) ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อความปลอดภัยของสมาชิกกลุ่มไม่ว่าจะไปเที่ยวในที่ใดก็ตาม สิ่งที่กลุ่มหน้าคาราทำคือการกำจัดคู่อริที่ครอบครองพื้นที่นั้นๆ อยู่แต่เดิม ผลจากการต่อสู้เช่นนี้ทำให้มีคนมาขอเข้าร่วมเป็นสมาชิกหน้าคาราเป็นจำนวนมาก (ตารางแสดงพัฒนาการของกลุ่ม)

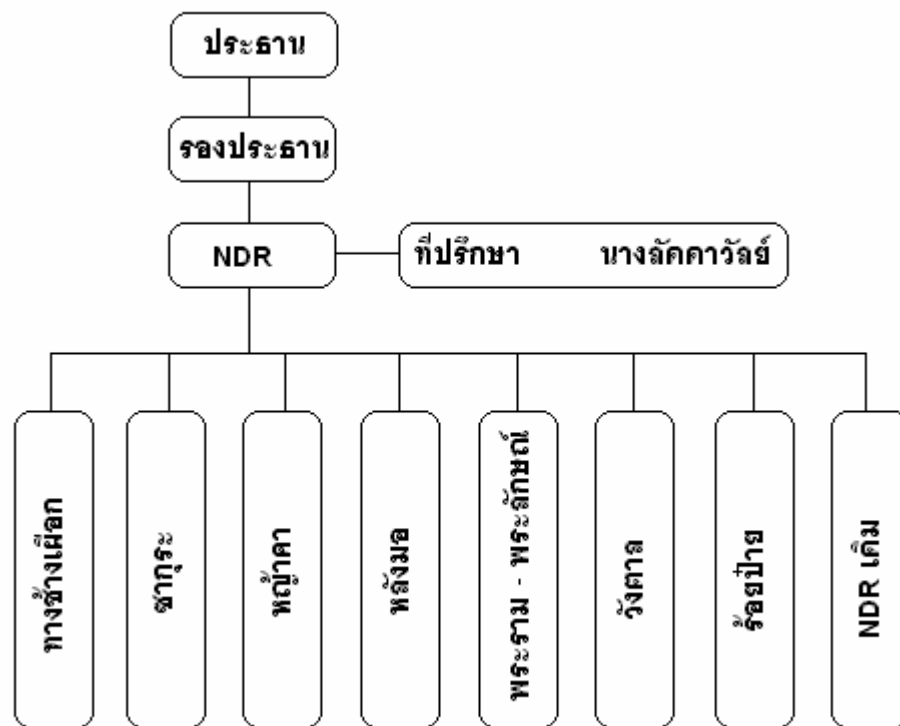

กลุ่ม NDR ในปัจจุบัน

กลุ่มหน้าดารา เปลี่ยนชื่อเป็น NDR ซึ่งนอกจากจะเป็นตัวย่อภาษาอังกฤษของคำว่า หน้าดาราแล้วยังมีความหมายถึง No Drugs Rulers คือกลุ่มที่ไม่ใช้ยาเสพติด จากปณิธานของแกนนำกลุ่มผู้ซึ่งไม่ต้องการให้เพื่อนสมาชิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โครงสร้างของกลุ่มหน้าดาราในปัจจุบันประกอบไปด้วยกลุ่มย่อยจำนวน 8 กลุ่ม คือ กลุ่มวังตาล, กลุ่มพระราม – พระลักษมณ์, กลุ่มทางช้างเผือก, กลุ่มหลังมอ, กลุ่มชากระ, กลุ่มห้วยคา, ร้อยปาย, NDR เดิม (หลายกลุ่มเป็นกลุ่มของแกนนำ NDR เดิม) และสมาชิกที่ไม่สังกัดกลุ่มย่อยใดๆ รวมสมาชิกได้ประมาณ 1,400 – 1,500 คน

กิจกรรมส่วนใหญ่ของสมาชิกจะเป็นการพบปะสังสรรค์กันธรรมดา, เที่ยวกลางคืน, เล่นกีฬา และแข่งรถมอเตอร์ โดยสมาชิกจะทำกิจกรรมเฉพาะในกลุ่มย่อยของตนเพราะมีความสนิทสนมกันมากกว่า อีกทั้งการรวมตัวกันเป็นกลุ่มใหญ่เหมือนแต่ก่อนอาจจะทำให้ถูกตำรวจเพ่งเล็งและถูกวัยรุ่นกลุ่มอื่นหาเรื่องทะเลาะวิวาทได้ สมาชิกจะรวมตัวกันเป็นจำนวนมากก็เมื่อมีการประชุมประจำเดือนหรือสมาชิกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขตนเองได้ต้องขอความช่วยเหลือจากกลุ่มอื่นๆใน NDR

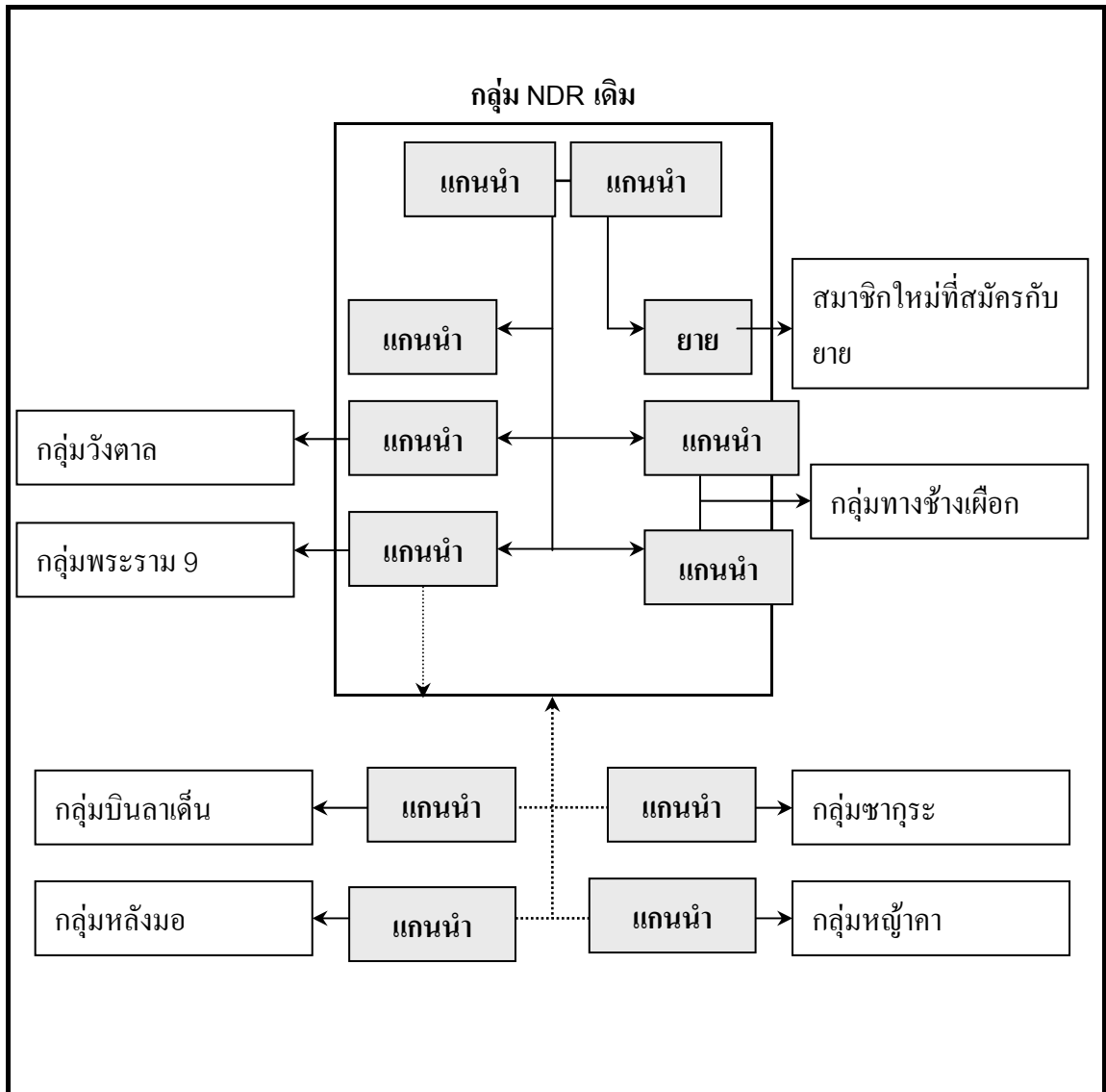
ปัจจุบันมีนางลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธุ์ “ยายแอ่ว” เป็นผู้ดูแลและให้คำปรึกษากับสมาชิก แต่เนื่องจากมีสมาชิกมากเกินไปทำให้นางลัดดาวัลย์ไม่สามารถดูแลสมาชิกให้ทั่วถึงได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายเช่น สกว. สอทไลน์ เป็นต้น

โครงสร้างกลุ่ม NDRในปัจจุบัน

โครงสร้างของกลุ่ม NDR

ในปัจจุบัน

จากตารางจะเห็นได้ว่าในแต่ละกลุ่มย่อยต่าง ๆ กับ NDR เดิมนั้นมีความสัมพันธ์กันอยู่ กล่าวคือ แกนนำของแต่ละกลุ่มย่อยนั้นจะเป็นสมาชิกของ NDR เดิมหรือไม่ก็จะเป็นคนที่รู้จักสนิทสนมกับแกนนำของ NDR โดยกลุ่มย่อยนั้นจะเป็นทั้งกลุ่มเพื่อนในละแวกบ้านและโรงเรียนของสมาชิก NDR เดิม เช่น กลุ่มวังตาลเป็นกลุ่มของเพื่อนจากละแวกบ้านกับโรงเรียนเทคนิคของแกนนำ NDR เดิมและหลังมอเป็นกลุ่มในละแวกบ้านของแกนนำ NDR เดิม กลุ่มทางช้างเผือก ชากระ ห้วยคา เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับแกนนำ NDR และได้นำเพื่อนๆ ในกลุ่มที่มีกลุ่มอยู่แล้วเข้ามาร่วมกับ NDR โดยที่พระราม 9 จะเป็นกลุ่มที่มีอยู่แล้วโดยเป็นกลุ่มที่มาจากเพื่อนโรงเรียน

เดียวกันและได้เชิญแกน NDR คนหนึ่งไปเป็นแกนนำกลุ่ม แกนนำนึงได้นำกลุ่มพระราม 9 เข้ามา
รวมกับ NDR บินลาเดินเป็นกลุ่มของน้องชายของแกนนำกลุ่มพระราม 9 จึงได้ชักชวนเพื่อนๆ ใน
กลุ่มเข้ามาเป็นกลุ่ม NDR

บริบทของกลุ่มย่อยต่างๆใน NDR

กลุ่มชากระ

สมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มจะเป็นเพื่อนบ้านหรือเป็นญาติกัน โดยไปมาหาสู่กันจนสนิท
สนมและจึงร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งมีแกนนำคนปัจจุบันเป็นผู้รวบรวมสมาชิกและตั้งเป็นกลุ่มชากระ
สถานที่ของกลุ่มคือบริเวณสนามฟุตบอลใต้แขวงศรีวิชัยหรือละแวกสันติธรรม โดยที่สมาชิกจะ
รวมตัวกันเพื่อเล่นฟุตบอลเกือบทุกเย็น นอกจากเล่นฟุตบอลแล้วสมาชิกยังมีความชื่นชอบในการ
ตกปลาจนนำชื่ออาหารปลามาตั้งเป็นชื่อกลุ่ม โดยเฉพาะแกนนำจะเป็นผู้ที่ชอบการตกปลาเป็น
พิเศษ จนถือได้ว่าการตกปลาเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่ม

ชื่อของกลุ่มนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของกลุ่มและความเป็นกลุ่ม
ได้เป็นอย่างดี ชากระคือชื่อของยี่ห้ออาหารปลา อันแสดงว่ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ชอบการตกปลาเป็น
อย่างมาก นอกจากนี้ยังสะท้อนถึงอิทธิพลของแกนนำกลุ่มได้ด้วย คือเมื่อแกนนำกลุ่มชอบ
กิจกรรมตกปลาและนำชื่อมาตั้งเป็นกลุ่มสมาชิกคนอื่นก็ยอมรับในความคิดของแกนนำ แต่ว่า
ข้อมูลที่ได้จากการทำสนทนากลุ่มนั้นไม่ได้บอกว่าสมาชิกกลุ่มนั้นชอบการตกปลาอยู่แล้วหรือแกน
นำเป็นผู้ชักชวนสมาชิกคนอื่นๆไปตกปลา ซึ่งถ้าเป็นไปตามประการหลังนั้นแสดงว่าแกนนำกลุ่ม
จะเป็นคนสำคัญที่จะกำหนดความเป็นของกลุ่ม สิ่งเหล่านี้แสดงถึงวัฒนธรรมย่อยของกลุ่ม
ชากระได้เป็นอย่างดี วัฒนธรรมย่อยของสมาชิกกลุ่มนี้คือการที่พวกเขาได้ร่วมกันทำกิจกรรมตก
ปลา เล่นฟุตบอลที่แขวงศรีวิชัย และได้เล่นดนตรี (ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3)

แกนนำของกลุ่มชากระจะเป็นสมาชิกรุ่นพี่ที่มีอายุมากกว่าสมาชิกคนอื่นๆในกลุ่ม และ
สมาชิกทุกคนก็ให้ความเคารพนับถือ แกนนำของชากระเป็นคนที่มีความเป็นผู้นำสูง มีเหตุผล และ
สามารถรับรู้ปัญหาของสมาชิกคนอื่นๆของกลุ่มได้เป็นอย่างดี ซึ่งนับว่าเป็นข้อดีของแกนนำผู้นี้แต่
น่าเสียดายที่ปัจจุบันแกนนำได้ห่างเหินจากกลุ่มเนื่องจากหน้าที่การงานและปัญหาส่วนตัว ทำให้
ไม่สามารถเข้ามาดูแลสมาชิกรุ่นน้องเท่าที่ควร ดังนั้นจึงทำให้สมาชิกคนอื่นๆของชากระก็เข้า
มาร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม NDR น้อยลง อันเนื่องมาจากการขาดผู้ประสานงานซึ่งก็คือตัวแกนนำ
นั่นเอง ในขณะที่เดียวกันสมาชิกบางส่วนของกลุ่มก็มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดด้วย กลุ่มชากระ

ในตอนนี้นี้จึงไม่ได้รวมกันเหมือนเมื่อก่อนซึ่งก็เป็นปัญหาที่ทีมวิจัยและสมาชิกแกนนำของ NDR ต้องเร่งเข้าไปแก้ไขต่อไป

กลุ่มทางช้างเผือก (TCP)

เดิมชื่อกลุ่ม “สายไหม” แกนนำคนเดิมเป็นคนพากลุ่มเข้ามาอยู่กับ NDR แต่ปัจจุบันแกนนำคนนี้ต้องคดีและได้รับโทษอยู่ที่เรือนจำ ขยายแอมจึงคัดเลือกแกนนำ NDR เข้าไปดูแลสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มอยู่บริเวณ อบต. ป่าแดด กลุ่มทางช้างเผือกเป็นกลุ่มที่ชอบการแข่งขันรถมอเตอร์ไซด์เห็นได้จากชื่อของกลุ่มที่ตั้งตามชื่อถนนสายไหมที่ตัดใกล้บริเวณบ้านของสมาชิก และสมาชิกก็ใช้เป็นแข่งรถมอเตอร์ไซด์เพื่อประลองความเร็วกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆที่ชอบการแข่งขันรถเหมือนกัน แต่ปัจจุบันสมาชิกไม่ได้แข่งรถที่ถนนสาธารณะแล้วเพราะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาคอยจับอยู่บ่อยครั้ง กอปรกับการแข่งขันที่ถูกกฎหมายที่สนาม 700 ปี ซึ่งการสมัครเข้าแข่งขันไม่ยุ่งยาก เพียงแค่มีเงินค่าสมัคร รถมอเตอร์ไซด์ และมีทีมเข้าแข่งขันก็เข้าสมัครได้

สถานที่รวมตัวกันของสมาชิกจะเป็นบ้านของแกนนำคนปัจจุบัน โดยสมาชิกจะไปรวมตัวกันเพื่อสังสรรค์ดื่มสุรากันที่บ้านแกนนำเป็นประจำ กลุ่มทางช้างเผือกในปัจจุบันนั้นมีการแข่งรถน้อยลงมากเนื่องจากแกนนำคนปัจจุบันนั้นชอบการสังสรรค์มากกว่าแข่งรถ วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มทางช้างเผือกจึงซ่อนตัวอยู่ระหว่างการแข่งรถและการเที่ยวกลางคืนตามการนำของแกนนำ นอกจากนี้แกนนำที่เป็นสมาชิก NDR ยังได้นำกฎหมายไปใช้กับสมาชิกกลุ่มคือการไม่ให้มียาเสพติดในกลุ่ม ถ้าพบว่ามีสมาชิกคนใดใช้ยาเสพติดจะทำการดักเตือน ซ่อม หรือฟ้องพ่อแม่ของสมาชิก กลุ่มทางช้างเผือกเป็นกลุ่มที่มาเข้าร่วมกิจกรรมของ NDR อย่างสม่ำเสมอ โดยมีแกนนำเป็นผู้ประสานงาน แต่ปัจจุบันแกนนำคนดังกล่าวได้เสียชีวิตไปแล้วทำให้สมาชิกขาดหายจากกลุ่ม NDR ไป นอกจากนี้สมาชิกยังรู้สึกเสียใจและรู้สึกกลัวกับการเสียชีวิตของแกนนำทำให้สมาชิกบางคนไม่กล้าออกจากบ้านเพื่อมาทำกิจกรรม

พระราม – พระลักษณ์

กลุ่มนี้เกิดจากการรวมกันของกลุ่มพระราม 9 และกลุ่มบินลาเต้น ส่วนพระราม -พระลักษณ์นั้นเป็นชื่อที่ขยายแอมตั้งให้เหตุที่ตั้งชื่อนี้เพราะแกนนำของทั้ง 2 กลุ่มเป็นพี่น้องกัน โดนแกนนำของพระราม 9 เป็นพี่ส่วนแกนนำบินลาเต้นเป็นน้อง ในการทำสนทนากลุ่มนั้นกลุ่มทั้ง 2 ได้เข้าร่วมในนามของกลุ่มพระราม – พระลักษณ์ แต่ทางทีมวิจัยเห็นว่ากลุ่มนี้ยังไม่ได้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เนื่องจากในระหว่างการทำสนทนากลุ่มสมาชิกได้นั่งแยกกันเป็น 2 ฝั่ง ทางทีมวิจัยจึง

ได้สอบถามถึงได้ทราบว่าแท้จริงแล้วกลุ่มพระราม – พระลักษมณ์เกิดจากการรวมกันของกลุ่ม 2 กลุ่มซึ่งมีความแตกต่างกัน ทีมวิจัยจึงทำการสนทนากลุ่มโดยแยกกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มบินลาเด็นจะเป็นกลุ่มที่ชอบการแข่งขันและกลุ่มพระราม 9 จะเป็นกลุ่มที่ชอบการเล่นฟุตบอล

บินลาเด็นเป็นกลุ่มที่ชอบในเรื่องของการต่อสู้การต่อสู้เป็นอย่างมากและมีความชื่นชมในตัวของแกนนำของ NDR เป็นอย่างมากและถือว่าแกนนำคนนี้เป็นวีรบุรุษ (Hero) ของพวกเขา สมาชิกของกลุ่มบินลาเด็นจะใกล้ชิดกับแกนนำคนหนึ่งของ NDR มากจนได้เรียนรู้วิธีการต่อสู้จากแกนนำดังกล่าว บินลาเด็นค่อนข้างเป็นกลุ่มที่มีความรุนแรงเห็นได้จากการที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อยครั้ง โดยเฉพาะกับกลุ่มอื่นๆที่มีอายุน้อยกว่า (สมาชิกบินลาเด็นจะอายุประมาณ 13 – 17 ปี ซึ่งจะมีอายุอ่อนกว่ากลุ่มพระราม 9) จนสมาชิกกล่าวว่าเอกลักษณ์ของกลุ่มคือความบ้าและที่ดึงดูดกลุ่มบินลาเด็นตามผู้ก่อการร้ายก็เพราะว่าอยากดังเหมือนบินลาเด็นและยังไม่มีใครสามารถจับบินลาเด็นได้

กลุ่มพระราม 9 สมาชิกเป็นเพื่อนในโรงเรียนเดียวกันอยู่แล้วมีความสนิทสนมกันจนตั้งขึ้นมาเป็นกลุ่ม ภายหลังรู้สึกว่าการก่อวินาศกรรมจากวัยรุ่นกลุ่มอื่นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน สมาชิกบางคนรู้จักกับกลุ่ม NDR จึงได้ชวนแกนนำคนหนึ่งของ NDR ซึ่งเป็นรุ่นพี่มาเป็นแกนนำของกลุ่มพระราม 9

ปัจจุบันกลุ่มบินลาเด็นและพระราม 9 มีแกนนำเพียงคนเดียวของกลุ่มพระราม 9 ดูแลเนื่องจากกลุ่มบินลาเด็นได้ก่อคดีขึ้น ทำให้แกนนำและสมาชิกจำนวน 14 คนต้องโทษที่สถานพินิจ แกนนำพระราม 9 จึงต้องดูแลสมาชิกของทั้ง 2 กลุ่มนี้

กลุ่มวังตาล

สมาชิกของกลุ่มวังตาลแยกเป็น 2 สาย คือ สายนอกกับสายใน วังตาลสายนอกคือสมาชิกที่เรียนวิทยาลัยเทคนิคที่เดียวกับแกนนำ สายในคือสมาชิกที่คบกันตั้งแต่เด็กๆกับแกนนำอยู่ที่ตำบลท่าวังตาล ชื่อของตำบลท่าวังตาลได้กลายมาเป็นชื่อกลุ่มนี้เพราะเป็นเรียกที่ติดปากของแกนนำ NDR คนหนึ่ง ซึ่งจะเรียกสมาชิกกลุ่มนี้ว่าพวกท่าวังตาลเนื่องจากตอนแรกไม่มีชื่อกลุ่มอย่างเป็นทางการ ภายหลังจึงตัดคำว่าท่าออกเหลือแต่คำว่าวังตาล

แกนนำของกลุ่มวังตาลเป็นสมาชิกกลุ่ม NDR อยู่แล้วแต่ก็มีกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียนและที่บ้านอยู่แล้ว ต่อมาแกนนำคนนี้จะคอยนำเพื่อนจากกลุ่มวังตาลให้เข้ามาทำความรู้จักกับสมาชิก NDR คนอื่นๆและเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ NDR ในที่สุด เอกลักษณ์ของกลุ่มวังตาลที่เด่นชัดที่สุดเห็นจะเป็นเรื่องการแต่งกาย กล่าวคือสมาชิกส่วนใหญ่จะใส่เสื้อยืดสีดำและกางเกงยีนส์สีดำ

(โดยมากทางเก่งจะเป็นทางเก่งขึ้นสี่สี่อะไรก็ได้แต่สี่จะต้องเป็นสี่คำ) การแต่งชุดดำนั้นไม่ได้เป็นกฎเกณฑ์ตายตัวว่าทุกคนจะต้องใส่สี่คำแต่โดยมากทุกคนจะพอใจที่จะใส่สี่คำมากกว่า โดยเฉพาะแกนนำกลุ่มจะต้องแต่งกายในชุดดำตลอด เขาให้เหตุผลว่าสี่คำทำให้ดูขรึมน่าเกรงขามและเหมาะสมกับบุคลิกของเขามากกว่าจะใส่เสื้อสีอื่น

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการคือเรื่องของการสัก การสักของสมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่จะเป็นการสักแบบสักยันต์ คือให้พระหรือผู้ที่มีวิชาอาคมตามความเชื่อของไทยโบราณเป็นผู้สักให้อันจะมีผลในเรื่องของคงกระพันชาตรี (ฟันแทงไม่เข้า) ซึ่งคนที่ต้องการจะสักนั้นจะต้องเป็นศิษย์ของอาจารย์ผู้สักเสียก่อนและจะต้องปฎิญาณตนให้อยู่ในกฎหรือข้อห้ามต่างๆตามที่อาจารย์ได้ให้ไว้ มิฉะนั้นอาคมที่ได้สักไว้จะเสื่อม เช่น ไม่ทำ ไม่ลอง ไม่ขอ ห้ามกินอาหารเหลือจากผู้อื่น ผู้สักอาจารย์เดียวกันจะไม่ฆ่ากันเอง ฯลฯ การไม่ทำก็หมายถึงไม่ทำทนายผู้อื่นให้เข้ามาต่อสู้กับตน ไม่ลองหมายถึงไม่ลองอาคมที่ได้สักไว้กับตัวเองยกตัวอย่างเช่น ลงอาคมไว้ในเรื่องของการฟันแทงไม่เข้าก็ต้องไม่ไปลองให้คนอื่นเห็นว่าตนนั้นฟันแทงไม่เข้า และไม่ขอคือไม่บุกเข้าร้องขอชีวิตกับศัตรู ข้อมูลเหล่านี้ที่มิวัจัยได้รับมาจากการพูดคุยกับแกนนำและสมาชิกบางส่วนของกลุ่มวังตาล แกนนำของวังตาลจะเป็นผู้ที่สนใจเรื่องสักและศิลปะการต่อสู้โดยเฉพาะมวยไทยมากที่สุด เนื่องจากแกนนำผู้นี้ได้รำเรียนมวยไทยมาตั้งแต่ยังเด็กจากค่ายมวยของเพื่อนพ่อจากนั้นจึงเริ่มสนใจในเรื่องของพระเครื่องและการสัก ส่วนการสักของสมาชิกภายในกลุ่มนั้นก็เริ่มจากการที่แกนนำคนนี้ไปสักมาก่อนแล้วสมาชิกคนอื่นๆก็สนใจ แกนนำกลุ่มวังตาลกล่าวว่าตนไม่ได้ชักชวนเพื่อนๆให้ไปสักแต่ถ้าใครสนใจหรือต้องการที่จะสักก็จะพาไปสักที่อาจารย์ของตน ซึ่งก็มีสมาชิกหลายคนที่น่าสนใจสักแต่การสักก็ไม่ได้เป็นกฎว่าสมาชิกวังตาลทุกคนต้องสักเช่นเดียวกับการแต่งชุดดำ ส่วนใหญ่สมาชิกจะทำตามความพอใจของตนแต่โดยมากคนที่เข้ามาเป็นกลุ่มเพื่อนเดียวกันก็จะมีความชอบในบางเรื่องคล้ายกันอยู่แล้ว

นอกจากการสักแล้วกิจกรรมของกลุ่มวังตาลคือการแข่งรถมอเตอร์ไซด์ สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่จะมีความชอบในเรื่องเครื่องยนต์กลไกอยู่แล้ว กอปรกับหลายคนเรียนที่วิทยาลัยเทคนิคในสาขาช่างยนต์ การแข่งและการแต่งรถจึงเป็นกิจกรรมที่ทำประจำของสมาชิกกลุ่ม

กลุ่มห้วยคา

กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่สมาชิกส่วนใหญ่อาศัยอยู่บริเวณเกาะหมะชุมชนหนองหอย โดยแกนนำกลุ่มเป็นผู้รวบรวมเพื่อนๆและน้องๆ (ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกรุ่นน้อง) จากละแวกนั้นขึ้นมาเป็นกลุ่มเพื่อน โดยแกนนำให้เหตุผลว่าตัวเองอยากมีเพื่อนด้วยความรู้สึกลึกเหงาและไม่ต้องการที่จะอยู่คน

เดียว เขาต้องการเพื่อนเพื่อมาทดแทนความอบอุ่นจากครอบครัวที่ขาดหายไป ดังนั้นเขาจึงรวมกลุ่มกันและตั้งชื่อกลุ่มว่าหมู่บ้านเพราะอยู่ที่ถนนนำคนนี้ทำงานอยู่นั้นมุงด้วยหมู่บ้าน

กลุ่มหมู่บ้านเข้ามาเป็นสมาชิก NDR ได้เนื่องจากถนนนำหมู่บ้านรู้จักกับถนนนำของ NDR ที่ลานเสกต์แห่งหนึ่งที่ NDR นั้นคุมอยู่ นอกจากนั้นกลุ่มหมู่บ้านยังมีคู่อริเป็นกลุ่มเดียวกับ NDR คือกลุ่มทำศรีโขง เมื่อที่ NDR มีเรื่องกับกลุ่มนี้กลุ่มหมู่บ้านก็จะไปช่วยและเมื่อกลุ่มหมู่บ้านมีเรื่องกับกลุ่มนี้กลุ่ม NDR ก็จะไปช่วย ทำให้กลุ่มทั้ง 2 โดยเฉพาะถนนนำมีความสนิทสนมกันจากนั้นถนนนำหมู่บ้านจึงชักชวนเพื่อนๆเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ NDR

กิจกรรมหลักของกลุ่มหมู่บ้านคือถนนนำแข่งรถมอเตอร์ไซค์ สถานที่รวมตัวกันของสมาชิกก็คืออู่ซ่อมรถมอเตอร์ไซค์ที่ถนนนำทำงานอยู่ แต่เนื่องจากมีสมาชิกของกลุ่มประสบอุบัติเหตุจากรถมอเตอร์ไซค์เสียชีวิตไป 2 คน สมาชิกบางส่วนจึงไม่ต้องการที่จะแข่งรถอีกต่อไป เพราะเสียใจกับการตายของเพื่อนและกลัวในเรื่องของอาถรรพณ์ว่าเพื่อนที่ตายจะมาเอาชีวิตเพื่อนที่เหลืออยู่ไปถ้ายังมีการแข่งรถกันอยู่

กลุ่มหมู่บ้านในตอนนี้มีสมาชิกไม่ถึง 10 คนเนื่องจากมีสมาชิกหลายคนติดยาเสพติด ถนนนำได้ให้ข้อมูลว่าบริเวณที่กลุ่มของพวกเขาอยู่คือเคหะชุมชนหนองหอยนั้นเป็นแหล่งค้ายาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้า ยาเสพติดในละแวกนั้นมีจำนวนมากประกอบกับราคาถูกและหาง่ายมาก แม้แต่ตัวเขาเองก็เคยติดมาแล้วจึงเป็นง่ายที่ยาเสพติดจะเข้าถึงเด็กๆที่อยู่ในบริเวณนั้น ถนนนำพยายามจะเตือนสมาชิกเหล่านั้นว่าให้เลิกยาแต่ก็ไม่เป็นผลเขาจึงให้สมาชิกที่ติดยาออกจากกลุ่มไป

กลุ่มหลังมอ

สมาชิกของกลุ่มนี้จะอยู่บริเวณ อบต.สุเทพ หรือซอยวัดอุโมงค์หลังมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยจะแบ่งออกเป็น 2 สายคือ กลุ่มหลังมอที่อยู่ซอยวัดอุโมงค์และกลุ่มหลังมอที่อยู่ในกองบิน 41 สมาชิกกลุ่มนี้บางส่วนจะเป็นเพื่อนกันตั้งแต่สมัยเด็กๆเนื่องจากบ้านอยู่บริเวณเดียวกัน ส่วนเพื่อนๆที่อยู่ในกองบินจะกลุ่มที่เล่นฟุตบอลด้วยกันจนสนิทสนมกัน

ในระยะแรกกลุ่มหลังมอยังเป็นกลุ่มเพื่อนบ้านกัน ต่อมาถนนนำของกลุ่มซึ่งเป็นรุ่นพี่ของสมาชิกคนอื่นเป็นสมาชิก NDR จึงได้พาสมาชิกคนอื่นๆเข้ามาทำความรู้จักกับสมาชิก NDR คนอื่นๆที่ร้านข้าวแกงร้านประจำของ NDR จนสนิทสนมคุ้นเคยกันจากนั้นหลังมอจึงได้เป็นส่วนหนึ่งของ NDR

เอกลักษณ์ประการหนึ่งของกลุ่มหลังมอคือการแต่งตัว โดยสมาชิกจะใส่เสื้อยืดคอกลม บางครั้งอาจมีสกรีนชื่อกลุ่มติดหรือไม่มีก็ได้ แต่กางเกงต้องเป็นกางเกงยีนส์ยี่ห้อลีวายส์หรือแรง

เลอร์และที่ขาดไม่ได้คือรองเท้าผ้าใบยี่ห้อคอนเวิร์ดหรือยี่ห้ออื่นก็ได้ กิจกรรมหลักของกลุ่มนี้คือการแข่งรถและการเล่นฟุตบอล โดยจะแข่งรถบางครั้งในนามของทีมหลังมอหรืออาจจะไปแข่งในนามของทีมอื่น สถานที่คือสนาม 700 ปี ซึ่งเป็นการแข่งที่ถูกกฎหมายจะมีขึ้นในวันอาทิตย์ของทุกสัปดาห์เสียเงินค่าสมัครประมาณ 300 บาท ผู้ชนะจะได้รับถ้วยและเงินรางวัลตามจำนวนเงินค่าสมัครที่ได้รับในครั้งนั้นๆ สมาชิกของกลุ่มนี้โดยมากจะเรียนในสาขาอาชีพช่างยนต์เป็นส่วนมากพวกเขาจึงชอบที่จะแต่งตัวรถมอเตอร์ไซค์และเครื่องยนตรถกันเองเข้าแข่งขัน ด้วยเหตุผลที่ว่าแต่งเองได้ราคาถูกกว่ามาก

สถานที่รวมตัวนั้นสมาชิกจะไปรวมตัวกันที่บ้านของสมาชิกคนอื่นๆในซอยวัดอุโมงค์แล้วจึงออกขี่มอเตอร์ไซค์เที่ยวกลางคืนกัน โดยจะไปเที่ยวกันที่ร้านแวมไพร์ซึ่งเป็นร้านที่สมาชิก NDR คนอื่นๆไปเที่ยวด้วย

ตารางสรุปบริบทของกลุ่มต่างๆใน NDR				
กลุ่ม	เอกลักษณ์กลุ่ม	บุคลิกของหัวหน้ากลุ่ม	กิจกรรมกลุ่ม	สถานที่รวมตัว
NDR	เพื่อน ชายแฉ้ว ภูเหล็กที่ ต่อ ต้า น ข า เ ส พ ตี ด เรื่องราวของการทะเลาะ วิวาท หน้าโรงเรียนคารา วิทยาลัย	มีความเป็นผู้นำสูง เด็ดขาดในการ ตัดสินใจ มีความกล้าบ้าบิ่น มีฝีมือ ในการต่อสู้ ช่วยเหลือสมาชิกคน อื่นเมื่อมีเรื่องเดือดร้อนเสมอ	ในอดีต : รวมตัวกันเพื่อไปเที่ยว ชีรต ตระเวนในเมือง ล้มแก๊งค์อื่นในเมือง เชียงใหม่ ปัจจุบัน : เล่นกีฬา เทียวกลางคืนที่ ร้านแวมไพร์	ร้านข้าวแกงหน้าโรงเรียนคารา และ ป่าช้าสันกู่เหล็ก(ในอดีต) สำนักงาน NDR
ชากระ	อาหารปลา ฟุตบอล วง ดนตรี ดอกชากระ	เป็นรุ่นพี่ของสมาชิกในกลุ่ม มี ความเป็นนำสามารถรับรู้ปัญหาของ สมาชิกได้ ใช้เหตุผลในการพูดคุย	ตกปลา เล่นฟุตบอล เล่นดนตรี	สนามฟุตบอลละแวกสันติธรรม
ทางช้างเผือก	การแข่งขันและถนนสาย ใหม่	มีอายุมากกว่าสมาชิกในกลุ่ม มี ความเป็นผู้นำและสามารถจัดแกน กลุ่ม/รวบรวมสมาชิกได้ แต่ชอบ สังสรรค์มากกว่าการแข่งขัน	แข่งรถมอเตอร์ไซค์ เทียวกลางคืน ดื่มสุราสังสรรค์	บ้านของแกนนำ
พระราม – พระ ลักษณ์	ความเป็นเพื่อน ความบ้า ความโหด ใจร้อน	เป็นรุ่นพี่ที่คนในกลุ่มให้ความ เคารพนับถือ มุทะลุดุดัน โฝ่งผาง มีฝีมือในการต่อสู้ มีอารมณ์ขัน พูดคุยสนุกสนาน	แข่งรถมอเตอร์ไซค์ เล่นฟุตบอล เทียว กลางคืนที่ร้านแวมไพร์และร้านเหล้า บริเวณนั้น	

วังตาล	การแข่งขันมอเตอร์ไซค์ ไล่เสือสีดำ ความเป็น เพื่อน	มีความเป็นผู้นำสูง มีฝีมือในการ ต่อสู้ ใจเย็น ค่อนข้างใช้เหตุผลใน การตัดสินใจ	แข่งขันมอเตอร์ไซค์ เล่นฟุตบอล เทียว กลางคืนที่ร้านเอนเตอร์	จะรวมตัวกันไม่กี่คนและจะเป็นคน ที่สนิทหรือบ้านอยู่ใกล้กัน แล้วจะ ไปเจอกันที่สถานที่ที่สะดวก หรือจะ พบกันที่โรงเรียนเพราะสมาชิก บางส่วนเรียนโรงเรียนเดียวกัน
หลังมอ	ไล่เสืออีคอกกลมสกปรก ชื่อหลังมอ ไล่ทางเก่ง ขึ้นสี่ล้อหรือแรงเลอร์ ไล่รองเท้าผ้าใบ	ใจเย็น เงียบกริบ เป็นรุ่นพี่ของคน ในกลุ่ม	แข่งขันมอเตอร์ไซค์ เล่นฟุตบอล เทียวกลางคืนที่ร้านแวนไพร์	รวมตัวกันบริเวณบ้าน (หลังมอ) เพราะสมาชิกบ้านอยู่ใกล้กัน
หญ้าคา	แกนนำและการจะรู้หู ขนาดใหญ่ของเขา	สนุกสนาน ร่าเริง เฮฮา และเป็น กันเอง	แข่งมอเตอร์ไซค์ จักรถระเวนเทียว ซ่อมมอเตอร์ไซค์	อยู่ซ่อมมอเตอร์ไซค์ที่แกนนำทำงาน อยู่ แต่ตอนนี้ไม่ได้ทำแล้ว สถานที่ รวมตัวจึงไม่ค่อยแน่นชัด

ภาพรวมของกลุ่ม NDR

ข้อมูลของกลุ่มย่อยต่างๆใน NDR แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมย่อยที่ถือว่าเป็นวัฒนธรรมเฉพาะที่มีอยู่ในแต่ละกลุ่มที่มีความแตกต่างกันออกไป โดยสิ่งที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมของกลุ่มนั้นจะเห็นได้จากชื่อกลุ่ม กิจกรรมของกลุ่ม และการแต่งกาย ซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงตัวตนของกลุ่มนั้นๆ ตัวอย่างเช่น ชื่อกลุ่มทางช้างเผือกนั้นแสดงออกถึงกิจกรรมการแข่งขันของกลุ่ม กลุ่มบินลาเต้นั้นแสดงออกถึงความบ้าระห่ำและความคึกคักของสมาชิกกลุ่ม กลุ่มชากระหามายถึงความคลั่งไคล้ในการตกปลาของแกนนำกับสมาชิกคนอื่นๆ ในขณะที่ชื่อหลังมอกับวังตาลนั้นสื่อถึงที่อยู่อาศัยของสมาชิกส่วนใหญ่ในกลุ่มอันหมายถึงการบอกตำแหน่งแห่งที่ของกลุ่มของพวกเขานั่นเอง

ในขณะที่ชื่อพระราม 9 (หนึ่งในกลุ่มพระราม – พระลักษณ์) นั้นมาจากคำว่าพระราม 9 แหกแต่ คำๆนี้หมายถึงความสุขยอดซึ่งเป็นคำที่ใช้กันในสถานพินิจแต่ต่อมาคัดเหลือแค่พระราม 9 ทีมวิจัยเห็นว่าชื่อเหล่านี้แสดงออกถึงความต้องการมีตัวตนและความต้องการการยอมรับจากวัยรุ่นกลุ่มอื่น พวกเขาจึงต้องการเป็นที่รู้จักและต้องการให้กลุ่มอื่นๆรับรู้ว่าเขาเก่ง/เท่พอหรือที่วัยรุ่นเรียกว่า “เจ๋ง” ¹ อย่างน้อยชื่อกลุ่มก็อาจจะแสดงออกถึง “ความเจ๋ง” ของกลุ่มได้

การที่วัยรุ่นในแต่ละคนจะมารวมกันเข้าไปในกลุ่มได้นั้นพวกเขาย่อมต้องมีสเน่ห์หรือความชอบในเรื่องต่างๆที่คล้ายกันนอกเหนือไปจากเรื่องของนิสัยใจคอเช่น การชอบที่จะแข่งฟุตบอล แข่งรถ ตกปลา เล่นดนตรี ฯลฯ

สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งในการที่จะทำให้กลุ่มแต่ละกลุ่มนั้นคงอยู่และดำเนินความเป็นกลุ่มต่อไปนั้นก็คือแกนนำกลุ่ม แกนนำนั้นมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทาง/ความเป็นไปของกลุ่ม กล่าวคือมีหลายกลุ่มที่กิจกรรมของกลุ่มนั้นเกิดจากความชอบของแกนนำเช่น กลุ่มชากระนั้นแกนนำเป็นผู้ที่ชอบการตกปลา สมาชิกคนอื่นๆก็เข้าร่วมกิจกรรมตกปลากับแกนนำจนกลายเป็นกิจกรรมของกลุ่ม กลุ่มทางช้างเผือกที่เดิมเคยแข่งรถมอเตอร์ไซด์เป็นประจำแต่เมื่อเปลี่ยนแกนนำที่ชอบสังสรรค์มากกว่า กิจกรรมการแข่งขันก็ลดน้อยลงเพราะสมาชิกหันไปดื่มสุรากับแกนนำมากกว่า ในขณะที่วังตาลก็จะแต่งชุดดำและมีการสักยันต์ (ในสมาชิกบางคน) เหมือนกับแกนนำ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้หมายความว่าแกนนำของแต่ละกลุ่มนั้นไปบังคับให้สมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มทำตามอย่างที่เขาทำ แต่นั่นหมายถึงว่าแกนนำคือผู้ที่สมาชิกคนอื่นๆยอมรับและศรัทธาในการที่จะให้เขา

¹ความหมายโดยรวมของคำว่า “เจ๋ง” คือ ความเท่ เก่ง ทันสมัยและเป็นที่น่าสนใจ ซึ่งในภาษาอังกฤษจะใช้คำว่า “Cool”

เหล่านั้นเป็นผู้ในกลุ่ม พวกเขาถึงยอมรับและทำตามในสิ่งที่แนะนำของเขานั้นทำ สำหรับแต่ละกลุ่ม ลักษณะของแนะนำในแต่ละคนนั้นก็แตกต่างกันออกไปตามที่ได้ทำการสรุปไว้ในตาราง

อย่างไรก็ตามแนะนำของกลุ่มย่อยต่างๆใน NDR นั้นมี 2 ประเภทหลักๆ คือแนะนำที่เป็นรุ่นพี่ของคนในกลุ่มเช่น กลุ่มชากระ ทางช้างเผือก พระราม - พระลักษมณ์ หล้าคา และแนะนำที่เป็นเพื่อนวัยเดียวกับคนในกลุ่มเช่น วังตาลและหลังมอ เป็นต้น อาจจะกล่าวได้ว่าความเป็นรุ่นพี่นั้นก็มีความสำคัญในการขึ้นมาเป็นผู้นำของกลุ่มแต่ก็มีขยักเว้นในบางกรณีอย่างวังตาล สำหรับหลังมอ แนะนำคนก่อนๆนั้นเป็นรุ่นพี่ของคนในกลุ่มแต่เนื่องจากภายหลังมีแนะนำได้ห่างหายไปเนื่องจากภาระหน้าที่ทางการงาน จึงเหลือแต่เด็กรุ่นน้องๆดูแลกันเองแนะนำจึงเป็นคนรุ่นราวคราวเดียวกัน

ความสำคัญอีกประการของแนะนำคือ การทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมหรือตัวประสานระหว่างกลุ่มย่อยกับกลุ่ม NDR เนื่องจากมีแนะนำหลายคนเป็นสมาชิก NDR เดิมอยู่แล้วจึงนำเพื่อนๆต่างกลุ่มของเขาเข้ามารวมกัน ความเป็นผู้เชื่อมประสานของแนะนำกลุ่มนั้นเห็นได้เมื่อนำผู้นั้นไปจากกลุ่มย่อย กลุ่มย่อยนั้นบางครั้งก็จะห่างออกไปจาก NDR ด้วย เช่นกลุ่มทางช้างเผือกที่สูญเสียแนะนำของพวกเขาไปทำให้สมาชิกคนอื่นๆนั้นไม่ค่อยเขามาร่วมกิจกรรมของ NDR ไปด้วย แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่ากลุ่มทางช้างเผือกไม่ได้เป็นสมาชิก NDR เพียงแต่พวกเขาไม่ได้เขามาร่วมกิจกรรมบ่อยเหมือนเมื่อก่อนเนื่องจากขาดผู้ประสาน

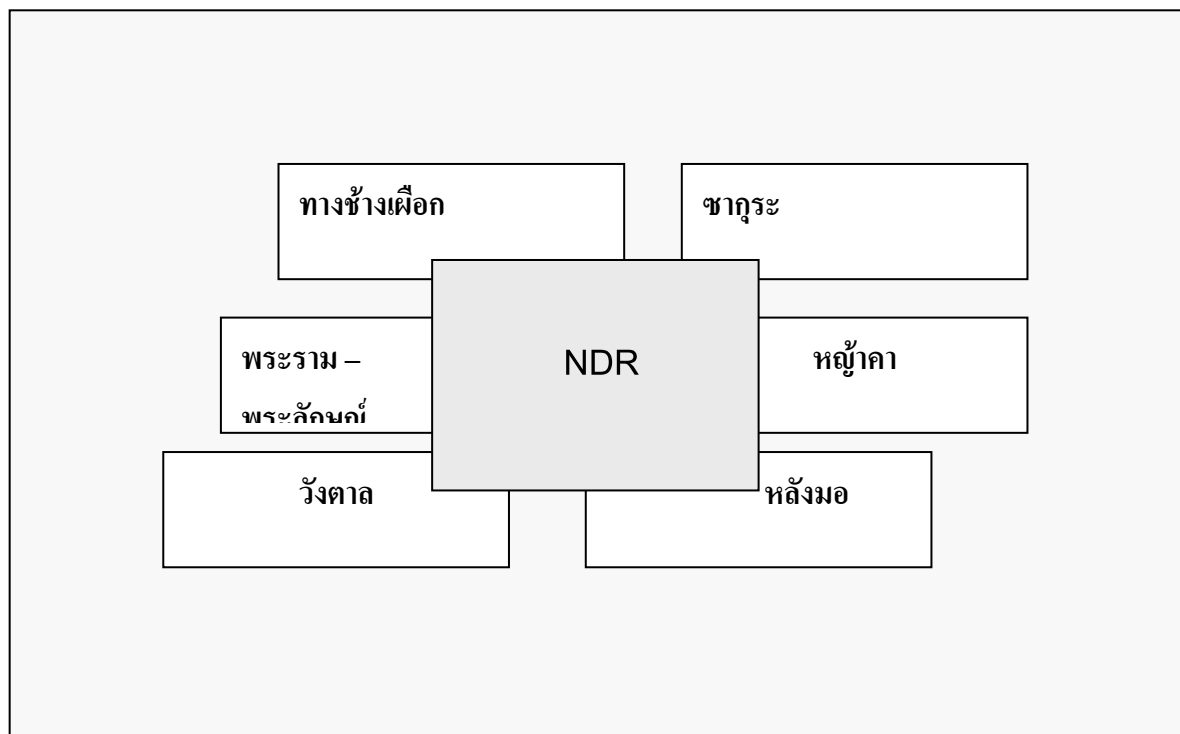
ประเด็นสำคัญของกลุ่ม NDR คือกลุ่มย่อยต่างๆเหล่านี้เข้ามารวมเป็น NDR ได้อย่างไร?และอะไรคือสิ่งที่เชื่อมโยงพวกเขาไว้ด้วยกัน? คำตอบแรกซึ่งได้กล่าวถึงไปบ้างแล้วคือเรื่องของแนะนำ แนะนำในแต่ละกลุ่มย่อยต่างๆนั้นเป็นผู้พากลุ่มของเขาหรือชักชวนเพื่อนของเขาเข้ามาเป็นสมาชิก NDR และพวกเขานั้นเองที่เป็นส่วนสำคัญในการเชื่อมโยงแต่ละกลุ่มเข้าด้วยกัน จากการนำเพื่อนในกลุ่มต่างๆเข้าร่วมกิจกรรมของ NDR หรือแม้แต่การไปเที่ยวกลางคืนด้วยกัน (หลายๆกลุ่มย่อยจะเที่ยวกลางคืนที่เดียวกันเช่น วังตาลกับหลังมอ เป็นต้น และเป็นที่รู้กันว่าถิ่นของ NDR นั้นคือร้านแวมไพร์ ถ้าใครต้องการที่จะไปเจอเพื่อนกลุ่ม NDR ก็จะไปที่นี้) และแนะนำของแต่ละกลุ่มนั้นก็มีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดีเนื่องจากหลายคนเป็นสมาชิก NDR รุ่นก่อตั้ง กลุ่มของพวกเขาจึงมีความสนิทสนมกันเพราะแนะนำของพวกเขาเป็นเพื่อนกัน

ดังนั้นการที่กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มมารวมกันเข้าเป็นส่วนหนึ่ง NDR ได้และสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยสงบสุขก็เพราะมีแนะนำของแต่ละกลุ่มเป็นคนเชื่อมโยงความสัมพันธ์เหล่านี้ไว้ด้วย โดยเขาจะเป็นตัวกลางที่จะนำพาเพื่อนกลุ่มหนึ่งไปรู้จักกับเพื่อนกลุ่มหนึ่ง

แล้วอะไรคือสิ่งที่เชื่อมโยงพวกเขาไว้ด้วยกัน? คำตอบคือความเป็น NDR นั้นเอง ความเป็น NDR นั้นไม่ได้เกิดขึ้นในที่เดียวแต่สมาชิกค่อยๆรู้สึกว่าเขาเป็น NDR เมื่อเข้าได้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างเช่น การเข้าค่าย การเที่ยวกลางคืน การแข่งฟุตบอล หรือแม้แต่การทะเลาะวิวาท/ยกพวกตีกันกับกลุ่มอื่น ประการหลังจะเป็นสิ่งสำคัญของสมาชิกที่ทำให้พวกเขารู้สึกถึงความเป็นพวก

เดียวกัน เนื่องจากได้รับรู้ว่ามิพวกอื่นกำลังต่อสู้กับพวกเราและยังได้ร่วมเป็นร่วมตายกับเพื่อนในกลุ่ม NDR ความเป็น NDR ในความรู้สึกของพวกเขาคือการได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่พวกเขาชื่นชม (รู้สึกว่าเป็น) การได้เข้าร่วมกิจกรรมกับยายแฉ่วและการได้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ NDR นอกจากนี้สมาชิกของ NDR ทั้งหลายเองก็มีวิถีชีวิตที่ใกล้เคียงกัน เช่น ชอบเล่นฟุตบอลเหมือนกัน ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ชอบเที่ยวกลางคืน ชอบแข่งรถเหมือนกัน เป็นต้น จึงเป็นเรื่องไม่ยากนักที่พวกเขาจากหลายกลุ่มหลายพื้นที่จะมารวมกันและดำเนินกิจกรรมประจำวันด้วยกัน ซึ่งก็คือ กลางวันบางคนจะเรียน ทำงาน หรือบางคนก็นอน ตกเย็นขี่รถมอเตอร์ไซด์เที่ยว เล่นเกมคอมพิวเตอร์ตามร้านเกม นัดกันไปเที่ยวกลางคืนตามผับหรือร้านเหล้า หลังจากนั้นก็จะขี่รถเที่ยว รวมตัวกันและแยกย้ายกลับบ้านเป็นอันจบกิจกรรมในแต่ละวัน ประเด็นสำคัญคือพวกเขาสามารถมีกิจกรรมประจำวันเหล่านี้ไปด้วยกันกับเพื่อนๆ ใน NDR ไม่ว่าจะอยู่กลุ่มย่อยเดียวกันหรือไม่

เมื่อทีมวิจัยถามสมาชิกหลายๆคนว่าเขาคือเด็กกลุ่มไหน กลุ่มย่อยที่เขาอยู่หรือกลุ่ม NDR พวกเขาทุกคนจะตอบเหมือนกันว่า พวกเขาคือ (ชื่อกลุ่มย่อย) ที่เป็นส่วนหนึ่งของ NDR ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีอัตลักษณ์หรือเอกลักษณ์ (Identity) ทั้งของกลุ่มย่อยของเขากับกลุ่ม NDR ซ้อนทับกันอยู่ตลอดเวลาและความเป็นกลุ่มทั้ง 2 กลุ่มคือทั้งกลุ่มย่อยกับกลุ่ม NDR นั้นสามารถดำรงอยู่กับสมาชิกในแต่ละคนควบคู่กันไปได้ (โปรดดูภาพประกอบ)

ความเป็นกลุ่มที่ซ้อนทับกันระหว่างกลุ่มย่อยต่างๆกับกลุ่ม NDR

บทที่ 5

วิเคราะห์กระบวนการในการพัฒนาแกนนำและสมาชิก

ในบทเรียนที่ 5 ของรายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นการวิเคราะห์กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในตลอดระยะเวลา 1 ปีของ NDR ว่าการวิจัยที่ได้ทำควบคู่ไปกับการพัฒนาที่ผ่านมานั้นมีผลอย่างไรต่อสมาชิกกับแกนนำของกลุ่ม NDR รวมถึงกิจกรรมต่างๆที่ได้ดำเนินมาตลอด 1 ปีนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้อ้างไว้ในตอนแรกได้หรือไม่/อย่างไร และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการวิจัยในครั้งนี้ให้บทเรียนหรือให้องค์ความรู้ที่จะมีประโยชน์ต่อการทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนอย่างไรบ้าง ประเด็นสำคัญที่จะนำเสนอมีดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม PRA ในระยะเวลา 1 ปี

การวิเคราะห์กระบวนการของการวิจัยนั้นทางทีมวิจัยได้ประชุมร่วมกับแกนนำและสมาชิก NDR โดยจะสรุปพร้อมขั้นตอนการทำงานตั้งแต่เริ่มแรกให้แกนนำและสมาชิกช่วยกันคิด/วิเคราะห์ถึงกิจกรรม, สิ่งที่ได้รับจากกิจกรรม, ความรู้สึกที่ได้ทำกิจกรรม (ชอบ/ไม่ชอบ/อย่างไร) และสมาชิกมีข้อเสนอแนะอย่างไร ดังนี้

1. นักวิจัยเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่ม

การเข้าไปของนักวิจัยนั้นจะเริ่มจากการที่นางลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธุ์ หรือยายแฉ้ว และทีมวิจัยอีก 2 คน ซึ่งในตอนแรกการเข้าไปของนักวิจัยได้สร้างความสงสัยให้แก่สมาชิกกลุ่มเป็นอันมากว่า นักวิจัยเหล่านี้เป็นใคร? มาทำอะไร? และต้องการอะไรจากพวกเขา? แต่นักวิจัยโดยเฉพาะยายแฉ้วนั้นมีหลานชายเป็นแกนนำของกลุ่มซึ่งทำให้สมาชิกคนอื่นไว้วางใจได้ง่ายขึ้นและนักวิจัยทั้ง 2 ที่ได้เข้าไปในช่วงหลังก็มียายแฉ้วเป็นตัวกลางระหว่างนักวิจัยกับเด็กๆในกลุ่ม ทำให้เด็กซึ่งไว้วางใจอยู่แล้วไว้วางใจทีมวิจัยได้ง่ายขึ้นซึ่งรายละเอียดของเรื่องนี้จะกล่าวต่อไปในเรื่องขององค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์

ในเริ่มแรกทางทีมวิจัยได้กำหนดจุดประสงค์ของกระบวนการวิจัยในขั้นตอนนี้ไว้ดังนี้ คือ เพื่อบรรเทา/ป้องกันปัญหาชีวิตที่จะเกิดกับสมาชิก และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้ว นักวิจัยเข้าไปเพื่อช่วยสมาชิกขบคิดวิธีแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ แต่เมื่อทางทีมวิจัยได้เข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มสมาชิกโดยการเข้าร่วมกิจกรรมและพบปะพูดคุยกับสมาชิก พบว่าทีมวิจัยยังไม่สามารถ

เข้าไปเป็นที่ปรึกษาหรือพี่เลี้ยงของแกนนำกับสมาชิกได้เนื่องจากยังไม่มีคุณสมบัติสนทนและไว้วางใจกัน สิ่งที่ทางทีมวิจัยทำได้เพียงเริ่มสร้างความสัมพันธ์กับสมาชิกกลุ่มเท่านั้น แต่ทั้งนี้เนื่องจากยายแฉ้วมีความสนิทสนมกับสมาชิกจนถือได้ว่ายายแฉ้วนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม NDR ไปแล้วจะเป็นผู้ที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของขั้นตอนนี้ได้ กล่าวคือยายแฉ้วนั้นทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของสมาชิกกลุ่ม NDR อยู่แล้วแต่ทีมวิจัยคนอื่นๆยังมีความสัมพันธ์ในขั้นเริ่มแรกกับสมาชิกกลุ่มอยู่

1.2 ผลที่ได้รับ

ทางทีมวิจัยมีความใกล้ชิดกับแกนนำและสมาชิกกลุ่ม NDR มากขึ้น ตลอดจนได้รับทราบถึงสภาพความเป็นไปของกลุ่มรวมถึงโครงสร้าง/ความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่ม และได้รับรู้ปัญหาในเบื้องต้นของกลุ่มเช่น ปัญหาในเรื่องของความรุนแรง, การทะเลาะวิวาท, ภาพพจน์ทางด้านลบต่อสังคม

2. การทำ PRA: ทีมวิจัยและกลุ่มร่วมกันค้นข้อมูลและวิเคราะห์ปัญหา

กระบวนการในขั้นตอนนี้คือการที่ทีมวิจัยเข้าไปทำสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับกลุ่ม NDR เดิมและกลุ่มย่อยต่างๆของ NDR

2.1 วัตถุประสงค์ของกระบวนการวิจัย

เพื่อค้นหาสาเหตุ/ที่มาของปัญหาและภูมิหลังของสมาชิก เช่น ภูมิหลังของแกนนำกับกลุ่มสาเหตุของการมารวมตัวกันของสมาชิก และให้สมาชิกกลุ่มทราบถึงอันตรายจากพฤติกรรมเสี่ยงของเขา

2.2 ผลที่ได้รับ

ทีมวิจัยและสมาชิกได้รับทราบ/เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมย่อยและเอกลักษณ์ของกลุ่ม NDR และกลุ่มย่อยต่างๆร่วมกัน ตลอดจนเรียนรู้ถึงสาเหตุและที่มาของปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มย่อยและกลุ่ม NDR นำวัฒนธรรมและกฎเกณฑ์ของกลุ่มมาวิเคราะห์จนได้ทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของกลุ่มที่จะนำมาพัฒนาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

2.3 ข้อดี

- ทีมวิจัยได้ข้อมูลจากสมาชิกกลุ่มที่แม่นยำเพราะสมาชิกช่วยกันคิด/วิเคราะห์หลายคน

- สมาชิกสามารถตรวจสอบข้อมูลภายในกลุ่มกันเอง
- สมาชิกได้ทำความรู้จักกันภายในกลุ่มมากขึ้น เพราะจากการทำสนทนากลุ่มทำให้สมาชิกภายในกลุ่มได้รับรู้เรื่องราวและปัญหาของสมาชิกคนอื่นๆที่ไม่เคยได้พูดคุยกันมาก่อน
- แก่นนำและสมาชิกทราบข่าวสาร/ความคืบหน้าของกลุ่ม
- สมาชิกกลุ่มรู้สึกดีที่มีคนเข้ามารับฟังเรื่องราวของพวกเขา

2.4 ข้อเสีย

- สมาชิกบางคนอาจจะพูดแต่ไม่ได้พูด
- บางคนอาจจะไม่มีทักษะในการพูดทำให้สื่อสารกับทางทีมวิจัยและเพื่อนคนอื่นไม่เข้าใจ

2.5 ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่องานวิจัย (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกรู้สึกชอบเพราะ

- ได้รู้ปัญหาของกลุ่ม/เรื่องราวต่างๆของเขาเอง
- เพื่อนในกลุ่มได้เปิดใจกันและรับรู้ปัญหาทั้งของตัวเอง/ของกลุ่ม
- วิเคราะห์กลุ่มตัวเองว่าเป็นอย่างไร (ข้อดี/ข้อเสีย)
- ได้รู้จักกับแก่นนำมากขึ้น
- ได้รับรู้/เรียนรู้ความรู้สึกของทุกกลุ่ม เพราะทางทีมวิจัยได้นำข้อมูลจากกลุ่มต่างๆมานำเสนอให้สมาชิกต่างกลุ่มย่อยได้รับรู้ด้วยกัน

สิ่งที่สมาชิกไม่ชอบ

- ขาดความพร้อมในการทำกิจกรรม เห็นได้จากการที่สมาชิกในแต่ละกลุ่มมาไม่ครบ

2.6 ข้อเสนอแนะ

- สมาชิกควรให้ความร่วมมือและตรงต่อเวลามากกว่านี้
- ควรเพิ่มการเล่นเกมนภายในกลุ่ม
- ทำวิจัยกับกลุ่มผู้หญิงที่อยู่ใน NDR บ้าง
- เพิ่มการเขียนเข้าในการทำสนทนากลุ่ม เนื่องจากสมาชิกบางคนขาดทักษะในการพูดและบางคนอาจไม่กล้าที่เปิดเผยเรื่องราวบางอย่างให้คนอื่นรับรู้

3. นักวิจัยและสมาชิกร่วมกันคิดวิธีแก้ปัญหา

กิจกรรมนี้ทางทีมงานและแกนนำกลุ่ม NDR ได้ประชุมหารืออย่างไม่เป็นทางการ เพื่อที่จะวางแผนงานและวางแผนแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับกลุ่ม NDR ที่บ้านกลางดอยริสอร์ทเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน

3.1 วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อนำเนื้อหาที่แกนนำกลุ่มและทีมวิจัยได้ร่วมพูดคุย/คิด/วิเคราะห์ถึงเรื่องภูมิหลัง, จุดอ่อน/จุดแข็งและปัญหาของกลุ่มมาวางแผนงานอย่างเป็นรูปธรรม วัตถุประสงค์ของโครงการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด NDR นั้นดังที่ได้วางไว้ในตอนแรกคือการปรับเปลี่ยนและลดพฤติกรรมรุนแรงและพฤติกรรมเสี่ยงของสมาชิก แต่เนื่องด้วยในขณะนั้นมีสถานการณ์ปัญหาเร่งด่วนเข้ามาจึงทำให้ทีมวิจัยและสมาชิกไม่สามารถทำตามจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ในระยะแรกได้ แนวทางการแก้ไขปัญหาก็ต้องปรับเปลี่ยนจากการปรับพฤติกรรมเป็นในเรื่องของการสร้างภาพพจน์ที่ดีของกลุ่ม

3.2 สถานการณ์เร่งด่วนในขณะนั้น

สถานการณ์ปัญหาในขณะนั้นคือ การที่หนังสือพิมพ์และสื่อต่างๆ ประโคมข่าวทางด้านลบของกลุ่ม NDR อีกทั้งตำรวจยังขึ้นบัญชีดำกับแกนนำบางคนทำให้สมาชิกส่วนใหญ่เกิดความหวาดกลัวไม่กล้าที่จะออกมาทำกิจกรรมต่าง ในส่วนงานวิจัยยายแ้วยังถูกบีบให้ปิดสำนักงาน NDR เป็นการชั่วคราว

3.3 ผลที่ได้รับ

- สมาชิกและทีมวิจัยได้เรียนรู้สถานการณ์ปัญหาร่วมกัน
- วางแผนงานดำเนินกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาเร่งด่วน
- จัดสรรบทบาทของสมาชิกในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ โดยให้แกนนำและสมาชิกเป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง ทีมวิจัยทำหน้าที่เป็นผู้เลี้ยงเท่านั้น

3.4 ข้อดี

- สถานการณ์ปัญหาในครั้งนี้เป็นแรงผลักดันที่ทำให้แกนนำและสมาชิกลุกขึ้นมาทำงานอย่างจริงจัง
- สมาชิกได้เรียนรู้การวิเคราะห์สถานการณ์และการจัดการปัญหาเฉพาะหน้า

- สมาชิก, แกนนำและทีมวิจัยได้ร่วมมือกันวางแผนงานเพื่อค้นหาวิธีแก้ปัญหาที่เร่งด่วน

3.5 ข้อเสีย

- สมาชิกรู้สึกท้อแท้และโกรธ แต่ก็ยังต้องการที่จะจัดการปัญหานี้อยู่ (ท้อแต่ไม่ถอย)
- การสร้างภาพพจน์ในทางบวกของกลุ่มเป็นการแก้ปัญหาเพียงผิวดินไม่สามารถแก้ปัญหาที่สังคมมองกลุ่มในแง่ลบได้ทั้งหมด

3.6 ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่องานวิจัย (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกรู้สึกชอบเพราะ

- การประชุมที่จัดขึ้นเป็นการแบบไม่เครียดและเป็นกันเอง
- สมาชิกได้ออกความคิดเห็นร่วมกันและได้ช่วยกันหาทางแก้ปัญหา
- ได้ความรู้และรู้จักคิด/วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหา

3.7 ข้อเสนอแนะ

- มีเวลาในการประชุมน้อยเกินไป

4.ร่วมมือกับเครือข่ายประสานงาน (ทั้งภายในและภายนอกกลุ่ม)

ขั้นตอนนี้เป็นการดำเนินกิจกรรมที่ผ่านกระบวนการคิดจากข้อ 3 โดยมีกิจกรรมดังนี้

4.1 ออกเก็บข้อมูลวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่มีพฤติกรรมคล้าย NDR

ทางทีมวิจัยและแกนนำได้รวบรวมอาสาสมัครจำนวน 11 คนเพื่อที่จะเป็นผู้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลวัยรุ่นกลุ่มอื่น อาสาสมัครจะเก็บข้อมูลจากการเที่ยวกลางคืนในชีวิตประจำวันของตน โดยใช้การสังเกตและสอบถามวัยรุ่นคนอื่นๆต่างกลุ่มที่รู้จักกัน การเก็บข้อมูลภาคสนามได้มีการทำและสรุปเรื่องข้อมูลเพียง 1 ครั้งแต่ยังไม่ได้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกร่วมกับแกนนำอาสาสมัคร

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

- เพื่อให้แกนนำและสมาชิกได้เรียนรู้พฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่มีพฤติกรรมใกล้เคียงกับตน
- ให้สมาชิกนำข้อมูลวัยรุ่นกลุ่มอื่นไปปรับเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ปราศจากความรุนแรง

ผลที่ได้รับ

- สมาชิกได้รับทราบถึงข้อมูลเบื้องต้นของวัยรุ่นในกลุ่มอื่นทั้งที่เป็นพันธมิตรและเป็นอริกับกลุ่ม NDR
- ได้ทราบถึงพฤติกรรมการแอบอ้างเป็นสมาชิก NDR ของวัยรุ่นกลุ่ม เพื่อที่จะนำข้อมูลนี้บอกให้สังคม, ตำรวจ และสื่อได้รับรู้ว่ามีวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่มีพฤติกรรมแอบอ้างชื่อ NDR เวลาเมื่อทะเลาะวิวาทกัน เวลาเห็นวัยรุ่นทะเลาะวิวาทกันจะไม่ได้สรุปรวมว่าเป็นกลุ่มของพวกเขาเพียงกลุ่มเดียว
- อาสาสมัครได้เรียนรู้วิธีการทำงานและวิธีเก็บข้อมูลเพื่อทำงานวิจัยในเบื้องต้น

ข้อดี

- ได้ทราบถึงข้อมูลของวัยรุ่นกลุ่มอื่นว่าเขารวมตัวกันที่ไหน/อย่างไร, เทียวกันที่ไหน, แต่งตัวอย่างไร, เกล็ดขนประจํากลุ่มเป็นอย่างไร, นิสัยใจคอเป็นอย่างไรและหัวหน้ากลุ่มชื่ออะไร
- สนุกสนานได้ไปพบปะกับเด็กคนอื่น ๆ และได้ไปเที่ยวที่ไม่เคยได้ไป
- ได้รู้จักกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น ๆ ว่ามีอะไรคล้ายกลุ่มของตนเองบ้าง
- เอาข้อมูลกลุ่มอื่น ๆ ไปศึกษากับกลุ่ม NDR
- รู้ว่ากลุ่มใดเป็นศัตรูกับกลุ่ม NDR และเขาไปเที่ยวกันที่ไหน (จะได้หลีกเลี่ยง)
- ได้รู้ว่าใครเลียนแบบ NDR บ้าง

ข้อเสีย

- เสี่ยงต่อผู้ที่ลงไปเก็บข้อมูล

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุที่ชอบหรือไม่ชอบ)

ชอบ เพราะรู้สึกสนุกเวลาหนีกลุ่มที่เป็นคู่อริ

ไม่ชอบ เพราะการเก็บลงพื้นที่ข้อมูลนั้นอันตราย

ข้อเสนอแนะ

- สมาชิกรู้สึกยังเก็บข้อมูลไม่ครบยังต้องเก็บเพิ่มเติม
- อาสาสมัครต้องให้ความร่วมมือมากกว่านี้
- ควรมีการพูดคุยกันเพื่อสรุปข้อมูลที่ได้ให้มากขึ้น

4.2 แขนงนำพูดคุยให้คำปรึกษากับสมาชิกโดยใช้ประสบการณ์ของตนเป็นบทเรียน

กิจกรรมนี้จัดขึ้นที่วังธารีรีสอร์ทเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน โดยให้แกนนำรุ่นพี่เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมต่างๆ และทีมวิจัยกับวิทยากรทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง

วัตถุประสงค์

- แกนนำและสมาชิก NDR เรียนรู้การทำงานอย่างเป็นทีมและเป็นระบบ โดยใช้เรื่องยาเสพติดเป็นสื่อกลาง ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่กำลังติดยา และกลุ่มที่เลิกยาแล้ว
- สมาชิกรุ่นพี่ใช้ประสบการณ์ชีวิตของตัวเองบทยานให้แก่วุ่นน้อง

ผลที่ได้รับ

- สมาชิกโดยเฉพาะแกนนำได้เรียนรู้ถึงวิธีการทำงานร่วมกัน
- แกนนำ, ทีมวิจัยและสมาชิกได้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดของสมาชิกภายในกลุ่ม NDR
- องค์ความรู้ในเรื่องของการติด, การเลิก และการใช้ยา จากประสบการณ์ตรงของผู้ที่เคยใช้ยาเสพติด
- สมาชิกต่างกลุ่มย่อยๆ ทั้งรุ่นพี่/รุ่นน้องมีความสนิทสนมการมากขึ้นจากการร่วมงานกัน

ข้อดี

- ได้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ มากขึ้น
- ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และบทเรียนระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง
- สมาชิกรุ่นพี่ได้ลงมือทำงานเองและสามารถเรียนรู้บทบาทในการทำงานที่ดี ทำให้สมาชิกรุ่นน้องเรียนรู้การทำงานไปด้วย
- รับรู้ปัญหาของกลุ่ม
- สามัคคี/รักกัน

ข้อเสีย

- สมาชิกขาดความตรงต่อเวลา
- ทีมวิจัยกับสมาชิกขาดการวางแผนการทำงานร่วมกัน
- เวลาในการทำกิจกรรมน้อยไป

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุที่ชอบหรือไม่ชอบ)

สมาชิกรู้สึกชอบ เพราะได้รับความเป็นกันเองและได้แก่งน้ำอง อีกทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้องต่างกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

- ต้องการให้มีกิจกรรมมากขึ้น
- ควรอยู่ค่ายประมาณ 3 วัน 2 คืน
- ควรมีการวางแผนก่อนที่จะลงมือทำงาน

4.3 แขนงนำพูดคุยเพื่อนทำความเข้าใจกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น

วิธีการดำเนินการคือให้แกนนำได้เข้าไปพูดคุยกับวัยรุ่นต่างกลุ่มขณะไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมประจำวันอย่างไม่เป็นทางการได้

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีของวัยรุ่นระหว่างกลุ่มเพื่อลดความรุนแรง

ผลที่ได้รับ

แกนนำได้เข้าไปคุยอย่างไม่เป็นทางการกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆบ้างแต่บางกลุ่มก็ยังไม่ค่อยเข้าใจนัก การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการแบบนี้และสามารถสร้างความสัมพันธ์ได้เฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น จึงยังไม่สามารถลดความรุนแรงระหว่างกลุ่มได้ตามวัตถุประสงค์

ข้อดี

- ได้ทำความรู้จักกับวัยรุ่นกลุ่มอื่น
- สร้างเพื่อนต่างกลุ่ม

ข้อเสีย

- เป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงเมื่ออาสาสมัครไปพบกับกลุ่มคู่อริ

ข้อเสนอแนะ

- ควรใช้ข้อมูลภาคสนามของวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่ได้ทำไว้ในช่วงแรกมาเป็นข้อมูลพื้นฐานว่ากลุ่มใดเป็นศัตรูหรือเป็นพันธมิตร เพื่อทราบว่าวัยรุ่นกลุ่มใดบางที่สามารถเข้าไปคุยด้วยได้และกลุ่มใดบางที่ไม่สามารถคุยได้ด้วย
- อาสาสมัครควรให้ความร่วมมือในการทำงานมากกว่านี้

- ทีมวิจัยควรติดตามการดำเนินกิจกรรมอย่างใกล้ชิด

4.4 แข่งฟุตบอลเพื่อความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม

การแข่งขันฟุตบอลภายในนั้นได้ทำการจัดการแข่งขันไปแล้ว 2 ครั้ง

วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของสมาชิกภายในกลุ่ม NDR
- ให้สมาชิกได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ผลที่ได้รับ

สมาชิกให้ความร่วมมือในการแข่งขันเป็นอย่างดี โดยทุกกลุ่มย่อยของ NDR ได้จัดทีมฟุตบอลเข้าแข่งขัน ทั้งนี้รวมถึงทีมของสมาชิกเก่าของ NDR ที่ห่างหายไปจากกลุ่มได้กลับมาเข้าร่วมกิจกรรมนี้ด้วย ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างพร้อมเพรียงกันนี้เป็นตัวชี้วัดว่าสมาชิกมีความชอบในกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอลมาก ตลอดจนสมาชิกของแต่ละกลุ่มย่อยได้เข้าร่วมกันแข่งขันทุกกลุ่มทำให้สมาชิกต่างกลุ่มมีความสนิทสนมกันมากขึ้น กิจกรรมในครั้งนี้จึงบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ข้อดี

- ได้ออกกำลังกายร่างกายแข็งแรงขึ้น (ตามความรู้สึกรู้สึกของสมาชิก)
- สมาชิกกลุ่มได้ใช้เวลาว่างร่วมกันให้เป็นประโยชน์
- รู้จักเพื่อนเพิ่มขึ้นและได้ฝึกฝนฝีมือทางการกีฬาของตัวเอง
- มีน้ำในนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

ข้อเสีย

- สมาชิกยังขาดการตรงต่อเวลา
- ทีมงานจัดการแข่งขันยังไม่มีความพร้อมในบางเรื่องเช่น ความเหมาะสมสนามแข่ง

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกชอบเพราะได้รับความสนุกสนาน/สามัคคี, ได้แข่งขันกันว่าใครมีฝีมือเหนือกว่า และได้ใช้เวลาว่างในการเล่นฟุตบอล

ข้อเสนอแนะ

- อยากได้สนามแข่งที่ดีกว่าเดิม

- สมาชิกเงินรางวัลมากขึ้น
- แข่งกับกลุ่ม/ทีมอื่นๆนอกกลุ่ม NDR
- ทีมฟุตบอลต้องพร้อมกว่านี้เช่น ตรงต่อเวลากว่านี้และเตรียมคนให้พร้อมกว่านี้

4.5 ค่ายสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มย่อย

จัดเป็น 3 ค่ายดังนี้ ชากูระ NDR และหมู่บ้านที่อุทยานแห่งชาติออบขาน วังตาลและหล่มสักที่อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ TCP และพระรามพระลักษมณ์ที่น้ำตกหมอกฟ้า

วัตถุประสงค์

- เชื่อมความสัมพันธ์อันดีกัน
- เพื่อให้เกิดความสามัคคีภายในกลุ่ม
- แขนงและสมาชิกตั้งเป้าหมายของกลุ่มได้

ผลที่ได้รับ

สมาชิกภายในกลุ่มได้ใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้นและสมาชิกต่างกลุ่มได้ทำความรู้จักสนิทสนมกันจากการทำกิจกรรมภายในค่าย ซึ่งเท่ากับว่าค่ายสร้างความสัมพันธ์นั้นสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 และ 2 ได้ในระดับหนึ่ง² แม้ว่าสมาชิกจะยังไม่สามารถตั้งเป้าหมายของกลุ่มได้อย่างชัดเจน แต่สมาชิกกับแกนนำก็ได้รับรู้ถึงความต้องการที่ชัดเจนของกลุ่มมากขึ้นเช่น กลุ่มจะเป็นอย่างไรต่อไป สมาชิกต้องการให้กลุ่มเป็นอย่างไรและต้องการอะไรจากกลุ่ม เนื่องจากแกนนำและสมาชิกไม่เคยได้คุยกันเรื่องเป้าหมายของกลุ่มเลย ซึ่งเมื่อสมาชิกและแกนนำได้รับรู้ถึงความต้องการและความเป็นไปของกลุ่มแล้ว กลุ่มก็จะสามารถกำหนดเป้าหมายได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ทั้งนี้ต้องอาศัยกระบวนการในการถอดบทเรียนกิจกรรมของทีมวิจัยด้วย

ข้อดี

- สมาชิกได้ใช้ชีวิตร่วมกับเพื่อนๆ โดยที่เวลาปกติในชีวิตประจำวันของสมาชิกแทบจะไม่เคยได้ใช้ชีวิตแบบกิน/นอนด้วยกันอย่างนี้กับเพื่อน ทำให้สามารถรู้จักเพื่อนๆของตนเองในอีกแง่มุมหนึ่งได้

² ไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าความสามัคคีภายในกลุ่มนั้นเกิดขึ้นกับสมาชิกทุกคนเพราะในการดำเนินกิจกรรมนั้นก็ยังมี ความขัดแย้งกันอยู่บ้าง แต่สามารถเห็นได้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกันมากขึ้นจากการร่วมกิจกรรมในค่าย

- มีความสามัคคี/ความห่วงใยกันในหมู่เพื่อน
- ได้ศึกษาธรรมชาติเพราะสถานที่ไปจัดกิจกรรมค่อนข้างใหญ่จะเป็นอุทยานแห่งชาติ
- สมาชิกแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนๆ
- รู้สึกเป็นกันเองและได้รู้จักกับเพื่อนต่างกลุ่ม

ข้อเสีย

- สมาชิกยังขาดความตรงต่อเวลาทำให้การดำเนินกิจกรรมล่าช้า
- ทีมประสานงานในการจัดสถานที่ยังขาดความพร้อม

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกรู้สึกชอบเพราะ

- สนุกและได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ
- ช่วยกันทำอาหาร
- สนุกกับเพื่อนมากขึ้น
- ได้ไปเที่ยวที่ไกล

ไม่ชอบเพราะ

- เหนื่อยจากการทำกิจกรรมและการเดินทาง
- มีความขัดแย้งเกิดขึ้นในค่าย เช่น บางคนไม่ยอมล้างจาน บางคนไม่ยอมเก็บขยะ เป็นต้น
- ความเป็นอยู่ในค่ายลำบาก
- เวลาในการทำกิจกรรมน้อย

ข้อเสนอแนะ

- ควรจัดไปกันหลายๆคืนและหลายๆกลุ่ม
- ควรมีความพร้อมกว่านี้ในเรื่องการวางแผนงานมากกว่านี้
- จัดค่ายเดือนละครั้ง
- สมาชิกควรเตรียมตัวไปให้พร้อมสำหรับค่ายกว่านี้

4.6 วรรณคดีด้านยาเสพติด

ตามแผนการที่ได้วางไว้การรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดจะมีการเดินรณรงค์ด้วย แต่ทางทีมงานไม่สามารถดำเนินการได้เพราะมีอุปสรรคจากการที่สมาชิกบางส่วนเกรงว่าเมื่อรวมตัวกันแล้วตำรวจจะจับ จึงทำแต่การเพนท์เสื้อ

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางบวกของสมาชิกเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในพฤติกรรมทางบวกของตนเอง

ผลที่ได้รับ

สมาชิกมีความภาคภูมิใจในผลงานการเพนท์เสื้อของตนแต่จะเป็นในเรื่องของชื่อกลุ่มมากกว่าจะเป็นเรื่องของการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด ทั้งนี้สมาชิกก็รู้สึกดีที่มีผลงานเป็นของตนเอง

ข้อดี

- สมาชิกภูมิใจในฝีมือตัวเอง
- ได้แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของกลุ่มจากชื่อและสัญลักษณ์ของกลุ่มบนเสื้อ

ข้อเสีย

- สมาชิกเพนท์ชื่อกลุ่ม NDR ลงไปเสื้ออาจทำให้เป็นที่สะดุดตาของตำรวจและคู่อริได้

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุที่)

สมาชิกรู้สึกชอบ เพราะรู้สึกว่าตัวเท่ที่ใส่เสื้อที่มีชื่อกลุ่มของตนและยังเกิดจากฝีมือของตนเองด้วย นอกจากนี้ยังรู้สึกสนุกและรู้สึกว่าฝีมือการเพนท์เสื้อของตนนั้นดีมาก

4.7 เลี้ยงอาหารที่บ้านเด็กอ่อนเวียงพิงค์

กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์เหมือนกับกิจกรรมการเพนท์เสื้อคือ ให้สมาชิกเกิดความภาคภูมิใจกับพฤติกรรมในทางบวกของตนเอง

ผลที่ได้รับ

สมาชิกรู้สึกมีความสุขภาคภูมิใจกับการได้ทำความดีอันแสดงให้เห็นว่าการดำเนินกิจกรรมในครั้งนี้สามารถทำตามวัตถุประสงค์ได้

ข้อดี

- ได้ทำบุญกับเด็กกำพร้า
- เรียนรู้เรื่องราวอีกด้านหนึ่งของสังคมที่ตามปกติแล้วไม่ได้อยู่ในชีวิตประจำวันของสมาชิก (ชีวิตของเด็กกำพร้า)

- สมาชิกได้เรียนรู้ถึงความรักและความเมตตา³

ข้อเสีย

- การเตรียมงานของทีมวิจัยยังไม่พร้อมเพราะยังมีสมาชิกหลายคนที่ไม่ทราบถึงการจัดกิจกรรมและไม่เข้าร่วม

ความรู้สึกที่สมาชิกมีต่อกิจกรรม (ชอบหรือไม่ชอบ/สาเหตุ)

สมาชิกผู้ชอบเพราะได้สนุกสนานรักและเจ้าหน้าที่ที่บ้านเด็กกำพร้าให้การต้อนรับเป็นอย่างดี

4.8 อบรมทักษะการให้คำปรึกษากับแกนนำ

กิจกรรมนี้ได้ดำเนินไปแล้วแต่ยังเสร็จสิ้น กล่าวคือแกนนำได้ทำการอบรมจากวิทยากรแล้วแต่ยังไม่จบหลักสูตร

วัตถุประสงค์

- เพื่อฝึกทักษะการสื่อสารแกนนำเพื่อการให้คำปรึกษาแก่เพื่อนและสมาชิก

ผลที่ได้รับ

การอบรมขอแกนนำนั้นยังไม่จบหลักสูตร เพราะฉะนั้นจึงยังไม่สามารถชี้วัดได้ว่ากิจกรรมนั้นบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และยังไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่ให้แกนนำเป็นที่ปรึกษากับรุ่นน้องภายในกลุ่มอย่างจริงจังได้

การพัฒนาภายในตนเองของแกนนำ NDR

หลังจากที่ทีมวิจัยและแกนนำกลุ่มร่วมกันทำกิจกรรมมาเป็นระยะเวลา 1 ปี กระบวนการในขั้นตอนนี้คือการชี้วัดว่ากิจกรรมที่ได้ดำเนินมาทั้งหมดนั้นส่งผลในแง่ของการพัฒนาตนเองอย่างไรบ้างกับสมาชิกโดยเฉพาะแกนนำซึ่งเป็นเป้าหมายหลัก โดยที่ผ่านมาทางทีมวิจัยได้นำเสนอข้อมูลซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในการทำงานของแกนนำกับสมาชิกไว้บ้างด้วยการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของแกนนำและสมาชิก แต่ในที่นี้ทางทีมวิจัยได้ให้แกนนำวิเคราะห์ตนเองและเพื่อนๆแกนนำด้วยกัน เพื่อแสดงให้เห็นว่าแกนนำเหล่านั้นได้รู้สึกที่ตนเองเปลี่ยนแปลง

³ หลังจากกลับมาจากสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าแล้วทางทีมวิจัยได้ให้สมาชิกเขียนความรู้สึกของตนเองหลังจากการทำกิจกรรมนี้ พบว่าสมาชิกหลายคนเกิดความรู้สึกสงสารเด็กและเกิดความรู้สึกอ่อนโยนเมื่อได้ไปเล่นกับเด็กๆ

ไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่หลังจากที่ได้เข้าร่วมโครงการแล้ว โดยทีมวิจัยได้ทำกระบวนการนี้กับแกนนำ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ทางทีมวิจัยให้แกนนำตอบคำถามโดยการเขียนเกี่ยวกับตนเอง แต่ผลที่ได้ยังไม่มี ความชัดเจนมากนัก ครั้งที่ 2 ทีมวิจัยจึงให้แกนนำเขียนถึงตนเองและเพื่อนแกนนำด้วยกัน เพื่อที่จะได้เห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในมุมมองของคนอื่นร่วมด้วย

กระบวนการในครั้งที่ 1

ในกระบวนการนี้ทีมวิจัยจะให้สมาชิกเขียนถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อตัวเอง หลังจากเข้ากระบวนการวิจัย ซึ่งมีคำถาม 6 ข้อ ได้แก่

1. สมาชิกสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาได้หรือไม่
2. สมมติเหตุการณ์ว่ามีคนมาหาเรื่อง สมาชิกจะทำอย่างไร
3. พบว่ารุ่นน้องในกลุ่มติดยาเสพติดจะทำอย่างไร
4. ทบทวนตนเองว่าตั้งแต่เข้ากระบวนการวิจัยเรามีขั้นตอนในการแก้ปัญหาหรือไม่อย่างไร
5. รู้สึกอย่างไรกับกลุ่มย่อยของตนเอง
6. NDR เป็นอย่างไรในขณะนี้ต่างหรือเหมือนกับเมื่อก่อนอย่างไร

กระบวนการในครั้งที่ 2

คำถาม

1. รู้สึกว่าตนเองโตขึ้นบ้างไหม?
2. ใช้เหตุผลหรือใช้กำลังในการแก้ปัญหา?
3. มีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อยไหม? (เปรียบเทียบกับก่อนและหลังทำโครงการ)
4. อื่นๆ รู้สึกว่าตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปนอกเหนือจากนี้ไหม? (ดีขึ้นหรือเลวลง)

กระบวนการ ให้สมาชิกตอบคำถามทั้ง 4 ข้อสำหรับตนเองและเพื่อนสนิทของสมาชิกเองด้วยในคำถามเดียวกัน

เพื่อเป็นง่ายต่อความเข้าใจทางทีมวิจัยจึงได้สรุปผลความเปลี่ยนแปลงของสมาชิกและแกนนำของทั้ง 2 ครั้งไว้ดังนี้

ความเปลี่ยนแปลงในตนเองของแกนนำและสมาชิก NDR		
สมาชิก	ก่อนทำโครงการกับทีมวิจัย	หลังทำโครงการกับทีมวิจัย
คนที่ 1	ใช้กำลัง+ เหตุผลในการตัดสินใจปัญหา	ยังใช้กำลังในกำลังในการแก้ปัญหาอยู่ แต่จะดูสถานการณ์ก่อน ไม่รู้สึก ว่าตนเองดีขึ้นหรือเลวลงแต่รู้สึกว่ากลุ่มดีขึ้น
คนที่ 2	ยังมีความเป็นเด็กอยู่มาก ใช้กำลังมากกว่าเหตุผลในการแก้ไขปัญหา แต่ ต้องขึ้นอยู่กับการตัดสินใจว่าเขาและเรามีกันมากแค่ไหนและใครมีอาวุธ บาง	มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นครั้งคราว (ก่อนและหลังเท่ากัน) รู้สึกว่าตนเอง โตขึ้น ใจเย็นขึ้น ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากขึ้น กลุ่มของตัวเองและ กลุ่ม NDR ดีขึ้นมาก
คนที่ 3	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอยู่แล้ว เวลาที่มีเรื่องทะเลาะวิวาทจะดู สถานการณ์ก่อน	รู้สึกว่าตัวเองโตขึ้น ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดกับกลุ่มคือ การที่มีคนมา สนใจกลุ่มของเขามากขึ้น
คนที่ 4	สามารถใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาได้แต่ต้องดูสถานการณ์ก่อน	ไม่รู้สึกว่าตนเองและกลุ่มมีอะไรเปลี่ยนแปลง
คนที่ 5	ทะเลาะวิวาทบ่อยและใช้กำลังในการแก้ปัญหาเป็นส่วนใหญ่	ยังมีการทะเลาะวิวาทอยู่บ่อยครั้ง ใช้เหตุผลมากขึ้นแต่ยังมีการใช้กำลัง อยู่ รู้สึกว่าตนเองโตขึ้นและกลุ่มดีขึ้นแต่กลุ่มนั้นไม่เหมือนเดิมเพราะแกน นำคนเดิมไม่อยู่
คนที่ 6	ใช้กำลังในการแก้ปัญหาและไม่พิจารณาสถานการณ์ก่อน	ไม่รู้สึกว่าตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลงแต่รู้สึกว่ากลุ่มดีขึ้น
คนที่ 7	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาโดยที่การใช้กำลังจะต้องขึ้นอยู่กับการตัดสินใจ	กลุ่ม NDR มีความเปลี่ยนแปลงไปมากกว่าและสามัคคีกันมากขึ้น แต่ไม่ รู้สึกว่าตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลงไป
คนที่ 8	ใช้กำลังในการแก้ปัญหามากกว่าเหตุผล	ยังใช้กำลังอยู่บ้าง รู้สึกว่าเพื่อนในกลุ่มนั้นรักกันมากขึ้นและกลุ่ม เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

คนที่ 9	ใช้เหตุผล/มีการวางแผนในการแก้ปัญหา	สำหรับกลุ่มรู้สึกว่ามีพัฒนาขึ้นมาก เพราะมีการวางแผนการทำงาน เพื่อแสดงให้เห็นว่า NDR ไม่ได้เป็นอย่างที่คนอื่นคิด แต่ไม่รู้สึกว่า ตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลง
คนที่ 10	ใช้กำลัง + เหตุผลในการแก้ไขปัญหา	ไม่รู้สึกว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลงไปแต่รู้สึกว่ากลุ่มดีขึ้น
คนที่ 11	ใช้กำลังในการแก้ปัญหาเป็นบางครั้งแต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์	ไม่รู้สึกว่าตนเองมีอะไรที่เปลี่ยนไปแต่รู้สึกว่าสนิทกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น
คนที่ 12	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามาแล้ว	ไม่รู้สึกว่ามีอะไรเปลี่ยนแปลง
คนที่ 13	ใช้กำลังควบคู่ไปกับเหตุผลในการแก้ไขปัญหา	ใช้เหตุผลมากขึ้นในชีวิตประจำวัน โตขึ้นมากกว่าเดิมแต่ยังมีเรื่อง ทะเลาะวิวาทเป็นบางครั้ง
คนที่ 14	เป็นคนสุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผล + กำลังในการแก้ปัญหา	โตขึ้นมาเพราะมีภาระหน้าที่ที่ต้องดูแล (แกนนำ/เรียน) ไม่ค่อยมีเรื่อง ทะเลาะวิวาท
คนที่ 15	มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นบางครั้ง โดยใช้เหตุผลสลับกับการใช้กำลังในการ ตัดสินปัญหา	ใช้กำลังน้อยลงรู้สึกว่าตนเองมีนิสัยที่ดีขึ้น แต่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ น้อยลง (แกนนำ) เพราะปัญหาส่วนตัว
คนที่ 16	ไม่ค่อยมีเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่แล้ว	รู้สึกว่าโตขึ้น แต่ไม่รู้สึกว่าตัวเองดีขึ้นหรือเลวลงเพราะไม่ค่อยมีเรื่อง ทะเลาะวิวาทอยู่แล้ว
คนที่ 17	มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นบางครั้ง	มีเรื่องทะเลาะวิวาทลดลงเพราะออกไปข้างนอกน้อยลง รู้สึกว่ากลุ่มของ ตนเองดีขึ้นแต่ยังมีเรื่องทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มอยู่
คนที่ 18	มีเรื่องทะเลาะวิวาทเป็นบางครั้ง ใช้กำลัง + เหตุผลในการแก้ปัญหา	มีเรื่องทะเลาะวิวาทน้อยลงมากจนเกือบไม่มี ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา มากขึ้น แต่เรื่องทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มยังมีอยู่

จากตารางจะสังเกตได้ว่าสมาชิกไม่ค่อยรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวของเขาเองมากเท่าใดนัก แต่พวกเขาจะรู้สึกว่าเกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นกับกลุ่มของพวกเขาทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่ม NDR โดยความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มจะเป็นในเรื่องของความสามัคคี, ความรัก และความสนิทสนมที่มีมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากทำโครงการวิจัยนั้นมีกิจกรรมให้สมาชิกและแกนนำต่างกลุ่มนั้นร่วมทำตลอดปี นอกเหนือจากการพบปะสังสรรค์กันในชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้สมาชิกที่ไม่คุ้นเคยกันนั้นได้ร่วมงานทำความรู้จักใกล้ชิดกันมากขึ้น จึงทำให้สมาชิกหลายคนรู้สึกว่ากลุ่มของตนมีความสนิทสนมกันมากขึ้น

จากกระบวนการให้ครั้งที่ 2 ที่ให้สมาชิกและแกนนำคนอื่น ๆ เขียนถึงความเปลี่ยนแปลงของเพื่อนของตนเองนั้น ซึ่งทำให้ทีมวิจัยสามารถทราบถึงพัฒนาการของตัวแกนนำได้หลากหลายมุมมองมากขึ้น กล่าวคือบางครั้งสมาชิกเองก็ไม่สามารถบอกได้ว่าเกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นกับตัวเองอย่างไร แต่คนรอบข้างหรือเพื่อนนั้นจะสามารถสังเกตได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับเพื่อนของเขา ความเปลี่ยนแปลงในเรื่องของความเป็นผู้ใหญ่และการใช้เหตุผลนั้นจะเห็นได้ชัดจากตัวแกนนำของกลุ่ม (จากสิ่งที่เพื่อน ๆ หลายคนเขียนถึงเขา) ซึ่งอาจเป็นเพราะภาระหน้าที่ๆ เข้าใจได้รับการทำโครงการวิจัยที่ถือว่าการบังคับทางอ้อมให้เขามีความรับผิดชอบมากขึ้น เพราะนอกจากแกนนำจะต้องทำหน้าที่ดูแลสมาชิกของกลุ่มตามปกติแล้ว แกนนำจะต้องทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสมาชิกกลุ่มกับทีมวิจัยเพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่น เป็นผู้นัดแนะสมาชิกในการทำกิจกรรม รวบรวมสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรม และส่งข่าวคราวความคืบหน้าของกลุ่มว่ากิจกรรมอะไรบ้างให้กับสมาชิกกลุ่ม เป็นต้น ถ้าแกนนำบกพร่องในส่วนนี้จะได้รับการตำหนิจากทีมวิจัย (ยายแฉ) และจากเพื่อนในกลุ่มได้จนบางคนต้องยกภาระหน้าที่แกนนำให้สมาชิกคนอื่นในกลุ่มทำเลยก็มี

อย่างไรก็ตามการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาของสมาชิกนั้นยังไม่ลดลงตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย จากข้อมูลข้างต้นยังพบว่าสมาชิกไม่สามารถหลีกเลี่ยงการใช้กำลังในการทะเลาะวิวาทได้ทั้งหมด เพราะการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มนั้นถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกที่ควบคุมได้ยาก สมาชิกไม่สามารถรับรู้ได้ว่าจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับใคร/ที่ไหน/เมื่อไร แต่อย่างไรก็ตามสมาชิกก็สามารถที่จะหลีกเลี่ยงไม่ไปในที่ๆ เป็นของกลุ่มคู่อริได้ แต่ไม่สามารถควบคุมได้เมื่อพบเจอคู่อริโดยบังเอิญ ซึ่งถือว่าเป็นจุดอ่อนในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่เลยทีเดียว

เหตุผลนั้นจะถูกใช้ก็ต่อเมื่อสมาชิกเหล่านั้นได้พิจารณาสถานการณ์แล้วว่าคู่อรินั้นเป็นใครมาจากที่ไหนมีอาวุธหรือมีคนมากเท่าใด ถ้าวิเคราะห์ได้แล้วว่าสามารถที่จะเข้าไปเจรจาโดยปราศจากการต่อสู้ได้สมาชิกก็จะกระทำ แต่วิธีการนี้เป็นวิธีที่ค่อนข้างเสี่ยงเนื่องจากสมาชิกให้ข้อมูลว่าเป็นกันยากที่จะรับรู้ได้ว่าอีกฝ่ายต้องการจะเจรจากับเราหรือไม่ รวมทั้งต้องดูด้วยว่า

เพื่อนคนอื่นๆในกลุ่มนั้นต้องการเจรจากับกลุ่มนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเพื่อนบางส่วนไม่ต้องการเจรจา สมาชิกคนอื่นๆก็ต้องใช้กำลังเข้าทะเลาะวิวาทกัน

ดังนั้นการใช้เหตุผลของสมาชิก NDR นั้นจะถูกใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันในเรื่องอื่นๆมากกว่าที่จะเป็นเรื่องของการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม จากข้อมูลทำให้สรุปได้ว่าเกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นกับสมาชิกส่วนใหญ่ เพราะสมาชิกหลายคนรู้สึกที่ตนเองโตขึ้นและใช้เหตุผลมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการทำกิจกรรมของโครงการด้วยส่วนหนึ่งและอีกส่วนคือพวกเขาโตขึ้นเองตามเงื่อนไขของอายุ นอกจากนี้สมาชิกและแกนนำยังรู้สึกว่ากลุ่มของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นจากการทำโครงการวิจัยซึ่งทำให้กลุ่มมีการแก้ปัญหาและมีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นระบบมากขึ้น แต่จากข้อมูลที่ได้ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าสมาชิกมีพฤติกรรมรุนแรงในเรื่องของการใช้กำลังในการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มลดน้อยลงได้

บทเรียนที่ได้รับจากการวิจัย

กระบวนการวิจัยในระยะเวลา 1 ปีนั้นทำให้ทีมวิจัย, แกนนำ และสมาชิก NDR เรียนรู้การทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งประสบการณ์การทำงานตลอดระยะเวลา 1 ปีกับกลุ่มวัยรุ่น NDR นั้นทำให้ทีมวิจัยได้เรียนรู้เรื่องราวและการทำงานร่วมกับเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี โดยสามารถสรุปบทเรียนที่ได้รับจากการทำงานดังนี้

ยุทธศาสตร์การสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มเด็กวัยรุ่น

การที่จะเข้าไปทำงานกับเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายที่ใครก็ได้จะสามารถเข้าไปในกลุ่มได้ เนื่องจากกลุ่มวัยรุ่นนี้เป็นกลุ่มวัฒนธรรมย่อยที่มีลักษณะเฉพาะของวัยรุ่นเองและมีลักษณะปิด คือวัยรุ่นไม่ต้องการให้คนอื่นที่ไม่ใช่เพื่อนที่เขายอมรับนั้นเข้าไปคลุกคลีอยู่ในกลุ่มได้ การที่จะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิก NDR ได้นั้น ทีมวิจัยต้องมีลักษณะบุคลิกเฉพาะและมีวิธีการที่ดีในการเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับเด็ก บทเรียนในเรื่องของบุคลิกและวิธีการเข้าถึงกลุ่มเด็กนั้นทางทีมวิจัยได้วิเคราะห์จากบุคลิกและการทำงานของทีมวิจัยทั้ง 3 คน อันมีเนื้อหาสาระดังนี้

บุคลิกของคนเข้าถึงกลุ่มเด็ก

ในที่นี้ขอยกตัวอย่างถึงนางลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธุ์ หรือ ยายแฉั่วของเด็กๆ เนื่องจากยายแฉั่วนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งและเป็นศูนย์กลางของกลุ่ม NDR สมาชิกส่วนใหญ่จะเชื่อฟังคำสั่งของยาย เมื่อยายเรียกให้มาร่วมกิจกรรมต่างๆสมาชิกก็จะมาเพราะเกรงใจยาย สาเหตุที่ทำให้ยายสามารถเข้าถึงกลุ่มเด็กได้ก็คือ เด็กสามารถรับรู้ได้ว่ายายเข้าใจและเป็นพวกเดียวกับเด็กยาย

พร้อมที่จะรับฟังปัญหาของเด็กทุกคนอย่างเข้าใจและสามารถแนะแนวทางการไขปัญหาให้กับเด็กๆ ได้ โดยแนวทางการแก้ไขปัญหาย่อยที่ยายแนะนำไปนั้นเป็นแนวทางที่เด็กๆ ยอมรับได้และเข้าใจ ยกตัวอย่างเช่น ยายจะไม่ดูตำราว่ากล่าวเด็กก่อนเมื่อเด็กมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอื่นแล้วเข้ามาขอคำปรึกษาจากยาย ยายจะถามเรื่องราวก่อนว่ามีเรื่องอะไรกันที่ไหนเมื่อไรและมีใครเป็นอะไรมากหรือไม่ จุดนี้น่าจะทำให้เด็กรับรู้ถึงความห่วงใยที่ยายมีให้ เด็กหลายคนรู้สึกสบายใจและรู้สึกอบอุ่นเมื่อเข้ามาคุยกับยาย ถึงแม้ว่าเขาอาจจะไม่ได้ทำตามคำแนะนำของยายก็ตามแต่เขาก็คงรู้สึกดีที่ได้คุยเรื่องเหล่านี้ให้ยายฟัง (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับแกนนำกลุ่ม) จากนั้นยายก็จะถามว่าเด็กๆ จะทำอะไรต่อไปเช่น จะอยู่เฉยๆ หรือจะเอาคืน (เอาคืนคือ การตามไปล้างแค้น มักจะเกิดขึ้นกับกรณีที่เด็กถูกรุมทำร้ายจนไม่มีทางสู้ วันรุ่งขึ้นเด็กอาจจะชวนเพื่อนไปล้างแค้นคนที่รุมเขาเมื่อคืน) ถ้าจะเอาคืนก็ให้คิดให้รอบคอบว่าจะทำอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามยายก็จะสอดแทรกคำสอนให้เด็กไปตลอดการแนะนำ เช่น อย่าไปทำเขาเลยลูก เรามีพ่อแม่มีครอบครัวเดียวพ่อแม่เราจะเสียใจ ถ้าเราโดนบ้างพ่อแม่พี่น้องเราก็เสียใจ เป็นต้น

สังเกตได้ว่ายายจะไม่ห้ามปรามเด็กก่อนว่าอย่าไปตีกันอย่าหรือไปมีเรื่องกันแต่ยายจะฟังเรื่องของเด็กจนจบแล้วค่อยสอน ทำให้เด็กรู้สึกว่ามีคนเข้าใจเขาและมีคนฟังเขา คำสอนของยายไม่ใช่คำสอนแบบที่เป็นทางการและไม่ใช้การเทศน์แต่เป็นคำสอนที่ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เช่น อย่าไปทำเขาเลยลูกถ้าเป็นเราบางเราๆ จะรู้สึกอย่างไร เป็นต้น เด็กหลายคนได้คิดจากสิ่งที่ยายสอนซึ่งไม่มีอะไรมากนอกจากการลองคิดว่าไปเป็นคนที่ถูกไล่ตีดูแล้วจะรู้สึกอย่างไร วิธีนี้ค่อนข้างได้ผลและไม่มีอะไรซับซ้อนเพียงแค่นี้ก็ให้เด็กลองคิดกลับไปกลับมา ซึ่งสมาชิกหลายคนเข้าใจและนำคำสอนข้อนี้ของยายไปใช้ (หลายครั้งที่ผู้เขียนนั่งอยู่ในห้องกับยายและมีเด็กๆ มาพูดคุยด้วย เด็กๆ มักจะพูดในทำนองที่ว่าบางครั้งเกิดเหตุทะเลาะกันกับกลุ่มอื่นที่เข้ามาหาเรื่องแต่ก็ไม่ได้มีเรื่องกันเพราะนี่ถึงคำพูดของยาย)

นอกจากการรับฟังปัญหาอย่างเข้าใจของยายแล้ว บุคลิกภาพของยายแฉ่วเองก็เป็นส่วนสำคัญในการเข้าถึงเด็กๆ กล่าวคือยายแฉ่วเป็นคนที่บุคลิกเป็นนักเลงแบบไทยๆ ซึ่งหมายความว่า เป็นคนที่พูดตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อมหรือบางครั้งก็พูดจาโผงผางคล้ายผู้ชายและสามารถรับสถานการณ์ของเด็กได้ทุกสถานการณ์ มีการตัดสินใจที่เด็ดขาดและไม่กลัวใคร มีหลายครั้งที่ยายเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ค่อนข้างอันตรายแต่ยายก็ไม่แสดงถึงความกลัวออกมา เช่น ไปอยู่ท่ามกลางวงล้อมของกลุ่มเด็กที่กำลังจะตีกันโดยยายสามารถห้ามทัพได้ เป็นต้น เหตุการณ์นี้แสดงถึงบุคลิกไม่กลัวใครของยาย นอกจากจะสามารถซื้อใจเด็กได้แล้วก็ยังแสดงว่ายายเป็นห่วงและรักเด็กๆ มาก อาจกล่าวได้ว่าบุคลิกหรือ “ความเป็นยายแฉ่ว” สามารถทำให้เด็กรักเคารพยายและเข้าไปเป็นศูนย์กลางของกลุ่ม NDR ได้ เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กผู้ชายเกือบ

ทั้งหมดและมีพฤติกรรมค่อนข้างไปในทางนักเลง ผู้หญิงเด็ดขาดอย่างยายแอ้วจึงได้รับการยอมรับ และสามารถดูแลกลุ่มของเด็กผู้ชายจำนวนมากได้

ในส่วนของทีมวิจัยอีก 2 คนนั้นก็มักคลุกคลีกับยายแอ้ว คือเป็นคนพูดจา ตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม มีความสามารถในการรับฟังเรื่องราวของเด็กๆ ได้ทุกเรื่องและพร้อมที่จะ เข้าใจความเป็นไปของเด็ก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าถ้าเด็กในกลุ่มไปทำเรื่องที่ไม่ดีมาอย่างเช่น การทะเลาะวิวาทหรือการไปทำร้ายร่างกายคนอื่นนักวิจัยทั้ง 2 คนจะขึ้นชมหรือเห็นด้วย นักวิจัยก็ จะพยายามสอดแทรกคำสอนหรือให้ข้อคิดว่สิ่งที่เขากระทำไปนั้นไม่ถูกต้องแต่พี่ๆก็เข้าใจเขาว่า ทำไมเขาถึงทำ ซึ่งทั้งหมดนี้จะต้องเกิดจากการที่นักวิจัยทั้ง 3 คนมีทัศนคติที่ดีกับเด็กและมีความรู้ ความเข้าใจในธรรมชาติของวัยรุ่นนดีพอสมควร

นอกจากนี้บุคลิกของนักวิจัยทั้ง 2 คนที่ทำให้เข้ากับเด็กกลุ่มนี้ได้ดีคือ นักวิจัยทั้ง 2 สามารถร่วมสถานการณ์กับเด็กได้ทุกสถานการณ์ ยกตัวอย่างการทำกิจกรรมการเข้าค่าย นักวิจัยทั้ง 2 คนจะต้องไปเข้าค่ายกับเด็กในทุกๆค่าย โดยมีสภาพความเป็นอยู่เช่นเดียวกับเด็ก เช่น กินก็เหมือนกัน นอนก็นอนเต็นท์เหมือนกัน เดินป่าพร้อมแบกสัมภาระเหมือนกัน ไม่ได้ อาบน้ำเหมือนกัน เป็นต้น ซึ่งสถานการณ์ต่างๆเหล่านี้ทำให้เด็กรู้สึกประทับใจว่าพี่ๆทั้ง 2 คนของ เขานั้นสามารถร่วมหัวจมท้ายกับพวกเขาได้ทุกเรื่องถึงแม้ว่าพี่ๆนั้นจะเป็นผู้หญิงก็ตาม “ความเป็น ผู้หญิงสมบุกสมบัน” ของนักวิจัยทั้ง 2 คนนี้นับว่าเป็นเรื่องประทับใจเด็กๆกลุ่มนี้มากและทำให้ เด็กในกลุ่ม NDR ยอมรับนักวิจัยทั้ง 2 คน

ประเด็นสำคัญในเรื่องบุคลิกของคนเข้าถึงกลุ่มเด็กมีดังนี้

1. เป็นคนเปิดเผย
2. พูดตรงไปตรงมา
3. ใจนักเลง (ยอมรับได้ทุกสภาพของเด็ก)
4. ฟังเด็กก่อนและพร้อมที่จะเข้าใจ/ไม่ตำหนิ/ไม่ด่วนสรุป/ตัดสินหรือแนะนำจนกระทั่งเด็ก ต้องการคำแนะนำ
5. ทำที ใจเย็น มั่นคง เด็กรู้สึกเป็นที่พึ่งได้
6. ปรับตัวง่ายในทุกสถานการณ์และไม่เรื่องมาก
7. เวลาอยู่กับเด็กจะใช้ชีวิตอยู่ระดับเดียวกับเด็ก ทำอะไรด้วยกัน กินเหมือนกัน นอนในสภาพ เดียวกัน
8. มีความกล้าให้เด็กเห็น
9. ทำให้เด็กรู้ว่าเราเคียงข้างเขาในทุกสถานการณ์

วิธีการเข้าหากลุ่มเด็ก

เนื่องจากเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้มีเอกลักษณ์ของความเป็นกลุ่มสูงและเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างปิดตัวจากสังคมภายนอก (โดยเฉพาะกับผู้ใหญ่) เพราะฉะนั้นการที่ทีมวิจัยคนอื่นๆ จะเข้าไปพูดคุยกับหรือสนิทสนมกับเด็กในกลุ่มจึงไม่ใช่เรื่องง่าย ทั้งนี้จึงต้องอาศัยยายแฉ่วเป็นคนเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างทีมวิจัยและเด็กๆ สมาชิก เมื่อยายให้ความไว้วางใจกับทีมวิจัยแล้วเด็กๆ ก็ค่อยๆ ให้การยอมรับทีมวิจัยเช่นกัน ส่วนยายแฉ่วเองก็มีหลานชายที่เป็นแกนนำกลุ่มเป็นคนเชื่อมความสัมพันธ์กับเด็กคนอื่นๆ ในกลุ่ม ความเป็นยายของเพื่อนทำให้เด็กๆ ไว้วางใจยายแฉ่วได้ง่ายขึ้น แต่การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและทีมวิจัยนั้นก็ต้องอาศัยเวลาในการทำงานร่วมกัน ระยะเวลาจะทำให้เด็กกับนักวิจัยเรียนรู้ซึ่งกันและกันตลอดจนสร้างความเข้าใจ, ความเชื่อใจและความไว้วางใจ ถ้าปราศจากสิ่งเหล่านี้แล้วทีมวิจัยจะไม่สามารถทำงานร่วมกับเด็กกลุ่มนี้ได้เลย เพราะเด็กโดยเฉพาะแกนนำจะให้ข้อมูลเชิงลึกก็ต่อเมื่อเขาให้ความไว้วางใจกับตัวนักวิจัยว่าจะไม่นำเรื่องราวของเขาไปเผยแพร่ต่อนักข่าวหรือสาธารณะชนโดยระบุชื่อ

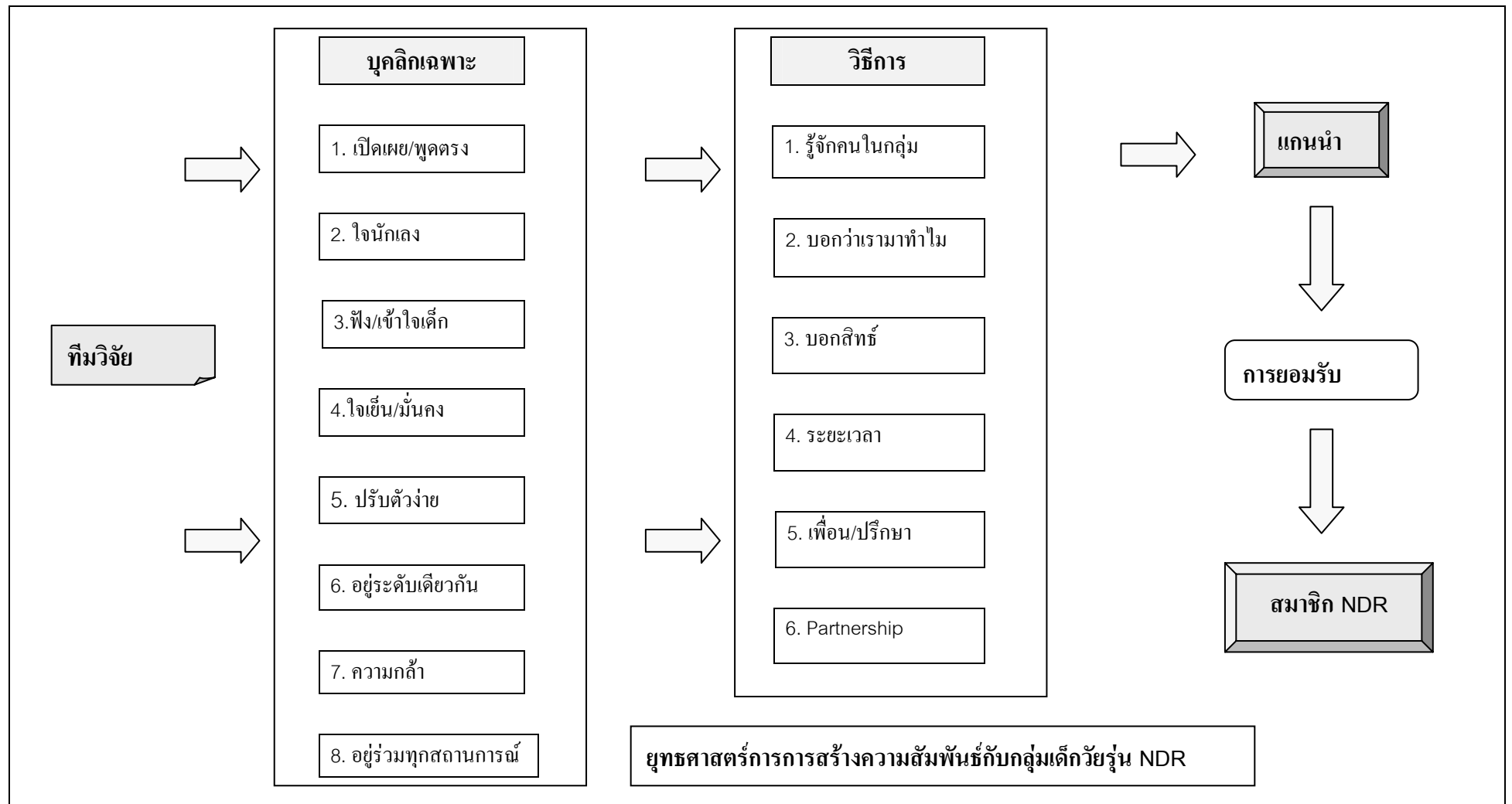
คุณสมบัติอีกประการของทีมวิจัยที่เข้าไปทำงานกับเด็กกลุ่มนี้คือความจริงใจ ทีมวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีความจริงใจในการทำงาน โดยทีมจะบอกรายละเอียดและจุดประสงค์ในการทำงานของทีมกับเด็กอยู่ตลอดเวลา เด็กจะต้องรับรู้ว่ทีมวิจัยกำลังทำงานอะไร, ทำเพื่ออะไรและเขาจะต้องมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างไร ตลอดจนให้เขามีส่วนร่วมในการวางแผนการทำงาน การวิเคราะห์ปัญหา/สถานการณ์ของกลุ่ม หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้ เด็กๆ ในกลุ่ม NDR โดยเฉพาะแกนนำจึงรู้สึกว่เขาเป็นส่วนหนึ่งของคณะทำงานด้วย ซึ่งเห็นได้จากการทำงานในระยะ 6 เดือนหลังที่แกนนำได้เข้ามามีบทบาทในการทำงานมากขึ้นเช่น การดำเนินงานในค่ายหรือการเตรียมงาน/วางแผนในการทำกิจกรรมกันเองโดยมีทีมวิจัยทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง เมื่อสมาชิกรุ่นพี่หรือแกนนำได้ให้ความร่วมมือและความไว้วางใจกับทีมวิจัยแล้วสมาชิกคนอื่นๆ ที่เป็นรุ่นน้องก็จะค่อยๆ ให้การยอมรับทีมวิจัยเช่นกัน

ประเด็นที่สำคัญคือ

1. รู้จักคนในกลุ่มที่สามารถการันตีว่เราไม่อันตราย
2. แสดงให้เห็นว่เราเข้ามาในกลุ่มเขาเพื่ออะไร
 - 2.1 โดยวิธีการบอกกล่าว
 - 2.2 ปฏิบัติอย่างที่ได้บอกกล่าวไว้
3. มีการบอกถึงสิทธิของเด็กในกลุ่มคือ
 - 3.1 เรามีสิทธิบอกในสิ่งที่เราสามารถบอกได้และมีสิทธิไม่บอกในสิ่งที่เราไม่สามารถบอกได้
 - 3.2 เรื่องของเขาเป็นความลับ การนำข้อมูลเผยแพร่จะต้องเป็นข้อมูลที่เป็นภาพรวมไม่ใช่ข้อมูล

ส่วนบุคคล

4. ใช้เวลาในการทำคามสนิทสนมโดยกลืนเข้าไปในกลุ่มแกนนำและสมาชิกเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย
5. ให้ความเป็นเพื่อนและให้คำปรึกษา
6. การทำงานร่วมกันแบบ Partnership

การก่อตัวของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่

ข้อมูลของกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ ในตัวเมืองเชียงใหม่ได้จากการบอกเล่าจากการเที่ยว และการทำกิจกรรมทั่วไปในชีวิตประจำวันของสมาชิก NDR โดยนางลัดดาวัลย์เป็นผู้รวบรวม ข้อมูลจากการพูดคุยและให้คำปรึกษากับสมาชิกเป็นประจำ ซึ่งทำให้ทราบถึงความแตกต่าง ระหว่างการรวมกลุ่มของวัยรุ่นกลุ่มอื่นกับกลุ่มวัยรุ่น NDR การก่อตัวของกลุ่มวัยรุ่นในเมืองนั้นมี หลายสาเหตุ/ประเภทดังนี้

1. กลุ่มวัยรุ่นที่สร้างขึ้นใหม่โดยไม่เกี่ยวกับช่อง NDR ซึ่งอาจจะมิวัตถุประสงค์เพื่อล้มและทาบรัศมี กลุ่ม NDR
2. กลุ่มที่เกิดขึ้นใหม่จากแกนนำ NDR รุ่นเก่าที่มีประสบการณ์ร่วมกับแกนนำ NDR ซึ่งเป็นศูนย์ รวมของกลุ่มที่มีความรุนแรง และเมื่อสมาชิกเหล่านั้นเห็นว่าแกนนำคนนั้นหายไปทำให้กลุ่ม NDR เกิดความเปลี่ยนแปลง จากรูปแบบของการใช้ความรุนแรงเป็นใช้เหตุผลใน ชีวิตประจำวันมากขึ้น โดยในความคิดของสมาชิกดังกล่าวถือว่าการจัดการกับปัญหาที่ไม่ “สะใจ” จึงออกไปตั้งกลุ่มเองเพื่อให้มีรูปแบบเหมือนกับ NDR ในตอนแรกที่มีแกนนำคน ดังกล่าวอยู่
3. วัยรุ่นบางคนเข้าร่วมเป็นสมาชิก NDR ในระยะสั้นๆ และเข้ามาหลังจากที่แกนนำคนดังกล่าว หายไป แต่เมื่อเข้ามาก็พบ NDR ไม่เหมือนกับที่เขาได้คาดหวังไว้คือเป็นกลุ่มที่มีความรุนแรง จึงออกไปตั้งกลุ่มเพื่อที่จะยิ่งใหญ่กว่า NDR และเมื่อออกไปตั้งกลุ่มใหม่ความที่ได้ชื่อว่าเป็น สมาชิก NDR นั้นทำให้วัยรุ่นคนอื่นๆ เชื่อมั่นเพราะชื่อเสียงในเรื่องความรุนแรงและ “ความเจ๋ง” ของกลุ่ม NDR หรือกล่าวได้ว่าเป็นการใช้ชื่อ NDR เป็นสะพานในการสร้างชื่อเสียงและในการ สร้างกลุ่มของตน กลุ่มในลักษณะนี้ทั้งกลุ่มที่ใช้ความรุนแรงและไม่ใช้รุนแรง

การคัดเลือกแกนนำ

เลือกจากคนที่เป็นศูนย์กลางของกลุ่ม

1. สมาชิกเดิมของ NDR ที่นำกลุ่มเพื่อนที่อยู่ละแวกบ้านหรือโรงเรียนเดียวกันของตนเองมาเข้าร่วมกับกลุ่ม NDR
2. คนที่พากันเข้ามาพร้อมกับกลุ่ม NDR

ในการเลือกแกนนำกลุ่มเข้ามาร่วมกระบวนการ PRA นั้นทางทีมวิจัยได้เลือกแกนนำ ตามธรรมชาติของกลุ่มซึ่งก็คือแกนนำที่เป็นแกนนำกลุ่มอยู่แล้วจากเงื่อนไขข้างต้น โดยในการทำ กระบวนการนั้นแกนนำและสมาชิกจะเข้าร่วมด้วยเกือบทุกขั้นตอน

ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นมารวมกลุ่มกัน

1. ความรู้สึกที่ว่า NDR เป็นวีรบุรุษ หรือ Hero ในเรื่องของการผู้ชำนาญในการต่อสู้ ความรู้สึกที่ว่า NDR คือ Hero ทำให้เขาเกิดความรู้สึกศรัทธาในกลุ่มจนอยากที่จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ NDR
2. ความต้องการเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ ได้รู้จักคนมากมาย
3. ความเหงาและขาดที่ปรึกษา จึงมองกลุ่มเพื่อนเป็นที่ทำให้เขาหยุดคิดเรื่องปัญหา และสนุกสนานกับเพื่อน แต่ไม่ได้มองเพื่อนเป็นที่ปรึกษา เพราะเกรงว่าปัญหาของตัวเองจะทำให้เพื่อนไม่สนุก กิจกรรมในชีวิตประจำวันกับเพื่อนจึงเป็นเรื่องของความสนุกสนาน
4. เพื่อนคือครอบครัวของเขา มีความรู้สึกร่วมสุขร่วมทุกข์ด้วยกันและเข้าใจกัน
5. เด็กวัยรุ่นมีค่านิยมว่าต้องมีกลุ่มมีสังกัด ถ้าไม่มีกลุ่มอาจจะถูกรังแกได้ (ไม่มีพวก)

ปัจจัยที่ทำให้กลุ่มแข็งหรืออ่อนกับสถานการณ์

1. ผู้นำที่สมาชิกแทบทุกคนศรัทธา (แกนนำคนเดิม)
2. การที่เขารู้ว่าเขาเป็นเด็กจะทำให้เขากล้ามากกว่าตอนที่โตแล้ว เรื่องนี้จะเกี่ยวข้องกับการรับโทษทางกฎหมายเมื่อเขากระทำผิด เช่น เมื่อยังเป็นผู้เยาว์อยู่โทษทางกฎหมายจะเบา แต่โตเป็นผู้ใหญ่แล้วจะได้รับโทษหนักกว่าตอนเป็นเด็กมาก
3. การที่เด็กทำกิจกรรมร่วมกันโดยมีผู้ใหญ่อย่างที่มีวิสัยร่วมด้วยนั้น เด็กจะมีโอกาสเสริมสร้างทัศนคติทางบวกและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างเด็กด้วยกันเองและกับที่มีวิสัย

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มวัยรุ่น

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มนั้นจะมีด้วยกันทุกกลุ่มย่อยอันเป็นข้อตกลงร่วมกันที่แสดงถึงเอกลักษณ์ และความเป็นพวกเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันสมาชิกของกลุ่มย่อยก็จะมีวัฒนธรรมของ NDR อยู่ด้วย ซึ่งวัฒนธรรมย่อยของเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้เกิดจากมีวิถีชีวิตร่วมกันที่เป็นไปตามธรรมชาติของวัยรุ่น

การประเมินสถานการณ์ของทีมวิจัย

การเข้าไปทำกระบวนการของทีมวิจัยนั้นจะกระทำโดยเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ทำให้เด็กยอมรับให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหาของตนเอง โดยที่นักวิจัยต้องประเมินศักยภาพของกลุ่มเป้าหมายเป็นระยะๆ เพื่อกำหนดเป้าหมายตามศักยภาพของกลุ่มที่ค่อยๆ เติบโตขึ้น ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างไม่มีขัดแย้ง

บทที่ 6

สรุปบทเรียนโครงการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมาจากผลการวิจัยดังที่ได้รายงานไปแล้วข้างต้น สรุปได้ว่าโครงการวิจัยและพัฒนานี้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ ในเรื่องของการสร้างองค์ความรู้ในการทำงานกับเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะกับเด็กวัยรุ่นกลุ่ม NDR และยังสามารถพัฒนาการทำงานแกนนำในด้านของการทำงาน/กิจกรรมร่วมกันระหว่างทีมวิจัยและสมาชิกภายในกลุ่ม นอกจากนี้แกนนำยังสามารถนำประสบการณ์ในชีวิตของตนโดยเฉพาะในเรื่องยาเสพติดและความรุนแรงมาเป็นบทเรียนให้กับสมาชิกรุ่นน้องคนอื่นภายในกลุ่มได้ ซึ่งรายละเอียดของบทสรุปของงานวิจัยมีดังนี้

การลดพฤติกรรมความรุนแรงภายในกลุ่ม

โครงการวิจัยยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องการลดพฤติกรรมความรุนแรงของสมาชิกได้เท่าที่ควรนัก เนื่องจากทีมวิจัยไม่สามารถติดตามสมาชิกไปในสถานที่ๆเขาไปในชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลา และเรื่องของการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มคู่อรินั้นเป็นปัจจัยภายนอกที่ทั้งสมาชิกและทีมวิจัยไม่สามารถควบคุมได้ กล่าวคือสมาชิกไม่สามารถรับรู้ได้ว่าจะมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับใครที่ไหนและเมื่อไรได้ นอกจากนี้สมาชิกยังไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความรุนแรงได้ หลายครั้งที่การใช้กำลังในการทะเลาะวิวาทเกิดจากการป้องกันตัวและเพื่อเอาชีวิตรอดในสถานการณ์ที่มีเวลาในการตัดสินใจเพียวเสียวินาที สมาชิก NDR หลายคนเห็นว่าการใช้กำลังกับสถานการณ์เช่นนี้เป็นวิธีที่ปลอดภัยที่สุด เนื่องจากการเจรจาระหว่างกลุ่มเป็นเรื่องที่เสี่ยงเกินไปเพราะจากประสบการณ์ของพวกเขาการเจรจาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามข้อตกลง คือจากการที่ตกลงว่าจะสู้กันตัวต่อตัวสถานการณ์ก็จะเปลี่ยนไปเป็นการตะลุมบอนเสมอ เมื่อฝ่ายที่แพ้ไม่ยอมแพ้และฝ่ายชนะยังไม่ “สะใจ”

ซึ่งเท่ากับว่างานการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ (ทีมวิจัย + สมาชิก) ยังไม่สามารถหาวิธีการอื่นในการแก้สถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดีเท่ากับการใช้ความรุนแรง ดังนั้นการบรรเทาความรุนแรงอาจต้องมาทำในช่วงก่อนเกิดสถานการณ์เป็นไปในเชิงป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

การลดพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องของความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่นจึงไม่สามารถดำเนินการกับกลุ่มวัยรุ่น NDR ได้เพียงกลุ่มเดียว เพราะถ้าวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆในเมืองยังคงพฤติกรรมที่มีความรุนแรงอย่างเช่น การทะเลาะวิวาทหรือการทำร้ายร่างกายคู่อริ (อาจหมายถึงกลุ่ม NDR หรือกลุ่มอื่นๆ) อยู่ สมาชิก NDR ก็จำเป็นที่จะต้องใช้ความรุนแรงเป็นการตอบโต้และป้องกันตัว ทำให้

ปัญหาเรื่องความรุนแรงไม่มีขอยุติจนบางครั้งก็ไม่ทราบว่าใครเริ่มเรื่องก่อนหรือหลัง ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงวนเวียนคล้ายกับเป็นการพายเรือในอ่าง ทั้งนี้การวิจัยและพัฒนาในรูปแบบนี้จะต้องทำกับวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่มีพฤติกรรมคล้ายกับกลุ่ม NDR ในเมืองเชียงใหม่ด้วย ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและคณะทำงานจากหลายฝ่ายทั้งจากองค์กรของรัฐ/เอกชน เพราะทางทีมวิจัยและสมาชิกกลุ่มไม่สามารถดำเนินงานเพียงลำพังได้

กฎเหล็กเพียงอย่างเดียวของกลุ่มไม่สามารถลดพฤติกรรมเสี่ยงได้

ในเรื่องของการแก้ปัญหายาเสพติดนั้นทางกลุ่ม NDR มีกฎเหล็กที่ไม่ให้สมาชิกมียาเสพติดอยู่แล้วจึงนับว่าเป็นจุดแข็งของกลุ่มของการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ แต่จากการวิจัยพบว่ายังมีสมาชิกหลายคนของ NDR ใช้ยาเสพติดอยู่ เนื่องจากยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้านั้นหาได้ง่ายและเป็นที่ยอมรับในหมู่วัยรุ่นเพราะราคาถูกกว่าชนิดอื่น และด้วยนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลทำให้ยาบ้าขึ้นจึงมีเด็กหลายหันมาดมกาวแทนซึ่งมีราคาถูกกว่ายาบ้าหลายเท่า แต่มีอันตรายต่อร่างกายโดยเฉพาะระบบประสาทมากกว่ายาบ้าหลายเท่าเช่นกัน

สุรากับพฤติกรรมความรุนแรง

นอกจากนี้สุราหรือเหล้าก็เป็นยาเสพติดถูกกฎหมายอีกชนิดหนึ่งที่สร้างปัญหาให้กับกลุ่มวัยรุ่นแทบทุกกลุ่มไม่เฉพาะกับกลุ่ม NDR นอกจากเหล้าจะเป็นสิ่งที่สามารถชักนำเด็กให้ไปสู่สิ่งเสพติดชนิดอื่นแล้ว จากข้อมูลการวิจัยพบว่าเหล้าเป็นสาเหตุหนึ่งของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มวัยรุ่นในทุกวันนี้ เนื่องจากการเสพสุราหรือเหล้านั้นจะทำให้ผู้เสพมีเมฆาตสติ ขาดความยับยั้งชั่งใจ และยังทำให้รู้สึก “คึก” ได้อีกด้วย ความ “คึก” ที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการขาดสติ อันทำให้เกิดความกล้าในสิ่งที่ปกติแล้วคนเสพไม่กล้าที่จะทำ สิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กเหล่านี้คือเมื่อเขาเมาเหล้าแล้วทำให้รู้สึกกล้ากว่าเดิม/ไม่กลัวตาย/อะอะโววายทำให้มีเรื่องกับกลุ่มวัยรุ่นอื่นได้ง่าย ข้อมูลที่ทีมวิจัยได้มาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการพูดคุยตามปกติกับสมาชิก ทำให้ทราบว่ากลุ่มวัยรุ่นนั้นจะมีเรื่องกันหลังจากการเที่ยวกลางคืนในเวลาที่เด็กเกือบทุกคนจะมีอาการเมาเหล้า ในประเด็นนี้ทางทีมวิจัยเห็นว่าเป็นประเด็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยการประสานความร่วมมือจากหลายฝ่าย

อุปสรรคสำคัญในการทำงานกับกลุ่ม NDR

กลุ่ม NDR เป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีการเคลื่อนไหวของสมาชิกอยู่ตลอดเวลา ระยะเวลา 1 ปีในการทำงานกับกลุ่มมีสมาชิกเข้าออกกลุ่ม NDR อยู่บ่อยครั้ง บางคนเข้าร่วมกิจกรรมโครงการมาตลอดแต่เมื่อถึงครั้งสรุปผล/ประเมินผลงานสมาชิกเหล่านั้นก็หายไปหรือออกจากกลุ่มไป ทำให้สมาชิกกลุ่มเป้าหมายของทีมวิจัยนั้นจะต้องมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากความไม่สม่ำเสมอของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นที่มีการเข้าออกกลุ่มอยู่ตลอดเวลา เมื่อพบปะทบทวนชีวิตของเขาเปลี่ยนไปเช่น โตขึ้น มีภาระหน้าที่การงาน เปลี่ยนที่เรียน หรือมีคนรัก เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้สมาชิกส่วนหนึ่งของกลุ่มเปลี่ยนไปเรื่อยๆ

พัฒนาการทางความคิดและการประเมินศักยภาพของเป้าหมาย

เนื่องจากธรรมชาติของวัยรุ่นนั้นมีพัฒนาการทางความคิดตลอดเวลาทั้งจากวัยที่โตขึ้น และจากประสบการณ์ที่ได้ประสบพบเจอในชีวิต อันมีผลทำให้ทัศนคติรวมทั้งพฤติกรรมของเขาเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นทีมวิจัยจึงต้องประเมินศักยภาพของกลุ่มเป้าหมายอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้พฤติกรรมเสี่ยงที่พวกเขาได้เผชิญอยู่ตลอดเวลานั้นก็ทำให้การทำงานร่วมกับทีมวิจัยมีอุปสรรค โดยเฉพาะกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับสมาชิกแกนนำที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย มีแกนนำหลายคนที่ต้องประสบเหตุการณ์ที่น่าเศร้าจากพฤติกรรมความรุนแรงของเขาเอง จากการทะเลาะวิวาทหรือการทำร้ายร่างกายกับคู่อริ บางคนถูกยิงหรือถูกมีดฟันจนบาดเจ็บต้องเข้าโรงพยาบาล หรือบางคนโชคร้ายก็เสียชีวิตไปเลยก็มี เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้สมาชิกและทีมวิจัยที่กำลังร่วมงานกันอยู่รู้สึกท้อแท้ สมาชิกรู้สึกเสียใจที่ได้สูญเสียเพื่อนที่เขารักไป สำหรับทีมวิจัยที่ได้เห็นพัฒนาการของเขาจากการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นก็รู้สึกเศร้าสลดและเสียใจเป็นอย่างมาก เหตุการณ์ทำให้ทีมวิจัยรู้สึกว่าความรุนแรงในกลุ่มวัยรุ่นยังคงอยู่และทวีความรุนแรงขึ้นโดยที่ทีมวิจัยเพียง 3 คนไม่สามารถควบคุมได้

สิ่งที่ทีมวิจัยนั้นสามารถทำได้และได้กระทำไปแล้ว

คือการสร้างจิตสำนึกที่ดีของสมาชิกและการสอนให้สมาชิกเรียนรู้ถึงวิธีการแก้ปัญหาที่ปราศจากความรุนแรง แม้ว่าทีมวิจัยและสมาชิกจะไม่สามารถควบคุมปัจจัยภายนอกได้ แต่ก็สามารถที่จะควบคุมปัจจัยภายในได้บ้างโดยการให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาในเรื่องที่สมาชิกมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ อีกทั้งทีมวิจัยโดยเฉพาะยายแฉ่วยังแนะนำไม่ให้สมาชิกไปในที่อันตรายหรือที่เป็นพื้นที่ของคู่อริซึ่งก็เป็นการป้องกันอันตรายได้ในระดับหนึ่ง และการทำ

กิจกรรมร่วมกันกับทีมวิจัยก็เป็นการใช้เวลาของสมาชิกกับเพื่อนสมาชิกด้วยกันให้มีประโยชน์มากขึ้น ทำให้สมาชิกโดยเฉพาะแกนนำเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบในหน้าที่การงานที่เขาได้รับมอบหมายจากเพื่อนๆ และทีมวิจัย

แนวคิดทฤษฎีกับผลการวิจัย

ทฤษฎีจิตวิทยาวัยรุ่นกับการทำงานร่วมกับเด็ก

ทีมวิจัยได้วางแผนแนวทางการทำงานและกรอบคิดในการทำงานบนพื้นฐานของจิตวิทยาวัยรุ่นเพื่อทำความเข้าใจในวิถีชีวิตและความเป็นวัยรุ่นในเชิงจิตวิทยา ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ หรือเรียกได้ว่าเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อบุคลิกภาพของเด็กในวัยนี้มีลักษณะพิเศษ กล่าวคือ วัยรุ่นจะมีความสับสนและอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย เนื่องจากกำลังแสวงหารูปแบบตัวตนของตน (Self concept) นอกจากความเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นกับอารมณ์แล้ว ยังเกิดขึ้นกับความคิด บทบาท ร่างกาย รวมทั้งบุคลิกภาพด้วย Erickson กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง ต้องการหาความหมายให้กับชีวิตตนเอง วัยรุ่นมักจะนิยามตนเองได้ด้วยการตอบคำถามว่าตนคือใครและต้องการอะไรบ้าง

เด็กในวัยนี้ต้องการการยอมรับทางสังคมสูงเพราะเขาได้เห็นตัวตนของเขาจากการยอมรับของผู้อื่น (กาญจนา, 2537) การที่เด็กวัยรุ่นต้องการการยอมรับติดเพื่อนและรวมกลุ่มกับเพื่อน นั้นเพราะเด็กเหล่านั้นได้รับการยอมรับจากเพื่อนและกลุ่มเพื่อนทั่วไปได้ หากแต่สมาชิกกลุ่ม NDR เคยมีหรือกำลังทำพฤติกรรมที่ขัดต่อบรรทัดฐานทางสังคม จึงมักถูกกีดกันจากสังคมหรือกลุ่มเด็กที่สังคมเรียกว่าเป็นเด็กดีหรือเด็กปกติ หรือการไม่ได้รับการยอมรับว่าตนคือบุคคลคนหนึ่ง ในครอบครัว มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี การรวมกลุ่มกันจึงเกาะเกี่ยวกันกับผู้ที่มิพฤติกรรมแบบเดียวกับตน ได้รับการกีดกัน หรือการประณามเหมือนกัน สมาชิกในกลุ่มหรือเพื่อนในกลุ่มต่างยอมรับว่าแต่ละคนคือคนที่เหมือนเขา เป็นพวกเดียวกัน จึงเกิดการยอมรับว่าเขาเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นเพื่อน เป็นพี่ เป็นน้อง เป็นเรา การตั้งชื่อกลุ่มนั้นคือการแสดงออกว่า กลุ่มพวกเรามีตัวตนอยู่ในสังคม

การยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้ใหญ่และเด็กวัยรุ่นทั่วไปและเด็กวัยรุ่นเกรงสะท้อนจากการความสัมพันธ์ระหว่างยายแฉ้วกับสมาชิกกลุ่ม NDR กับการแสดงออกและการประกาศตัวว่ายายแฉ้วเป็น NDR จึงทำให้เด็กยอมรับยายแฉ้ว แม้ว่ายายแฉ้วจะไม่ใช่นักจิตวิทยาแต่ก็สามารถใช้ความรู้เชิงจิตวิทยาในการทำความเข้าใจเด็กในวัยนี้ได้เป็นอย่างดีและสามารถทำให้เด็กยอมรับผู้หญิง

สูงอายุน้อยเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม การยอมรับของยายแฉิวคือการยอมรับว่าเขาคือบุคคลคนหนึ่งของกลุ่ม NDR มีตัวตน มีบทบาท และมีหน้าที่จริงๆ รวมทั้งทีมวิจัยและนักพัฒนาที่มาทำกิจกรรมกับเด็กในโครงการนี้ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 5 ในเรื่องของบุคลิกของคนที่เข้ากลุ่มเด็กและวิธีการทำงานร่วมกับเด็ก เพราะฉะนั้นการมีทัศนคติในด้านบวกและมองว่าเด็กไม่ใช่สาเหตุปัญหาแต่เป็นผลของปัญหาสังคม ทำให้ทีมวิจัยสามารถยอมรับความเป็นกลุ่ม NDR เมื่อทีมวิจัยยอมรับความเป็นตัวตนของสมาชิกแล้ว สมาชิกจึงยอมรับทีมวิจัยด้วยเช่นกันซึ่งทั้งนี้ต้องอาศัยระยะเวลาในการทำงานร่วมกันเป็นสำคัญ จึงทำให้ทีมงานและสมาชิกสามารถวางแผนในการทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี

ในส่วนของพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมนั้น เนื่องจากความสับสนทางอารมณ์ ความคิดและจิตใจที่เกิดกับวัยรุ่น นั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับวิธีการดำเนินชีวิตของผู้ใหญ่หรือสังคมส่วนใหญ่ได้ง่ายกว่าวัยอื่นๆ(อ้างแล้ว) ลักษณะพิเศษของวัยรุ่นนั้นทำให้ทีมวิจัยจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงแนวคิดทางจิตวิทยาวัยรุ่นเป็นอันดับแรก เพื่อให้ทีมวิจัยสามารถเข้าไปทำงานกับวัยรุ่นได้อย่างเข้าใจธรรมชาติของพวกเขา และเพื่อให้เกิดการยอมรับระหว่างทีมวิจัยกับสมาชิก NDR

ตราประทับกับผลกระทบทางสังคมที่มีต่อกลุ่ม NDR

บทเรียนที่สำคัญอีกประการของทั้งทีมวิจัยและสมาชิก NDR การถูกสถานการณ์เร่งด่วนกดดัน ในเรื่องของปัญหาที่สื่อประโคมข่าว NDR ในด้านลบและปัญหาที่ตำรวจขึ้นบัญชีดำแกนนำบางคน สถานการณ์นี้นับว่าเป็นสิ่งที่กดดันสำหรับสมาชิกและทีมวิจัยเป็นอย่างมาก นั่นก็เพราะการที่กลุ่มได้รับรู้ว่าสังคมไม่ต้องการให้พวกเขาคงความเป็นกลุ่มของ NDR ไว้และได้ประทับตราพวกเขาไว้ว่าเป็นเด็กเกเรหรือเป็น “คนนอก” ของสังคมโดยสิ้นเชิง จากการที่สำนักงานถูกสั่งปิดทำให้เขารู้สึกได้ว่าเขาถูกปฏิเสธจากคนเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้สร้างความท้อแท้ให้กับสมาชิกเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ Howard Becker (1963) ผู้เขียนหนังสือ “คนนอกคอก” (Outsider) เขากล่าวไว้ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นเรื่องของปัจจัยทางสังคม กลุ่มสังคมเป็นคนสร้างสิ่งที่เรียกว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้นมา สังคมจะสร้างกฎเกณฑ์ข้อกำหนดต่างๆเพื่อนำมาเป็นมาตรฐานกำหนดว่าสิ่งใดเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน นอกจากนี้สังคมยังใช้กฎเกณฑ์ดังกล่าวกับกลุ่มบุคคลบางกลุ่ม และตราหน้ากลุ่มบุคคลต่างๆเหล่านั้นว่าเป็น “คนนอก” Becker ได้แบ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนในชั้นปฐมภูมิ คือพฤติกรรมที่ทำลายกฎเกณฑ์ทางวัฒนธรรมโดยที่ไม่มีใครรู้ และชั้นทุติยภูมิซึ่งเป็นชั้นที่คนในสังคมล่วงรู้ว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบน บุคคลเหล่านั้นหรือกลุ่มนั้นก็จะถูกตราหน้าจากสังคมทันที (อ้างใน ภูษงค์ ภูษกุลบุตร, 2542)

สิ่งที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของเด็กหรือกลุ่มเด็กที่ถูกประทับตราคือปฏิกิริยาจากสังคมหลังจากได้รับรู้ถึงความผิดของเขา ถ้าสังคมให้อภัยและยอมให้เด็กกลับมามีชีวิตปกติในสังคมได้เหมือนเดิม โอกาสที่เด็กจะกลับไปกระทำผิดเช่นเดิมนั้นจะมีน้อยลง ตรงข้ามถ้าสังคมไม่ให้ภัยและไม่ยอมรับเด็กเข้าสู่สังคม โอกาสที่เด็กจะกลับไปกระทำผิดหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเช่นเดิมก็มีสูงขึ้น เนื่องจากเขาไม่สามารถกลับเข้าสู่สังคมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมได้ เด็กจึงมองหาผู้ที่มีตราประทับเช่นเดียวกันและรวมกลุ่มกัน เด็กที่ถูกตีตราเมื่อรวมกลุ่มกันก็ยิ่งแสดงความเป็น “คนนอก” ของสังคมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากว่าพวกเขาเองก็ยังมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานทางสังคมอยู่ สังคมจึงประทับตราเขาอีกครั้งว่าเป็นแก๊งอันธพาลและพยายามจะกำจัดพวกเขาออกไปจากสังคมดังที่กลุ่ม NDR ได้เผชิญอยู่ แม้ว่าเขาเหล่านั้นจะมีความคิดที่จะพยายามพัฒนาตนเองและกลุ่มไปในทางที่ดีขึ้น แต่สังคมก็ยังไม่ยอมรับเขาอยู่เช่นเดิม ความกดดันเหล่านี้อาจทำให้เด็กบางส่วนรู้สึกว้า ในเมื่อทุกคนมองพวกเขาว่าเป็นคนเลว เขาก็จะเป็นไปตามนั้นเพราะในเมื่อต้องการทำความดีก็ยังไม่มีคนยอมรับ ซึ่งทำให้ตราประทับในระดับที่สองหรือทุติยภูมิเป็นผล เช่นเดียวกับที่ Tannebaum (1938) ได้แสดงทัศนะ ว่าปฏิสังสรรค์ทางสังคมมีบทบาทต่อการสร้างอาชญากร โดยการกระทำพฤติกรรมที่เจ้าหน้าที่นิยามว่าเบี่ยงเบนและจะถูกประณามตามค่านิยมนั้น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ละเล็กละน้อยจากการนิยามพฤติกรรมที่ชั่วร้ายมาเป็นการนิยามและปฏิบัติต่อบุคคลนั้นว่าเป็นคนชั่วร้าย เพื่อว่าพฤติกรรมทั้งหมดของเขาจะได้รับการมองว่าเลวร้ายด้วยจากสายตาของชุมชน

ผลที่ตามมาจากการที่ชุมชนลดคุณค่าของเขา คือ เด็กถูกแยกโดดเดี่ยวออกจากสังคมและจะมองตนเองตามที่ชุมชนทำนาย ทำให้คำทำนายนั้นบรรลุผลในตนเอง ซึ่งจะเข้าร่วมกับกลุ่มที่ถูกนิยามคล้ายๆกัน กลุ่มจะสร้างกฎเกณฑ์ของตนขึ้นมาเพื่อสร้างความมั่นคงแก่สมาชิกขณะเดียวกัน สมาชิกจะมีความยึดมั่นผูกพันต่อพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน และมีผลต่อการพัฒนาการของความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในทางที่เบี่ยงเบนภายใต้วัฒนธรรมที่เบี่ยงเบนนั้น ซึ่งเขาเรียกกระบวนการเหล่านี้ว่า “นาฏกรรมแห่งความชั่วร้าย” (Dramatization of evil) (คุลีมาน, 2537)

แต่ในทางกลับกันตราประทับที่เกิดขึ้นก็เป็นแรงผลักดันให้สมาชิกบางคนโดยเฉพาะแกนนำลุกขึ้นมาทำงานกับทีมวิจัย การทำงานหรือร่วมกิจกรรมหลังจากเกิดเหตุการณ์จะเป็นเรื่องการแก้ปัญหาด้านภาพพจน์เป็นส่วนใหญ่ ทำให้ทีมวิจัยจำเป็นต้องละเลยวัตถุประสงค์ของโครงการในเรื่องของการลดพฤติกรรมรุนแรงที่ได้วางแผนไว้ในระยะแรก แต่การทำกิจกรรมเพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีนั้นเป็นกิจกรรมเพื่อสังคมเช่น การไปเลี้ยงอาหารบ้านเด็กอ่อนเวียงพิงคั่น ทำให้สมาชิกรู้สึกภาคภูมิใจในการทำดีของตน สมาชิกหลายคนรู้สึกว่าตนเองก็สามารถเป็นคนดีใน

สังคมได้เช่นเดียวกับเด็กคนอื่นๆ ทักษะคติในทางบวกนี้น่าจะเป็นหนทางนำไปสู่การลดความรุนแรงได้ เพราะสมาชิกรู้สึกว่าเขาไม่ได้เป็นเด็กเกเรเพียงอย่างเดียวดังที่ถูกประทับตราแต่เขาก็เป็นคนดีคนหนึ่งของสังคม ความรู้สึกนี้จะทำให้เขามั่นใจที่จะทำความดีมากขึ้น แม้ว่าจะไม่ตรงเป้าหมายในเรื่องของการลดความรุนแรงเสียทีเดียวแต่ก็นับว่ากิจกรรมในรูปแบบนี้ก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มเอ็นดีอาร์

วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มวัยรุ่นนั้นนักวิชาการทางสังคมศาสตร์นั้นถือว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะเป็นกลุ่มวัฒนธรรมที่ขึ้นตามวัย แต่สิ่งที่สังคมมองว่าเป็นเรื่องไม่ปกติคือการมีพฤติกรรมที่รุนแรงกลุ่มวัยรุ่นในลักษณะนี้เช่นการตีกัน การแข่งรถ เป็นต้น สำหรับนักวิชาการรุ่นใหม่ของอังกฤษอย่างสำนัก Birmingham มองว่ากลุ่มวัฒนธรรมเหล่านี้เป็นเรื่องของกลุ่มวัฒนธรรมชายขอบและมองว่าเป็นกลุ่มที่มีวัฒนธรรมต่อต้านวัฒนธรรมกระแสหลัก วัฒนธรรมของวัยรุ่นเหล่านั้นเช่นพวก Ted, Mod, Skinhead นอกจากจะเป็นวัฒนธรรมย่อยที่ต่อต้านวัฒนธรรมของผู้ใหญ่แล้วยังเป็นวัฒนธรรมย่อยที่ประกาศความมีตัวตนของตนเอง หรือเป็น Map of Meaning ที่พวกเขาใช้สร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

การรวมตัวกันของสมาชิก NDR นั้นแสดงถึงความต้องการพื้นที่และความมีตัวตนทางสังคม หลังจากที่พวกเขาได้ถูกเบียดขับออกจากสังคมแล้ว ซึ่งสะท้อนอยู่ในเนื้อหาของบทที่ 4 ที่ว่าด้วยบริบท โครงสร้างกลุ่มและโครงสร้างความสัมพันธ์ ถึงแม้จะเป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นหรือเรียกได้ว่าเป็นแก๊งทั่วไป แต่ NDR เป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างกลุ่มชัดเจน มีการจัดลำดับหน้าที่และบทบาทของแกนนำและสมาชิกได้อย่างมีรูปแบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมียายแฉ้วมาช่วยจัดการให้มีความเป็นกลุ่มชัดเจนขึ้น สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าเด็กไม่ได้ปฏิเสธการอยู่ร่วมกัน ทั้งนี้การอยู่ร่วมกันต้องมีโครงสร้างความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์เชิงอาจ และมีกฎเกณฑ์หรือที่พวกเขาเรียกว่า “กฎเหล็ก”

แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อยจะช่วยในเรื่องการมองหรือเข้าไปทำความเข้าใจกับกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากออกไปจากผู้ที่เขาไปศึกษาหรือผู้วิจัย โดยเฉพาะในเรื่องการยอมรับของความแตกต่างทางวัฒนธรรมซึ่งในที่นี้คือวัฒนธรรมย่อยของเด็กวัยรุ่น โครงสร้างความสัมพันธ์หรือความสัมพันธ์เชิงอำนาจของกลุ่มทำให้ที่มวิจัยสามารถรับรู้ได้ว่าจะต้องเข้าไปคุยกับใครเพื่อสร้างความไว้วางใจเป็นอันดับแรก เช่น แกนนำมีอิทธิพลกับเพื่อนในกลุ่มมากที่สุด

ทีมวิจัยจำเป็นต้องเข้าไปทำให้แกนนำไว้วางใจก่อน เมื่อสมาชิกคนอื่นเห็นแล้วว่าแกนนำไว้วางใจที่ทุกกลุ่มนี้ สมาชิกคนอื่นจึงเริ่มยอมรับและทำความรู้จักคุ้นเคย

ความต้องการมีพื้นที่ทางสังคมที่สะท้อนออกมาจากเรื่องราวของกลุ่ม NDR เช่น ความต้องการมีสำนักงานไว้นัดพบกัน ซ้อมมวย เล่นฟุตบอล เล่นดนตรีร่วมกัน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ที่ทำงานร่วมกับเด็กจำเป็นต้องตระหนัก เนื่องจากเด็กวัยรุ่นนั้นไม่มีพื้นที่ทางสังคมในการแสดงออกและทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน พวกเขาจึงต้องมารวมตัวกันเพื่อหาพื้นที่และประกาศการมีตัวตนของตนเอง ปัญหาอยู่ที่ว่าการประกาศการมีตัวตนของพวกเขา นั้นขัดกับบรรทัดฐานทางสังคมและบางครั้งก็ขัดกับกฎหมายอีกด้วย (ตีกัน แข่งรถ ฯลฯ) การแก้ปัญหาจึงมิใช่การเข้าไปสลายกลุ่มแต่คือการหาพื้นที่ให้เด็กๆ ได้แสดงออกและอยู่ร่วมกันโดยไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ทางสังคม

เพื่อให้การวิจัยนี้เกิดประโยชน์สูงสุดกับการทำงานในเรื่องของเด็กและเยาวชนทางทีมวิจัยได้สรุปผลการทำงานที่ได้กระทำไปในระยะเวลา 1 ปี รวมถึงแนวทางที่ควรจะดำเนินต่อเนื่องจากสิ่งที่ได้กระทำไปแล้ว และสิ่งที่ควรจะทำเพิ่มเติมในโครงการต่อไป

สรุปบทเรียนของ NDR

ผลที่ได้รับ	ผลงานที่ต้องดำเนินต่อไป	ควรเพิ่มขึ้นมา
1. การเข้าถึงกลุ่มเด็ก 2. การเข้าถึงปัญหาของเด็กโดยการมีส่วนร่วมของเด็ก 3. แก่นนำ/สมาชิกเรียนรู้และแสวงหาทางเลือกมากกว่าหนึ่ง 4. ได้บริบทของกลุ่ม/เบื้องหลังชีวิตและการอบรมเลี้ยงดู 5. ได้จุดเด่นของกลุ่มที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนากลุ่มและเครือข่ายไปในทางบวก 6. ได้ข้อมูลของกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มอื่นในลักษณะหัวหน้ากลุ่ม, ที่รวมตัว, วัฒนธรรมย่อย และสัญลักษณ์ของกลุ่ม 7. รู้จักกันข้ามกลุ่มมากขึ้น (ภายใน NDR ใหญ่) 8. แก่นนำได้ทักษะในการทำ Focus group กับรุ่นน้อง 9. แก่นนำได้พัฒนาทักษะในการจัดการกับปัญหาเฉพาะหน้า	1. เข้าถึงปัญหาของเด็กโดยเด็กมีส่วนร่วมแต่ตอนนี้เป็นปัญหายภายในกลุ่ม ต่อไปจะลงไปที่ปัญหายนอกกลุ่มได้อย่างไร 2. ทีมวิจัยเข้าถึงการให้คำปรึกษากับเด็ก - เสริมทักษะการช่วยเหลือเด็ก 3. แก่นนำพัฒนาทักษะในการทำ Focus group และเรียนรู้กระบวนการทำวิจัยด้วยตนเอง 4. หาข้อมูลวัยรุ่นกลุ่มอื่นว่าเป็นอย่างไรมากขึ้น 5. แก่นนำ/สมาชิกสามารถเรียนรู้เรื่องของกระบวนการคิด/การสื่อสารและการจัดการได้อย่างไร 6. แก่นนำพัฒนาทักษะในการจัดการกับปัญหาเฉพาะหน้าได้	1. หาข้อมูลภูมิหลังและการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่และครอบครัวได้อย่างไร - พ่อแม่เลี้ยงลูกอย่างไรให้เป็นแบบนี้ - พ่อแม่เลี้ยงลูกอย่างไรไม่ให้เป็นอย่างนี้ 2. ชุมชน/ครอบครัวมีทัศนคติต่อเด็กอย่างไร 3. เยาวชนอื่นๆที่อยู่ในชุมชนเดียวกับเด็กคิดอย่างไรกับเขา 4. ในชุมชนมีองค์กรใดที่สามารถให้ความช่วยเหลือหรือบรรเทาทุกข์ให้เยาวชน 5. ทำอย่างไรพ่อแม่จึงจะไม่เลี้ยงลูกโดยลูกเป็นคนที่ใช้ความรุนแรงจัดการกับปัญหา 6. ชุมชนจะมีวิธีการดูแลเด็กของตนเองอย่างไรที่จะทำให้ไปไม่สร้างปัญหากับสังคม 6.1 ชุมชนจะมีวิธีการช่วยพ่อแม่ดูแลเด็กอย่างไร ถ้าพ่อแม่ไม่สามารถดูแลเด็กได้ทั่วถึง 6.2 ชุมชนจะสร้างอะไรให้เป็นแหล่งเรียนรู้/พักผ่อนพบปะของเด็กและเยาวชน/เด็กกับผู้ใหญ่

จากตารางสรุปจะเห็นได้ว่าบทเรียนสำคัญที่ได้รับจากการทำงานในครั้งนี้คือวิธีการเข้าถึงกลุ่มเด็กของทีมวิจัย และการที่สามารถพัฒนาทักษะในการทำงานรวมถึงทักษะในการดำรงชีวิตให้กับแกนนำได้ สิ่งที่ต้องเพิ่มเติมในการทำงานในขั้นตอนต่อไปคือ การทำงานในมิติของชุมชนและครอบครัว การทำงานระดับนี้ต้องอาศัยความร่วมมือจากครอบครัวและชุมชนของสมาชิกเอง เนื่องจากการทำงานที่ผ่านมายังไม่สามารถลงลึกในมิตินี้ได้เท่าที่ควร แม้ทางทีมวิจัยจะได้ทราบถึงปัญหาครอบครัวของสมาชิกบางคนแล้วก็ตาม แต่ก็ทราบว่าปัญหาความรุนแรงของสมาชิกนั้นมาจากปัญหาครอบครัวเป็นสำคัญ แต่เมื่อไม่ได้รับความร่วมมือจากครอบครัวของสมาชิกจึงไม่สามารถที่จะดำเนินการแก้ปัญหาของสมาชิกได้

การทำงานต่อไปจึงต้องดำเนินการในเรื่องของความร่วมมือจากองค์กรภาคีเพื่อเข้ามาทำงานกับกลุ่มเด็กในมิติดังกล่าว เนื่องจากทีมวิจัยเพียง 3 คนนั้นไม่สามารถที่จะทำได้ ซึ่งการทำงานในรูปแบบเครือข่ายขององค์กรกับชุมชน ครอบครัว และถ้าเป็นไปได้ควรจะรวมถึงโรงเรียนได้น่าจะรองรับปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่สมาชิกกำลังเผชิญอยู่ การทำงานในรูปแบบเครือข่ายนี้จำเป็นที่จะต้องมีข้อมูลของเด็กวัยรุ่นกลุ่มอื่นที่นอกเหนือจากกลุ่ม NDR เพื่อรองรับในเรื่องของการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม ซึ่งการขอความร่วมมือจากชุมชนและโรงเรียนน่าจะรองรับส่วนที่ขาดหายไป การประสานงานนี้อาจจะทำให้ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กในองค์กรต่างๆสามารถเข้าถึงกลุ่มเด็กวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆได้ โดยมีผลงานวิจัยของโครงการ NDR เป็นบทเรียนในการทำงาน ความร่วมมือดังกล่าวนี้จะสามารถเติมเต็มในมิติที่โครงการวิจัยยังเข้าไปไม่ถึงอย่างในเรื่องของของมิตชุมชน ครอบครัว โรงเรียนและวัยรุ่นกลุ่มอื่นในเมืองเชียงใหม่ซึ่งจะทำให้การแก้ปัญหาคความรุนแรงของกลุ่มวัยรุ่นเชียงใหม่ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

กาญจนา พึ่งเนตร

2535

“การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับอัตลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่น
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง พิชณุโลก.” วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

งามพิศ สัตย์สงวน

2534

หลักมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.

ณรงค์ ศรีสวัสดิ์

2542

วิธีวิจัยทางสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

น้อยนภา สีนรูปดี

2530

“อิทธิพลของคิสโก้เชคที่มีต่อเยาวชนวัยรุ่น:ศึกษานักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมสังกัดกองมัธยม กรมสามัญ
ศึกษา ในเขต
กทม.” วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรม-ศาสตร์.

พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์

เอกสารประกอบการบรรยายโครงการศึกษาปริญญาโทคณะสังคมวิทยา
และมานุษยวิทยา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (มปป.)

ภูซังค์ ภูณทลบุตร

2542

“ทฤษฎีสังคมวิทยาร่วมสมัย” เอกสารประกอบการสอนวิชาทฤษฎี
สังคมวิทยาร่วมสมัย. เชียงใหม่: ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

แมลโคล์ม และสูลดาโนวัลส์

2523

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพลังกลุ่ม. แปลโดย พิชัย สุพิทยาพร.
เชียงใหม่: คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุริชัย หวันแก้ว

2543

“กระบวนการทำให้เป็นชายขอบ (Maginalization).” ในเอกสาร
ประกอบการประชุมทางวิชาการระดับชาติ สาขาสังคมวิทยาครั้งที่ 1.
15 – 16 ธันวาคม 2543 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น
กรุงเทพมหานคร จัดโดยคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคม
วิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

ศุติมาน วงศ์สุภาพ

2541

นางงามผู้กระจกการศึกษากระบวนการกลายเป็นหมดนวดไทย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สยาม.

วารุณี ภูริสินสิทธิ์

2543

“การเบี่ยงเบนทางสังคม” ใน แนวคิดพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม
เชียงใหม่: นพบุรีการพิมพ์

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางลัดดาวัลย์ ชัยนิลพันธุ์
วันเดือนปีเกิด	2 พฤษภาคม พ.ศ.2488
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2505	สำเร็จการศึกษาชั้น ม.8 (เดิม) แผนกอักษรศาสตร์ โรงเรียนดาราวิทยาลัย อ.เมือง จ.เชียงใหม่
พ.ศ.2508	สำเร็จการศึกษาศ.ต้นที่โรงเรียนฝึกหัดครู (เดิมนี่เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่) สอบเทียบได้พม.(พิเศษมัธยม) เทียบเท่าอนุปริญญาปี 2510
ประสบการณ์	
พ.ศ.2509 – 2511	ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนไชยโรจน์วิทยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่
พ.ศ.2511 – 2512	ครูโรงเรียนเอกชนชื่อธรรมศึกษา อ.เมือง จ.อุดรธานี
พ.ศ.2512 – 2519	ครูโรงเรียนประทีปดุสิตศึกษาสอนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น
พ.ศ.2520	สอบบรรจุเป็นครูขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ได้ที่ 1 รับการบรรจุที่โรงเรียนร่วมหลวงวิทยาคม อ.พร้าว จ.เชียงใหม่ (ครูประจำชั้น ป.4)
พ.ศ.2531 - ปัจจุบัน	ครูสอนภาษาไทยที่สถานกงสุลอเมริกันและสถาบันสอนภาษาเอยูเอ เชียงใหม่ อีกทั้งรับจ้างสอนภาษาไทยและแปลเอกสารให้กับโครงการต่างประเทศที่มีอยู่ในเชียงใหม่ เช่น โครงการ Highland Agronomy Project ของประเทศ Australia โครงการปลูกพืชทดแทนบนที่ราบสูง ไทย-เยอรมัน เป็นต้น เมื่อโครงการต่าง ๆ ได้สิ้นสุดสัญญาและย้ายกลับไป ได้รับสอนพิเศษภาษาอังกฤษที่บ้านและที่โรงเรียนกวดวิชา ดร.วิทย์ จนกระทั่งหลานชาย (บุตรของลูกสาวคนที่ 2) ได้เข้ามาตั้งกลุ่มหน้าดารา (NDR) ขึ้นเมื่อปี 2539 หลังจากนั้นเมื่อเกิดปัญหาเรื่องการใช้ความรุนแรงของ NDR เมื่อปี 2540 จึงได้หยุดจากการสอนพิเศษเข้ามาช่วยดูแลเป็นที่ปรึกษาให้เด็กตลอดมา

ชื่อ	นางสาวสุธาทิพ ลาภสมทบ
วัน เดือน ปี เกิด	7 ตุลาคม พ.ศ. 2520
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเศรษฐสุบุตรอุปถัมภ์ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2537	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอวัง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2541	สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์ ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ประสบการณ์	
พ.ศ. 2544 - 2546	ผู้ช่วยนักวิจัยโครงการโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเยาวชนเอ็นดีอาร์ สนับสนุนทุนวิจัยโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยภาคเหนือ (สกว.)

ภาคผนวก

Focus Group NDR

ครั้งที่ 1

6/4/45

1. ชื่อ ก¹ อายุ 18 ปี การศึกษา เรียน กศน.

บทบาทและสถานะ เป็นสมาชิกระดับหัวหน้าของ NDR และเป็นผู้ร่วมก่อตั้งกลุ่มเมื่อปี 2540

1.1 ปัญหาส่วนตัว

ปัญหาครอบครัว

- มีพี่น้อง 3 คน เล้งเป็นลูกคนเดียวของพ่อ อีก 2 คนเป็นลูกของพ่อใหม่
- แม่แต่งงานใหม่ ตอนเล้งอายุ 4 ขวบ

ปัญหาทางอารมณ์

- เครียดง่าย ทะเลาะวิวาทบ่อย

ปัญหาทางสมองโรคอัลไซเมอร์

- จากการชกมวยหาเลี้ยงชีพทำให้สมองถูกกระทบกระเทือน
- ทำให้อารมณ์รุนแรงและเรียนไม่รู้เรื่อง

ปัญหาทางการเรียน

- เรียนไม่รู้เรื่อง
- ถูกเชิญออกเพราะทะเลาะวิวาท

ปัญหาทางกฎหมาย

- ต้องคดีทำร้ายร่างกายผู้อื่น
- เข้าสถานพินิจ

1.2 ความคาดหวังที่มีต่อ NDR

- ทำให้เป็นหนึ่งเดียวทั้ง 4 จังหวัดภาคเหนือ
- ทำให้องค์กรอิสระ

1.3 ความคิดที่อยากจะทำต่อไป

- เก็บส่วย คือ เก็บหนี้รายย่อย โดยหักเปอร์เซ็นต์

¹ นามสมมุติ ขอสงวนชื่อจริงของสมาชิก NDR ทั้งหมด

- ติดตามหนี้รายใหญ่ จำนวนเงินหนึ่งล้านบาทขึ้นไป
- เป็นนายหน้าของ สส. (หวัชนะนน)
- จัดส่งอาวุธสงคราม

2. ชื่อ ข อายุ 17 ปี การศึกษา เรียนโปลิ ปี 3

บทบาทและสถานะ คอยดูแลเพื่อนๆและควบคุมไม่ให้เกิดการทะเลาะวิวาท

2.1 ปัญหาส่วนตัว

ปัญหาสุขภาพจิต

- เริ่มใช้มาประมาณ 2 ปี แต่เลิกได้ประมาณ 2 เดือน

ปัญหาการเรียน

- เข้ากับเพื่อนที่โรงเรียนไม่ได้ มีปัญหาทะเลาะวิวาท

ปัญหาความรัก

- เจ้าชู้จนได้ฉายาขุนแผน NDR

3. ชื่อ ค อายุ 18 ปี การศึกษา เรียนเทคนิค ปี 3

บทบาทและสถานะ เป็นประธานโครงการ NDR และเป็น NDR รุ่นที่ 2

4. ชื่อ ง อายุ 18 ปี การศึกษา กำลังจะสอบเข้า ม.4 แต่ตอนนี้ Drop ไว้

บทบาทและสถานะ เป็นสมาชิก NDR โดยรู้จักกับรุ่นก่อน

5. ชื่อ จ อายุ 16 ปี การศึกษา เพิ่งจบ ม.3

บทบาทและสถานะ เป็นแกนนำสายวัฒโนฯ เป็นสมาชิกได้ประมาณ 1 ปี

6. ชื่อ ฉ อายุ 15 ปี การศึกษา กำลังจะจบ ม.3

บทบาทและสถานะ เพิ่งเป็นสมาชิกได้ประมาณ 4 เดือนกว่า

6.1 ปัญหาส่วนตัว

ปัญหาทางอารมณ์

- บุคลิกภาพขี้ดขี้ขี้ มีความสับสน

7. ชื่อ a อายุ 15 ปี การศึกษา เรียนโรงเรียนหอพระ ม.3

บทบาทและสถานะ เพิ่งเป็นสมาชิกเมื่อประมาณปีที่แล้ว

7.1 ปัญหาส่วนตัว

ปัญหาครอบครัว

- พ่อแม่แยกทางกัน แม่แต่งงานใหม่
- เข้ากับพ่อเลี้ยงไม่ได้

ปัญหาการเรียน

- เข้ากับเพื่อนที่โรงเรียนไม่ได้ ทำให้ไม่อยากไปโรงเรียน
- ผลการเรียนไม่ค่อยดี ติด ร. หรือ มส.

ปัญหาทางอารมณ์

- เหงา, เบื่อ

8. ชื่อ b อายุ 15 ปี การศึกษา จบ ม.3

บทบาทและสถานะ เพิ่งเป็นสมาชิกได้ประมาณ 3 เดือน

9. ชื่อ c อายุ 15 ปี การศึกษา จบ ม.3 กำลังจะไปต่อพาณิชยสถานนา

บทบาทและสถานะ เพิ่งเป็นสมาชิกได้ประมาณ 3 เดือน

10. ชื่อ d อายุ 18 ปี การศึกษา จบ ม.6 โรงเรียนวัดโนนฯ

บทบาทและสถานะ เป็นสมาชิกเมื่อประมาณต้นปี/ช่วยงานยายและเป็นแกนนำ

11. ชื่อ e อายุ 18 ปี มีบุตรชายหนึ่งคน

บทบาทและสถานะ เป็นสมาชิกได้ 2 ปี

12. ชื่อ f อายุ 19 ปี การศึกษา จบ ม.3 กำลังจะเรียนต่อ กศน.

บทบาทและสถานะ สอนเทควันโด และดูแลเพื่อนไม่ให้ใช้ยาเสพติด²

Focus Group NDR

ครั้งที่ 2

18/พ.ค./45

สิ่งที่สมาชิกรู้ถึงเมื่อพูดถึง NDR

- ยายแฉั่ว
- เพื่อนทั้งกลุ่ม
- ต่อต้านยาเสพติด
- มีเรื่องในแง่ลบ
- สามัคคี
- พี่ น และความบ้าของเขา

- ป้าแดง

ความเป็นมาของ NDR

เริ่มต้นเมื่อประมาณปี 2539
ใน

- แกนนํ้า 2 คนเป็นเพื่อนกันและถูกให้ออกจากโรงเรียนปรีณส์

ขณะที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้น ม.ต้น ทั้งคู่จึงไปเรียนต่อที่
โรง

เรียนวรเชษฐ์

- จากนั้นทั้งคู่ได้ไปเจอกับเพื่อนอีกคนซึ่งคุม รร.วรเชษฐ์อยู่จึงมี
เรื่องทะเลาะวิวาทกัน แต่หลังจากนั้นก็เป็น เพื่อนกัน

- ก รู้จักกับม ม รู้จักกับน เพราะพี่ของม เคยมีเรื่อง

กับหนุ่ม แต่ ม กับ น เป็นเพื่อนกัน

- เริ่มไปรวมตัวกันที่บ้านของ ม และร้านขายข้าวแกงอาหารที่อยู่
บริเวณ หน้ารร.คารา เพราะประกอบอาชีพค้าขายของป้า เจ้าของ
ร้านเป็นคน คุยสนุก

- ค มีเรื่องกับบ แต่มี ธ เป็นสื่อกลางเพราะรู้จักคนทั้งคู่

- จากนั้นเริ่มมารวมกลุ่มกันกับพี่ของ ม (มีสมาชิกประมาณ 7
ถึง 8 คน เป็นคนได้ อายุ 20 ปีขึ้นไป)

- รวมกับกลุ่มบวกรกหลวง กลุ่มกาวิละ และ

กลุ่มท่าสะอาด

วิธีดึงสมาชิกให้เข้ากลุ่ม

- เมื่อสมาชิก 1 คนไปมีเรื่องกับอีกกลุ่มก็จะพากันไป แต่ไปกัน
น้อยสู้หลังชนฝาให้ฝ่ายตรงข้ามเห็น เรียกว่าการซื้อใจกันจน
ได้มาเป็นเพื่อน

ระหว่างปี 2539 – 2540

- มีสมาชิกประมาณ 70 คน

- แบ่งเป็น “ชุดลุย” ประมาณ 20 คน จะไม่มีการเคลียร์กันแต่
จะลงมือเลย อาวุธจะใช้มีดและขวานเลือกจากคนมีฝีมือใน
กลุ่ม กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่คนกลัวและมีอิทธิพล

- ส่วนสมาชิกในกลุ่มที่เหลือจะพูดคุยเคลียร์ก่อน และใช้การชก
ต่อยแบบธรรมดา

ปี 2540

- มีกลุ่ม “หนูาคา” เข้ามาร่วมด้วยมี ม (หนูาคา) ข จ

- ไปเที่ยวที่ Space Roller ลานเสกกีตื่อดังช่วงนี้กลุ่ม “หน้าคารา” เริ่มดัง เพราะมีเรื่องวันละ 3 – 4 ครั้ง และประกาศชื่อเวลาพบคู่อริ (NDR มือกีฬาทัวร์ใน Space Roller)
- มีการต่อรองระหว่าง NDR กับ Space Roller ที่จะให้ NDR ควบคุมดูแล โดยเสนอการปิดทางเข้า Space Roller
- สมาชิกเริ่มเพิ่มมากขึ้นโดยส่วนใหญ่มาจาก 2 เงื่อนไข คือ มีเรื่องแล้วยอมเป็นพวกด้วย และขอเข้าร่วมกลุ่มเพราะ NDR มีสมาชิกมากและมีชื่อเสียง
- ระหว่างนี้มีเรื่องที่ทำให้ใหญ่ (ทำศรีโจง) ค ถูกทุบรถ ขาย จึงเริ่มเข้ามาในกลุ่ม
- ขายเลยดึงกลุ่มหนองเส้ง (เป็นหมู่บ้านที่อยู่บริเวณหน้าคารา) เป็นกลุ่มผู้ใหญ่อายุประมาณ 20 – 35 ปี (พ่อ ค อยู่ในกลุ่มนั้นด้วย)
- NDR เที่ยวที่ ID4 ไม่ได้ เพราะกลุ่มกาดเวียงที่เป็นอริกันคุมอยู่

Focus Group NDR

ครั้งที่ 3

20/พ.ค/45

ปลายปี 2540 – 2541

- กลุ่มหนองเส้งเฝ้าทำใหญ่อยู่ 2 สัปดาห์ (ในกลุ่มหนองเส้งมีแม่ครัวอยู่ด้วย)
- กลุ่มกาดเวียงเริ่มเข้ามาเกี่ยวข้องกับ ก ส จ ม ศ อ เพราะ ม รู้จักกับพี่ของสองพี่น้องที่สนิทกัน (NDR) ที่อยู่หนองเส้ง
- NDR กับ กลุ่มกาดเวียง มีศัตรูกลุ่มเดียวกันคือกลุ่มทำใหญ่หนองไคร้
- ม และ ก เริ่มพากลุ่ม NDR เข้าไปเที่ยวใน ID4 และไป

ดีกับกลุ่มกาดก้อมในนั้น

- ในขณะที่นั้นกลุ่มกาดเวียงมีศัตรูคือกลุ่มกาดก้อมและทำศรีโงงหรือทำใหญ่
- ใช้เวลาในการปราบกลุ่มกาดก้อมถึง 1 ปี

(ปัจจุบันกลุ่มกาดเวียงได้สลายตัวไปแล้วเนื่องจากปัญหาภายในกลุ่ม)

ระหว่างปี 2541 – 2542

- กลุ่มสันทรายเริ่มเข้ามาใน NDR เพราะ น รู้จักกับ ค สันทรายประกอบกับบ้านอยู่ใกล้กัน
- กลุ่ม NDR เป็นศัตรูกับกลุ่มป่าตัน (จ ป่าตัน) และกลุ่มเชียงม่วน ปัจจุบันกลุ่มเชียงม่วนได้สลายไปแล้วแต่กลุ่มป่าตันยังคงเป็นศัตรูกันอยู่

ปลายปี 2542

- จ ป่าตันมาตี NDR เพื่อความดัง และตี ม กลุ่มห้วยคาเพราะเขม่นกัน

ปี 2543

(ถือว่าเป็นช่วงล้างบาง

กลุ่มกาดก้อมและ

กลุ่มอื่น ๆ)

- หนังสือพิมพ์และทีวี ประโคมข่าว NDR ว่าเป็นแก๊งค์หัวแดง/ชามูไร (ช่วงนั้นสมาชิกเกือบทั้งหมดข้อมผมแดง)
- ดำรวจให้ตามล้อและล้อแดงเป็นสายให้ว่ามีการชุมนุมกันที่ไหน และมีการอบรมพิเศษสำหรับ อป.พร. อาสาป้องกันภัย โดยให้อำนาจในการจับวันรุ่นที่ย้อมผมแดงมาโกนผมทันทีที่พบเห็น
- วันที่ 23 เม.ย. 2543 ปฏิบัติการขึ้นเด็ดขาดโดย NDR 38 คน ใช้ดาบชามูไรฟันคู่อริ โดยแกนนำถูกยิงดาวโจร รวมพลพรรคที่เป็น NDR รุ่นแรก มีการวางแผนจากแผนที่เมืองเชียงใหม่และเผาทิ้งเพื่อเป็นการทำลายหลักฐาน
- 26 เม.ย. ถูกตำรวจจับ ค ถูกจับเป็นคนแรก (ที่ร้านข้าวแกง) แกนนำถูกจับเป็นคนต่อมา และพรรคพวกอีกรวม 16 คน สมาชิกถูกกันให้เป็นพยาน 2 คน คดียังอยู่ในระหว่างพิจารณา อีก 2 คนติดคุกใหญ่

พฤษภาคม 2543

- ล้ม “แก๊งค์ผู้มาเยือน” ที่มีสมาชิก 200 ได้

มิถุนายน 2543

- แกนนำมีเรื่องกับหลานนายตำรวจใหญ่ของเมืองเชียงใหม่

โดยการเอาขวดไปตีหัวเขา 24 ต.ค. 2543 มอบตัวเพราะมีคดีขามูไรอยู่อาจจะถูกรวมคดีและถูกยึดเงินประกัน ผู้คดีจากข้อหาพยายามฆ่ามาเป็นทำร้ายร่างกาย จำคุก 1 ปี

พฤศจิกายน 2543

- NDR ยังคงดำเนินต่อไปยังมีเรื่องกับคนอื่นประปราย ในขณะที่ยกาน้ำถูกจำคุก
- วันลอยกระทง มีเรื่องกับหนองไคร้ – นางเหลียว
- ช่วงนั้นแบ่งเป็น 2 กลุ่มเที่ยว พอกลุ่มหนึ่งถูกตีอีกกลุ่มจะเข้ามาช่วย ตำรวจมาจึงค่อยแยกย้ายกลับ

ต้นปี 2544

- วันสงกรานต์ แกนนำกลับบ้าน 3 วัน ไปเที่ยวที่โปรเจกเจอ กลุ่มหนองไคร้กำลังจะมีเรื่องกับฝ่ายตรงข้ามจึงวิ่งเข้าไปหา แต่พบกับตำรวจนอกเครื่องแบบเสียก่อนจึงไม่ได้มีเรื่องกัน จากนั้นจึงแยกย้ายไปที่แจ่งศรีภูมิ พบกับลูกน้อง จปาดัน และตีกันข้างรถตำรวจ ตำรวจจึงลงมาจับคอเสื้อ สมาชิกจึงมีเรื่องกับตำรวจคนนั้น ซึ่งเป็นตำรวจนอกเครื่องแบบภาค 5 แต่หนีได้
- เหตุการณ์ทุกอย่างสงบและยังคงมีเรื่องประปราย
- กลุ่ม Always (แยกมาจาก ค สันทราย) เข้ามารวมกับ NDR
- กลุ่มกาดก้อม/เชียงมัน/สันป่าข่อย/บ้านเด่น/อารามบอย/พญาขม เข้ามารวมกลุ่ม NDR เพราะสมาชิก NDR มีเพื่อนอยู่ในกลุ่มเหล่านั้น เชื่อมความสัมพันธ์โดยมียายแอ้วเป็นคนคอยให้ข้อคิด

Focus Group NDR

ครั้งที่ 4

21/พ.ค./2545

ปลายปี 2544

- 10 พ.ย. วันลอยกระทงมีเรื่องกับสันผีเสื้อ (sps) เริ่มที่เซนเตอร์พอยท์ จากนั้นไปที่กาดรวมโชครวมกับกลุ่ม

สันทราย + Always และตกลงจะไปที่ทำใหญ่ ไปกัน

200 คน (สาเหตุที่เลือกวันนี้เพราะถูกขมมาแล้วว่าปลอดภัย)

- ม กับ ท เป็นตัวล่อพวกทำใหญ่ (ที่ศรีโคง) - หนองไคร้
โดยล่อไปที่มิดแล้วซุ่มยิง/ควลงัน กับพวกทำใหญ่
- อีกกลุ่มไปที่สันผีเสื้อ โคนขวบ้านที่สันผีเสื้อรุมตีโดยคนอายุ
ตั้งแต่ 20 – 60 ปี ประมาณ 100 คนสมาชิก บาดเจ็บหลาย
คน สาเหตุเพราะไปเร่งเครื่องมอเตอร์ไซด์และไปกันจำนวน
เกือบร้อยคน จึงทำให้ชาวบ้านที่ค้างงินเหล้าอยู่แถวนั้นไม่
พอใจ ทำให้ไม่ได้ไปตีหนองไคร้
- หลังหนีออกจากสันผีเสื้อได้แล้ว น เรียกไปรวมตัวกันที่ เชน
เตอร์พอยท์ สะพานสันทราย ป่าช้าสันกู่เหล็ก (โดยการ
กระจายกันไป) เพื่อจะล้างแค้นชาวบ้านที่สันผีเสื้อ แต่ไป
แล้วไม่พบใคร
- จากนั้นมีคนแจ้งว่าพวกสันผีเสื้อไปส่งคนเจ็บที่โรงพยาบาล
เชียงใหม่รวม 2 ระหว่างรอพวกสันผีเสื้อไปกินเหล้ารอที่หลัง
โรงพยาบาล
- น เข้าไปเจรจากับหัวหน้าของสันผีเสื้อ ซึ่งเป็นคนที่นับถือกัน
อยู่ ขณะเจรจามีพวกคนในนั้นชี้ตัวน นให้สัญญาณโดย
การพยักหน้าแล้วเข้าสกรัม และถือโอกาสเช็กบิลศัตรูที่เคย
กุม
- ID 4 (คือพวกหัวหน้าของสันผีเสื้อ)
- จากนั้นตำรวจมาสมาชิก NDR จึงสลายตัวแต่หนุ่มกับพวก
Always โคนจับไปให้เจ้าทุกข์ชี้ตัวแต่เจ้าทุกข์จำไม่ได้
ตำรวจจึงปล่อยตัว
- คดีนี้ยังอยู่ในชั้นศาล และหัวหน้าสันผีเสื้อเป็นคนชี้ตัวน
- มีเรื่องกับกลุ่มเก่าแสน (อยู่ที่ตลาดเก่าแสน อ.สารภี ซึ่ง
สมาชิกส่วนใหญ่อายุประมาณ 18 ปีขึ้นไป) เนื่องจากคนของ
กลุ่มนี้ไปจีบสาวอาชีวะคนเดียวกับที่สมาชิก NDR โดยเก่า

- แสนให้คนมาไล่ฟัน NDR จึงยกพวกไปล้างแค้น 2 กลุ่มนี้จะมีเรื่องกันตลอด เพราะเขม่นกันอยู่แล้วจึงถือโอกาสชำระหนี้แค้น ส่วนใหญ่จะไม่มีเรื่องกันเดี๋ยวต่อเดี๋ยวแต่ละเข้าตีกันเป็นกลุ่ม โดยจะฟันบางยังกันบางประปราย
- ปี 2545
- กลุ่มเชียงยืน (หัวหน้ากลุ่มชื่อ จักรวาล) ขว้างระเบิดบ้านยายแอ้ว เพราะเห็นว่าเป็นศูนย์รวมของกลุ่ม NDR เนื่องจากเด็กมกฟอรัทที่เป็นสมาชิก NDR ไปมีเรื่องกับคนของกลุ่มนี้
- 1 มีนาคม 2545
- รวมตัวกันไปดลุ่มเก้าแสน เพราะอ คำไปเที่ยวงานปอยหลวงและโดนขูดตีหัวมา สมาชิกจึงยกพวกไป 30 กว่าคน (ส่วนใหญ่เมาแล้ว) ในช่วงกลางคืน โดยน ระดมเพื่อนกลุ่มเขื่อนยางจากลำปางมาช่วย (รู้จักกันที่สถานพินิจ) แต่ไปที่ตลาดเก้าแสนแล้วไม่พบใคร จึงยิงกราดตามตลาด/โต๊ะสนุ๊ก ปลดป้ายเก้าแสน
 - ขากลับจากตลาดเก้าแสนไปทางป่าแดดพบจี๊ยา 2 คน เข้ามาก่อนถามจึงตามเข้าไปยิงเขาในบ้าน จากนั้น 1 สัปดาห์ น ด ก เด็กผู้หญิงอีกคนถูกจับฐานทำร้ายร่างกายจี๊ยา 2 คนนั้น โดยแจ้งข้อหาพยายามฆ่า ทำลายทรัพย์สิน บุกรุกยามวิกาล คดีนี้ตำรวจยกฟ้องเพราะไม่มีพยาน

Focus Group NDR

ครั้งที่ 5

3/ก.ค./2545

NDR ในปัจจุบัน

- รวมตัวกันไปเที่ยวเป็นกลุ่มย่อยๆมากกว่าที่จะไปเป็นกลุ่มใหญ่เหมือนเมื่อก่อน โดยจะรวมตัวกันไม่เกิน 15 คน โดยจะไปกับเพื่อนที่สนิทที่สุด
- ไม่นิยมไปเป็นกลุ่มใหญ่ เพราะเกรงว่าจะเป็นเป้าสายตาตำรวจ และศัตรู
- แต่เวลามีเรื่องจะมารวมตัวกัน เพราะจะรู้ว่าเพื่อนแต่ละกลุ่มนั้นจะอยู่ที่ไหนและมีการส่งข่าวกันอย่างรวดเร็ว

สาเหตุที่สมาชิก NDR ไม่ยอมรับยาเสพติด

- คนติดยาจะมีปัญหามากมาย เช่น ปัญหาเรื่องเงิน และตำรวจ เวลาไปเที่ยวกันจะไม่สนุก เพราะคนติดยาจะหวาดระแวงง่าย ร่างกายก็ไม่สมบูรณ์เวลาที่มีเรื่องจะช่วยเพื่อนไม่ได้

จุดเด่นของกลุ่ม NDR “การต่อสู้”

- เมื่อก่อนชอบเรื่องการต่อสู้
- ขณะนี้หลีกเลี่ยง เพราะมีเรื่องตามมามาก ตอนนั้นสู้ด้วยกลัว สงสารคนที่เราทำด้วย แล้วตอนนี้มาคิดไปว่าเราทำเช่นนั้นได้อย่างไร
- ที่ต้องทำเพราะต้องการเอาคืน โกรธ แค้น (เป็นเรื่องของอารมณ์) และศักดิ์ศรี (เป็นเรื่องระบบคิด)
- บางทีอยากจะเจรจา แต่เพื่อนๆที่มาที่หลังเข้าไปตีก่อนเลยต้องตามน้ำ
- อารมณ์บางทีจะระงับได้แต่ศักดิ์ศรีระงับยากมาก และศักดิ์ศรีนำไปสู่การใช้อารมณ์ได้
- เมื่อก่อนเวลาไปไหนจะมีท่าทีล่อฝ้ายตรงข้าม แต่เดี๋ยวนี้ต้องทำตัวขึ้นเวลาไปเที่ยว เพราะต้องการเป็นที่สนใจของผู้หญิงมากกว่า
- เด็กที่เดินบนเส้นทางแบบนี้ ตอนเด็กๆมักจะถูกแกล้ง ถูกรังแก ถูกตีบ่อยๆ ทำให้เก็บความแค้นในวัยเด็กไว้ จนเมื่อโตมาคบเพื่อนจึงเกิดความมั่นใจ หายกลัว และได้เรียนรู้เรื่องการต่อสู้

ประเด็นเรื่อง “ความเป็นลูกผู้ชาย” และ “การต่อสู้”

- “ความเป็นลูกผู้ชาย” = “การต่อสู้”
- ภาพของความเป็นลูกผู้ชาย
- รูปแบบการต่อสู้ของลูกผู้ชาย จำเป็นต้องมีเหตุผลในการใช้ศาลเตี้ย ต้องตัดสินใจโดยตนเองไม่ควรฟังคำยุยง สามารถแยกแยะว่าเรื่องไหนควรหรือไม่ควรได้
- เรื่องที่ไม่ควรทำคือ เรื่องที่ไม่มีเหตุผล ทำคนไม่มีทางสู้ และคนที่ไม่ควรทำ

การวิเคราะห์เหตุการณ์ที่ผ่านมาและภาพของการต่อสู้แบบลูกผู้ชายของสมาชิก NDR	
2540 กลุ่ม Space Roller	- ความรู้สึกว่าเป็นของเรา(NDR)และต้องการเป็นใหญ่ - ถ้าย้อนเวลากลับไปได้จะไม่ทำ เพราะไม่ใช่ของเราและเป็นสถานที่สาธารณะ - ถ้าเป็นสถานที่ของเราต้องมีเหตุผลในการกระทำ

2543 ล้างบางกาดก้อมและกลุ่มอื่นๆ	- เหตุจูงใจในการตีกาดก้อมคือเพื่อการแก้แค้น สำหรับกลุ่มอื่นๆ ก็คือการประกาศความเป็นใหญ่ - กาดก้อมคนน้อยกว่า แต่ NDR คนมากกว่าและอาวุธดีกว่า - ล้มกาดก้อมได้เราใหญ่ คิดอยู่แต่ว่าตายเป็นตาย - ถ้าย้อนกลับไปได้จะไม่ทำ เป็นมิตรดีกว่าเป็นศัตรู ตอนนี้เป็นเพื่อนกับกลุ่มกาดก้อมแล้ว
สมาชิก NDR 38 คนลาดตระเวนพร้อมดาบซามูไร	ถ้าย้อนกลับไปได้จะไม่ทำ เพราะเขาไม่ได้ทำอะไรให้ อยู่ดีๆก็ไปตีเขา
2544 ดักยิงพวกทำใหญ่ (หนองไคร้)	- ความรู้สึกที่มีต่อเพื่อนที่กระทำ คือ การทำเพื่อส่วนรวม (เสียสละ?) - การพิจารณาว่าควรทำหรือไม่ จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ - ตัดสินยากเมื่ออยู่ในสถานการณ์คับขัน ต้องเอาชีวิตรอดไว้ก่อน

Focus Group
กลุ่มทางช้างเผือก

17/พ.ค. /45

ความเป็นมาของ “กลุ่มทางช้างเผือก”

- มีสมาชิกประมาณ 70 คน (มีสมาชิกเข้าออกตลอดเวลา)
- เหมมาเป็นแกนนำ
- ชื่อเก่า “สายไหม” ตั้งกลุ่มมาได้ 5 เดือนกว่า

สิ่งที่สมาชิกรู้ถึงเมื่อพูดถึง “กลุ่มสายไหม”

- การรวมตัว
- แข่งรถ
- ถนนใหม่ที่เพิ่งตัดใกล้ๆบ้าน และเป็นแหล่งรวมกลุ่ม

- บ้านอ้าย ก เป็นที่สังสรรค์
- ซ้อมมวย
- มีสวนเก็บลินจี
- คูบ (กระท่อม) ที่ช่วยกันสร้าง
- ช่วยคนแก่ข้ามถนน/พาคนแก่ไปส่งบ้าน เพราะบริเวณนั้นมีคนแก่จี๋มาเยอะ
- ช่วยเลี้ยงลูกแทนน้ำ
- จ่อมปลา – ทอดแห

เอกลักษณ์ของ “กลุ่มสายไหม”

- หน้าตาดี
- เป็นกันเอง
- ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีเรื่องอะไรก็ปรึกษากัน
- เฮฮา

ความเป็นมาของ “กลุ่มสายไหม”

- เป็นการรวมตัวระหว่างคนรู้จักกันประมาณ 20 คน เป็นเพื่อนของเพื่อนชวนกันมา
- นัดหมายมารวมตัวกันและตั้งชื่อกลุ่มว่า “สายไหม”
- เป้าหมายแรกของการรวมตัวกันคือ เพื่อช่วยกันซ้อมรถ และแต่งรถแข่ง เพราะสมาชิกชอบแข่งรถ แต่ปัจจุบันการแข่งขันเริ่มลดน้อยลง โดยจะไปสังสรรค์ (กินเหล้า) ไปขับรถเที่ยวเล่นกันมากขึ้น

คุณสมบัติของคนแข่งรถ

1. ขับรถได้
2. มีรถ
3. มีเงิน
4. มีหมวกกันน็อก
5. มีใจกล้า
6. ออกตัวดี (เป็นความชำนาญส่วนตัว)
7. การแต่งเครื่องยนตร์รถ

หมายเหตุ – มีการแข่งรถทั้งในและนอกสนามแข่งรถ แต่สมาชิกชอบแข่งรถนอกสนามมากกว่า เพราะทำหายและอิสระ ไม่ต้องเสียเงินเอง เพราะร้านแต่งรถลงทุนให้

ข้อแตกต่างในการแข่งรถระหว่างในกับนอกสนามแข่ง

ในสนาม	นอกสนาม
1. ระยะทางสั้น 2. ตำรวจไม่จับ 3. ได้เงิน	1. ระยะทางยาวกว่ากำหนดระยะทางเอง 2. ตำรวจจับ 3. ได้เงินพนัน บางครั้งมีการพนันรดด้วย 4. ไม่มีกฎเกณฑ์

สาเหตุที่การแข่งขันลดลง

1. ตำรวจเข้มงวด
2. ที่ถนนสายใหม่รถมีปริมาณมากขึ้น เสี่ยงเกินไป
3. การเที่ยวเข้ามาแทนที่

อนาคต

- ต้องการให้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นเพื่อลดจำนวนศัตรู
- กลุ่มจะซ่อนทับกันไม่ได้ บอกไปเลยว่าใครอยู่กลุ่มไหน แล้วค่อยเข้ามาเป็นเพื่อนกัน
- จับกลุ่มเล่นกีฬาฟุตบอล/แข่งโกเลียเสฟติด (กลุ่มมาตรการเมื่อพบว่าสมาชิกติดยาจะซ้อมขึ้นตอนต่อมาก็จะซ้อมพร้อมกับจับไล่ออกจากกลุ่ม บางครั้งก็มีการแจ้งตำรวจ หรือฟ้องพ่อแม่ของเพื่อนที่ติดยา

Focus Group

กลุ่มพระราม – พระลักษณ์

(จากการรวมตัวของกลุ่ม พระรามแก้วและบินลาเด็น)

24/พ.ค. /45

สิ่งที่สมาชิกนึกถึงเมื่อพูดถึงกลุ่มพระราม – พระลักษณ์

- กลุ่มเพื่อน
- ความเป็นพี่เป็นน้อง
- ความสามัคคี
- ความโหด
- ความหวัง

เอกลักษณ์ของกลุ่ม

- รักสนุก³
- บ้า⁴
- โหด
- ใจร้อน⁵
- ยกพวกตีกัน
- รอยยิ้ม (ยิ้มแฉ่งแจ่มใส)
- เป็นกันเอง (ไม่มีความลับต่อกัน ,เปิดใจ)

ความเป็นมาของกลุ่มบิลลาเด็น

- เริ่มจากการเป็นเพื่อนบ้านกัน ตั้งแต่เด็กๆ
- เรียนด้วยกัน

ประมาณปลายปี พ.ศ. 2544

- รวมตัวกันแข่งรถ (มอเตอร์ไซด์) แข่ง
- แข่งสนามมิด (หลังม. พายัพ) ถนนชุปเปอร์
- แข่งสนามแข่ง
- ชอบสนามมิดมากกว่า ดิ้นเดิน/เงินเดิมพัน
- บิลลาเด็นตีกันในเมือง คู่ต่อสู้มักจะเป็นที่โตกว่าชนะทุกครั้ง ชื่อบิลลาเด็นจึงดัง
- ตั้งชื่อกลุ่มเพราะเห็นกลุ่มพระรามแก้ตั้งชื่อเลยตั้งบ้าง
- จุดเด่นจะแข่งบอลแล้วชนะได้ถ้วย เด่นกว่าแข่งรถแล้วแพ้บ่อย
- ตอนเป็นทีมฟุตบอล “มิตรรวมใจ” “รถรับส่งนักเรียนหญิง”
- เมื่อก่อนบิลลาเด็นไม่กินก๊ากู กินตามรุ่นใหญ่ NDR

ความเป็นมาของกลุ่มพระรามเก้า

- กิจกรรมที่ทำเป็นประจำ คือการแข่งขันรถสนามมิด เคยแข่งได้เงินเดิมพัน 10,000 โดยมีร้านซ่อมรถเป็นสปอนเซอร์
- เริ่มต้นรวมตัวกันเมื่อประมาณต้นปี 2544 จากหนุ่มและเพื่อนอีก 20 คนซึ่งคือนักเรียนที่โรงเรียนกาวีละแต่อยู่คนละห้อง

³ เป็นเอกลักษณ์ที่สมาชิกอยากให้อยู่

⁴ เหตุส่วนใหญ่เกิดเพราะกลุ่มอื่นมาหาเรื่อง สถานการณ์บังคับ

⁵ ทำให้เห็นการชั่ว/หาเรื่องของกลุ่มอื่นไม่ไหว ไม่มีใครยอมใครเพื่อศักดิ์ศรี

- เดิมชื่อกลุ่ม “หงษ์พลอย” เป็นกลุ่มแข่งรถ จากนั้นดึงหนุ่มจาก NDR เข้ามาดูแล (ก่อนหน้านี้มีมือ เป็นหัวใจเพราะความบ้าบิ่นสมาชิกจึงเกรงใจ ตอนนี้ เป็นมือขวาของแกนนำคนปัจจุบัน และมี ค เป็นมือซ้าย)
- หงษ์พลอยโค่นไล่ดี แต่ทั้งกลุ่มมีแต่เด็กๆเลยต้องการคนมีอายุมากกว่ามาดูแล สมาชิกบางคน จึงชวนหนุ่มเข้ามาดูแล นอกจากหนุ่มแล้วยังมี ม จาก NDR เข้ามาร่วมด้วย แต่เด็กๆไม่ชอบ ม จึงออกไป
- ที่เป็นกลุ่มหงษ์พลอยได้ แม้จะอยู่คนละห้องเพราะมีการซื้อใจกัน เช่น เวลาซื้อของแล้วเพื่อนไม่ ทิ้งกัน ใครทิ้งก็เลิกคบ
- ชื่อหงษ์พลอยดัง เพราะเรื่องแข่งรถแต่ถูกตำรวจจับตามอง จึงเปลี่ยนชื่อมาเป็น “พระรามเก้า แชนกเต้” “แซกเต้” แปลว่าสุดยอดใช้ในสถานพนิจ
- มีการตี/การลั่นแก๊งอื่น เช่น กลุ่มสันกำแพง สีบัวเงิน พญาชมพู ป่าบ่ง บ่อสร้าง

กลุ่มกาละแม

- เป็นนักเรียนกาวีละอีกกลุ่มหนึ่ง มีสมาชิกประมาณ 20 คน แต่มาเข้าร่วมกับกลุ่มพระรามเก้า 1 คน หัวใจคือ ต้ม
- กาละแมได้สลายกลุ่มไปแล้ว แยกไปอยู่กับกลุ่มหญ้าคา และ กลุ่มออเรนจ์

กลุ่มพระราม – พระลักษณ์ในปัจจุบัน

- เมื่อรวมกันเป็นกลุ่ม พระราม – พระลักษณ์ สมาชิกรู้สึกบ๊ายบายขึ้น
- ตอนนี้ยังไม่ได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอัน
- อนาคตจะไปทำบุญโดยการเดินขึ้นดอยสุเทพในวันวิสาขบูชา เพราะอยากทำความดีบ้าง

เป้าหมายของกลุ่มพระราม – พระลักษณ์

- เล่นกีฬา (ฟุตบอล ,ตระกร้อ ,วอลเลย์บอล)
- อยากมีชื่อเสียง
- อยากให้มีความสามัคคีและมีความเป็นพี่เป็นน้องมากกว่านี้ เพราะทั้งสองกลุ่มเคยไม่ถูกกันมาก่อน

เป้าหมายของสมาชิก

- อยากให้สมาชิกเป็นคนดีต่อสังคมไม่สร้างความวุ่นวายให้สังคมเชียงใหม่ ไม่ตีกันลดความรุนแรง และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
- อยากหยุดความรุนแรง เพราะรู้สึกทำให้เจ็บ เสียเงิน และถูกจับ

Focus Group

กลุ่มวังตาล

29/พ.ค. /45

สิ่งที่สมาชิกนึกถึงเมื่อพูดถึงกลุ่มวังตาล

- เพื่อน
- แกนนำ
- ยาย
- ร้านอ้าย ว
- บ้านของ จ
- บ้านแกนนำ
- แมคเคน
- หมู่บ้านวังตาล

เอกลักษณ์ของกลุ่มวังตาล

- แข่งรถ
- ความเป็นเพื่อน
- หน้าตาดี
- ความมีน้ำใจ
- เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- เข้าใจซึ่งกันและกัน
- หัวเปียงกัน (หัวเดียวกัน) หมายถึงความเท่าเทียมกัน
- พุดคุยกันได้ทุกเรื่อง ไม่มีความลับต่อกัน
- มาจากหลายที่แต่รวมกันได้ดี

ความเป็นมาของกลุ่ม

- เริ่มตั้งแต่ ป. 4 – ป.5 สำหรับ (สายใน) จำนวน 10 คน อยู่แถวบ้านเดียวกัน เล่นฟุตบอลด้วยกัน
(สายนอก) คือพวกที่ไม่ได้อยู่ในตำบลวังตาล แต่เรียนเทคนิคที่เดียวกับ ร
- สมาชิกเริ่มมากขึ้นตอนรุ่งเช้าเรียนเทคนิคปี 1 ประมาณปี 2542 มีเพื่อนๆเทคนิคมารวมกลุ่มด้วย

- ท รู้จักแกนนำ ตอนไปช่วยแกนนำที่กำลังมีเรื่องกับเด็กที่คอยสะกิด เพราะ ท รู้จักกับน้องชายฝาแฝดของแกนนำ
- ท เคยติดยามาก่อนพอบแกนนำจึงเลิก (ท มีพวกอยู่ประมาณ 6 – 7 คน เรียนเทคนิคด้วยกัน ตอนหลังตามเข้ามาของกลุ่มของแกนนำด้วย) ภายหลังเหลือเพียง 3 คน เพราะติดยากันเป็นส่วนใหญ่จึงออกจากโรงเรียนกันไป
- ปี 2543 แกนนำเรียนปี 2 มีสมาชิกเกือบ 100 คน โดยสมาชิกมาจากแผนก อิเล็กทรอนิกส์ ไฟฟ้า และช่างยนต์ (จำนวน 10 กว่าคน)
- เหตุที่รวมกัน เพราะโรงเรียนเทคนิคจะตึกกันบ่อย รวมกลุ่มกันไว้จำนวนมากจะปลอดภัย
- ส่วนใหญ่จะรวมตัวกันไปกินหมูกระทะ และเที่ยว ID4

ความเปลี่ยนแปลง

- ตอนรุ่งเรียนปี 3 สมาชิกเริ่มฝึกงาน บางคนติดสาว
- เริ่มแยกกันเที่ยว โดยเฉพาะพวกอิเล็กทรอนิกส์ เหลือแต่ไฟฟ้ากับช่างยนต์ (แกนนำ) แต่คนอื่นจะไปกับ ม
- เหตุที่แยกกันเพราะกิจกรรมเริ่มต่างกันไปคนในกลุ่ม บางคนไปอยู่กับ ม (แต่ ม ติดยา) บางคนเปิดร้านคอม บางคนเปิดร้านขายของ
- สมาชิกเหลือประมาณ 60 – 70 คน
- ที พาช่างยนต์อีกกลุ่มเข้ามา เพื่อช่วย ยะ เพราะรู้จักกับตัน (เพื่อนของเพื่อน) ที ด้อย เริ่มชวนเพื่อนในห้องเดียวกันมาเข้ากลุ่ม เช่น ค จ บ โดย ท ชวนเข้ามาประมาณ 12 – 13 คน
- ค (สายใน) คบกับรุ่งมาตั้งแต่ ป. 4 – ป. 5 เรียนโพลิ ช่วงปี 2 เทอม 2 เพื่อนของ ค ติดยาพอเลิกแล้ว ค จึงพาเข้ากลุ่มวังตาลประมาณ 6 – 7 คน สาเหตุที่เพื่อนจากโพลิเข้ามาเพราะถูกใจนิสัยของ ค และกลุ่มวังตาลแข่งรถเลยเข้ามา
- จ (ปากกล้วย) ต้นปี 2545 เพราะรู้จักกับต้อมตั้งแต่เด็ก (อยู่คนละหมู่บ้านแต่ตำบลเดียวกัน) จ กับ ค เป็นเพื่อนสนิทสมัยอนุบาลไปมาหาสู่กันตลอด แต่หายกันไปตอนช่วงจบ ม.3 แต่พบกันที่งานปอยหลวง จ เข้ามาในกลุ่มคนเดียวภายหลังชวนเพื่อนมาเข้าร่วมด้วยประมาณ 10 คน
- กิจกรรมส่วนใหญ่ไปกินหมูกระทะ

วีรกรรม

- ประมาณปี 2544 มีเรื่องครั้งแรกที่ห้วยทราย (ตำบลแม่เหียะ) ไปเที่ยวป่าช้ากัน 6 – 7 คน และมีเรื่องกับชาวบ้านแถวนั้น ก่อปรกับเพิ่งทำปิ่นใหม่ 2.2 คัดแปลง แต่ยังไม่โดนคนโดนสะพานแทน จากนั้นจึงจีรหนี

- “ปิ่นคัดแปลง” จุดประสงค์ เพื่อไปยังนก หนู และเพื่อป้องกันตัวเพราะโดนรังควาญบ่อย
- ชื่อเสียงของกลุ่มวังตาลมาจาก การแข่งบอล ,แข่งรถ และทะเลาะวิวาท
- วังตาลแจ้งเกิด เพราะไปมีเรื่องกับกลุ่มผู้มาเยือน โดยมี NDR มาช่วย แล้วตั้งชื่อกลุ่มว่าวังตาล
- เหตุการณ์ “มูมมิด” โดนคนทั้งหมู่บ้านรุมตีแต่รอดมาได้
- ในตำบลวังตาลยังมีกลุ่มที่ไม่ถูกกันอยู่ จะรวมกันได้เฉพาะหมู่บ้าน ช้างคำ ทำวังตาล ปากกล้วย เท่านั้น

หลังการเข้าร่วมกลุ่มกับ NDR

- แขนงนำของวังตาลเรียนห้องเดียวกับแขนงนำของ NDR และเข้ากลุ่ม NDR ตอนรุ่งอยู่ ม.3 ประมาณปี 2541
- เพื่อนๆรู้สึกว่ารุ่งเป็นผู้ใหญ่ขึ้นเป็นที่ปรึกษาได้มากขึ้น

เป้าหมายของกลุ่ม

- ไม่ได้คาดหวังอะไรมาก
- อยากอยู่ด้วยกันไปนานๆ
- แต่ละคนอาจจะแยกย้ายไปมีทางชีวิตเป็นของตนเองก็เป็นได้
- อยากให้สมาชิกเก็บความทรงจำที่ดีๆไว้

เป้าหมายในอนาคต

- แขนงนำอยากให้รวมกลุ่มกันมากกว่านี้ ระหว่างสาขานอกกับสายใน แต่บ้านไกลกัน
- ที่ผ่านมามีแขนงนำเป็นศูนย์กลางรวมกันได้เพราะการเที่ยว

สิ่งที่ดีของกลุ่มในความรู้สึกของสมาชิก

- ประทับใจที่สมาชิกมีหัวใจและนิสัยคล้ายๆกัน คือ ชอบความท้าทายเหมือนกัน
- ไม่ทิ้งกัน
- เป็นพี่น้องกัน
- รู้ใจกัน
- สนุก/ตลกดี

สิ่งที่อยากให้แก้ไขภายในกลุ่ม

- อยากให้สายในและสาขานอกมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้น
- อยากให้สมาชิกเป็นผู้ใหญ่มากกว่านี้

Focus Group

กลุ่มหย้าคา

5/มิ.ย. /45

สิ่งที่สมาชิกนึกถึงเมื่อพูดถึงกลุ่มหย้าคา

- หย้าคา เพราะไม่ว่าจะไปที่ไหนก็จะมีแต่หย้าคา
- หูของแกนนำ (ระเบิดหู)
- อาการคันไม้คันมือ (คันจิ้น มี 2 นัย คือ อยากมีเพศสัมพันธ์ กับอยากตีกับกลุ่มอื่นๆ)
- เพื่อน
- ปะกันเมื่อใดเฮฮาเมื่อนั้น

เอกลักษณ์ของกลุ่มหย้าคา

- สามัคคี
- ไม่ตรงเวลา
- ไม่ชอบหาเรื่องใคร
- ชอบสนุกสนาน
- ต่อต้านยาเสพติด
- มีหลายศาสนา
- ไม่ชอบเมาแต่ชอบ dance
- ชอบแข่งรถ/ความเร็ว/ความแรง

ความเป็นมาของกลุ่มหย้าคา

- เริ่มจากแกนนำ เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2542 อายุประมาณ 14 – 15 ปี สาเหตุเกิดจากการอยากมีเพื่อนจึงหาเพื่อน โดยรวมตัวกันของเพื่อนประมาณ 20 คน
- มีทั้งเพื่อนข้างบ้านและเพื่อนๆที่ไปเจอกันที่ Space Roller แม้ได้รู้จักกับรุ่นที่นี้และตามมาเข้ากับ NDR
- ส่วนใหญ่กลุ่มหย้าคาจะเที่ยวที่ ID4 , Space Roller ,เซ็นทรัลลาดสวนแก้ว และบ้านเพื่อน
- ปี 2543 กิจกรรมหลักคือ การขับรถล่าสาว แชวตามชื่อ
- มีเรื่องกับพวกเซียงขาง เพราะพวกนี้ข้ามถิ่นมาแม่ปิ้งถิ่นของหย้าคา เกิดการหมั่นไส้กัน เข่มั่นกัน กลุ่มหย้าคาไปจีบสาวบ้านเขา จึงยกพวกไปเซียงขางไล่ตี และกำนันออกมายิงกราด ยกพวกโต้กันไปมาจนตำรวจมา ถูกจับ 5 คน เพราะไปทูปคู่โทรศัพท์สาธารณะ

- รวมกลุ่มกันตีทำศรีโฆง (ทำใหญ่) เขาเดินมาหาเรื่อง แขนง่าน่งเล่นที่ทำน้ำพาผู้หญิงมาด้วย กลุ่มทำศรีโฆงมากัน 4 – 5 คน แต่กลุ่มหย้าคาไปส่งผู้หญิงก่อน กลับบ้านไปทำระเบิดขวดไฟ แต่ไปแล้วไม่พบใคร เหลือศัตรูอยู่ 2 คน จึงจับรถไล่
- ปลายปี 2543 มีเรื่องที่บวกรกหลวง (สาริกิ) สมาชิก 3 – 4 คน ไปเที่ยวสาริกิส่งสาว เจ้าถิ่นเข้ามาตีแต่หลบทัน จึงกลับบ้านรวมพวกมิด ปืนและพรรคพวกราว 20 คน กลับไปเอาคืนไป 2 รอบ รอบแรกไม่เจอใคร กลับไปอีกครั้งแกนนำจะฟันคอคนที่อยู่บริเวณนั้น แต่เพื่อนห้ามทัน จึงฟันรถแทน
- ลอยกระทงปี 2544 ไปเที่ยวบวกรกกับเพื่อน แต่บ้านเพื่อนอยู่ใกล้โจทย์เก่า แขนนำพกปืน 2 กระบอก พวกนั้นเอาขวดขว้าง แขนนำยิงถูกฝ่ายตรงข้ามที่หัวไหล่จากนั้นเขาก็หนีเข้าบ้าน แม้กับพวกไปบ้านเพื่อนรวบรวมอาวุธ กลับมาอีกครั้งไม่ได้ตีกันแต่ตะโกนด่ากันแทน จากนั้นทุกคนจึงแยกย้ายแต่รถล้ม 2 คัน
- กลับไปเอารถที่โรงพัก แล้วยึดเงินตำรวจเพื่อไม่ให้ถูกจับ
- ปี 2545 เกิดความเปลี่ยนแปลง กลุ่มเริ่มแตกแยก สมาชิกบางคนคิดยา บางคนมีแฟน บางคนทำงาน ปกติจะมาพบกันที่สนามบอลการเคหะหนองหอยทุกวัน
- ขณะนี้กลุ่มเหลือกัน 15 คน (ส่วนใหญ่สมาชิกที่ออกไปเพราะคิดยาโดยมีบางคนไปเสพและชวนเพื่อนในกลุ่มไปด้วย คนที่ไปเสพมักเป็นคนที่เคยเสพมาแล้ว ชุมชนเคหะหนองหอยเป็นแหล่งปล่อยยาเสพติด)
- ที่ยังพบกัน ก็จะไปพบกันที่อยู่ที่แกนนำทำงานอยู่ ตามกันโดยโทรศัพท์และตามถึงบ้าน กิจกรรมส่วนใหญ่เที่ยวกลางคืน/กินเหล้า
- ที่อยู่ขณะนี้รู้สึกว่าการสัมพันธ์แนบแน่น

เป้าหมายในอนาคต

1. อยากคงความเป็นเพื่อนกันแบบนี้ไปตลอด
2. ไม่อยากขยายกลุ่มอีกแล้ว อยากสงบกว่านี้

เป้าหมายกับสมาชิก

1. อยากให้เรียนจะได้ไม่ลำบาก (ความต้องการของแกนนำ)
2. อยากให้รักกันและไม่อยากให้สมาชิกคิดยาเสพติด

พัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงของแกนนำและสมาชิก NDR

กระบวนการในครั้งที่ 1

ในกระบวนการนี้ทีมวิจัยจะให้สมาชิกเขียนถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อตัวเองหลังจากเข้ากระบวนการวิจัย ซึ่งมีคำถาม 6 ข้อ ได้แก่

1. สมาชิกสามารถวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาได้หรือไม่
2. สมมุติเหตุการณ์ว่ามีคนมาหาเรื่อง สมาชิกจะอย่างไร
3. พบว่ารุ่นน้องในกลุ่มจิตอาสาพิศจะอย่างไร
4. ทบทวนตนเองว่าตั้งแต่เข้ากระบวนการวิจัยเรามีขั้นตอนในการแก้ปัญหาหรือไม่อย่างไร
5. รู้สึกอย่างไรกับกลุ่มย่อยของตนเอง
6. NDR เป็นอย่างไรในขณะนี้ต่างหรือเหมือนกับเมื่อก่อนอย่างไร

สมาชิก	ข้อ 1.	ข้อ 2.	ข้อ 3.	ข้อ 4.	ข้อ 5.	ข้อ 6.
คนที่ 1	ได้	ดูสถานการณ์ก่อน	เข้าไปถามแล้วใส่เลย	ไม่มีอะไร	ธรรมดา	ดีขึ้น
คนที่ 2	ได้	ถ้ามีอาวุธก็จะใช้	เรียกมาคุยถ้าไม่รู้เรื่องก็โดน	ไม่มี	ดีขึ้น	เหมือนเดิม
คนที่ 3	ไม่รู้ ถ้ามีเรื่องมาคงทำได้	พูดกันด้วยเหตุผล	เข้าไปถามว่า ทำไมต้องทำ	โตขึ้นไม่เหมือนตอนเด็กๆ	ดี	เป็นที่สนใจของทุกคน
คนที่ 4	ได้	เอาคืนแต่ต้องดูสถานการณ์ก่อน	เรียกมาคุยกัน	ไม่มี	รักและสามัคคีกัน	รักและสามัคคีกัน อย่างเดิม (แต่ชอบมีคนอื่นเอาไปแอบอ้าง)
คนที่ 5	ได้	ดีเลยไม่ถาม	ทำโทษหนักเพราะละเมิดกฎเหล็ก	ไม่มี	เฉยๆ	ไม่เหมือนเดิมเพราะขาดคนนำ
คนที่ 6	ได้	เข้าไปต่อเลย	ทำโทษอย่างหนัก	ไม่มี	เฉยๆ	ไม่เหมือนเดิม เปลี่ยนไปมาก
คนที่ 7	ได้	ดูก่อนว่าเขาเยาะเย้ยเราหรือไม่	ถามว่าทำไมต้องเสพ/เลิกได้ไหม	ไม่มี	รู้จักกันมากขึ้น	ไม่เหมือนเดิม
คนที่ 8	ได้	ถามว่าค่าใคร/มีปัญหาอะไร ถ้าไม่พอใจก็ต่อเลย	ดักเตือน/ถามสาเหตุ/ช่วยกันคิดแก้ปัญหา	ไม่มี	รู้สึกดีเพื่อนในกลุ่ม เข้าใจกัน	ไม่เหมือนก่อน

คนที่ 9	ได้	คุยกันก่อนถ้าไม่รู้เรื่องก็ดี เลย	ขี้ดยา/ถ้าไม่เลิกก็ได้ออกจากกลุ่ม	วางแผนแก้ปัญหา/ แก้ปัญหาให้สำเร็จ	ดีมีปัญหาก็ปรึกษากัน	มีการพัฒนาขึ้น/มีการวางแผน เพื่อให้คนภายนอกรู้ว่า NDR ไม่ได้เป็นอย่างที่คนอื่นคิด
คนที่ 10	ได้เพราะคิดด้วยตนเอง	ดูว่าเขามีจำนวนเท่าไร (มาก/น้อย) ถ้ามีเท่าๆกันก็ลุยเลย	บอกให้เลิก	ไม่มี	ดีแล้ว มีความรู้สึกเป็นกันเองมากขึ้น	สนิทกันมากขึ้น
คนที่ 11	ได้วิเคราะห์ได้ว่าเกิดจากตัวเองหรือเพื่อน	ดูความพร้อมของกลุ่มเรา ถ้าพร้อมก็ลุยเลย/ไม่ก็ถอย	บอกให้เลิก ถ้าไม่เลิกก็ซ้อม	ไม่มี	เป็นกันเอง	สนิทกันมากขึ้น
คนที่ 12	ได้	ถามและวิเคราะห์ว่าเขาจะมามากหรือน้อย	พูดคุย/ให้กำลังใจ ถ้าไม่ฟังก็เรื่องของเขา	ไม่มี	ดี	เหมือนเดิม
คนที่ 13	ได้ ใช้เหตุผล	วิเคราะห์ก่อน ถ้าไม่ลงตัวก็ตัวต่อตัวไปเลย	ไม่เชื่อก็ตอย	มี	รุ่นน้องฟังเราพูดมากขึ้น เข้าใจกัน ช่วยเหลือกัน	ดีขึ้น

ครั้งที่ 2 คำถาม

1. รู้สึกว่าตนเองโตขึ้นบางไหม?
2. ใช้เหตุผลหรือใช้กำลังในการแก้ปัญหา?
3. มีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อยไหม? (เปรียบเทียบกับก่อนและหลังทำโครงการ)
4. อื่นๆ รู้สึกว่าตนเองมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปนอกเหนือจากนี้ไหม? (ดีขึ้นหรือเลวลง)

กระบวนการ ให้สมาชิกตอบคำถามทั้ง 4 ข้อสำหรับตนเองและเพื่อนสนิทของสมาชิกเองด้วยในคำถามเดียวกัน

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 1 (ตัวเอง)	โตขึ้น	ไม่ได้ตอบคำถามนี้	มีเรื่องบ้างก่อนและหลังเท่ากัน	ดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้น	ไม่ค่อยได้เที่ยวด้วยกัน	“_____”	“__”
เพื่อน	โตขึ้นนิดหน่อย	ใช้บ้างนิดหน่อย	ก็มีบ้าง	ดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้น	ไม่รู้ว่าใช้อยู่หรือไม่	ตอนนี้หายหน้าหายตาไปเลย	ดีขึ้น

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 2 (ตัวเอง)	โตขึ้น ทั้ง ความคิดจิตใจและร่างกาย	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหามากขึ้น แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับปัญหาที่เกิดขึ้น	ไม่ค่อยมีการทะเลาะวิวาท	ไม่ค่อยมีความรู้ดีกว่าดีขึ้นหรือเลวลง
เพื่อน	มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น	มีการใช้เหตุผลมากกว่าการใช้กำลัง	ไม่ค่อยทะเลาะวิวาทถ้าแก้ปัญหาได้	มีการเปลี่ยนแปลงในด้านความคิด/ความรับผิดชอบ

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 3 (ตัวเอง)	โตขึ้นทั้งจิตใจ/ความคิดความ อ่าน/ร่างกาย	ต้องดูปัญหาและเหตุการณ์ตอน นั้นแล้วตัดสินใจว่าจะใช้เหตุผล หรือกำลังกับปัญหานั้น	ไม่ค่อยมีการทะเลาะวิวาท ถ้าจะมี ก็มีเป็นบางครั้ง ส่วนมากจะเป็น เรื่องของเพื่อนในกลุ่มที่ไปมีเรื่อง กับกลุ่มอื่นเรื่องของตัวเองไม่ค่อย มี	ไม่ค่อยรู้สึกว่าคุณโตขึ้นหรือเลว ลง ส่วนตัวแล้วจะมีการพัฒนา ตนเองอยู่ตลอดเวลาในทางที่ดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้นทั้งทางร่างกาย/ความคิด/ สติปัญญา	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาบ่อย กว่าการใช้กำลัง	ทะเลาะวิวาทบ่อย	มีความรับผิดชอบ/รู้จักหน้าที่ของ ตัวเอง/รักเพื่อนฝูง
เพื่อน	โตขึ้นทุกด้าน	ใช้เหตุผลแก้ปัญหาบ้างและใช้ กำลังในบางครั้ง	ทะเลาะวิวาทบ่อย	ดีขึ้น มีจุดเปลี่ยนแปลงคือใจเย็น ลง มีสติกับปัญหาทุกๆด้านมาก ขึ้น
เพื่อน	โตขึ้นในด้านความคิด/ร่างกาย	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเป็น บางครั้ง/ใช้กำลังเป็นบางครั้ง	ทำโครงการหรือไม่ทำก็มีเรื่อง ทะเลาะวิวาทเหมือนเดิม	มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นคือ ไม่ รู้จักหน้าที่ของตนเองแต่มีความ รับผิดชอบในบางครั้ง
เพื่อน	โตขึ้นในด้านความคิด/สติปัญญา/ ร่างกาย	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาตาม เพื่อน	ไม่บ่อยแต่ก็มีบ้าง (มีหน้าที่ต้อง รับผิดชอบทางบ้าน)	รู้สึกว่าใจเย็นลงและมีความคิดใน การแก้ปัญหา

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบอຍไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 4 (ตัวเอง)	รู้สึกว่าโตขึ้นมาก	ใช้กำลังมากกว่าเหตุผล	ไม่บอຍเพราะส่วนมากจะไม่ออกไปข้างนอกบอຍ	ดีขึ้นเป็นบางส่วน
เพื่อน	โตขึ้นกันมากแต่แนะนำหลังมอจะโตขึ้นมากกว่าเพื่อน	ยังใช้กำลังอยู่สังเกตจากที่ไปเที่ยวส่วนมากจะยังมีเรื่องอยู่	ทะเลาะบอຍมากเพราะแก๊งค์อื่นจะมาหาเรื่องบอຍ	ดีขึ้นกันมากประมาณ 70 %

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบอຍไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 5(ตัวเอง)	โตขึ้นมากทั้งร่างกายและสติปัญญา	เริ่มมีเหตุผลเข้ามาในการตัดสินใจ/แก้ปัญหามากขึ้นแต่การใช้กำลังก็ยังมียู่เป็นบางครั้ง	บอຍเป็นบางครั้ง ถ้าเจอคู่อริหรือบัญชีเก่าที่สะสางตามความคิดของตนเอง	รู้สึกตัวเองว่าดีขึ้นมากพอสังเขปแต่การทะเลาะวิวาทก็มีบางฉาที่ทนไม่ไหวจริง
เพื่อน	โตอยู่แล้วทั้งความคิดและร่างกาย	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาทุกครั้งถ้าไม่รู้เรื่องถึงจะใช้กำลัง และใช้ความคิดในการทำงานทุกครั้ง	ทะเลาะวิวาทไม่ค่อยบอຍเพราะรุ่งเป็นคนเงียบขรึม พูดจริงทำจริง	มีฐานะดี และคืออยู่อย่างสม่ำเสมอ คิดว่าต่อไปคงดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้นแต่ความคิดไม่ค่อยเป็นผู้ใหญ่เท่าไรนัก	ใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาเป็นส่วนใหญ่	มีเรื่องเป็นบางครั้ง	ความคิดดีขึ้นแต่มีแฟนจนไม่มีเวลาให้เพื่อน ขาดการติดต่อ พูดไม่เป็นคำพูด

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 6 (ตัวเอง)	โตขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจ มีความรับผิดชอบมากขึ้น	มีเหตุผลในการแก้ปัญหามากขึ้น การใช้กำลังน้อยลง	น้อยลงมากจนเกือบจะไม่มี	รู้สึกได้เห็นวัยรุ่นรวมกลุ่มกันในที่ต่างๆมากขึ้น
เพื่อน	โตขึ้นกันมากและดูมีความคิดมากขึ้น	มีการใช้เหตุผลมากขึ้น การใช้กำลังในการทะเลาะวิวาทน้อยลง	เรื่องการทะเลาะวิวาทมีน้อยมาก เพราะแต่ละกลุ่มก็อย่างมีชื่อเสียง จึงทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท	รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุดคือเรื่องความรัก การมีแฟนเป็นตัวเป็นตนทำให้นิสัยเปลี่ยนไป

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 7 (ตัวเอง)	โตขึ้นกว่าเดิมมากจากคนที่ไม่เคยมีใครรู้จัก ตอนนี้มีคนรู้จักมากขึ้น			
เพื่อน	เป็นคนที่ไม่เคยโตแต่ปัจจุบันมีความคิดมากขึ้น และโตขึ้นกว่าเมื่อก่อน			

ชื่อ	1. โตขึ้นไหม	2. ใช้เหตุผล/กำลังแก้ปัญหา	3. มีเรื่องบ่อยไหม	4. อื่นๆ
คนที่ 8 (ตัวเอง)	มีความคิดมากขึ้นรู้ว่าอะไรควรทำ และอะไรไม่ควรทำ สิ่งไหนดีสิ่ง ไหนไม่ดี มีความรับผิดชอบมาก ขึ้น สรุปว่าโตขึ้น	ใช้เหตุผลมากขึ้น	ไม่บ่อยแต่ก็มีบางถ้าโดนคนหา เรื่องหรือโดนทำร้ายก่อน	นิสัยเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น
เพื่อน	มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น มี ความคิดที่ดีมากขึ้น	ใช้เหตุผล		ดีขึ้น
เพื่อน	โตขึ้น มีความคิดมากขึ้น	ใช้เหตุผล		
เพื่อน	มีความคิดดีขึ้น	ใช้เหตุผลมากขึ้น		กวนประสาทขึ้นด้วย
เพื่อน	มีความคิดที่ดี โตขึ้นและเป็น ผู้ใหญ่มากขึ้น			ดีขึ้นมาก
เพื่อน	โตขึ้นรู้จักคิด			